

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

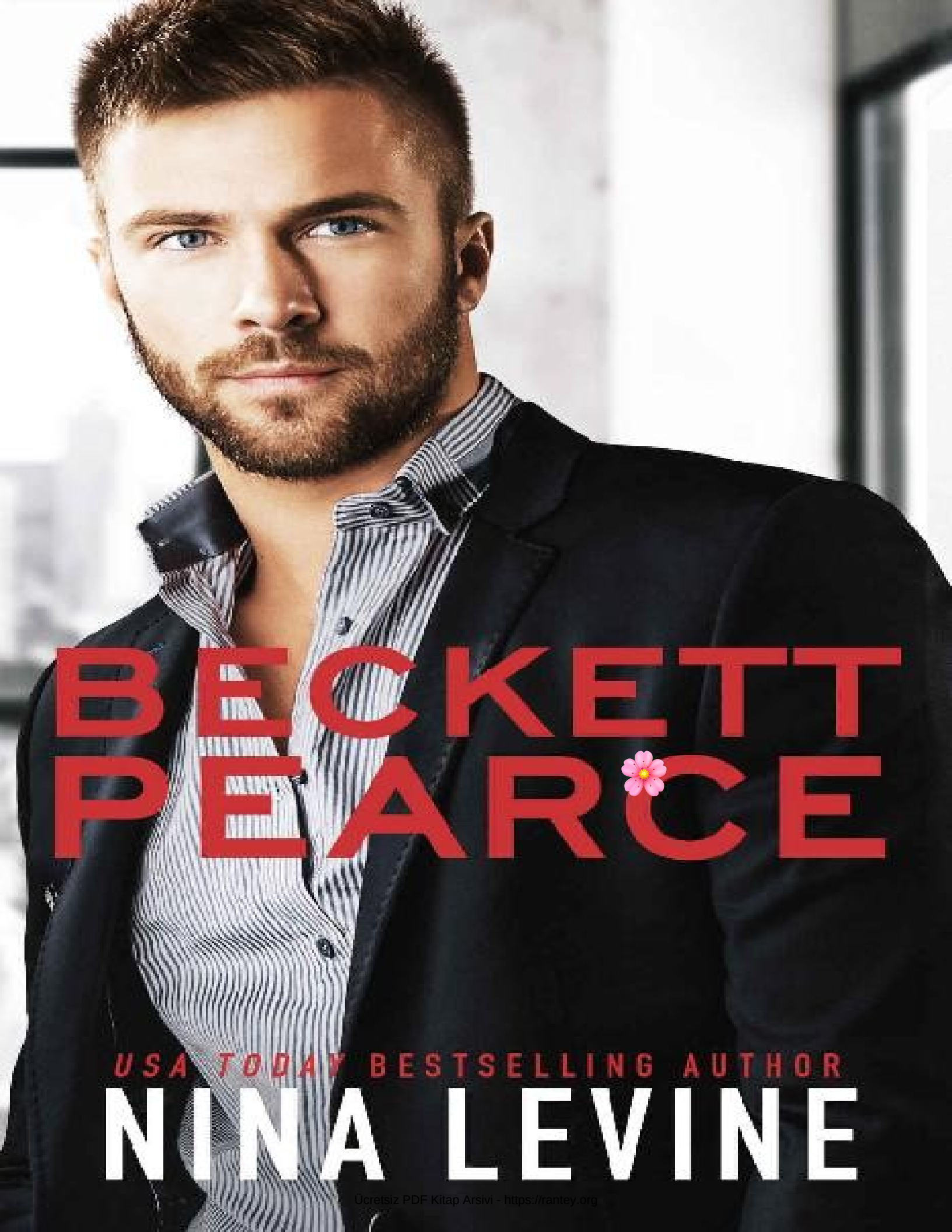
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BECKETT PEARCE

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
NINA LEVINE

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
  - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
  - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
  - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

BECKETT PEARCE

NINA LEVINE

İÇİNDEKİLER

Giriş Beckett
Pearce

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50 Epilog](#)

[Epilog Epilog](#)

[EpilogEpilogEpil](#)

[og](#)

[Jameson Fox Sneak Peek](#)

[Ayrıca yazan Nina Levine](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Teşekkür Çalma Listesi](#)

Nina Levine alfa ile kaçış.
Her zaman koruyucu. Her
zaman sahiplenici.
Ve kadınları da aldıkları kadar iyi veriyorlar.

ROMANTİK GERİLİM KİTAPLARIM

Storm MC Orijinal Serisi
Sydney Storm MC Serisi
Storm MC Reloaded Serisi
Stone Ops Serisi (askeri romantizm 2022'de geliyor)

ÇAĞDAŞ ROMANTİZM KİTAPLARIM

Steal My Breath
Be The One
Ashton Scott
Jack Kingsley
Beckett Pearce
Jameson Fox (2022'de geliyor)
Owen North (2022'de geliyor)

Topluluğuma katılmak ister misiniz?

Bunu yapabilmeniz için birçok yolum var!

[Haftalık e-postalarım](#) kaydolun.
(Her hafta bonus içerik
gönderiyorum!)

[Patreon](#)'uma katılın.
(Her ay daha fazla bonus içerik!)

[Facebook okuyucu grubuma](#) katılın.

Beni [Instagram](#)'da takip edin.

BECKETT PEARCE

Eski sevgilimin en iyi arkadaşı benimle çıkmak için bir milyon dolar ödedi.

Beckett Pearce'ı iki yıldır tanıyorum. Bir o kadar zamandır da ondan hoşlanmıyorum.

İki kez New York'un en gözde bekarı seçildi. Ve onu sadece milyarlara için istemiyorlar.

Onluk dünyada on bir numara ama onunla çıkmaktan daha kötü bir şey düşünemiyorum.

Parası, gücü ve yakışıklılığı olabilir ama aynı zamanda kibirli ve sinir bozucu biri.

Yine de buradayım.

Eski sevgilimin en iyi arkadaşıyla milyon dolarlık bir randevudayım.

Beckett Pearce, kesinlikle birbirini çeken zıt kutuplar, komik bir bekârlığa veda müzayedesi, çılgın aile maskaralıkları ve e-okuyucunuzun kendini patlatmasına neden olabilecek türden bir buhar içeren, bağımsız bir düşmandan sevgiliye, milyarder romantizmidir. Tüm hisler, kahkahalar ve bayılacağınız bir HEA.

*Dışarıdaki tüm Jennalara.
Bir gün senin gibi olmak
istiyorum.*

Rolls-Royce'umun kapısını çarparak kapatıyorum ve güvenlik şefim Johnson'ın sık gittiğim İtalyan restoranı Amorosis'in arkasındaki sokakta beni beklediği yere doğru ilerliyorum.

Ona ulaştığımda elindeki dosyayı alıp şöyle bir bakıyorum. "Yeni bir şey çıktı mı?" Zaten şüphelerim var, ama bana farklı bir cevap verirse günüm güzel geçecek.

Başını sallaması düşündüğüm her şeyi doğruluyor.

Belgelere göz atma zahmetine girmiyorum. "İşim bitti. Bunun dışarı çıktığından emin ol."

Johnson güneş gözlüklerini yerine yerleştirirken başını salladı. "Ben hallederim."

Ben Amorosis'e arka kapıdan girerken o motosikletine doğru yürüyor.

"Hey, Becks adamım," diye selamlıyor beni bulaşıkçılardan biri olan Matty. "Maçı izledin mi?"

Başımı sallıyorum, o da "Ne oluyor lan?" diyor. Çok kızgınım. O maçı kazanmaları gerekirdi." Matty Yankees'i çok sever ve kaybettiklerinde hep öfkelenir.

"Katılıyorum. Sanchez-"

Sözümü kesti. "Değil mi? Sanchez'in elindeydi. Kazıklandılar."

Frankie, müdür, bize katıldı. "Matty, ellerini tencerelerin üzerinde gezdirmen gerekirken çeneni mi yoruyorsun?"

Matty sırtıyor. Bu ikisi arasında yaygın bir konuşma bu. "Sinirlenmene gerek yok Franks. Ben ilgileniyorum." Bana, "Beni görmeden gitme, dostum. Konuşmamız gereken şeyler var."

Başımı sallayarak mutfaktan geçip Annabelle'le buluşacağım restoranın önüne doğru ilerliyorum. Her zamanki masamda bekliyor ve beni görünce el sallıyor.

Ayağa kalkıp beni kucaklıyor ve öpüyor. "Seni görmek çok güzel," diye övünüyor. "Konuşacak çok şeyimiz var."

Bugün tam olarak ne konuşmak istediğinden ya da bunun için zamanım olduğundan emin değilim ama Annabelle eski bir dostum olduğu için bu yemeği kabul ettim. Yine de konuşmak istediği şey kırk dakikadan uzun sürerse hayal kırıklığına uğrayacak çünkü ayırmak istediğim süre bu kadar.

Oturduk ve "Neler oluyor?" diye sormadan önce içeceklerimizi söyledim.

Dirseklerini masaya dayayıp öne doğru eğilirken gözleri parlıyor. "Hayır işi için bir sanat müzayedesini düzenliyorum ve senin de katılmanı istiyorum. Sevgili ressam O'Keefe'nin tablolarını temin etmeyi başardık."

Tanrım, bu zaman ayırayabileceğim son şey. Ya da ilgimi çeken. "Katılacağım, ama hepsi bu."

Yüzü düştü ama çabuk toparlandı, bu onun özelliğidir. "Galayı senin yönetebileceğini düşündüm. Eğlenceli olur." Masanın öbür ucuna uzanıp koluma dokunuyor. "Lütfen Beckett, benim için."

Annabelle'in bir başka uzmanlık alanı da manipülasyon. Benimle olan ilişkisinde ona yardımcı olan tek şey geçmişimiz. Eğer bu olmasaydı, benden istediği her şeye hayır demekten çekinmezdim. "Ne zaman?"

Yüzünü bir gülümseme kaplıyor; beni yakaladığını biliyor. Koltuğunda geriye yaslanarak, "Gelecek ay. Ayrıntıları Louise'e göndereceğim."

Garson içkilerimizi getirip siparişlerimizi aldıktan sonra Annabelle şarabını yudumluyor ve "Şimdi bana yaptığın her şeyi anlat ve hiçbir şeyi atlama. Natalie Gareth ile görüşüğünü duydum. Daha fazlasını duymak isterim."

"Dedikoduları dinlemekten daha iyisini biliyorsun, Annabelle. Benden mahrem detayları paylaşmamı beklememen gerektiğini de biliyorsun."

Sadece onun yaptığı şekilde beni başından savdı. "Pfft, ne zamandan beri birbirimizden bir şey saklıyoruz?"

Asistanım Louise bana bir mesaj gönderdiğinde bu soruya cevap vermekten kurtuluyorum.

Louise: Az önce YR Magazine'den aradılar. Röportajı ve çekimi bu öğleden sonraya almak istiyorlar. Eğer senin için uygunsa tüm toplantılarını yeniden düzenleyebilirim. Yarım saat içinde orada olmanı istiyorlar.

Telefonumu Annabelle'e uzattım. "Bir arama yapmam gerekiyor."

Başını sallıyor ve ben de Louise'i aramak için uzaklaşıyorum.

"Bu lanet röportajı ve fotoğraf çekimini neden kabul ettiğimi hatırlat bana," diyorum cevap verdiğinde. *YR* röportaj yapmak için neredeyse bir yıl boyunca peşimden koştı. Bunun bir saçmalık olacağını biliyorum; bunu bir iş röportajı olarak sattılar, ama aslında sadece içinde yaşadığım dünyaya yüzeysel bir bakış istiyorlar, ki bu da asla tartışmak istemediğim bir şey.

"Neden evet dediğini biliyorsun Beckett. Sana hatırlatmama gerek yok." Louise'in soğukkanlılığı ve duygusuzluğu onu işe alma nedenim ve beş yıl sonra hala benimle çalışıyor olmasının iki numaralı nedeni. Bir numaralı neden ise işi halletme konusundaki eşsiz yeteneğidir.

"Toplantılarımı yeniden planla." Bu görüşmeyi yaptıktan sonra toplantılar için doğru ruh halinde olmayacağıma dair bir his var içimde. Normalde dergi röportajı gibi bir şey için başka bir tarihe randevu vermezdim ama bu işin bitmesini istiyorum.

"Evet, yapacağım."

"Şimdi gidiyorum. Trafiğe bağlı olarak geç kalabileceğimi söyle."

Kabul etti ve görüşmeyi sonlandırdık.

Annabelle'in yanına dönüyorum. "Gitmem gerekiyor."

"Olamaz. Gerçekten mi?"

Başımı salladım. "Öğleden sonraki randevularım yeniden ayarlandı."

"İyi ama bu öğle yemeğini yeniden planlamalıyız. Arayı kapatmak için çok geç kaldık. Annen bile bu konuda benimle aynı fikirde."

Annem ve ben bunun üzerine konuşacağız. "Louise'i ara. Ayarla."

Ayağa kalkıyor ve ellerini göğsüme koyuyor. "Bir dahaki sefere araya girmek yok."

Huzuru korumak için kabul ediyorum ve şoförüm Davis'in beni beklediği yere gitmek üzere yanından ayrılıyorum.

Çıkarken Matty'yi görmüyorum ama Frankie'yi buluyorum. "Matty'ye bir dahaki sefere konuşacağımızı söyle." Matty'nin benimle yatırım hedeflerinin üzerinden geçmek istediğini biliyorum, bu konuda onu cesaretlendirmek istiyorum.

Frankie kabul ediyor ve ben de sıcak New York güneşine çıkıyorum. Haziran New York'ta en sevdiğim zamandır. Çok sıcak değil ve yaz kalabalığı henüz tam olarak istila etmedi.

Arabamın arkasına geçerken Davis, "Trafik biraz yoğun," diyor. "Yine de seni zamanında oraya ulaştırmak için elimden geleni yapacağım patron."

Dikiz aynasında onun bakışlarıyla karşılaşıyorum ve geniş gülümsemesini içime çekiyorum. "Yapacağını biliyorum." Davis'in iyi olduğu bir şey varsa, o da hiç şansım yokken beni zamanında bir yere ulaştırmaktır.

Arabayı ara sokaktan çıkarıyor ve gitmemiz gereken yöne doğru ilerliyor. E-postalarımı açıyorum ve Annabelle ile birlikteyken gelenleri gözden geçiriyorum. Bakışlarımı gelen kutumda gezdirirken, görüşme ve bu e-postalar arasında uzun bir öğleden sonra ve gece olacağını görüyorum.

Dergi ofisine varmadan önce açtığım son e-posta, artık hiçbir şey yapmak istemediğim bir pislikle ilgili. Benden on milyon çalan pislik. Johnson'a dünyaya ifşa etmesini söylediğim pislik. Görünüşe göre dünya onun kirli işlerini zaten biliyor ve umursamıyor. Bu yeni bilgi bütün günümü mahvetmeye yetti.

Arabanın arkasındaki viskiye uzanıyorum ve kendime bir tane dolduruyorum. Tanrı biliyor ya, buna ihtiyacım var.

Declan James, on milyon dolarlık hırsız, Katie Stein ile nişanlandı. Stein ailesine bağlı olan herkesin altın değerinde olduğunu herkes bilir, yani Declan'ın günahları artık silinmiş sayılır.

Davis bizi New York sokaklarında gezdirirken pencereden dışarı bakıyorum.

Boğazımdan aşağı biraz viski atıyorum ve Declan'ın yaptığı şeyi yapmasına nasıl izin verdiğimi ilk kez düşünmüyorum.

Bunu bir daha asla
yapmayacak. Ne bana ne
de başkasına. Bundan
emin olacağım.

Kimse benimle uğraşamaz ve bundan paçayı
kurtaramaz. En iyi arkadaşım bile değil.

Kimse, tekrar ediyorum, Çarşamba gecesi kanat kadın olmayı kabul *etmemeli*. Özellikle de arkadaşınızın sabahlara kadar parti yaptığı biliniyorsa. Dün gece bir şey içmemiş olabilirim ama hafta ortasında gece 2'den sonra yatağa girmek benim için hiç iyi olmadı.

Ugh.

Lütfen beni şimdi öldür.

Sabah 5:58'de uyandığımdan beri yaşadığım baş ağrısı (ve o uyanma saatinden hiç bahsetmeyeyim; bir kız asla o kadar erken uyanmamalı) beni öldürecek gibi görünüyor. Tabii önce Shona beni öldürmezse.

"Jenna, cidden, bir dahaki sefere Marisa senden hafta ortasında çıkmak istediğı adamı değerlendirmeni istediğinde, ertesi günü benimle geçirmeyi zaten kabul ettiysen hayır de. Bugün hedeflerimiz vardı kızım ve sen takımı hayal kırıklığına uğratiyorsun."

Erkek arkadaşının ofisindeki kanepeye uzandım ve inledim. "Biliyorum. Özür dilerim! Ama Marisa'nın insanları istediğini yapmaya ikna etme konusunda ne kadar iyi olduğunu biliyorsun. Hiç umudum yoktu." Bugün Shona'nın erkek arkadaşı Graham'la gideceğı hafta sonunda giymesi için kıyafet bulmamız gerekiyordu ama tek yapabildiğimiz alışveriş merkezinde üç saat dolaşmak ve bir elbise dışında hiçbir şey bulamamak oldu. Yani çok güzel bir elbise, o da var ama Shona'nın aradığı bu değildi.

Shona kanepede bana katıldı. "Tek bildiğim, olağanüstü moda stilisti arkadaşımın Cumartesi günü tekrar alışverişe çıktığımızda kendine gelmiş olması gerektiğı."

"Bekle, Cumartesi günü yine mi gidiyoruz?" Şakaklarımı ovuşturuyorum. Bunu onunla birlikte planladığımızı nasıl hatırlamıyorum?

"Evet, şimdi karar verdim. Graham tüm hafta sonu çalışıyor, bu yüzden gitmemiz için mükemmel bir zaman."

"Tamam, bu bir randevu ve söz veriyorum akşamdan kalma olmayacağım. Cuma akşamı dokuzda yatakta olacağım, böylece senin için parlak ve ışıltılı olacağım. Graham'ı şaşırtmak için sana kesinlikle mükemmel kıyafetler bulacağız." Ofisine göz gezdiriyorum. "Bu arada o nerede? Seni asla bu kadar bekletmez." Neredeyse on dakikadır burada bekliyoruz; Graham'ın onu bekletmesi hiç hoş değil.

"Bugün bir toplantısı olduğunu ve geç kalabileceğini söyledi." Eğilip şapkamı alıyor ve başına yerleştiriyor. Çenesini eğerek, "Bunlardan bir tanesine ihtiyacım var. Bunu çok seviyorum."

"Dün muhteşem gri bir tane gördüm. Bej desenli. Sana çok yakışacak. Özellikle de geçen alışverişe gittiğimizde bulduğumuz beyaz elbiseyle."

Gözleri parlıyor. "Evet. Mükemmel. Sahip olduğum tek fötr şapka geçen yıl Los Angeles'tayken aldığımız. Bu geniş kenarlı tarzı daha çok tercih ediyorum."

Graham ofise adımını atar, gözleri doğrudan Shona'ya dikilir. Ona bakışı, bir ilişkide isteyip de bulamadığım her şeydi. "Prensini bulmak için birkaç kurbağa öpmelisin" sözü benim deneyimim oldu, ancak bunu daha doğru bir şekilde tanımlamak için "birkaç" kelimesini "çok" ile değiştirmeniz gerekirdi.

Shona kanepeden kalkıp erkek arkadaşının yanına gitmeden önce şapkamı iade ediyor. "Hey, bebeğim."

Eli Shona'nın beline dolanıyor ve onu öpüyor. "Üzgünüm geciktim."

"Her şey yolunda. Kendimizi meşgul tuttuk."

Onun alaycı ses tonuyla, "Tanrım, endişelenmeli miyim?" diyor.

Ayağa kalkarken gülüyorum. Shona'nın Graham'ın kafasını karıştıracak şekilde kendini meşgul ettiği biliniyor; onu kırk dakika beklettiği ve Graham'ın bilgisayarında milyonlarca sekme açtığı (minimalizmin beni çıldırttığı gibi sekmeler de onu çıldırtıyor), mükemmel düzenlenmiş masa çekmecelerini yeniden düzenlediği ve ofisi için üzerinde *Lanet Olsun İyisin, Kışını Seviyorum* ve *Hadi Sikişelim* yazan balon demetleri sipariş ettiği zamanki gibi.

Graham'ın bakışlarına karşılık vererek, "Çok endişelenmelisin." dedim.

"Onun kötü davranışları için seni suçladığımı biliyorsun, değil mi?" diyor.

Ben.

Sırıttıyorum ve çantamı omzuma atıyorum. "Buradaki işim bitti." Yanından geçerken ona doğru eğildim. "Ama bilgin olsun, senin kadının ben onunla tanışana kadar kötü davranışlar sergilemeyi öğrenmişti. O konuda eşitiz." Bu doğru. Shona'yla beş yıl önce ikimizin de kullandığı kuaför aracılığıyla tanıştım ve o zaten şımarık ve cesur tavırlarıyla tanınıyordu. Beni ona çeken kişiliğiydi; benimkiyle örtüşen büyük sevmeye biçimi ona sıkıca tutunmamı sağladı. Kendim gibi insanlarla çok sık karşılaşmıyorum ve birçok yönden farklı olsak da aynı şekilde seviyoruz.

"Hoşça kal Jenna," diyor.

Shona'ya bir öpücük gönderiyorum. "Cumartesi görüşürüz. Uykumu almış ve beni hiç görmediğin kadar uyanık olacağım."

Shona parmağıyla beni işaret ediyor. "Öyle olsan iyi olur kızım, yoksa sorun yaşayacağız."

Graham'a bir öpücük göndererek, "Hoşça kal Graham" diyorum.

Ofisinden çıkarken baş ağrımı görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum. Ama bir türlü geçmiyor. Günün geri kalanını yatakta kendime acıyarak geçireceğimden oldukça eminim.

Binadan çıkıp kör edici güneş ışığına adımımı attığımda bir mesaj geliyor. *Tanrım, neden bugün benim için güneşi batırmadın? Sadece birazcık.*

Tilly: Jenna, bebeğim, bir konuda yardımına ihtiyacım var. Bugün. Acilen. Seni aramak üzereyim. EĞER ARKADAŞLIĞIMIZA DEĞER VERİYORSAN, BENİ GÖRMEZDEN GELME.

Jenna: Bil diye söylüyorum, bugün cehennemden gelen bir baş ağrım var.

Arıyor ve ilk çalışta cevap veriyorum. "Açıkçası arkadaşlığımıza sağlığımdan daha çok değer veriyorum. Ne oldu, Till?"

"Vay anasını, bugün dünyanın çivisi çıktı. Declan'la ilgili haberleri gördün mü?"

"Acil olan bu mu?"

"Şey, hayır, ama cidden, gördün mü?"

"Hayır ve bilmek de istemiyorum, tamam mı? Eski sevgilim olmasının bir sebebi var. Onu ruhumdan çıkardım ve o mahvettikten sonra titreşimimi yeniden şarj etmek için çok çalışıyorum." Evet, "titreşimimi yeniden şarj etmek" gibi terimler kullanmaya başladım ve hayır, ne anlama geldiklerini gerçekten bilmiyorum, ama kulağa hoş geliyorlar. Olumlu. Sanki hayatımı gerçekten toparlamışım gibi.

"Tamam, isteğinizi görmezden geleceğim çünkü bilmek istemediğiniz bir haber olsa da bana daha sonra teşekkür edeceğinizi düşünüyorum. Ben

Bir odaya girip biri size bundan bahsettiğinde gafil avlanmak istemeyeceğinizden oldukça eminim." Duraklıyor. "Declan ve Katie Stein nişanlandı. Ve Declan Beckett'tan 10 milyon çaldı. Az önce size çay gönderdim."

@THETEA_GASP

#BECKETTPEARCE bugün on milyon daha fakir. Onun (eski?) kankası @declanjames ise on milyon daha zengin. Görünüşe göre bugünlerde zenginlik böyle kazanılıyor. Sadece arkadaşlarından al. Gerçi @katiestein'in umurunda değil. Umarız hırsızla evlenmeden önce evlilik sözleşmesi yapar. Evet arkadaşlar, çayı önce burada servis ediyoruz. Katie & Declan #4eva

Thetea_gasp'ın paylaşımını okurken neredeyse telefonumu düşürüyordum. Instagram'daki en büyük ünlü dedikodu hesabı onlar ve haberleri her zaman herkesten önce onlar veriyor.

"Declan Beckett'tan mı çaldı?"

"Kızım, önce ne dediğimi duydun mu? O kaltakla nişanlı."

"Bu umurumda değil. Beni aldattığını öğrendiğim an onunla işimin bittiğini söylemiştim."

"Evet, ama hepimiz biliyoruz ki bir adamla işinin bitmiş olmasıyla gerçekten 'bitmiş' olması farklı şeylerdir. Bu sadece beş ay önceydi. Onu gerçekten unuttun mu?"

İçimi çekiyorum ve parmaklarımı şakağıma bastırarak baş ağrısının bana saldırısını artırdığı yere masaj yapıyorum. "Evet, sanırım unuttum. Yani, bir süredir aramız pek iyi değildi; sadece bununla yüzleşmeye hazır değildim. Dürüst olmak gerekirse Katie bana bir iyilik yaptı."

"Vay canına, sen benden daha iyi bir kadınsın Jenna Blaise. Eğer Declan benim eski sevgilim olsaydı, taşaklarını vücudundan ayırmanın yollarını planlıyor olurdu. Aslında, muhtemelen bunu çoktan yapmış olurdu."

"İkimiz de biliyoruz ki sen onları yırtıp Katie'ye postayla gönderirdin ve kocaman bir 'siktir git' yazardın." Zihnim hâlâ eski pislik sevgilimin en iyi arkadaşından çaldığı gerçeğini kavramaya çalışmakla meşgul. Beckett'ın hayranı olduğumdan değil, ama en iyi arkadaşından çalmak en aşağılık şeydir.

Düşük. Bunun nasıl olduğunu ve Beckett'in tepkisinin ne olduğunu merak etmeden duramıyorum. Bunlar Tilly'nin bilemeyeceği ya da umursamayacağı şeyler, çünkü o daha çok sosyete dedikodularıyla ilgileniyor, bu yüzden ona daha fazla bilgi sorma zahmetine girmiyorum.

Tilly gülüyor. "Doğru. Pekâlâ, işimize dönelim. Bu öğleden sonra benim için bir çekime stilistik yapmanı istiyorum. Stilistimiz son dakikada gıda zehirlenmesi geçirdi ve patronum bunu düzeltemezsem beni kariyerimi bitirmekle tehdit etti. Evet de Jenna. Sana her zamankinden daha çok ihtiyacım var."

Tilly tanıdığım en dramatik kız ve bu da bir şey ifade ediyor çünkü çok fazla dramatik kız tanıyorum. Yani sırf bu kişilik özelliği yüzünden abarttığını biliyorum. Ayrıca patronu ona bayılıyor; bu öğleden sonra stilistlerini değiştiremezse kariyerini mahvetmesine, onu kovmasına ya da ona bir şey yapmasına imkan yok. Bunlar ona hayır demekte kendimi haklı hissetmemin nedenleri. Yine de asıl neden, bu baş ağrısıyla bugün onun için iyi bir iş çıkaracağıma ikna olmamam.

"Yapamam. Bugün olmaz."

"Neden? Sakın bana baş ağrın yüzünden olduğunu söyleme. O ağrılardan birini çekerken bile sihir yaptığını gördüm."

Ugh. Bu konuda acımasız olacak. Bunu biliyorum. "Tilly, dün gece pek uyuyamadım. Bu ve baş ağrım yüzünden bugün senin için iyi bir iş çıkarabileceğimi sanmıyorum."

"Cidden Jenna, bu işi doğum yaparken de yapabilirsin. En kısa zamanda burada ol."

Ben onunla tartışmadan görüşmemizi sonlandırdı. Telefonuma bakarak, "Sen yaşayan en kötü insansın, Tilly Fallon ve sana zarar vermenin bir yolunu bulacağım," diye mırıldanıyorum.

Görünüşe göre günü yatakta geçirmeyeceğim, onun yerine genç ve zengin bir puшта stilistik yapacağım. İşimi seviyorum, ama Tilly'nin çalıştığı derginin rahatsız ettiği türden insanlarla çalışmak zorunda kaldığımda o kadar da değil.

Bugün yaktan çıkmamam gerektiğini biliyordum.

"Ciddi değil misin?" Beni yönlendirdiği adama bakarken Tilly'ye söylüyorum. Sonra ona bakıyorum ve ekliyorum: "Gerçekten, hangi noktada bana bugün kimin stilini yapacağımı söylememenin iyi bir fikir olacağını düşündün?"

YR ofislerine geleli on dakikadan az oldu ve geri dönmeye hazırım.

Beckett Pearce'la vakit geçirirken b i r yandan da başımın ağrmasıyla uğraşmak benim için dünyadaki cehennemden farksız. Tilly'nin çok iyi bildiği bir şey. şimdiden onu planladığımdan daha fazla incitmenin yollarını hesaplıyorum. Bana moral konuşmalarının en iyisini yapacakmış gibi iki kolumu birden kavrıyor ve "Oraya git ve o başka biriymiş gibi davran. Mesela, Chris Hemsworth. Bu seni öğleden sonraya kadar idare eder."

"O adamla konuşmak zorunda kalırsam hiçbir şey, ama kesinlikle hiçbir şey öğleden sonrayı atlatmamı sağlayamaz."

Tilly başını eğiyor. "Beckett'in nesini sevmiyorsun ki? Tanıdığım her kadın onunla bir öğleden sonra geçirmek için ölür."

"       onu benim t a n ı d ı ğ ı m gibi tanımıyorlar. Kibirli,  st nl k taslayan, zorba ve kontrolcü biri."

"Bu kelimeler aynı anlama geliyor, bebeğim."

"Evet,        o bunların binle çarpılmış hali.

Kiminle çalışacağımı bana s ylemeliydin, Tilly."

Bunun  zerine pişman görünmeyi başarır. " z r dilerim ama  aresizdim. Lütfen gitme. Lütfen, lütfen, lütfen. Söz veriyorum bunu telafi edeceğim."

"Evet, telafi edeceksin." Derin bir nefes alıyorum ve Beckett'a tekrar bakarken kendimi  elikleştiriyorum. "Tamam, içeri giriyorum. Benim için dua et."

"Dizlerimin  st ndeyim."

Tilly ile ilgili bir şey mi? Böyle şeyler yaptığında bile onu sevmem mümkün değil, ki bunu sık sık yapıyor. O benim için çok sevdiğim ve hayatımda ihtiyaç duyduğum türden bir arkadaş oldu: ona ihtiyacım olduğunda her zaman yanımda oldu. Tilly ve Shona, Declan'la yaşadığım karmaşık ayrılık sürecinde bana destek oldular, çünkü diğer pek çok kişi artık değerli buldukları hiçbir şeye sahip olmadığım için beni terk etti, Yani kapıları açabilen zengin bir adam. Benim için yaptıklarını asla unutmayacağım.

Omuzlarımı dikleştirip içimdeki gücü toplayarak Beckett'ın beklediği yere doğru yürüyorum. Beklediğinden değil, bu adam kimseyi beklemez. Hayır, Beckett Pearce bir odaya girer ve sadece var olarak o odayı ele geçirir. Declan da kibirli pislikler arasındaydı ama asla Beckett'ın seviyesinde değildi. İkisi arasındaki fark neydi? Declan teşebbüs ettiği her şey için çaba sarf etmek zorundaydı; Beckett ise asla çaba sarf etmek zorunda değildi.

Kıçını makyaj masasına dayadığı yere yaklaşırken, Beckett'ın şimdiye kadar gördüğüm en yakışıklı adam olduğu gerçeğine hayıflanıyorum.

Bronzlaşmış ten.

Şekillendirilmiş ve "siktir et, yataktan yeni kalktım "ın mükemmel bir karışımı olan kahverengi saçlar.

Saat beş yönündeki gölgeden biraz daha fazla olan ama tam bir sakal olmayan öldürücü kirli sakal.

Güçlü bir çene.

Ve o gözler.

O gözler hakkında konuşmak bile istemiyorum.

Mavinin en parlak tonundalar ve ona çok yakışmışlar.

Ayrıca, bugün giydiği lacivert takım elbiseden hiç bahsetmeyeyim. Ya da yelek giydiği gerçeğinden. Bence bir erkek her zaman üç parçalı bir takım elbise giymeli. İyi bir takım elbiseye saatlerce bakabilirim ve bu benim için en iyisi. Sadece ona bakmak istemiyorum.

Bugün ne kadar güzel görüldüğünü kendime itiraf ederken Beckett'ın gözleri benimkilerle buluşuyor.

Gülümsemiyor.

Yüzünde gülümsemenin izi bile yok.

Ona ulaştığımda, "Stilistini kovmalısın," diye söze başlıyorum. Ayakkabılarına bakarak ekliyorum: "Ben olsam kahverengi Alessandro Galet'i seçerdim.

Scritto Oxfords senin için. Bunlarda çok daha fazla kişilik var. Bunlar biraz minimalist ve yavan."

"Sana da merhaba Jenna," diye sesleniyor

Çantamı onun kışının yanındaki makyaj masasına bırakıyorum ve kışına bakmamak için elimden geleni yapıyorum. Epik bir şekilde başarısız oluyorum. Beckett'ın kışı onluk dünyada on bir numara. Ben hep öyle düşünmüşümdür. Ve bu beni her zaman kızdırmıştır.

"Sizi burada gördüğüme şaşırdığımı söylemeliyim. Ben olsam YR'yi seçmezdim.

röportaj yapmayı kabul edeceğin bir dergi olarak görmüyorum."

Telefonunu cebine yerleştirdikten sonra ayaklarını ve kollarını rahatça çaprazlıyor. "Kendimce sebeplerim var."

Eminim vardır. Beckett net ve hesaplanmış bir hedefi olmadan hiçbir şey yapmaz.

Tanrım, birlikte geçirdiğimiz zamanın daha bir dakikası bile dolmadı ve ben artık bıktım.

"Pekâlâ," diyorum köşede asılı duran giysilere bakarak, "hadi seni giydirelim de ikimiz de bir an önce buradan çıkalım."

"Bu beni çok mutlu eder," diyor ve Beckett'ın ağzından duyduğum ilk kargaşa notasını algılıyorum.

Adamı pek umursamasam da, acı çeken tüm insan dostlarımı umursuyorum ve onun da arkadaşı sayesinde şu anda acı çekip çekmediğini merak ediyorum. Bekle, onlar hala arkadaş mı? Hmm, bence hayır. Kimse birinden on milyon çalmaz ve yine de o kişiye arkadaşım diyemez. On milyon o kişi için devede kulak olsa bile.

Beckett'a bunu sorup sormama kararını düşünürken kaşlarını kaldırıp "İşe gidiyor muyuz, gitmiyor muyuz?" dediğinde ona istediğimden biraz daha uzun süre bakıyorum.

Ona nasıl olduğunu sorma isteğim de böylece yok oluyor.

Başka bir şey söylemeden takım elbiselerin yanına gidiyorum. Seçebileceğim altı tane var ve ben en çirkinini arıyorum. Yani, zaten kendi takım elbisesi içinde öldürmek için giyinmiş; bunlardan birini giymesine bile gerek yok, bu yüzden onun için en kötüsünü seçmek bana büyük keyif verecek. Sorun şu ki, bir insanı sevmediğim için işimden asla ödün vermem. Yapmak istediğim tam olarak bu olsa bile Beckett'a en boktan takım elbiseyi giydirmem mümkün değil.

"Nasıl gidiyor, bebeğim?" Ben her bir takımı incelerken Tilly arkamdan gelip soruyor. "Bunlarla şansımız yaver gitti mi, yoksa bir çağrı mı yapmalıyım?"

başka?"

"Neden hiç kırmızı kadife takım elbise yok?" Kaşlarını çattı. "Şu anda ciddi misin?"

"Evet." Ona bakıyorum. "Hayır, ama sence de kırmızılar içinde harika görünmez mi?" "Yüce Tanrım, belki de bu baş ağrısının Bugünkü becerileriniz."

Telefonuna geri dönen Beckett'a bakıyorum. "Tamam, bana bu parçanın onda nasıl durduğunu söyle, ben de sana hangi takım la gideceğini söyleyeyim. Ama şunu bil ki o pislik kırmızı kadifeyi de mavi kadifeyi de yeşil kadifeyi de.... Hatta inek derisinden yapılmış bir takımın bile altından kalkabilir."

"Bu seni rahatsız ediyor, değil mi?" Bakışlarıyla tekrar buluşuyorum. "Evet."

"Tamam, elimizdeki işe geri dönelim. Onunla ilgili haber Pride Industrial'ı devralmasını ve bu yıl banka hesabına eklenen milyarları kapsayacak. Ayrıca onunla Akdeniz'e olan sevgisi ve yakın zamanda satın aldığı yatın yanı sıra dünyanın dört bir yanında sahip olduğu evler ve bunun getirdiği yaşam tarzı hakkında da konuşmayı umuyoruz."

"Tüm bunlarda iyi şanslar," diyorum. "Beckett'in hayatı hakkında konuşmaktan nefret ettiğini biliyorsun, değil mi?" Bu onun hakkında saygı duyduğum tek şey. Günah kadar zengin olabilir ama bunu etrafta göstermez.

"Evet, ama kızımızla daha önce tanışmadı. Bu adamların açılmasını sağlamak için bir yolu var. Peşinde olduğumuz şeyi elde edeceğinden eminim."

Tilly'nin insanlara duyduğu güven genellikle temelsiz değildir, o yüzden başımı sallayıp "Tamam, istediğin takım bu o zaman" diyorum. Raftan koyu mavi bir Brioni çekip ona uzatıyorum. Bu İtalyan markası onun aradığı para, güç ve başarıyı ifade ediyor. "Mavi bir gömlek ve kahverengi deri ayakkabılarla takım yapacağız."

Takım elbiseyi bana geri veriyor. "Onu giydiren sen olunca bana vermenin bir anlamı yok."

Bununla birlikte dönüp benden uzaklaşıyor. Tabii ki öyle; lanet olası stilist benim, dolayısıyla bunu ona giydirmesi gereken kişi de benim.

Kıyafeti tamamlamak için gömlekleri ve ayakkabıları karıştırıp aradığım şeyi buluyorum. Sonra Beckett'a sesleniyorum, "Hadi gidelim."

Onu beklemeden, kıyafetleri denemesi için hazırlanmış alana doğru ilerliyorum.

Bana katılıyor ve astığım takım elbiseye bakıyor. "Bana bu takımın şu an giydiğimden daha iyi olduğunu mu söylüyorsun?" Tanrım, daha iyi olabilir miydi?

Kibirli mi?

"Benim işim teklif edilenler arasından bir takım elbise seçmek." Brioni'ye başımı salladım. "Teklif edilenlerin en iyisi bu. Senin işin ise o lanet şeyi giymek ve içinde biraz dolaşmak. Bunu yapmanın seni zorlayacağını sanmıyorum."

"Görüyorum ki bana hâlâ her zamanki gibi kızgınsın," diyerek takım elbisesinin ceketini çıkarıp soyunma kabininin arkasına geçti.

"Sana kızgın değilim Beckett. Sadece senin yöntemlerine ayıracak vaktim yok." Beckett yaklaşık 1.80 boyunda, yani bizi ayıran perdeden daha uzun.

Üstünü değiştirirken gözlerini benden ayırmıyor. Bir şey biraz rahatsız edici buluyorum.

"Bunlar hangi yollar Jenna?" diye soruyor ve sanki cevabını bilmediği gerçek bir soru gibi geliyor. Garip, çünkü bilmeli. Declan'la çıktığım iki yıl boyunca birbirimizi didiklemiştik.

Bakışlarını kaçırın kişi olmamaya kararlı bir şekilde bakışlarını tutuyorum. "Bak, başım ağrıyor ve çok az uyudum; seninle muhtemelen iyi bir yere varmayacak bir tartışmaya girmeme gerek yok. Yapmamız gerekeni yapalım ve yollarımızı tekrar ayıralım."

"Tartışmalarımızı her zaman sevmişimdir," diyor gömleğinden sıyrılırken. "Tartıştığımız şey hakkında neden yanıldığım konusunda bana ders vermeye başladığında bile."

Beckett'ı hiç gömleksiz görmemiştim, bu da şu anda baktığım dövmeyle hiç görmediğim anlamına geliyor. Bakmamaya çalışıyorum ama yine de şaşıyorum; Beckett bana hiç dövme yaptıracak bir adam gibi gelmemiştir. Dövmenin tamamını göremiyorum çünkü çoğu sırtında. Görebildiğim şey bir kanadın parçası. Sırtından omzuna doğru kıvrılıyor ve boynunun dibinde son buluyor.

Umutsuzca dövmenin geri kalanını görmek istiyorum ve ondan arkasını dönmesini istemekten kendimi alamıyorum.

Yüce Tanrım, Jenna. Kendine gel, kadın.

Beni bakarken yakaladı. Yani, saklamaya bile çalışmıyorum. Yapamıyorum, çünkü çok şaşırmıştım. Beckett'ı küçük, düzgün bir kutuya koymuştum, ve bu o kategorizasyonu bozdu.

Beckett eski bir aileden geliyor. Üniversiteyi bitirir bitirmez babasının peşinden aile işine girmiş. Uygun bir süre flört ettikten sonra yirmi yedi yaşında eski parayla evlendi. Araştırmalarım doğruysa üç yıl.

Ve evet, bu adamı araştırmış olmak beni öldürüyor. Kendimi savunmam gerekirse, Declan'la çıkarken kiminle vakit geçirdiğimi bilmek istiyordum. Ve bu bilgiyi Declan'dan istemek istemedim.

Beckett iki yıl kadar önce karısından boşandığında bile bunu saygılı bir şekilde yapmış, aile isimlerinin dedikodu sütunlarından mümkün olduğunca uzak tutulmasını sağlamıştı. Araştırmalarım boşanmanın gerçek nedenini bulamadı, bu da onun ne kadar iyi idare ettiğini gösteriyor.

Beckett kontrollü. Odaklanmış. Disiplinli.

Her konuda ihtiyatlı.

Hamlelerini soğukkanlı ve hesaplı bir şekilde yapıyor.

Beckett benim için fazla düğmeli.

Ben erkeklerimin daha gevşek, daha tutkulu, daha özgür ruhlu olmalarını isterim.

Dövmeli erkekler gibi.

Beckett'ı hiç böyle bir erkek olarak hayal etmemiştim.

Ben aval aval bakarken o hiçbir şey söylemiyor; sadece değişmeye devam ediyor. Ve beni izlemeye devam ediyor. İşte bu beni telaşlandırdı. Çünkü bana sadece bakmıyor, maskemi düşürmeye çalışıyor. Beni anlamaya çalışıyor. Düşüncelerimi. Bunu nasıl bildiğimi bilmiyorum ama biliyorum. Tam orada, gözlerinde. Ve lanet olsun, bu benim her türlü kafamı karıştırıyor, gerginleştiriyor ve kafamı karıştırıyor. Ve lanet olsun, bu beni tahrik ediyor - tabii ki hiç de tahrik edici olmayan bir şekilde. Yani, Beckett Pearce beni sinirlendiriyor. Beni heyecanlandırıp rahatsız etmiyor.

Pekâlâ, bu durumu kontrol altına alma zamanı.

Dönüp odada Tilly'yi arıyorum. Onu gördüğümde Beckett'a dönüp, "Üstünü değiştirmen için seni yalnız bırakayım. Bunun için bana ihtiyacın yok." Sonra yanıtını beklemeden tekrar arkamı dönüp arkadaşşıma doğru ilerliyorum.

Ben yaklaşırken kafasını kaldırıyor, kaşları çatılıyor. Elleriyle yüzümde daireler çizerek, "Bebeğim, bu da ne demek oluyor?" diye soruyor. "Bir açıklama yapmak üzereymişsin gibi görünüyorsun."

"Giyindi. Halledildi. Buradaki işim bitti." Sözlerimin ağzımdan biraz soluk soluğa çıktığının farkındayım ama bunu görmezden gelip devam ediyorum. "Şimdi gidiyorum. Beni bir daha işe almaktan çekinmeyin. Özellikle de işin içinde zengin bir pislik varsa."

Bir süre sessizce bana bakıyor, yüzü ifadesiz, sonra ağzı bir sırıtışa dönüşüyor. "Oh, sevgilim, sanırım sen kendini zengin bir

ama bunu kabul etmek istemiyorum."

Gözlerim büyüdü. "İstemiyorum. Seksi olabilir ama bir kızın seks olmaktan çok daha fazlasına ihtiyacı vardır. Mesela biraz kişilik ve daha az kibir."

"Beckett'ın bir sürü kişiliği var. Nasıl bu kadar kör olabiliyorsun anlamıyorum."

"Onda senin hoşuna giden bir şeyler olabilir ama benim hoşuma giden hiçbir şey yok. Buna zevk deniyor Till ve hepimizin farklı zevkleri var."

Fotoğrafçı konuşmamızı keserek Tilly'ye, "Model bulma işi nasıl gitti? Başlamak üzereyim ve sana bahsettiğim çekimi denemeyi çok istiyorum."

Tilly yüzünü buruşturdu. "Üzerinde çalışıyorum Jacques. Sadece ulaştığım kızlardan cevap bekliyorum."

Jacques kaşlarını çatır. Kızgınlık sınırında derin bir kaş çatma. "Sevgili Tilly, aradığım cevap bu değildi." Odanın içinde bir tur attıktan sonra bakışlarını üzerimde yoğunlaştırıyor. Başını sallayıp çenesini bana doğru sallamadan önce gözlerini vücudumda gezdiriyor. "Sen." Tilly'ye bakıyor. "Bunun için mükemmel. Giydir onu."

Az önce olanlarla ilgili içimde kötü bir his bırakarak bizden uzaklaştı.

"Az önce ne oldu?" Tilly'ye söyledim.

Pazumdan tutuyor ve beni Beckett'ı bıraktığım soyunma kabinine doğru götürüyor. "Az önce yeni bir iş buldun."

Beckett paravanın arkasından çıkıp görüş alanımı yepyeni bir ateşle dolduruyor. Meğer işimde düşündüğümünden de iyiymişim. Brioni takım elbise ona pek sık görmediğim bir şekilde uyuyor. Sanki onun için yapılmış gibi. Üzerinden yavaşça çıkarmak istiyorum.

Tanrım, yardıma ihtiyacım var.

Beklentiyle bana bakıyor, o mavi gözleri benimkileri delip geçiyor. "Aradığın görünüm bu muydu yoksa başka bir tane mi denemeliyim?"

Oh, dostum, hiçbir fikrin yok.

"Geçer," diyorum.

Kaşları çatıldı. "Sadece geçer mi? Eminim bundan daha iyisini yapabiliriz." "Bu iyi. Başka bir şey denemene gerek yok."

"Jenna," diyor, sesi derin, pürüzsüz ve benim için fazla seks. Sesini bir oktav mı düşürdü yoksa o şeylere ne deniyorsa artık? "İyi olmak için çabaladığım bir şey değil. Eğer yapabileceğimizin en iyisi bu değilse, başka bir şey deneyeceğiz."

Tanrım, artık bu işin peşini bırakacak mı? Ona ters ters bakıyorum. Belki de bakışlarımda hançer vardır, emin olamıyorum ama varsa bile bu kadar yakışıklı olduğu için hak ediyordur. "Yapabileceğimizin en iyisi bu. Bu konuda bana güvenin." *Neden bugün ağzından çıkan her kelime nefes nefese?* Bunun üzerinde ciddi olarak çalışmam gerek.

Tanrı'ya şükür Tilly var. Konuşmayı o devralıyor, Beckett'a bir profesyonel gibi talimatlar veriyor. "Gidebilirsin Beckett." Jacques'ın çekimi hazırladığı yeri işaret ediyor. "Şimdi oraya gidebilirsin. Bir dakika içinde orada olacağız."

Sonunda yanımdan ayrılmadan önce gözleri bir süre daha üzerimde kalıyor. Bugünkü oyununun ne olduğundan emin değilim ama aramızdaki bu göz temasından hiç hoşlanmıyorum.

Ben daha fazla düşünmeden Tilly, "Tamam, bunu giymen gerekiyor" diyor -bana bir elbise uzatıyor- "ve yemin ederim, eğer benimle tartışırsan, geçen ayki partideki fotoğraflarını tüm sosyal medyada yayınlarım."

Beynim onun sözlerini işlemeye çalışıyor, ama söylediklerinde çok şey var ve beynim başarısız oluyor. "Yapamazsın. O fotoğraflarımı değil-"

"Evet, o fotoğraflar."

Siyah elbiseyi ondan alıyorum, aklım yavaş yavaş yerine geliyor. Elbiseye bakarak, "Neden bunu giymemi istiyorsun?" diyorum.

"Çünkü dostum, fotoğrafçı Beckett'ı güzel bir kadınla çekmek istiyor ve sen bu odadaki en güzel kadınsın." Benden bir adım uzaklaştı. "Şimdi bu güzelliği kutla ve üstünü değiştir, çabuk ol. Burada zamanımız tükeniyor."

Bana emredileni yapmadan önce gördüğüm son şey, fotoğrafçı bana doğru hareket ederken Beckett'ın yüzünün bana dönmesi ve her şeyi gören gözlerinin tekrar benimkilere kilitlenmesi. Ve kutsal cehennem, içlerindeki sıcaklık beni kavurmaya yetiyor.

Bugün ne ki ve ben neden bunu yaşamak zorundayım?

Beckett Pearce bir şeyler hissetmek istediğim bir adam değil. Ve kesinlikle hissettiğim şeyi hissetmek istemiyorum.

Arzu.

Benim için hayatın en kafa karıştırıcı sorularından bile daha kafa karıştırıcı olan ateşli bir arzu.

"Jenna, sana burada ihtiyacım var," diyor fotoğrafçı, Jenna'yı önümde, hafifçe sağımda, yüzü bana dönük olarak konumlandırarak. "Şimdi Beckett'a bak ve elini buraya koy." Bu direktifle birlikte Jenna'nın elini tutuyor ve belime doluyor. Sonra bana bakıp, "Sen de elini buraya koy," derken kolumu beline doluyor ve elimi kışına yerleştiriyor.

Jacques fotoğrafımızı çekmek için hazırlıklarına devam etmek üzere yanımdan ayrılırken Jenna, "Bu Tilly'ye herhangi bir şey için son kez evet değişim olacak," diye mırıldanıyor.

"Eğlenmiyor musun?"

Güzel mavi gözleri sıkıntıyla kısılıyor. "Eğleniyor gibi mi görünüyorum?"

Dudaklarım seğiriyor. O eğlenmiyor olabilir ama ben nihayet eğleniyorum. Jenna iyi gününde keyiflidir; Jenna böyle olduğunda daha da keyiflidir. Declan neye sahip olduğunu asla bilemedi. İlişkilerini mahvettiği için aptalın teki. Onu sıkıca kavrayarak, "Hayır, ama devam et çünkü bundan çok zevk alıyorum," diyorum.

Gözleri irileşti. Şokla mı yoksa daha çok kızgınlıkla mı, emin değilim. "Yemin ederim, o elini oynatırsan canını yakarım."

"Millet!" Jacques sesleniyor. "Hadi başlayalım."

"Evet, lütfen," diye mırıldanıyor Jenna. "Hadi şu işi bitirelim."

YR ile bu yayını sırf halkla ilişkiler için kabul etmişim. Pride Industrial'ı devralmamı tartışmak isteyeceklerini biliyordum, ki bu sadece profilimi yükseltecekti. Bir sonraki hamleme hazırlanırken yapmak istediğim bir şey. Jenna ile geçireceğim bu zamanı hayal bile edemezdim.

İki yıl önce Declan'ın kolunda görüldüğünden beri ondan etkileniyorum. Çok sık rastlamadığım türden bir kadın. Klas, güzel, nazik ve zeki - bir kadında nadir bulunan her şey. En azından benim tanıştığım kadınlarda.

Onunla ilgili saygı duyduğum şeylerden biri de aklından geçenleri bilmesi ve bunların arkasında durması. Sık sık aynı fikirde olmasak da bir kez bile bana karşı geri adım atmadı. Söyleyeceklerimi söylememe izin veriyor ve sonra kendi pozisyonunu o kadar iyi ifade ediyor ki bazen neredeyse fikrimi değiştiriyorum. Declan'ın neden onunla daha derin tartışmalara girmediğini asla anlayamadım. Jenna her zaman sohbet etmekten hoşlanacağım bir kadın.

Jacques fotoğraf çekmeye başlıyor, bu fotoğraf için bizden istediği görünümü ortaya çıkarmak için bağırarak talimatlar veriyor. "Başınızı biraz sola çevirin", "doğrulun" ve "Jenna, Beckett'a bak" gibi basit şeyler. Sonuncusu onu sinirlendirmiş gibiydi, bu da beni eğlendirdi.

Jenna beni bir pislik olarak görüyor; bana söylediği her şeyden bu kadarını anlıyorum. Bugün ortaya çıkan şey ise benim ondan etkilendiğim kadar onun da benden etkilendiği. Daha önce farkında olmadığım bir şey. Bu çekimin bir yere varmasını istemiyorum, belli ki o da istemiyor, ama onu kollarımın arasına aldığım her dakikanın tadını çıkaracağımdan eminim.

Yine de ona giydirdikleri kumaş parçası bir erkek için cehennem gibi. Kısa, siyah, dekolteli ve bence çok fazla şeyi ortaya çıkaran bir yırtmacı var, Jenna'nın daha önce bana patronluk taslamaya çalıştığında söylediği gibi, bu çekim için etrafta dolaşmaktan çok daha fazlasını yapmamı sağlıyor.

Jacques fotoğraf çekmeyi bırakıp yanımıza geliyor. "Bu çekim neredeyse mükemmel. Neredeyse. Jenna'ya dünyadaki tek kadınmış gibi bakmanı istiyorum. Burada işimiz biter bitmez onu eve götürüp becereceğinizi hayal edin."

Jenna keskin bir nefes aldı ve vücudu sertleşti.

Onu hiç düşünmeden bu kadar kaba davrandığı için onun kığını tekmeleyebilirim.

Jacques soru sorarcasına bana bakıyor. "Evet? Bunu başarabileceğimizi düşünüyor muyuz?"

Jenna'nın gitmesine izin veriyorum ve "Bir dakika içinde döneceğim" diyorum.

Kaşlarını çatmasına aldırmadan, odadan çıkmadan önce Jacques'a "Bir kelime" diyorum.

O da beni takip ediyor ve bana ters ters bakarak, "Çekimimin kaçırılmasından hoşlanmıyorum-" diyor.

"Odadaki kadınlara saygı gösterilmemesini de hoş karşılamıyorum. Bu saçmalığı bir daha yaparsan burada işimiz biter."

Dudakları düzleştirdi. "Burada yetkili olan benim ve bu şekilde konuşulmasına izin vermeyeceğim. Ve istediğim kişiyle istediğim şekilde konuşurum. Eğer bu seni mutlu etmiyorsa, gitmekte özgürsün."

Başımı salladım. "Anladım. İşimiz bitti."

Odaya geri dönüyorum, üstümü değiştirirken takım elbisemin ceketini çıkarıyorum. Jacques tekrar içeri giriyor ve yaratıcı sürecine saygı gösterilmediğinden bahsediyor. Onun saçmalıklarına aldırmış etmedim.

Ceketimi, ayakkabılarımı ve gömleğimi çıkardım ve Jenna paravanın arkasına geçtiğinde pantolonumun düğmelerini çözüyordum. "Umm, ne olduğunu bilmiyorum," diye başladı ve çıplak gövdesini incelerken durakladı. "Yüce Tanrım, ne sıklıkla spor yapıyorsun?" Gözleri tekrar benimkileri buluyor ve sorusuna cevap vermeden devam ediyor: "Bunu söylemek bana ne kadar acı verse de, lütfen gitme. Tilly bunun için kışını yırttı ve buraya kadar geldik; başladığımız işi bitirelim."

"O pislikle çalışmaya devam etmek istiyorsun ama bunu sormak sana acı veriyor. kalmamı ister misin?"

Yüzünü buruşturuyor. "Bu iyi bir nokta. Kusura bakma. O senden daha kötü bir pislik."

"Tanrım, Jenna." Başımı sallıyorum. "En azından dürüst olacağına güvenilebilirim. Ama oraya geri dönmeye hiç niyetim yok. Ve sen de dönmemelisin."

Yüzünü buruşturup kaşlarını çatıyor. "Bunu onun söyledikleri yüzünden mi yapıyorsun?"

"Bu seni şaşırtmış gibi davranıyorsun." Yavaşça başını sallıyor. "Biraz şaşırtıyor."

Çenemi çalıştırıyorum. "Benim hakkımdaki fikrini değiştirmeye hiç çalışmadım, ama beni başka bir erkeğin bir kadının önünde böyle konuşmasını sorun etmeyen bir adam olarak düşünmemeni tercih ederim." Çenemi ekrana doğru salladım. "Şimdi üstümü değiştirip buradan çıkabilir miyim?"

"Bana kızgın mısın?" Kafası karışmış gibi görünüyor.

"Evet. Beni bu kadar az düşündüğün için kızgıyım."

Bunu kabul ediyor ve bir süre düşündükten sonra, "Bu adil ve özür dilerim. Sadece biraz şaşırdım, hepsi bu."

"Ve işte yine," diyorum, tepkisinin beni ne kadar etkilediğine hayret ederek. "Şaşırmamanı tercih ederim. "Şaşırmamanı tercih ederim."

Kadınlara nasıl davranılması gerektiği konusunda güçlü hisler beslememi beklersiniz."

Söylediklerini anladığı yüzünde belirir. "Tanrım, özür dilerim. Kahretsin." Durdu ve derin bir nefes aldı. "Bakın, bugün pek iyi olmadığımı tekrar belirtmem için izin verin, bu yüzden beynim hızlı ya da iyi çalışmıyor. Kırıcı başka bir şey söylemeden önce çenemi kapatacağım."

Başımı sallıyorum ve üzerimi değiştirmek için yanımdan ayrılmasını sessizce bekliyorum.

Neyi beklediğimi anladığında "Ah," diye geveliyor. "Evet, gidiyorum." Gitmek için dönüyor ama sonra durup tekrar bana bakıyor. "Seni kalmaya ve bu çekimi bitirmeye ikna etmek için söyleyebileceğim hiçbir şey olmadığına emin misin?"

"Hiçbir şey yok. Burada işim bitti."

"Tamam. Hayal kırıklığı ama anlıyorum."

Jenna gitti ve ben de üstümü değiştirmeyi bitirdim. Soyunma kabininden çıkar çıkmaz Tilly bana doğru yaklaşıyor. "Beckett, olanlar için üzgünüm. Fikrini değiştirmek için yapabileceğim bir şey varsa lütfen söyle."

Buna en başta evet dememeliydim. Her türlü tanıtımdan her zaman kaçınmışımdır. Dergi beni bir röportajdan iyi bir şey çıkabileceğini düşündüğüm bir anda yakaladı.

Tilly ile göz göze geldim. "Bu senin hatan değil. Sadece prensiplerimiz farklı. Birbirimize uygun değiliz, bu yüzden devam etmememiz en iyisi. Ekibinin faturasını bugün bana gönder, ben de icabına bakayım."

Jenna bakışlarımı karşılıyor ve çenemi ona doğru kaldırarak odadan çıkıyorum.

Binadan dışarı adımımı attığımda temiz hava, fotoğraf çekiminin saçmalığına hoş bir değişiklik oldu.

Kravatımı gevşetiyorum.

Bunu atlatabileceğimi düşünürken kimi kandırıyordum ki? Telefonumu çıkardım ve Louise'e bir mesaj attım.

Beckett: YR'den bir fatura bekle. Her neyse, öde.

Louise: İyi gitmedi mi?

Beckett: Bunu kabul etmemeliydim.

Louise: Belki de bunun bugün Declan'la ilgili haberlerle ilgisi vardır.

Hay sikeyim.

Beckett: Sadece hesabı öde.

Telefonumu cebime geri koyuyorum ve sokağın aşağısındaki bara bakıyorum. Bir içki içmek için işten kaçmayalı uzun zaman olmuştu ama şu anda tam da ihtiyacım olan şey bu. En iyi arkadaşımı hayatımdan sildikten sonra bile hâlâ benimle yatıyor olmasını aklımdan çıkaracak bir şey.

Bugün epik boyutlarda bir bok şovu oldu ve saat daha üç bile olmadı. Beckett çekimden ayrıldıktan sonra Jacques egoist boyutlarda bir çöküş yaşadı ve ardından Tilly kendini kaybetti. Çok kısa bir süre için benim olan muhteşem siyah elbisemi sessizce değiştirdim ve Tilly'yi sakinleştirmeye çalıştım. Bu faydasız bir çabaydı. Jacques'a "lanet olası cinsiyetçi, ırkçı, pislik, kadın düşmanı, zavallı bir erkek müsveddesi" olduğu için bağırıp çağırmaya başladığında kendini çoktan kaybetmişti.

"Kalmamı ister misin?" Jacques nihayet gittikten sonra soruyorum. Tüm bunların tek iyi yanı, Tilly'nin sorunlarına odaklanmanın baş ağrımı unutmama yardımcı olması. Ağrı neredeyse tamamen hafifledi.

"Hayır," diyor, sesinde ve bedeninde belirgin bir tedirginlik var ve ofiste endişeyle etrafına bakıyor. "Sen git. Bu öğleden sonra halletmem gereken bir sürü iş var." Kollarını havaya kaldırıyor. "Bunlardan ilki bu dağınıklığı düzeltmek. Tanrım, o pisliği bu iş için asla işe almamalıydım. Son zamanlarda yaptığı çekimler pek iyi değildi." Başını sallıyor. "Bu işi gerçekten berbat ettim."

"Till," diye başlıyorum ama sözümü kesiyor.

"Jenna, hayır," diyor derin bir nefes alarak. "Burada kendimi sadece bir arada tutuyorum. Seni ölesiye seviyorum ama beni daha iyi hissettirmeye çalışmaya devam edersen gerçekten kendimi kaybedeceğim ve bu şu anda kimsenin görmesi gereken bir şey değil." Uzun bir nefes daha alır. "Yapmam gerekeni yapacağım ve sonra eve gidip kendimi her zaman daha iyi hissettiğim yatağıma yatıracam. Ve sonra yarın, kalkacağım ve

Her şey yeniden yoluna girecek." Bakışlarını üzerimde sabitliyor. "Ben hallederim. Söz veriyorum."

Doğru.

Haklı.

Tilly, hayatı tersine döndüğünde kendini toparlama konusunda iyidir. Ve insanların, ihtiyacı olduğunu söylediği şeyi dinlememesinden gerçekten nefret ediyor.

Başımı salladım. "Anladım. Ve evet, buna sahipsin. Ama bana ihtiyacın olursa beni aramalısın, tamam mı? Nerede olursan ol hemen yanına gelirim ve bunu birlikte atlatırız." Dilimin ucundaki soruyu sormadan önce duraksıyorum. "Burada başın ne kadar belada?"

Bana bakıyor. "Çok."

Aman Tanrım. Patronu onu sevdiği için Tilly'nin yanına pek çok şey kalabiliyor, yani bu hiç iyi değil.

Tekrar başımı salladım. "Tamam, ben gidiyorum, sen de kafanı toplarsın." "Teşekkür ederim."

Kollarımı ona doladım. "İyi olduğunu haber vermek için beni daha sonra ara."

Kabul ettikten sonra yanından ayrılıyor ve dergi ofisinden olabildiğince hızlı bir şekilde çıkıyorum. Bu soruna onun için benim neden olmadığımı biliyorum ama kendimi bunun bir parçası olarak hissediyorum ve bu sorunla arama mümkün olduğunca mesafe koymam gerekiyor.

Dışarı çıkar çıkmaz Shona'ya mesaj atıyorum.

Lanet olsun, bu öğleden sonra çok kötüydü. Shona'dan bilgi almam lazım. Ne yapıyorsun?

Shona: Graham'ı yapıyorum. Uçaktayım. Vegas'a. Özür dilerim! Yardımı olacaksa seni arayıp bilgi alabilir miyim?

Hayır, ne yapıyorsan onu yapmaya devam etmelisin. Ama ne zamandan beri Vegas'a gidiyorsun?

Shona: Graham bizim için sürpriz bir gezi ayarladığını söylediğinden beri. Yarın döneceğim.

Jenna: Benim yapmayacağım bir şey yapma.

Shona: İzin alındı. Seni seviyorum.

Shona: Not: Gündüz içmek her şeyi düzeltir. Jenna: İzin not edildi. Ben de seni seviyorum xx

Kaldırımda durmuş, içimdeki endişeyi görmezden gelmeye çalışıyorum. Başıma gelen kötü şeylerle başa çıkabiliyorum, ancak arkadaşlarıma başına geldiğinde ve yardım edemediğimi hissettiğimde bununla iyi başa çıkamıyorum.

Shona haklı. Bir içkiye ihtiyacım var. Bir içki beni sakinleştirir.
Etrafımı incelerken bir mesaj daha geliyor. Shona olduğunu düşünerek hemen açıyorum, gönderene pek dikkat etmiyorum.

Declan: Sana verdiğim kolyeyi geri almam gerekecek.

Beynim harekete geçerken ekrana bakıyorum. Bu da ne böyle?

Biraz daha bakıyorum, göğsüm öfkeyle ağırlaşıyor.

Baktıkça bu öfke hiddete dönüşüyor.

Bu pislik kim bilir ne kadar z a m a n d ır beni aldatıyordu. İçgüdülerim doğruysa muhtemelen birlikte olduğumuz süre boyunca.

Beni bir arkadaşıyla aldattı. Kabul, o ve ben yakın değildik ama arkadaş olduğumuzu sanıyordum.

Biz ayrıldıktan iki gün sonra onunla olan ilişkisini alenen açıkladı.

Ayrıldıktan sadece beş ay sonra onunla nişanlandı. Ve şimdi

bana verdiği kolyeyi geri mi istiyor?

"Senden nefret ediyorum, Declan James!" Avazım çıktığı kadar bağıriyorum, yanımdan geçen insanların bana deliymişim gibi bakmasını umursamadan. Belli ki bugün sinir krizi geçirme günü ve ben de benimkini kucaklıyorum.

Telefonumu kurcalayarak mesajına bir cevap yazıyorum.

Onu alamazsın. O benim.

Faturaları bende. Ayrıca sigortalattım. Yasalara göre, o benim. Ya da en azından hikaye böyle devam edecek.

Göğsüm daha fazla öfkeyle sıkışıyor.

Kör edici kırmızı bir öfkeyle ellerimi onun boynuna dolamak ve canını sıkmak istiyorum. Boğulana ve merhamet için yalvarana kadar. Bu noktada, daha çok sıkacağım ve onun beni incittiği kadar ben de onu inciteceğim. Ve bırakmayacağım ta ki-

Kahretsin.

Lanet olası aklımı kaybediyorum.

Bir içkiye

ihtiyacın var.

Durum.

Caddenin aşağısında bir spor barı görüyorum. Mükemmel.

İki dakika sonra kapıyı iterek açtım ve bara doğru ilerledim. Barmen ya işinde gerçekten iyiydi ya da yüzümdeki ifade

Bana içki getirmekle uğraşmamasını söyleyecek kadar.

"Ne istersin güzelim?" diye soruyor, sanki buradaki tek kişi benmişim gibi dikkati tamamen benim üzerimde. Ama değilim. Bar aslında oldukça kalabalık. Normalde hoşuma gidecek şekilde gürültülü de, ama şu anda, tüm gücümle erirken, benim için çok fazla gürültülü. Tedirgin edici bir şekilde.

Çantamı tezgâhın üzerine bırakıp bir tabure çekiyorum. "Shotlar. En ölümcül karışımınızı istiyorum. Ve üç tane istiyorum."

"Kötü bir gün, ha?"

"En kötüsü. Bir ile on arasında bir ölçekte, yirmideyim."

Sırıttırıyor. "Anladım."

Başka bir şey söylemeden işe koyuldu. Beş dakika sonra önüme üç kadeh kehribar rengi sıvı koydu. Spor haberleriyle dolu ekranlar dikkatimi dağıttığı için onları hazırlayışını izleme zahmetine girmedim ve ilkini mideye indirirken önce içinde ne olduğunu sorma zahmetine de girmedim.

"Vay anasını," diyorum boğazımdan aşağı kayarken. "Bu da neydi?" Hoşuma gidip gitmediğine karar veremiyorum. İçinde Jäger'in yanı sıra tarçınlı, naneli bir alkol olduğundan oldukça eminim. Genelde bir Jäger hayranı değilimdir, ama bu her yönden tam isabetti.

"Sıvı kokain. Jäger, tarçınlı schnapps, naneli schnapps ve senin için içine biraz Bacardi de koydum." Yine sırtıttırıyor. "Biliyorsun, çünkü günün yirmide."

"Sen," diyorum sıradaki shot'ı alırken, "benim yeni favori insanımsın." İkinci kadehi de tereddüt etmeden boğazımdan aşağı atıyorum.

Sırıttışı, her kadının onu istemesine neden olacak kadar muhteşem bir gülümsemeye dönüşüyor. Gerçi bir erkek yüzünden sinir krizinin ortasındaayım, bu yüzden şu anda herhangi bir erkek istemiyorum; sadece onun shotlarını istiyorum.

"Geri geleceğim," diyor üçüncü kadehi göstererek. "Bunu hemen içmemeni tavsiye ederim. İtiğin iki kadeh seni mahvetmeye yetecek kadar ateş gücüne sahip. Belki üçüncüye bile ihtiyacın yoktur."

Oh, ihtiyacım
var. Hiçbir fikri
yok.

Tezgâhın diğer ucuna gitmesini izliyorum ve sonra mesajlarımı görüntülemek için telefonumu karıştırıyorum.

Jenna: Yarın kapıda bir paket bekle. Declan: Aklının başına geldiğini gördüğüme sevindim.

Üçüncü shot'ı alıp geri atıyorum.

Jenna: Bunu beş ay önce kışına tekmeyi bastığımda da yapmıştım.

Dramatik olma Jenna. Sana yakışmıyor.

Jenna: Bana ne yakışmaz biliyor musun? Senin gibi bir adamın bana emir vermesine izin vermek. Sana bir paket gönderiyor olabilirim, ama içinde lanet bir kolye olmayacak.

Tanrım, burası çok mu sıcak?

Üzerimdeki siyah blazer ceketini çıkarıp bar taburesinin arkasına asıyorum. Ama uygulamam biraz yanlış ve yere düşüyor.

"Kahretsin," diye mırıldanıp tabureden kayıyorum. Yine hatalı bir hareket yapıyorum ve tökezleyerek neredeyse kırımın üstüne düşüyorum.

"Sevgilim," diyor barmen, "iyi misin?"

Blazer ceketimi yerden kaldırırken başımı kaldırıyorum. Bakışlarına karşılık veriyorum, "İyi benim tercih ettiğim bir kelime değil, ama oraya geliyorum. Bana daha fazla shot yapmalısın."

Kaşlarını kaldırıyor. "Bundan emin misin?"

Ceketi yerine yerleştiriyorum ve başımı sallayarak tabureye geri tırmanıyorum. "Kesinlikle. O kötü çocuklardan üç tane daha içersem çok daha iyi olacağım."

İkna olmuş gibi görünmüyor ama isteğimi yerine getiriyor ve kısa süre içinde bu günü hafızamdan silmeme yardımcı olacak üç shot daha sıraya giriyor.

Beckett'in derin sesi arkamdan duyulduğunda neredeyse ağzıma bir shot atmıştım. "Jenna."

Ona döndüm. O neden burada? Bu düşünce beynime hücum eder etmez, hemen ardından bir başkası geliyor. Muhtemelen benim burada olmamla aynı sebepten. Declan. "Beckett."

Bakışlarını önce önümdeki, sonra da elimdeki kadehlerin üzerinde gezdiriyor. "Bir görevde olduğunu görüyorum."

"Beni yargılıyor musun?" Kesinlikle yargılıyor. Siktir et onu. Bu benim için karakter dışı bir sarhoşluk öğleden sonrası.

"Yargılamıyorum. Sadece arka arkaya üç tane içtikten sonra üç taneye daha ihtiyacın olup olmadığını merak ettim."

Dördüncüyü de indiriyorum ve sonra "Bu kulağa bir tür yargılama gibi geliyor" diyorum.

Elini taburemin arkasına koyuyor ve yakınımaya eğiliyor... ve çok güzel koktuğu için ona lanet olsun. Kokusunun bana yaptıklarını görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum, o ise şöyle diyor: "Hayır, kulağa çok fazla endişe gibi geliyor. Gerçekten önemseydiğim insanları yargılamam."

Düşüncelerim birbirinden ayıramadığım yirmi kolyeden oluşan bir düğüm gibi, bu yüzden söylediklerini çözümlemekte zorlanıyorum. Yanlış anlamış olmalıyım, çünkü

Az önce beni önemsediyini söylediğine yemin edebilirim. Bu onun sesi olmalı. Ve o nefis kokusu. "Hangi parfümü kullanıyorsun?" Beynim anlamlandırabildiği tek şeye kilitlenerek soruyorum. Royal Oud sürdüğüne son kuruşuma kadar bahse girerim. Gerçekten de şişedeki seks ve zengin ahşap kokusuyla favorilerimden biri.

Bana cevap vermiyor. Sadece dakikalar gibi gelen bir süre boyunca dikkatle beni izlemeye devam ediyor. Sonunda elini taburemden çekip barmene işaret ediyor. "Onun içkilerini de hesabıma ekle ve bize iki Macallan getir."

"Öncekiyle aynı mı?" diye soruyor barmen.

Beckett içkilerini iterken başını sallıyor. "Bunları götür."

"Ahh, hayır, bunları götürmeyin," diyorum. Beckett'a bakarak ekliyorum, "Ve kendi içkilerini sipariş edip ödeyebilirim, çok teşekkür ederim."

Bana bakıyor. "Artık Macallan içmiyor musun?"

Macallan en sevdiğim viski ve ona artık içmediğimi söylemeyi gerçekten ama *gerçekten* çok istiyorum, ama bunu yapacak gücü kendimde bulamıyorum. "İçiyorum. Ama aynı zamanda sıvı kokain de içiyorum ve etrafta emir verebileceğin bir kadın olmadığımı hatırlarsan iyi edersin."

Dudakları seğirdi. "Sıvı kokain, ha?"

Ona ters ters baktım. "Evet."

Tekrar barmene baktı. "Viskiyi masama getir." Sonra içkilerini aldı ve bana baktı. "Yürüyecek misin?"

Başım kabarmaya başladı. Tam da istediğim şey buydu ama Beckett burada olduğuna göre, keşke bu kadar kabarık olmasaydı. Söylediklerini ve yaptıklarını anlamlandırabilmem gerekiyor. Bu konuda pek iyi değilim. Sanki o benden üç adım önde ve ben yetişene kadar çoktan yoluna devam etmiş oluyor.

"Yürüyebiliyorum ama neden yürümemiz gerekiyor? Benimle oturmakta ısrar ediyorsan yanımda gayet güzel bir tabure var."

"Burada oturmayacağız," diyor o kendinden emin, kararlı, sinir bozucu haliyle.

"Sahi mi? Peki seni kim patron yaptı?"

Bana biraz kızgınlık içeren bir bakış atıyor. İyi oldu. Yüzüne bu ifadeyi yerleştirdiğim için memnunum. "Hesaplarıma göre, önümüzdeki on beş dakika içinde bu içkileri bitireceksin, o zaman da o lanet taburede kalırsan muhtemelen düşeceksin. Kaldır kışını ve benim masama geç ki en azından sana göz kulak olabileyim ve iyi olduğundan emin olayım."

Oh. Benim.

Genelde onun buyurgan tavırlarından hoşlanmam ama bu farklı bir buyurganlık ve sanırım hoşuma gitti.

Tanrım, alkolden olmalı. Patron Beckett'ı sevmiyorum.

Ama haklı olduğu bir nokta var. Çileden çıkarıcı bir şekilde. Kendimi dağınık hissediyorum ve bu taburede pek dengeli değilim. "Tamam, sen kazandın ama sadece bir kez olsun haklı olduğun için." Tabureden ilk adımımı atarken ona dönüp bakıyorum. "Ceketimi de al. Onu kaybedemem. Ve şu senin masan nerede?"

Başını sallayarak ceketimi tutuyor. Sanırım gözlerinde daha çok kızgınlık görüyorum, ama belki de yanılıyorum. Büyük ihtimalle çünkü artık resmileşti: Sarhoşum.

Bu bara girdikten sonra günün daha iyi geçmesi gerekiyordu. Ama Beckett'ın ortaya çıkması sayesinde bambaşka bir yöne doğru gidiyor. Kendimi biraz sakinleştirme hedefime ulaştım ama şimdi o da burada, keşke bunu bu kadar iyi yapmasaydım diyorum çünkü bu haldeyken kim bilir neler söyleyeceğim. Özellikle de bu adama karşı normalde hissettiğim hoşnutsuzluk yerine büyük bir şehvet hissederken.

Oh Tanrım.

Lütfen bana yardım edin.

Jenna'nın bara girdiğimden beri işgal ettiğim kabine oturmasını izliyorum. Son loca, köşede ve neyse ki gürültünün çoğundan uzakta.

Jenna'nın hareketleri düzgün değil ve kabine doğru sendeleyerek, gümbürtüyle iniyor. İçinde bulunduğu durum için özür dilememesi hoşuma gidiyor. Bunun yerine, durumu sahipleniyor ve hoşuna gitmeyen bir şey yaptığımda bana bir santim bile vermiyor.

Blazer ceketini yanındaki koltuğa bıraktıktan sonra karşısına oturuyorum ve içkileri aramızdaki masaya yerleştiriyorum.

Dirseklerini masaya dayıyor ve "Neden buradasın? Yapacak işin yok mu senin? Yani, senin bir öğleden sonrayı içmeye ayırdığını hiç görmemiştim."

"İşinmiş gibi içki içtiğini hiç görmedim."

Dirseklerini masadan kaldırıyor ve koltuğunda geriye yaslanıyor. "İyi bir noktaya değindin. Ugh. Ne berbat bir gün."

İçkilerinden birine uzandığında, gözlerim onunkilere dikilirken elimi onunkinin üzerine koyuyorum. "Declan?"

Başını sallayıp elini geri çekmeden önce uzun bir süre hiçbir şey söylemeden duruyor. "Sen de mi?"

Barmen Macallans ile geldi. O gittikten sonra bardağımı alıp viskiden biraz içiyorum. Başımı salladım. "Cehennem gibi bir gün oldu."

Jenna yüksek sesle nefes veriyor ve uzun, sarı saçlarının birkaç telini yüzünden itiyor. "Bu yetersiz bir ifade." Telefonunu eline aldı ve bana uzatmadan önce birkaç kez dokundu. "Bak o pislik bana ne göndermiş."

Telefonu alıyorum ve Declan'ın bugün ona gönderdiği mesajları okuyorum. İçimde dönen öfkeyi daha da arttırıyorlar. Declan'ın ona kaç tane kolye verdiğini bilmiyorum ama parasını ödediğim kolyeyi geri istediğine dair paramın büyük bir kısmına bahse girerim. Bana elli bin dolar için iyi olduğuna dair bir saçmalık söylemişti çünkü karşılığını almak üzere olduğu bir yatırımı vardı. İçten içe bunun bir yalan olduğunu biliyordum ama on beş yıllık en iyi arkadaşımın, diğerlerinin bana her zaman yapmaya çalıştığı şeyi yaptığı gerçeğiyle yüzleşmek istememiştim. Bunu uzun süre kabullenmek istememiştim. Sonunda Declan'ın benden paradan çok daha fazlasını aldığı ortaya çıktı.

Hissettiğim öfkeyi kesen tek şey Jenna'nın onun mesajlarına verdiği yanıtı. Telefonunu ona geri verdim. "Sakın o kolyeyi ona verme."

Yüzünü şaşkınlık kaplıyor. "Vay canına, bu senden duyduğum en duygusal şey olabilir. Etkilendim."

Boğazımdan aşığı biraz daha viski atıyorum. "Beni düzgünce kutuladın, değil mi?"

Bu soruya tepki vermiyor, sadece dürüstçe "Evet." diyor. Ve sonra, "Yine de, seni dövmelemin olduğu için seçmedim. Bu beni biraz şaşırttı. Kaç tane dövmen var?"

Jenna'da beni her zaman büyüleyen şeylerden biri, ondan ne alacağımı asla tam olarak bilememem. Tahmin edilebilir bir dünyada bu çok ferahlatıcı.

"Sanırım seni merakta bırakacağım."

Dudaklarında bir gülümseme beliriyor ve parmağını havada daire çizerek bana doğrultuyor. "Oh, bu eğlenceli. Bossy Beckett'in içinde böyle bir şey olduğunu kim bilebilirdi?"

"Patron Beckett mı?"

Omuz silkiyor. "İnsanlara patronluk taslamayı sevdiğini kabul etmelisin."

"İnsanlara patronluk taslamak benim işim, Jenna."

"Ne yani, nasıl yapılacağını unutursan diye bunu 7/24 yapacağını mı düşünüyorsun?"

"Bu sana şaşırtıcı gelebilir ama ben hayatımı herkese emir vererek geçirmiyorum."

"Evet, öyle yapıyorsun."

"İnan bana, eğer öyle yapsaydım, burada oturmuş bu konuşmayı yapıyor olmazdık."

"Çünkü bana çenemi kapatmamı emredecektin?"

Gözlerimi onunkilerden ayırmadan bardağımı boşaltıp masanın üzerine koyuyorum. "Hayır, çünkü seni şimdiye kadar eve göndermiş olurdum."

burada oturup bok suratlı olmaktan çok daha iyidir."

"Oh," diyor güzel yüzüne yerleşen kızgınlıkla, "Anlıyorum. Sen kadınının evde olmasını, gürültü yapmamasını seven bir adamsın."

"Benim bir kadına bu şekilde davrandığımı hiç gördün mü?"

"Yaptığını gördüğüm tek şey, Beckett, Manhattan'da uyuyarak gezmek. Bugün bu benim için bir öğrenme fırsatı. Lütfen beni aydınlatmaya devam et."

"Bence bu zaman kaybı olur."

"İkimiz de burada Declan'ın yaptıklarını unutarak zaman öldürmeye çalışıyoruz, o yüzden bence mükemmel bir zaman kullanımı olur."

"Ne düşündüğümü biliyor musun?"

"Ne düşündüğünü asla bilmiyorum. Bu hem sinir bozucu hem de ilginç."

Bu bilgi ilgimi çekti. Bunu paylaşmak istediğinden şüpheliyim; aldığı alkol dilini gevşetmiş gibi görünüyor. "Sanırım beni anlamak istiyorsun ve bence bu seni çok rahatsız ediyor."

Uzun bir süre bana baktı. Sonra içkilerinden birini alıp geri fırlatıyor ve yere düşerken yüzünü buruşturuyor. "Sen gerçekten tanıdığım en kibirli adamsın. *Ben* de öyle düşünüyorum." Oturduğu yerden kalkarak ayağa kalkar. "Tuvalete gitmem gerekiyor. Ben gitmişken bir işe yara ve bana bir içki daha ısmarla."

Ben gözlerimi onun muhteşem kışından ayırmak için elimden geleni yapıp başarısız olurken, o tuvalete doğru ilerliyor.

Tanrım. Ne yapıyorum ben burada? İçki içmek için işten kaytarmak bir şeydir. Jenna Blaise ile içmek ise bambaşka bir şey. Çok iyi düşünülmüş bir fikir olduğuna ikna olmadığım bir şey, çünkü bana duvarlar örüyor olsa da, istesem onları yıkmanın kolay olacağını biliyorum.

Ve işte tehlike. Jenna'nın o duvarları yıkması daha iyi ve benim onları yıkmayı düşünmem bile uzaklaşmamı gerektiriyor. Onun yerine kendimi ona aldığım viskiyi içerken ve kışını ve ona ne yapmak istediğimi düşünürken buluyorum.

"Ne yapıyorsun Jenna?" Tuvalet aynasında kendime bakarken soruyorum. "Bu Beckett. Kibirli, otoriter Beckett, dayanamadığın kişi. Onu hatırlıyor musun? Sana anlamadığın şeyleri açıklamak için küçümseyici bir şekilde elinden geleni ardına koymadığı zamanları hatırlıyor musun? Oh, peki ya akşam yemeği partinizi devraldığı ve sizin idare edemeyeceğinizi düşündüğü için yemek şirketini çağırarak ısrar ettiği zamanı? Bugün onunla yatamazsın. Hiçbir koşulda olmaz." Başımı öne eğip derin nefesler alıyorum. Neden oda dönmeye devam etmek zorunda? Kıpırdamadan durması gerekiyor.

"Kız arkadaşım," diyor yanımda duran kız, bana endişeyle bakarak. "İyi misin? Sana birini çağırmamı ister misin?"

Ona bakmak için yüzümü kaldırıyorum. "Tanrım, hayır. Dışarıda bulabileceğin tek kişi Bossy Beckett ve onun buraya gelip kontrolü ele almasına ihtiyacım yok."

Gülüyor. "Tamam. Ama belki de Patron Beckett'a ihtiyacın vardır çünkü pek iyi görünmüyorsun."

İnledim. "Şu kokain iğneleri yüzünden."

"Ah kızım, onlar iğrenç. Sadece birkaç taneye ihtiyacın var ve sonra iyisin."

"Evet, şimdi anladım." Her geçen saniye, o iğneler düşünme ve doğru kararlar verme yeteneğime daha fazla zarar veriyor.

"Pekâlâ," diye kapıya bakıyor, "ben gidiyorum. Sen iyi misin? Yardıma ihtiyacın yok mu?"

Aynadan uzaklaşıyorum ve biraz buruşmuş gibi görünen kıyafetlerimi düzeltirken başımı sallıyorum. "Ben iyiyim. Teşekkür ederim."

Son bir gülümsemeyle tuvaletten çıkıyor ve ben de onu takip ediyorum, bara geri dönerken serin havaya şükrediyorum.

Beckett'ın masasına doğru yürüyorum, gözlerinin her adımımı takip etmesini görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum.

Bugün bize neler oluyor? Bu adamı neredeyse iki buçuk yıldır tanıyorum ve bir kez bile bana bu şekilde bakmadı.

Durmasını istiyorum.

Tam bir yalancısın.

Hayır, sarhoşum ve boktan bir gün geçirdim. Onun sikilebilir olduğunu düşünüyorsam ne olmuş yani? Bu onu yakınımında istediğim anlamına gelmez.

Evet, yalancı.

Masaya ulaşıyorum, Beckett'ın bana aldığı içkiyi yarılادığını fark ediyorum. Muhtemelen iyi bir şey. Kesinlikle ihtiyacım yok.

"Ben gidiyor ev," I söyle. "Teşekkür ederim sen için ve
İçecekler ve konuşma."

Telefonumu kaldırıyor. "Az önce gelen mesajı okumak için oturmak isteyebilirsin."

Declan.

"Onu bir daha gördüğümde taşaklarına ciddi bir hasar vereceğim." diye mırıldanarak telefonumu alıyorum.

Geri göndermeni ben emretmeyeceğim Jenna. Ya geri gönderirsin ya da polis seni ziyaret eder.

Başımı kaldırdım ve Beckett'a baktım. "Boş ver, onları gerçekten vücudundan sökeceğim. Bu ne cüret?" Ne yaptığının farkına varmadan kabine geri kayıyorum. "Onu nasıl bu kadar uzun süre arkadaş olarak yanında tutabildin?"

Kaşlarını çattı. "Görünüşe göre ortak bir noktamız var."

"Evet, boktan bir yargı. Ama cidden, arkadaşlığınız kaç yıl sürdü?"

İçkisinden bir yudum alır. "On beş."

"Vay canına. İçinde böyle bir şey olduğunu bilmiyor muydun? Hayır, bu soruyu görmezden gel. Sen akıllı bir adamsın, bu yüzden bilmediğine inanamıyorum." Kollarımı masaya dayadım ve öne doğru eğildim. "Neden arkadaşlığınızı sürdürdünüz?"

Cevap vermesi zaman alıyor ve ben de ona düşüncelerini toplaması için zaman tanıyorum çünkü bu aylardır merak ettiğim bir şey. Belki de

Kendime karşı dürüst olursam daha uzun süre. Declan hakkında aylarca en kötüsünden şüphelenmişim, sonunda gözlerimin çıktığım gerçek adama açılmasına izin verdim. Sonunda Beckett içkisini bitirdi ve şöyle dedi: "Tarih ve sadakat. Ve doğru olduğunu bildiğim şeylere inanmak istemedim." Durakladı. "Sevdiğim insanlarla aramı bozan bir şey gibi görünüyor."

İtirafı karşısında şaşkına döndüm. Yani soruyu ben sormuştum ama ruhunun bir parçasını açığa çıkaracak türden bir cevap beklemiyordum. Emin olamıyorum ama sanırım eski karısını da kastediyor. Filtrelerimi kapatacak kadar içtiğim için, "Senden on milyon çalmayı nasıl başardı? Bu mümkün görünmüyor." Beckett hakkında bildiğim kadarıyla işinde acımasızdır ve hiçbir şeyin onu geçmesine izin vermez.

"Bir insanı paramdan daha çok önemseydiğim zaman bu mümkün gibi görünüyor."

Bu hatayı bir daha yapmayacağım."

"Bana söylemeyeceksin, değil mi?"

Yine hangi bilgiyi paylaşacağına karar vermek için acele etmiyor. Neredeyse sorunun cevabını öğrenmekten vazgeçmişim ki, "Planı çok ayrıntılı. Mali kayıtlar manipüle edilmişti ve kullandığı muhasebe firması da suç ortağıydı ki itibarları nedeniyle buna inanmakta zorlandım."

"Ne yani, parayı bir daha göremeyecek misin?"

"Görmeyi beklemiyorum."

Beckett karşımda oturmuş, sorularıma sanki kendisi için kişisel olmayan bir konuda gerçekleri aktarıyormuş gibi cevap veriyor, ama bunun için ne kadar çaba sarf ettiğini görüyorum. Hayatımda ilk kez, mükemmel bir şekilde bir araya getirilmiş soğukkanlılığının ardındaki savaşı görüyorum. Ve ayrıca ilk kez ona karşı her zamanki kadar sert olmak istemiyorum.

"Bu polis tehdidiyle saçmıyor, değil mi?" diye soruyorum.

"Söyle bana, eğer onunla işin bittiyse, neden kolyeyi saklamak istiyorsun?"

Bu soruya cevap vermek istemiyorum. Ama o bana karşı dürüst oldu, ben de ona karşı dürüst olacağım. "Declan birlikteyken bana bu kolye dışında hiçbir şey vermedi. Muhtemelen benden başka kimse için bir değeri yoktur, gerçi geri istiyorsa belki de vardır ama ne olursa olsun, o kolyeyi almak hayatımda görüldüğümü hissettiğim bir andı." Bu kadar mahrem ve çığ bir şeyi paylaşırken beni boğan duyguları yutuyorum. "Hayat, bir insanın ne kadar para biriktirebileceği ya da

Ne kadar güçlü olurlarsa olsunlar, hayat sizi seven insanları görmek ve onları tüm kalbinizle sevmektir. Ve her ne kadar yalancı, hilekâr bir pislik olsa da, o anda beni gerçekten gördüğünü ve tanıdığını gösterdi, çünkü bana kendime verebileceğim bir şeyi verdi." Tekrar sertçe yutkunuyorum. "Hayatımda böyle anları pek yaşamadım ve bunu geri vermek istemiyorum."

Beckett dikkatle dinliyor ve hemen cevap vermiyor, bu da yaptığım şeyi paylaştıktan sonra kendimi garip hissetmeme neden oluyor. Sessizliği doldurmak için çaresizce, "Yemek yemeliyiz. Kahvaltıdan beri bir şey yemedim."

"Tanrım, o kurşunların seni hemen vurmasına şaşmamalı." Ayağa kalktı. "Ne istiyorsun?"

Kendim için sipariş verebileceğimi söylemek için ağzımı açtığımda ona karşı nazık olmaya çalıştığımı hatırlıyorum. Ona karşı hiç kaba olduğumu düşünmüyorum ama kontrolü ele almayı sevdiğini biliyorum, o yüzden bu seferlik ona izin vereceğim. "Belki sadece biraz patates kızartması. İçimdeki alkolün başka şeylerle iyi bir uyum sağlayacağından emin değilim."

Yemeğimizi sipariş etmek için yanımdan ayrılıyor ve ben de telefonumu çıkarıp Tilly'ye bir mesaj gönderiyorum.

Jenna: İyi misin?

Tilly: Hayır. Beckett'ı geri almamı istiyorlar ve bunun asla gerçekleşmeyeceğinden oldukça eminim, bu da işimi koruyacağımdan emin olmadığım anlamına geliyor. Bu şimdiye kadar yaptığım en kötü karışıklık.

Beckett'la birlikteyim. Ona sormamı ister misin?

Beni arıyor. "Ah, neden Beckett'la birlikteysin ve bu nasıl oldu?"

"Bu uzun bir hikaye, seni bir dahaki görüşümde anlatırım, ama cidden, istersen onunla konuşabilirim. Belki onu geri dönmeye ikna edecek bir şeyler olabilir." Ağzımın neden hareket ettiğinden ve bunları neden söylediğimden emin değilim çünkü Tilly ile aynı fikirdeyim, bunun gerçekleşme ihtimali olduğunu hiç sanmıyorum. Yine de ona yardım etmek için her şeyi yaparım, işte buradayım.

"Bilmiyorum Jenna. Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Bence ona birkaç gün vermek en iyisi olabilir, sonra ona ulaşırım."

"Tamam, ama fikrini değiştirirsen bana mesaj at. Onun üzerinde sihrimi konuşturmaya çalışabilirim. Beckett'ın asla pes etmemek gibi bir ünü olabilir ama kesinlikle ikna edilebilir."

Kelimeler ağızımdan çıkarken Beckett karşımdaki koltuğa kaydı ve yüzündeki ifadeye bakılırsa az önce söylediğim her kelimeyi duymuştu.

"Gitmem gerek bebeğim," diyor Tilly. "Seninle yarın konuşuruz."

"Evet, ben de," diyorum aramayı sonlandırmadan önce yavaşça. Telefonu yere bırakıp Beckett'a, "Bütün bunları duydun, değil mi?" diye soruyorum.

Başını sallıyor. "Üzerimde uygulayacağın bu sihrin ne olduğunu görmek istiyorum."

Bu gün benim için çok ağır geçti. Dün geceki az uyku ve bu sabahki baş ağrısından Shona'yı hayal kırıklığına uğratmaya, Beckett'ı olmamam gereken bir çekim için şekillendirmek zorunda kalmaya, Declan'la ilgili haberlere, Beckett'la sarhoş olup vakit geçirmeye, onun için hissetmek istemediğim şeyleri hissetmeye kadar. Sadece eve gidip uyumak ve tüm bunları unutmak istiyorum. Ve olanları unutmak istiyorum.

"Biliyor musun?" Bugün sahip olduğum her dürüst düşüncenin kabardığını hissederek söylüyorum. "Sihrimin senin üzerinde işe yarayacağını hiç sanmıyorum ama ne olursa olsun, Tilly'nin patronu seni yine de o görüşmeye ikna etmesi için baskı yapıyor ve ben de ona bunun gerçekleşmesi için bir yol olup olmadığına bakacağımı söyledim. Cevabının ne olacağını biliyorum, o yüzden bu konuşmayı hiç yapmamışız gibi davranalım. Yemek sipariş ettiğini biliyorum ama burada işim bitti. Sarhoşum ve sadece eve gitmek istiyorum. Yalnız, çünkü tanıdığım en ateşli erkek olmana rağmen seninle yatmamızın hiçbir yolu yok ve Tanrı biliyor ya, senin sağlayabileceğinden hiç şüphem olmayan iyi bir sekse ihtiyacım var." Parmağımla onu işaret ediyorum. "Ve eğer bu bir daha tekrarlanırsa, bunu inkar edeceğim. O sözleri sadece sarhoş olduğum için duydun. Yarına kadar onları unutacağım." Ayağa kalktım ve ceketime uzandım. Ceketimi giydikten sonra çantamı açıp bir tomar para çıkarıyorum. Parayı masanın üzerine koyarak devam ediyorum: "Declan ikimizi de aldattığı için üzgünüm ama bugün seni dinledikten sonra bence o sana daha büyük ihanet etti. Arkadaşlar arasında bir kural vardır ve sen bu kuralı çiğneyemezsin." Sesim yumuşuyor. "Senin için bundan nefret ediyorum ve umarım bu yeni arkadaşlara izin vermeni engellemez, her ne kadar tam olarak bunun olacağından şüphelensem de." Parmaklarımı saçlarımda gezdirip susmak için kendimi zorluyorum. Zaten her yere yeterince kelime kusmuştum. "Ah, şimdi seni rahat bırakacağım. Çok fazla içme. Buna değmez."

Bu sözlerle yanından ayrılıyor ve sarhoş bacaklarımın beni taşıyabileceği en hızlı şekilde ön kapıya doğru yürüyorum.

Beckett'a gerçekten bunları mı söyledim?

Tanrım, bana burada yardım etmen

gerekiyordu. Destansı bir başarısızlık,

bayan.

Kaldırıma çıktım ve ileride gözüme kestirdiğim taksiye doğru beş adım atmıştım ki güçlü bir kol etrafıma dolandı ve beni sert bir bedene yaklaştırdı. Beckett'ın vücuduna.

"Ne yapıyorsun?" "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Eve sağ salım gittiğinden emin oluyorum."

Elinden silkelenerek kurtuluyorum, bunu yaparken tökezliyorum. "Ben iyiyim. Taksiye bineceğim." Ve bu günün bana bahsettiği tüm ölümleri yaşayacağım.

"İyi olmaktan o kadar uzaksın ki komik değil," diyor ve yemin ederim sesinde hayal kırıklığı seziyorum. "Bir kez olsun senin için bir şey yapmama izin ver."

"Dürüst olmak gerekirse, ben iyiyim. Bir taksiye binip eve tek başıma gidebilirim." Bakışlarıyla karşılaşıyorum ve yüzündeki saf kararlılık ifadesi karşısında nefesimi tutuyorum. Bu bakışı daha önce yüzlerce kez görmüştüm ve Beckett bunu takındığında hayır cevabını kabul etmiyor. Nefes veriyorum ve mırıldanıyorum, "İyi, gerekiyorsa taksiye binmeme yardım et." Aynı bakışla beni izlemeye devam edince, "Teşekkür ederim," diye ekliyorum.

Başını sallayarak, "Seni lanet olası bir taksiye bindirmekten daha iyisini yaparım. Şoförüm bekliyor."

Ben karşı koyamadan beni tekrar tutuyor ve bekleyen Rolls-Royce'una götürüyor. Şoförüne adresimi söylüyor ve ben ona bu adresi nasıl ve neden bildiğini sormaktan kaçınıyorum. Bu başka bir günün sorusu ve eğer şanslıysam Beckett'la başka bir gün olmayacak.

Sessizlik içinde yolculuk ediyoruz ve aramızdaki sıcaklığı görmezden gelmeye çalışıyorum. Hayal görmediğimi biliyorum ve normalde bu tür şeylerde fazlasıyla iyiyken Beckett'la değilim. Kafam karıştı ve bunu düşünmekten bile kaçınmak istiyorum. O yanımda otururken bunu yapmak imkânsız.

Binama vardığımızda arabadan iniyor ve beni kapıya kadar geçirmeden önce inmeme yardım ediyor. Kapıya vardığımızda ona dönüp "Beni bıraktığın ve eve sağ salım varmamı sağladığın için teşekkür ederim" diyorum. Kelimeleri ağızımdan yeterince hızlı çıkaramıyorum.

İçime girdi. Yaklaştı. Beni öpebileceğini düşündüğüm kadar yakın. Ama öpmüyor. Sadece başını sallıyor ve "Bu çekimi yarı katlanılabilir hale getirdiğin için teşekkür ederim." diyor.

Hiç de beklediğim gibi değil, bu beni şaşırttı. Buna söyleyecek bir şey bulamayınca, yalnız kalmaya fazlasıyla hazır bir şekilde binama girmek için dönüyorum ama Beckett

elini koluma koydu ve beni ona döndürdü.

"Declan polis tehdidiyle saçmalıyor. O kolyenin parasını o ödemedi." Durakladı. "O senin. İstemiyorsan geri verme."

Arabasına doğru ilerlerken arkasından bakakaldım. Eğer daha az sarhoş ve daha çok ayık olsaydım, az önce söylediği şeyi çözmeye çalışırdım. İkisi de olmadığım için binama giriyorum ve kendime ne dediğini yarın anlayacağımı söylüyorum. Bugün yapabileceğim en iyi şey biraz su içmek -çokça su- ve yarın akşamdan kalma bir şekilde uyanmamak için dua etmek.

CFO'm Mac, "Yatırım yapmayın demiyorum," diyor. "Sadece bu kararı vermek için biraz daha zaman ayırmanı söylüyorum."

"Ben de daha fazla zamana ihtiyacım olmadığını söylüyorum. Bunu yapıyoruz." "Tanrım, Beckett." Parmaklarını saçlarının arasında gezdiriyor. "Bilmiyorum.

Son birkaç haftadır sana ne oldu bilmiyorum ama daha önce verdiğini hiç görmediğim türden kararlar veriyorsun. Sana çok para kaybettirebilecek aceleci kararlar."

Mac üç yıldır benimle çalışıyor ve bu pozisyonda ona sonuna kadar güveniyorum ama onunla her zaman aynı fikirde değilim. Son iki haftadır bana tavsiye ettiği hiçbir şeye katılmıyorum, ancak bu sabah olduğu gibi bu konuda pes etmeyi reddetse bile fikirlerine saygı duyuyorum. "İlk kez para kaybetmiyorum, Mac."

Karşımdaki koltuktan kalkıyor ve ofisimin Manhattan'a bakan tavandan tabana geniş penceresinin önünde durmak için yürüyor. Ufuk çizgisine bakarak birkaç dakika düşündükten sonra bana dönüp şöyle dedi: "Bütün mesele bu mu? Declan?"

"Tanrım," diye mırıldanıyorum, öne doğru eğilip kravatımı gevşetiyorum. "Sana onu tartışmak istemediğimi söylemiştim. Ve hayır, bilgin olsun diye söylüyorum, bu onunla ilgili değil. Bu, bu yatırımlarda başka kimsenin görmediği olasılıkları görmemle ilgili. Bu her zaman benim gücüm olmuştur ve sen de bunu biliyorsun."

"Biliyorum ama masaya getirdiğim gücü de unutmayalım." Duraksıyor. "Declan söz konusu olduğunda ikimiz de başımıza gelecekleri göremezdik. Finansallar bu kadar manipüle edilmişken olmaz. Ama sanmıyorum ki

Parayı bile önemsiyorsun. Bence arkadaşlık konusunda kafan karışık ve bunun için seni zerre kadar suçlamıyorum. Ancak, bu konuda beni dinlemen için daha da fazla neden var."

Telefonum bir mesajla çalıyor ve dikkatimi dağıtmasına izin veriyorum. Her şey Declan'ı düşünmekten daha iyidir.

Ruby: Bana verebileceğin yirmi doların yoktur herhalde?

Beckett: Bin mi milyon mu?

Ruby: Ha. Dakikalar, ukala. Beckett:

Ne zaman?

Ruby: Şimdi.

Beckett: Hayır, ama

evet.

Ruby: Dünyadaki en iyi kardeş.

Ruby: Elon'a bunu söylediğimi söyleme. Her kelimesini inkar edeceğim.

Ayağa kalkıp Mac'in bakışlarıyla tekrar buluşuyorum. "Bugün biraz daha düşüneceğim ama fikrimi değiştireceğimi sanmıyorum."

Başını sallıyor. "Senin de değiştirmeni beklemiyorum çünkü sen inatçı bir orospu çocuğusun."

Mac çıkarken Ruby ofisime giriyor ve çantasını kanepeye atıp kendisi de kanepeye uzanıyor. Ondan alışık olduğum kadar dramatik bir şekilde, "Hayatım bitti. Bunu nasıl düzelteceğimi söylemeni istiyorum."

"Bu kahve ya da viski gibi bir 'hayat bitti' mi?"

"Eww, viskini kendine sakla. Bu durum tekila gerektiriyor." "Yani, kahve mi?" Burada tekila bulundurmadığımı biliyor.

Beni başından savarak başını sallıyor. "Kafeini bir hafta önce bıraktım."

Oturuyorum. "Neler oluyor?"

Uzun bir nefes vermeden önce inliyor. "Anne. Olan şey bu."

"Şimdi ne yaptı?" Bu ikisi hep böyle; Ruby'nin bu yıl kaç kez bana bu şekilde geldiğini sayamadım.

"Bana kendime bir koca bulmam gerektiğini söyledi." Gözleri büyüdü. "Buna inanabiliyor musun?"

İnanabiliyorum.

Annem çok eski bir aileden geliyor ve kızları için bazı beklentileri var. Oğullar da öyle ama biz kızlara kıyasla daha kolay kurtuluyoruz.

"Sanırım bu konudaki düşüncelerini ona söyledin?"

"Söylemeseydim senin kardeşin olmazdım."

Kıkırdıyorum, vücudumdaki gerginliğin bir kısmı hafifliyor. Kız kardeşimin yardımcı olmakta iyi olduğu bir şey.

"Babam bu konuşma sırasında yanında mıydı?"

"Evet. Bu yüzden bu durumdayım. Sadece o olsaydı, onu görmezden gelirdim, ama babam için içindeyse, bunun ne anlama geldiğini ikimiz de biliyoruz."

Biliyoruz. Ve bu beni şaşırtmıyor. Ruby otuzuna yaklaşıyor ve yirmili yaşlarını soyut resimler yapma ve kendisini iyi hissettiren herhangi bir erkekle yatma arzusunu tatmin ederek geçirdi. New York, Los Angeles, Paris, Londra, Amsterdam, Sydney, Berlin ve Roma'da yaşadı. Milyonları havaya uçurdu, neredeyse her uyuşturucuyu denedi, yüzlerce berbat ayrılıktan sonra sarhoş oldu ve kalbi her kırıldığında benim kapıma geldi. Kız kardeşimi seviyorum ama onun için endişelenerek çok fazla zaman harcıyorum ve illa ki bir kocaya ihtiyacı olduğunu düşünmesem de, etrafı dağıtmayı bırakıp hayatını düzene sokması gerekiyor.

"Babamla konuşmamı istiyorsun." Bu bir soru değil; bu konuşmanın aslında ne hakkında olduğunu varsaydığım bir ifade.

"Sen ister miydin?"

Başımı sallıyorum. "Saçmalamayı kes, Rubes. Sormadım ki."

"Peki. Evet, senden onunla konuşmanı istemek için buradayım. Bunu benim için düzeltirsen seni sonsuza dek severim."

"Senin için yaptığım onca şey için beni zaten sonsuza dek seviyorsun. Ve açık olmak gerekirse, bunu senin için tek bir şartla düzeltereğim."

"Tanrım, her geçen gün ona daha çok benziyorsun." "Kendine çeki düzen vermeni istiyorum."

"Deniyorum. Bunu anlıyorsun, değil mi?"

"Hayır, anlamıyorum. Benim gördüğüm, ülkeden ülkeye, erkekten erkeğe, partiden partiye giden, iyi vakit geçirmek dışında hayatta ne istediğine dair hiçbir fikri olmayan bir kadın. Hayat böyle bir şey değil Ruby."

"İşte bu noktada anlaşıyoruz, ağabey. Eğer hayat eğlence, güzellik ve mutluluktan ibaret değilse, yanlış yapıyorsun demektir."

"Seni kesecekler."

Omuz silkiyor. "Umursuyor gibi mi görünüyorum?"

"Umursamalısın. Hayatında bir gün bile çalışmak zorunda kalmadın. Bankanda o milyonlar olmadan başına ne geldiğini bilemezsin."

Ayağa kalktı, öfkesi yüzüne yayılmıştı. "Buraya ders vermeye gelmedim. Ve bilgin olsun diye söylüyorum, hayatımda bir gün bile çalışmadım. Bütün resimlerim nasıl ortaya çıktı sanıyorsun?" Bana bir parmak salladı.

"İşte ailemizin sorunu *bu*. Paraya ve görünüşe çok fazla önem veriyoruz ve kendimizi bulmaya ve özgünlüğe yeterince önem vermiyoruz. Tıpkı onlar gibi olduğun ve yaratıcılığın hayatını kazanmanın değerli bir yolu olduğunu kabul etmediğin için de çok teşekkür ederim. Sanatımdan gerçekte ne kadar kazandığımı hakkında hiçbir fikrin yok, çünkü hiçbir zaman soracak kadar önemsemedin ve ben de paylaşacak kadar parayı önemsemiyorum."

Ben onu durduramadan çantasını kapıldığı gibi ofisimden çıktı ve çıkarken de kapıyı çarptı. Kız kardeşim de ailemizdeki diğer herkes gibi inatçıdır. Tanrı bilir bu işin sonu nereye varacak.

Telefonum çalıyor ve beni bu durum hakkında daha fazla düşünmekten alıkoyuyor.

Cevap verdiğimde Louise, "Annabelle telefonda," diyor. "Bağlamamı ya da mesajınızı almamı ister misiniz?"

"Tanrım," diye mırıldanıyorum, masama oturarak. "Bağla."

Galasında sunuculuk yapmayı kabul ettiğim öğle yemeğinden bu yana iki hafta geçti ve o zamandan beri ayrıntıların üzerinden geçmek için beni üç kez aradı. El atmama gerek olmayan detaylar.

Her zamanki gibi neşeli bir şekilde hatta geldi. "Beckett, nasılsın?"

"Dün konuştuğumuz gibi."

"Sevgilim, seni tekrar böldüğüm için üzgünüm ama bu önemli. Önemli olmasaydı seni rahatsız etmezdim, biliyorsun."

"Ne oldu, Annabelle? Geri dönmem gereken bir işin ortasındayım."

"Tamam, doğrudan konuya gireceğim. Gala için bir prova düzenliyorum ve Cuma günü hangi saatin senin için en uygun olduğunu öğrenmek istiyorum."

Bunu neden kabul ettim ki? "Louise günlüğümü yönetiyor. Bunu biliyorsun."

"Elbette, evet, ama bunun işten çok kişisel bir mesele olduğunu düşündüm ve en iyisinin sana danışmak olduğunu düşündüm."

"Hayır," diyorum dilimin ucuna gelen hırçın tonu zorlukla bastırarak, "bunun ona gitmesi gerekiyor. Seni tekrar bağlayacağım."

"Oh." Sesindeki hayal kırıklığını fark etmedim. "Tamam, kulağa hoş geliyor."

Başka bir şey söylemeden çağrıyı asistanıma geri gönderiyorum.

Bu, geçmişimizin bir iyilik istediğinde vereceğim yanıtı belirlemesine son kez izin verişim.

Düşüncelerimi tekrar Ruby'ye çevirerek babamı arıyorum ve sekreterinin beni bağlamasını bekliyorum.

Hatta her z a m a n k i n d e n daha hızlı geliyor. "Kız kardeşiniz adına aradığınızdan şüpheleniyorum."

"Doğru."

İç geçiriyor ve onu yıllardır kullandığı büyük ofis koltuğunda otururken, gözlüklerini masanın üzerine koyarken ve yüzünde çok iyi tanıdığım o sabırsız ifadeyle arkasına yaslanırken hayal ediyorum. "Annen bunun olması gerektiği konusunda kararlı, Beckett."

Bu onun bana geri adım atmak istemediğini söyleme şekli. Babam bu ismin arkasındaki güç olabilir ama annem de en az onun kadar güçlü.

"Ruby ona istediğini vermeyecek. Bunun sonuçlarına hazır mısınız?"

"Kız kardeşin uçarı olabilir ama aptal değil. Bundan eminim.

Aklı başına gelecektir."

"Bence onun hislerinin seninkilerden çok daha farklı olduğunu göreceksin."

"Beckett," diye başlıyor, sesi kendisine meydan okunmasını istemediğinde kullandığı otoriter tona bürünüyor. Ama bugün hiç havamda değilim ve sözünü kestim.

"Başarmaya çalıştığın şeye katılmıyor değilim. Ancak, bunu yanlış bir şekilde yapıyorsun. Yeni bir yaklaşım dene. Buna tahammül edemez."

Cep telefonuma gelen bir mesaj dikkatimi babamdan uzaklaştırdı.

Declan: Konuşmamız gerek.

"Gitmek zorundayım. Söylediklerimi bir düşün." Aramayı sonlandırıp cep telefonumu elime alıyorum.

Beckett: Sana söyleyecek bir şeyim yok.

Görünüşe göre Jenna'ya söyleyecek çok şeyin var. Her zamanki kafemiz yarım saat sonra.

Onun isteğini yerine getirmem için mantıklı bir neden yok, ama yerine getiriyorum ve yarım saat sonra, yüzlerce saatimizi her türlü şeyi tartışarak geçirdiğimiz kafeye giriyorum. Köşedeki masada bekliyor, ben ona doğru ilerlerken sırtı bana dönük. Vücudumdaki her hücre, hayatımda sadece bir kişiyle deneyimlediğim şekilde alarmda. İkisi iyi bir çift oldular, ikisi de beni hiç tahmin etmediğim şekillerde becerdiler. Bunu zaman zaman birlikte yapmaları beni şaşırtmamalıydı.

yakın zamanda keşfettim. Keşfedilmiş olması, tehditleri engelleme becerim üzerinde ne kadar çalışmam gerektiğini gösteriyor.

Onun karşısındaki koltuğa kaydım. "Ne söylemen gerekiyorsa söyle ve hepsini söylediğinden emin ol çünkü bana bir şey söylemen için başka bir fırsat olmayacak."

Yüzüne kendini beğenmiş bir eğlence yerleşiyor ve ben o surata bir yumruk indirmemek için kendimi zor tutuyorum. "Seni daha çok ne üzdü Beckett? Bahse girerim karının beni senden daha çok becerdiğini bilmektir."

Ne olduğunu anlayamadan sandalyemden kalktım, ellerim gömleğini kavradı ve yüzümü ona yaklaştırdım. "Sen bir erkek için üzgün bir bahanesin, Declan." Kışının yere düşmesine neden olacak kadar sert bir şekilde onu kendimden uzaklaştırıyorum.

Hay sikeyim.

Parmaklarımı saçlarımın arasından geçirip nefesimi içime çekiyorum.

Bu pislik ne zamanıma ne de ilgime değiyor. Buraya hiç gelmemeliydim.

"Jenna kolyemi geri vermeyi reddediyor, sanırım bu konuda onun kulağına gittiğin için." dediğinde gitmek için hamle yapıyorum. Kendini yerden kaldırdı. "Mesele şu ki, bu yüzden benimle uğraşmak istemiyor. Çektiğimiz seks videosunu halka açıklamaktan çekinmeyeceğim. Ve ikimiz de bunun ona bir iyilik yapmayacağını ya da ailesini mutlu etmeyeceğini biliyoruz."

Liseden beri arkadaşım dediğim adama bakıyorum ve onun hakkında nasıl bu kadar yanılmış olabileceğimi merak ediyorum. "Tanrım, gerçekten de tam bir baş belasısın, değil mi?"

Omuz silkiyor. "En azından ben kim olduğumu kabul ediyorum. Bu senin hakkında söylenebileceklerden çok daha fazlası."

"Neden bahsettiğini bilmiyorum Declan. Bildiğim tek şey sana asla güvenmemeliydim."

Dudakları alaycı bir ifadeyle yukarı doğru çekildi. "Söyle bana Beckett, Jenna'yla birlikte olduğum süre boyunca onu becermek istedin mi? Ya da belki, onu becerdin mi?"

Göğsüm daha önce hiç yaşamadığım türden bir öfkeyle doluyor. Eski karımın beni aldattığını öğrendiğimde ve onu evden kovduğumda bile. Bu öfke derimi delip geçiyor, hırlarken her yanıma sarıyor: "Hayatımdaki insanlara ihanet etme konusunda iyi değilim. Jenna'ya ya da birlikte olduğun başka birine hiç dokunmadım."

"Ama yine de, kimse senden istemediği halde burada ona göz kulak oluyorsun.

Ereksiyonun belli oluyor, dostum. Ve inan bana, o buna değmez."

Öfke, derim boyunca kıvrıla kıvrıla ilerliyor ve sonunda acı verme isteğime boyun eğiyorum. Declan'a yumruk atıyorum ve onu tekrar yere düşürüyorum.

"Lanet olsun," diye homurdanıyor. Burnu kanamış bir halde ayağa kalkıp yüzüme bakıyor. "Dokunulmaz olduğunu sanıyorsun. Bir tanrı. Ama hiçbirimizden daha iyi değilsin ve kesinlikle benden daha iyi değilsin. Bunca yıl senin gölgende yaşadım. Artık bununla işim bitti."

"Bir Stein'la evlenmenin sana umutsuzca istediğin gücü vereceğini mi sanıyorsun?" Başımı sallıyorum. "Eğer öyle düşünüyorsan güç hakkında öğrenmen gereken çok şey var."

Bu onu kızdırıyor ve beni duvara doğru itiyor. Seyircimiz olduğunun farkında değilim ama bu noktada umurumda değil. "Siktir git, göt herif. Jenna'ya söyle o kolyeyi bana versin yoksa video yayına girer."

"50 bin mi istiyorsun, Declan? Tamamdır. Ama o bunun dışında kalacak."

Gözleri büyüdü ve beni tutuşu gevşedi. "Siktir git." Bir adım geri çekildi, alçak sesle ıslık çaldı. "Tamam, anlaştık. Yeter ki para bugün gelsin."

Yakasından tutup yüzünü kendime doğru çekiyorum. "Eğer o video gün ışığına çıkarsa, buna pişman olacaksın." Gözlerim onunkileri arıyor, onlardan ve vücudumun her gözeneğinden öfke akıyor. "Anlaşıldı mı?"

Başını sallıyor ve elimden kurtuluyor. "Evet, anladın amına koyayım."

"Güzel." Gömleğimi düzelttim. "Şimdi siktir git gözümün önünden."

Onun uzaklaşmasını izliyorum, zihnim asla çözüp anlamlandıramayacağımdan emin olmadığım bir düşünce enkazı. Bir şey yapmak istediğimden emin olmadığım bir enkaz.

Kesin olarak bildiğim tek şey, en iyi arkadaş ve eşin bir insana yaşatabileceği karmaşa olmadan daha iyi olduğum.

"Aman Tanrım, anne, hayır. Para toplamak için kadınların açık artırmayla satılması hakkında ne düşündüğümü biliyorsun."

Annem onu hayal kırıklığına uğrattığımı bilmemi istediğinde yaptığı gibi dudaklarını birbirine bastırıyor. "Jenna, hayatım, bu iyi bir amaç için." Restoranın etrafına bakmadan önce saatini kontrol ediyor. "Ve açık artırmaya kadar sadece otuz dakikamız var, bu yüzden lütfen acele etmene ve bu tartışmayı sisteminden atıp bize yardım etmeyi kabul etmene ihtiyacımız var."

Kız kardeşim Kristen omuzlarını kaldırdı ve yenilmiş bir yüz ifadesi takındı. "Eğer ben yapacaksam, sen de yapmalısın."

İkisinin arasına bakıyorum, bu konuşmanın sonucunu zaten bildiğimden oldukça eminim ve annemin beni aile adına da fayda sağlayan iyi bir amaç için hizmetlerini gönüllü olarak sunan "gerçek" bir Blaise kadınına dönüştürme girişimlerine karşı daha güçlü olmayı diliyorum. "Bunu ikiniz planladınız, değil mi? Beni bu 'öğle yemeğine' davet ettiniz, giyinip kuşanmamı söylediniz çünkü giyinip kuşanmayı ve yemek yemeyi sevdiğimi biliyorsunuz, oysa başından beri beni açık artırmanızda görmek istiyordunuz." Parmağımla kız kardeşimi işaret ediyorum. "Ve kurbanı oynama; ikimiz de senin de bu etkinlikleri en az onun kadar sevdiğini biliyoruz."

Annem sıkılmış görünüyor. "Hayatım, hayvanlar için para topladığımızın farkındasın, değil mi? Bunun senin kalbine yakın bir amaç olduğunu biliyorum."

Lanet olsun ona.

Beni kandırdı ve bunu biliyor. Bu yüzden şimdiden konuşmaktan sıkılmış görünüyor. Verili olduğunu bildiği bir şeyi kabul etmemi bekliyor.

"Peki," diye mırıldanıyorum, ikisine de ters ters bakarak. "Ama bu beni davet ettiğiniz herhangi bir 'ögle yemeğine' katıldığım son sefer olabilir. Akşam yemeğine de. Aslında, beni bir daha asla sizinle yemeğe davet etmeyin çünkü gelmeyeceğim."

Kristen sırtıyor. "Kedicikler sana teşekkür ediyor."

Annem haberi komitesiyle paylaşmak üzere yanımdan ayrılırken koluna bir şaplak atıyorum. "Ben ciddiylim, Kris. Kadınları açık artırmayla satma fikrinden nefret ediyorum. Yani, neden Grayson ve Oliver da açık artırmaya çıkarılmıyor?"

"Annem elinden gelse onları anında açık artırmaya çıkarırdı, biliyorsun."

"Tam olarak demek istediğim bu. Kardeşlerimiz bundan kurtuluyor ama biz kurtulamıyoruz. Bu cinsiyetçi bir saçmalık."

Beni başından savdı. "Değerli bir hayır kurumu için para toplamak adına zararsız bir eğlence."

Onunla tartışmaya çalışmanın bir anlamı yok, bu yüzden boş veriyorum ve "Üstümü değiştirmeyeceğim, saçıma ya da yüzüme bir şey yapmayacağım. Beni 'satın alacak' kişi, bu halimle parayı ödemeyi kabul etmek zorunda."

Bununla onun tüm dikkatini çekmeyi başardım. Ve yüzüne o dehşet ifadesini yerleştirdiğim için kendime beşlik çakmak istiyorum. "Ciddi değil misin?"

"Ciddiyim."

Bakışlarını önce gömleğime, sonra eteğime, sonra da ayakkabılarıma indirmeden önce yavaşça göz kırpmıyor. "Jenna, sahnede bu kıyafeti giyersen bugün buradaki hiçbir erkeğin seninle çıkmak için para ödemesine imkan yok."

Omuz silktim. "Bana uyar."

Bugün bu kıyafeti giymeyi seçtiğim için evrene şükranlarımı gönderiyorum. Dizlerimin hemen üzerinde duran pembe tül bir etek ve üzerinde "*Mükemmel bir kız mı istiyorsun?*" yazan beyaz bir tişört. ...*bir Barbie*, siyah bir motorcu ceketi ve siyah beyaz ayakkabılar *al*.

"Yüce Tanrım, biz akraba mıyız?"

"Neredeyse *Cocks Rock* tişörtümü giyecektim ama annemin ögle yemeğinde karşımda oturup ona bakmaktan hoşlanmayacağını düşündüm. Meğer annemle birlikte neredeyse hiç vakit geçirmemiştik; onu giyebilirdim." Saçımı kabartıyorum. "Yine de saçım güzel görünüyor, sence de öyle değil mi?"

Başını sallayarak, "Sen çok fazlasın." diyor.

Keşke sen de öyle olsaydın.

Ben de Kristen ile "akraba mıyız" sorusunu hissediyorum. Biz gerçekten zıt kutuplarız. Yine de o bizim ailemize çok daha fazla uyuyor.

benden daha fazla. En büyük kardeşimiz Grayson, babamla birlikte aile yayıncılık işinde çalışıyor. Diğer kardeşimiz Oliver ise kendi teknoloji şirketinde canla başla çalışıyor. İkisi de aile çizgisini takip ediyor. Kristen da sosyalleşerek annemizi gururlandırıyor. Johnathon Swindle ile nişanlı, yakında evlenecekler, bu da annemi gururlandıran bir başka şey.

Bir de onu sevecek bir erkek bulamayan, ailesinin onaylamadığı bir stil işi kurmakta ısrar eden ve ailesinin destekleyeceği hiçbir şeyi yapmayan küçük yaşlı ben varım. Ben özgür ruhlu ve uçarı olarak açıkladıkları kızlarıyım. Yani, bu tür şeylere sahibim ve onları kutluyorum ama keşke bunlar aramıza mesafe koymasaydı.

Kristen yanımdan ayrılıyor ve Shona'ya bir mesaj gönderiyorum.

Bir randevu için açık artırmaya çıkarılıyorum.

Shona: <İğneleme> Ooh, kulağa eğlenceli geliyor. <İğnelemeyi bitir>

Jenna: Kesinlikle. Keşke burada olsaydın.

Shona: Ben istemezdim. Kendini bu işe nasıl bulaştırdın? Jenna: Annem yüzünden. Ona hayır diyemeyeceğimi biliyorsun. Shona: Bu üzerinde çalışmamız gereken bir şey.

Jenna: Bu gece başlayabilir miyiz?

Shona: Evet. Tabii bu gece o randevuda değilsen.

Hayır. Biliyorsun, ben hiçbir erkek için kolay lokma değilim. Benim için para ödeyen biri için bile. Tanrım, bu kulağa iğrenç geliyor.

Shona: Yani onu bekletecek misin? Jenna:

Tabii ki bekleteceğim.

Shona: Aferin kızıma.

Jenna: Annem yaklaşıyor. Gitmem lazım.

Shona: İçkisini höpürdeterek içen ve elleri sümüksü olan bir şeker baba bulmaman için dua edeceğim.

Jenna: Tanrım. Durdur şunu.

"Jenna," dedi annem, onunla gelmemi işaret ederek. "Sana arkada ihtiyacımız var." Durdu ve kıyafetlerime bakarken kaşlarını çattı. "Sanırım kıyafetini değiştirmen gerekebilir."

Kollarımı kavuşturdum, kavgaya hazırlandım. Hayır demeye şimdi başlıyorum. "Hayır. Ya beni bu kıyafetle açık artırmaya çıkarırsınız ya da hiç çıkarmazsınız. Ve bu tartışmaya açık değil."

Ses tonum açıkça her şeyi anlatıyor çünkü beni daha önce hiç görmemiş gibi gözlerini kocaman açarak bakıyor. Birkaç dakika hiçbir şey söylemedi;

bana sessizce baktı. Sonra başka bir el hareketiyle, "Eğer mecbur kalırsak." dedi.

Otelin restoranından çıkıp açık artırmanın yapılacağı balo salonuna kadar onu takip ederken soğukkanlıyım ama içimden taklalar atıyor ve yumruklarımı sıkıyorum. Annesine kolay kolay hayır diyemeyen yirmi dokuz yaşında bir kadın olmam biraz üzücü. Herkese hayır diyebiliyorum ama anneme hayır diyemiyorum.

Kesinlikle üzerinde çalışılması gereken bir şey.

Pembe balonlara ve güzelce dekore edilmiş odaya hayranlıkla bakıyorum. Her zaman ışıltıya bayılırım ve harika bir iş çıkarmışlar. Sahnenin arkasındaki alan etkilemek için giyinmiş zengin kızlarla dolu. Sanki hayatları buna bağlıymış gibi süslenip püsleniyorlar. Birçoğunun müstakbel kocalarını bugün bulabilecekleri fikrine tamamen inandıklarından şüphem yok ve bu fikri küçümsemesem de, çünkü bunun gerçekleştiği biliniyor, keşke odadaki umutsuzluğu tadamasaydım. Keşke evlenecek bir erkek bulmak bu kadınlar için şans eseri gerçekleşen bir şey olsaydı, amansız bir kararlılıkla peşinden koştukları bir son oyundan ziyade, el üstünde tutulacak bir lütuf olsaydı.

Bana yöneltile küçümseme bakışlarına aldırmadan Kristen'in makyajını düzelttiği yere doğru ilerliyorum. Bu kadınların hakkımda ne düşündüğü umurumda değil. Hiçbir zaman da umursamadım.

"Çok güzel görünüyorsun," diyorum aynada onun bakışlarıyla buluşarak.

Yüz hatları yumuşuyor. İltifatlar ona her zaman bunu sağlar, ama ben gerçekten ciddiylim. Kız kardeşim tanıdığım en güzel kadınlardan biri. "Teşekkür ederim."

Sahneye çıkmak için bekleyen yirmi kadar kıza bakarak, "Bunların hangi sırayla çıkacağı hakkında bir fikrin var mı?" diye soruyorum.

Yavaşça başını sallıyor. "Seni kırmak istemem ama en son sen çıkacaksın. Kıyafetin yüzünden."

Bunu bekliyordum ama umarım yanıliyorumdur. Sadece bu işin bitmesini istiyorum. Yine de üstümü değiştirmemem karşılığında bunu kabul edeceğim.

Oturup sıramı bekliyorum.

Hayatımın en uzun öğleden sonrası olabilir.

Dışarı çıkan kızları sayıyorum. Ben dahil yirmi iki kişi var burada. Bundan sonra sadece annemle hayır alıştırmaları yapmakla kalmayacağım, aynı zamanda açık artırmada bana gerçekten ihtiyacı olmadığı konusunda da onunla konuşacağım. Duyduğum teklif miktarlarıyla değil.

aracılığıyla. Şu ana kadar en yüksek teklif yüz bin oldu, geri kalanlar da bundan çok uzak değil. Hesaplarıma göre, bana ulaşana kadar neredeyse bir buçuk milyon toplamış olacaklar. Yemek, alkol ve gevezelikle geçen bir öğleden sonrası için hiç de fena değil.

"Ve sonuncu ama kesinlikle en az değil, Jenna Blaise'i takdim ediyoruz." Sunucunun sesi beklediğim yere doğru süzülüyor ve sahnenin arkasında duran kadın dışarı çıkmam için çılgınca hareketler yapıyor. Söyleneni yapıyorum ve bir an sonra sahnedeki spot ışıkları beni kör ediyor.

"Kahretsin," diye mırıldanıyorum, gözlerimi korumak için elimi kaldırıyorum, gömleğime mikrofon bağladıklarını unutuyorum.

Sunucu öksürüyor ve ben de yaptığım gafi fark ediyorum. Kalabalığa gülümseyerek, "Üzgünüm ama en azından siz benimle ne yapacağınızı biliyorsunuz" diyorum. Göz kırpiyorum. "Güzel görünüyorum ama altımda biraz kirlilik var."

Annem beni öldürecek. Oh iyi.

Bu gerçeği kabul ediyorum ve özellikle ilk sözüme gelen kahkahalardan sonra bu ölüme değmesini sağlıyorum. Müzayedenin bir parçası da erkeklerin bana soru sorabilmesini içeriyor ve başlangıçta bazı sıkıcı sorular soruyorum. Yine de kısa sürede gevşiyorlar ve biraz eğlenmeye başlıyoruz.

"Hayalindeki randevu ne?" diye soruyor çocuklardan biri.

"Geriye doğru bir randevu," diyorum seksi bir gülümsemeyle. Onlarla biraz eğlenmenin zamanı geldi. "Önce gül yaprakları ve mumlarla birlikte bir banyo. Sonra biraz vahşi seks, ardından tatlı, tercihen çikolata ve sonra akşam yemeği."

"Kıskançlıkla nasıl başa çıkıyorsun?" diye sesleniyor başka bir adam.

"Dürüst olmak gerekirse, bir erkeğe kıskanması için sebep vermem ve ideal erkeğim de bana sebep vermez."

"Peki ya futbol? Maç başladığında erkeğinizin onu ilk sıraya koymasıyla aranız iyi mi?"

Sorunun geldiği yöne doğru bakıyorum ama ışıklar pek bir şey görmemi engelliyor. "Futbolu seviyorum, o yüzden aramız iyi. Ama maç devam ederken biraz oynaşmak istersem, oynaşıyoruz."

Kahkahalar odayı dolduruyor ve sunucu devreye giriyor. Telaşlı sesinden anladığım kadarıyla, cevaplarımdan dolayı biraz ölüyor. "Ah, teşekkürler, Jenna. Şimdi teklifleri açıyoruz. On bin ile başlayalım."

Hmmm. Bu miktara alınsam mı alınmasam mı emin değilim. Diğer kızların tekliflerini yirmi binden açtılar.

*Bu bir randevu için açık artırma
Jenna. Böyle şeylerden nefret
edersin, hatırladın mı?*

Doğru, evet.

Ancak benim için verilen teklifler yoğun ve hızlı bir şekilde geliyor ve günün en yüksek teklifini hızla geçiyor. Üç yüz bin duyduğumda, gözlerim kocaman oldu.

Vay anasını.

Şimdi kendimi rahatsız
hissediyorum. "Üç yüz on."

"Üç yüz otuz." "Dört yüz bin."

Şu anda iki kişi teklif veriyor. Onları göremiyorum ama iki sesi seçebiliyorum.

"Dört yüz elli." "Dört yüz
altmış." *Yüce Tanrım.*

Ve sonra üçüncü bir ses araya girer. "Bir milyon." Bu sesi tanımazsam ne olayım.

Beckett Pearce.

Şaka yapıyor olmalısın.

Bundan sonra oda sessizliğe büründü ve tokmak indi. Ve Beckett lanet Pearce'a bir randevu borçluyum.

BECKETT

Jenna bana ters ters baktı. "Bu da neydi böyle?"

Bana cevabını bilmediğim bir soru soruyor ama ben yine de ona bir cevap veriyorum. "Vergi indirimi." Bu doğru. Mac bana biraz daha indirim bulmamı söyledi.

Bakışları yerinde kalıyor. Ne kadar hoşuma gittiğini bilse, eminim silerdi. "Saçmalık. Ayrıca burada ne işin var? Bu bana varlığınla onurlandıracağın türden bir etkinlik gibi gelmiyor."

"Ben de senin için aynısını söyleyebilirim." Milyon yıl geçse de Jenna'yı o sahneye çıkıp kendini açık artırmayla satmaya istekli olduğu için seçmezdim.

"Konuyu değiştirme Beckett. Sana bir soru sordum."

Ona elimdeki tek doğru cevabı verdim. "Seni görmem gerekiyordu. Asistanınız sizi nerede bulabileceğimi söyledi."

Bu onun yüzündeki parıltıyı yok etti. Yerine bir şaşkınlık ifadesi yerleşti. "Neden beni görmek istediniz?"

Etrafımızdaki insanlara bakıyorum. Bu konuşmayı yapmak için çok kalabalıklar. Bunun için mahremiyete ihtiyacımız var. "O randevuya şimdi çıksak ve ben sana nedenini söylesem nasıl olur?"

Başını sallıyor. "Hayır, bugün randevu yok. Ama bu ziyaretinin nedenini bana söylemene engel olmamalı."

Başımı eğiyorum. "Yani bir randevu için bir milyon ödüyorum ve sonra da randevuyu ne zaman alabileceğimi öğrenmek için beklemek zorunda mıyım?"

"Evet," diye tersliyor. "Bu iş tam olarak böyle yürüyor."

"Belki de bu durum teklifler başlamadan önce açıklanmalıydı."

"Belki de teklifinizi iptal edebiliriz."

Ağzımı tehdit eden gülümsemeyele savaşıyorum ve "Sana söylemem gereken şey bu odada söylememi isteyeceğin bir şey değil. Bunu size garanti ederim."

"Şoförünüz dışarıda mı bekliyor?"

"Evet."

"Arabanda konuşuruz."

Onu takip edeceğimi belirtmek için kolumu uzattım. Bir an sonra gözlerim kışına takılıyor ve iki hafta önce aynı şeye en son zaman ayırdığım günü hatırlıyorum. Bugün pembe bir bale eteğiyle örtmüştü. İki hafta önce kısa, siyah, deri görünümlü bir etekti. Randevumuzda beni neyle öldüreceğini Tanrı bilir.

Arabama giden yolun yarısında dönüp bana baktı ve geriye doğru yürüdü. "Gözün az önce kışındaydı, değil mi?"

Bu sefer gülümsememe engel olamıyorum. "Her erkek yapar." Gözlerimi tişörtüne dikiyorum. "Bu tişörtü açık artırma için onaylamalarına şaşırdım."

"Ne? Beğenmedin mi?"

Gülümsemem olduğu yerde kalıyor. "Tam tersine, beğendim." Onu son gördüğümde giydiği siyah AC/DC tişörtünü de beğenmişim. O grubu sevdiğim için değil, içinde yaşadığı dünyaya orta parmağını gösteriyormuş gibi giyinmesini sevdiğim için.

Gözlerini bana dikerken geri geri adım atmaya devam ediyor. "Gerçekten bunu demek istedin, değil mi?"

"Jenna, şimdiye kadar sadece ciddi olduğum şeyleri söylediğimi bilmen gerekirdi."

"Hmmm." Arkasını dönüp bana tekrar kışını göstermeden önce başka bir şey söylemedi.

Arabaya ulaştığımızda Davis dışarıda bekliyordu. Jenna için kapıyı açıyor ve ben diğer tarafa geçerken o da içeri tırmanıyor.

İkimiz de yerleştikten sonra bana dönüyor, bir bacağını koltuğa koyup rahatlıyor ve "Pekâlâ, dinleyelim bakalım" diyor.

"Davis'in seni nereye bırakmasını istiyorsun?"

Kaşlarını çattı. "Sadece konuşuyoruz. Arabaya ihtiyacım yok."

Jenna'nın neden her konuda benimle kavga ettiğini bilmiyorum ama bu her zaman yaptığı bir şey. Yardıma ihtiyacı olduğu açık olsa bile. "Eğlendir beni."

Bunu söylemenin ona acı verdiği açık ama "Ben eve gidiyorum" diyor.

Aynada Davis'in gözleriyle karşılaşıyorum ve o da arabayı çalıştırmadan önce başını sallıyor. Sonra Jenna'ya, "Dün Declan'ı gördüm ve konuştuklarımızı sana anlatmak istiyorum çünkü bu seni ilgilendiriyor," diyorum.

Bu haber karşısında vücudunun nasıl durgunlaştığını kaçırmıyorum. "Tamam."

"Kolye meselesi ç ö z ü l d ü . Senden bir daha istemeyecek. Ancak, ikinizin çektiği bir seks videosundan bahsetti ve-"

Bir elini kaldırıyor. "Bekle. Neden benden tekrar istemiyor?"

"Ben o işi hallettim."

"Evet, ama nasıl?"

"O kolyeyi aslında ben almıştım. Declan bana parasını hiç geri ödemedi. Bu konuda dayanacağı bir şey olmadığını biliyor." Bunu ona söylemek istemiyorum ama kolyenin Declan için sadece nakit anlamına geldiği gerçeğini paylaşmaktansa bunu tercih ederim. İki hafta önceki konuşmamızdan sonra Jenna hakkında bildiğim bir şey varsa, o da satın alınabilecek bir kadından daha fazlası gibi hissetmek istediğidir. Onu sevdiğini düşündüğü adam için hiçbir şey ifade etmeyen bir andan daha fazlası gibi hissetmek istiyor.

Hayal kırıklığı gözlerinden okunuyor. "Sanırım geçen haftaki konuşmamızdan sonra bunun bedelini ödediğini biliyordum, ama yaşasın bir kez daha apaçık ortada olan gerçeği görmezden geldiğim için."

"Yapma bunu."

"Neyi yapmayayım?" diyor acı acı. "Gözünün önündekini görmeyi reddeden bir kadından başka bir şeymiş gibi mi davranayım?"

Çenemi çalıştırıyorum. "Yaptığı şey için suçu üstlenme."

Bana bakıyor ve yavaşça başını sallıyor. "Haklısın. O bir pislik; ben değilim. Kalbimi tamamen ona verdim ve karşılığında aynısını beklemem benim suçum değil. Bu her ilişkide olması gereken bir şey."

"Öyle olmalı." Bu konuda ona daha fazla

katılamazdım. "Peki, seks videosu?"

"Bunu kamuoyuna açıklamakla tehdit ettiğinin farkında olmalısınız. Bu konuyu kapattım ve bu tehdidini gerçekleştirmeyeceğini umuyorum ama gerçekleştirmesi ihtimaline karşı hazırlıklı olmanı istiyorum."

Kaşları birbirine yaklaştı. "Bunu nasıl kapattın?"

"Aramızda işler çirkinleşti ve o da soğukkanlılığını kaybetti diyelim. Sinirlenince tehditlerini savurdu. Ben de kendi tehditlerimle karşılık verdim. Gerekirse yerine getireceğim tehditler."

Jenna'nın gözlerinde binlerce sorunun hazır olduğunu söyleyen bir bakış var. Beni bu kadar çok soruyla takip eden tanıdığım diğer tek kadın.

sorular benim kız kardeşim. Genelde bu konuda iyiyimdir ama bugün pek değilim. Onunla bu kolye işine girmek istemiyorum. Tüm gerçekler onu incitebilecekken değil. "Bu hiç mantıklı değil, Beckett-"

"Dün mantıklı olan tek şey benim onu yumruklamamdı."

Bu onun dikkatini çekti ve bana sormak istediği diğer şeylerden uzaklaştırdı. "Kahretsin. İkiniz gerçekten kapıştınız, ha?"

"Öyle de denebilir. Ve şimdi işimiz bitti. Bu kolye işi de öyle."

Yüz hatları yumuşadı ve bana minnettarlıkla baktı. "Teşekkür ederim."

Gözlerinin gitmesine izin vermiyorum. "Sen ondan daha iyisini hak ediyorsun. Umarım bunu biliyorsundur."

Gülümsüyor. Bu pek sık karşılaşmadığım bir şey ve hoşuma gitmiyorsa ne olayım. "Bunu biliyorum ama söylediğin için teşekkür ederim. Aldatılmak, atlatılması zor bir yumruk gibidir. Bir süre kafamı karıştırdı ve dürüst olmak gerekirse hala da karıştırıyor ama içten içe, dışarıda bir yerlerde bana hak ettiğim sevgi ve mutluluğu vermek için bekleyen iyi bir adam olduğunu biliyorum." Kısa bir süre duraklıyor. "Senin için de dışarıda iyi bir kadın var Beckett. Umarım bunu biliyorsundur."

Bu konuşmayı yapmak için kayıt yaptırmamıştım. Bakışlarımı ondan çekerek, nerede olduğumuzu görmek için pencereden dışarı bakıyorum. Evine yaklaştığımızı görünce, "Akşam yemeğimizin ne zaman olacağı konusunda bir tarihe ihtiyacım var, Jenna," diyorum.

Kaşlarını çatıyor. "Randevumuzun gece olması gerektiğini kim söyledi?" "Olmamasını mı tercih ederdin?"

"Şart değil. Ben sadece asla varsayımlarda bulunulmaması gerektiğini söylüyorum." "Bana ne istediğini söyle, ben de bunu gerçekleştireyim."

"Yani hayalimdeki randevunun ne olacağını söylediğim için mi teklif vermedin?"

"Konu sen olunca varsayımlarda bulunmamayı öğrendim." "Bu benim hakkımda öğrenilmesi gereken önemli bir şey."

"Eee? Bekliyorum."

"Aslında senin randevu fikrinin ne olduğunu görmek isterim. Bunu sana bırakacağım."

"Bu bir ilk olur."

"Berbat etmesen iyi edersin."

Dudaklarım seğirdi. "Anlaşıldı."

Davis arabayı binanın önündeki kaldırıma çekti ve çantasını aldı. Bana son bir kez bakıp dönüyor ve arabadan iniyor.

kendimi neye bulaştırdığımı merak ediyordum. Benimle aynı odada bulunmaktan her zaman hoşlanmamış bir kadınla randevu. Hayatında açıkça aşk isteyen bir kadınla. Bir ilişkiyi sürdürmeye hiç niyetim olmayan bir kadın. Bu iş bundan sonra daha da karışabilir, ama yine de bu her neyse durdurmak için kendimi zor tutuyorum.

@thetea_gasp

#BECKETTPEARCE bu hafta bir bekarlığa veda müzayedesinde @jennablaise ile bir randevuda harika bir milyon düşürdü #gasp #hisbestiesgirl. Bu ikilinin birkaç hafta önce bir barda samimi bir şekilde birlikte görüldükleri hatırlanabilir. Beckett ikinci kez içmek için geri dönmesiyle tanınmaz. Bir süre bu çayı yudumlayabilir miyiz? #staytuned

JENNA

Tilly: Beckett zoru oynuyor. Bu görüşmede fikrini değiştireceğini sanmıyorum. İyi haber şu ki, sanırım işim güvende. Don bu fiyasko yüzünden içinde bulunduğu kötü ruh halini atlatmış görünüyor.

Bu gece Beckett ile randevum var. Senin için iyi şeyler söyleyebilirim.

Tilly: Hayır. Bence hiç yapmasa da olur. Bütün bu olanları unutmak istiyorum.

Tilly: Bu randevu için seni nereye götüreceğini öğrendin mi?

Hiçbir fikrim yok. Tek umudum güzel bir yemek ve akşamı onun gözüne bıçak saplamak istemeden geçirmek.

Tilly: Gözüne bıçak saplamadan onunla iki kez vakit geçirmeyi başardın. Bence iyi olacaksın.

Jenna: Bunu yapmayı istemekle gerçekten yapmak arasında fark var, Till ve inan bana, bunu yapmayı çok istedim.

Tilly: İşte bütün iyi aşk hikayeleri bundan oluşur, dostum.

Jenna: Ne? Pislikler ve hayatlarını delirerek geçiren kadınlar çünkü sürekli "onunla ne halt ediyorum?" halindeler.

Tilly: Bu randevunun nasıl geçtiğini duymak için sabırsızlanıyorum. Tahminimce kıyafetlerini çıkarman pislik demenden daha hızlı olacak.

Hayır. Yeni bir kırmızı takım aldım ve vücudumdan çıkmıyor.

Tilly: Beckett için yeni bir takım elbise almış olman bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor. Randevu biter bitmez bana mesaj at.

Jenna: Bana verdiğin desteği seviyorum. Yılın arkadaşı ödülünü falan hak ediyorsun.

"Jenna," diyor Shona, randevum için hazırlanmama yardım ettiği yatak odamda bana katılarak. "Bu gece hangi topukluları giymen gerektiğini düşünüyordum ve bence bunlar." Geçen yıl doğum gününde Vegas'a giderken aldığım askılı kırmızı topuklu ayakkabıları gösteriyor.

"Bunların bende olduğunu unutmuşum." Ondan alıyorum. "Sanırım haklı olabilirsin."

"Haklı mıyım? Takım elbise gösterişsiz; bunlar onu süsleyecek. Ve sadece söylüyorum, Beckett'ı öldürecekler. Cehennem kadar seksi."

Kesinlikle öyle, bu da onları giymenin akıllıca bir hareket olup olmadığını düşünmeme neden oluyor. Bu geceki amacımın seksi olmak olduğuna ikna olmadım. Yani, elbise yerine takım elbise giymeyi seçmemin bir nedeni var.

Shona ayakkabıları okşayarak, "Bunu fazla düşünme," diyor. "Bunları giy ve ne kadar seksi olduğunu saklamaya çalışmayı bırak. Zaten bu pek mümkün değil."

"Beckett'a yanlış bir fikir vermek istemem," diyorum, üç gün önce teklif verdiğinden beri bu randevu konusunda hiç olmadığım kadar ciddiym. "Ben erkekleri kandıracak biri değilim; bunu biliyorsun."

"Beckett büyük bir çocuk. Yanlış bir fikre kapılmadan biraz seksilikle başa çıkabilir."

Haklı.

Neden birdenbire onun duygularına karşı korumacı hissettiğimi bilmiyorum ama bunu inkâr edemem. Beckett otoriter, kibirli ve sevmediğim tüm o şeylere sahip olabilir ama bana aslında hoşlandığım başka bir yönünü gösterdi.

Ayakkabılara bakıyorum. "Tamam, işte bunlar."

Shona'nın gülümsemesi tüm yüzünü kaplıyor. "Güzel. Şimdi işe koyulmamız gerekiyor. Kırk dakika içinde burada olacak ve hâlâ saçını bitirmemiz gerekiyor."

Shona iki saat önce hazırlanmama yardım etmek için kapımda belirdi. Gelmeyi planladığından haberim yoktu ama bunun için onu seviyorum çünkü günlerdir bu randevu için gergindim. Beckett önce müzayedenin ertesi gününe, sonra da düne randevu ayarlamaya çalıştı ama ben her seferinde onu oyaladım. Ona saçma sapan sebepler sundum ama gerçek şu ki bu konuda gerginim. Ve ben bunu şaşırtıcı buluyorum. Beckett'la bir gece geçireceğim için gergin olmam hiç mantıklı değil.

Telefonum başka bir mesajla çalıyor.

Kristen: Cumartesi günü tek başına mı uçacaksın yoksa yanında biri olacak mı?

"Shona'ya telefonumu kaldırarak "Kız kardeşinin yılın sosyal toplantısına tek başına katılmaktan ve herkesin sana eski sevgilinin seni aldattığı ve beş ay sonra nişanlandığı için ne kadar üzgün olduklarını anlatmalarını dinlemek zorunda kalmaktan daha kötü bir şey var mı?" diyorum. Sanmıyorum."

Yüzünü buruşturdu. "Seninle gelmemi mi istiyorsun? Smokin giyip yeni lezbiyen sevgilinmişim gibi davranabilirim. Bu onlara konuşacak yeni bir şey verir."

"Belki de sahte bir sevgili tutmalıyım. Bir jigolo belki."

"Ooh, bu eğlenceli olurdu. Onu annenle görmeyi çok isterim." Bu düşünce bu fikri reddetmem için yeterli oldu.

Annem onun cazibesine kapılırdı, bundan eminim. Ve ona ne olduğunu sorgulamasının sonunu asla duymazdım. Hayır, teşekkür ederim.

Kristen'in mesajını şimdilik görmezden geliyorum. Bu gece uğraşacak yeterince şeyim var. Yarın tekrar gücümü toplayana kadar bekleyebilir.

Shona, "Kıyafeti giyme vakti geldi," diyor. "Sonra da saçını düzeltmeyi bitireceğiz."

Dediğini yapıyorum ve gömme dolabımdan çıktığımda gözleri açılıyor. "Vay canına. Bu takım resmi olarak sahip olduğun en sevdiğim kıyafet. Ve sütyen giymemene bayıldım, bayıldım, bayıldım. Bu göğüs dekoltesi çok seksi."

Blazer cekete bakıyorum, ceketin göğüslerimin arasına girdiği yerdeki çıplak tenime bakıyorum. "Çok mu sıcak?"

"Asla. Endişelenmeyi bırak. Göğüs dekoltesi sergileniyor diye stres yapmak sana göre değil."

Gerçek bu. Bu takım elbise normalde hiç düşünmeden giyeceğim bir şey.

"Tamam, bunu daha fazla düşünmek yok." Aynanın karşısına geçiyorum. "Saçımı bitireyim de topuklu ayakkabılarımı giyip rujumu süreyim ve bu randevuyu bitireyim."

Sonraki yarım saat saç, ayakkabı ve makyaj bulanıklığı içinde geçti. Kapıcım Reggie bir misafir beklediğimi teyit etmek için aradığında rujumu yeni bitirmiştım. Birkaç dakika sonra Beckett kapımı çalıyor.

Shona çantasını kapıyor ve beni havadan öpüyor: "Eve gider gitmez beni ara. Tabii bu gece 1'den sonra değilse. Çünkü ateşli, kirli bir seks var."

Bu durumda bana önceden mesaj atmalısın ki bütün gece senin için endişelenmeyeyim."

Gözlerimi deviriyorum. "Dürüst olalım, benim için endişelenmekle ilgilenmiyorsun; sadece işin içinde seks olup olmadığını bilmek istiyorsun."

Sırıttır. "Beni çok iyi tanıyorsun." Sesi yumuşuyor ve ekliyor: "İyi eğlenceler. Biliyorum Beckett bu ve onun eğlenme yeteneğine sahip olmadığını düşünüyorsun ama buna açık ol. Belki seni şaşırtır."

Beckett'ı içeri almak için kapıyı açıyorum ve o içeri girerken Shona onun yanından çıkıyor. Karşılıklı selamlaşıyorlar ama Shona oyalanmıyor ve ben daha nefesimi toplayamadan, sadece ben ve karnıma komik şeyler yapmaya başlayan adam kalıyoruz, bu gece de bir istisna değil.

Beckett'ı mavi takım elbise içinde sevdiğimi sanıyordum ama siyah takım elbise içinde ne kadar iyi görüldüğünü unutmuşum. Aklıma gelen tek iki kelime, yıkıcı derecede yakışıklı. Becerilebilir ve çok ateşli dışında yani.

Gözleri beni takdirle süzerken derin bir nefes alıyorum. Bakışları tekrar benimkilerle buluştuğunda, "Zamanında gelmek iyi bir başlangıç." diyorum.

Ağzı yavaşça bir gülümsemeyle açılıyor. Bu şimdiye kadar gördüğüm en seksi, en tembel gülümseme olabilir ve bunu hafızama kazımak istememden nefret ediyorum. "Bu randevuyu berbat etmemem için bana çok özel talimatlar verildi. Şimdiye kadar yüksek puan aldığımı bilmek güzel."

"Kendini fazla kaptırma dostum. Daha bir dakika bile olmadı."

Bana gülümsemeye devam ediyor. "Hazır mısın?"

Karnıma sertçe sakinleşmesini söylüyorum. Beckett bu kelebekleri harcayacağım adam değil. Başka bir randevuyla ilgilenmediğimde bunlar kelebek bile sayılır mı? Bence değil. Bence onlar vücuduma sıkışmış, kaçmak için fırtına gibi çırpınan mutant bir böcek.

Çantamı kaptım ve telefonumu içine soktum. "Evet."

Geçmeme izin vermek için kenara çekiliyor ve yanına yaklaştığımda elini sırtımın küçük kısmına koyup beni dışarı çıkarıyor. Kalbim bir erkeğin varlığında attığını hiç hatırlamadığım kadar hızlı atıyor ve ayaklarım aniden nasıl düzgün hareket edeceklerini bilemiyorlarmış gibi hissediyorum. Tanrı'ya şükür Beckett kontrolü ele aldı ve bizi asansöre götürdü.

Asansörü beklerken, yakınımaya eğildi ve "Çok güzel görünüyorsun" dedi.

Ağzımdan çıkan sonraki beş kelime aklıma kaçırdığımın kanıtı.

Dönüp ona bakarak, "Teşekkür ederim, sen de öyle." diyorum.

Ağız gülümsüyor. Gözleri gülümsüyor. Tüm lanet yüzü gülümsüyor ve ben ona randevunun bittiğini söyleyip daireme geri dönmek istiyorum. Belki de şimdi babamı arayıp Beckett'a bir milyonunu geri ödeyebilmek için erken bir miras için yalvarmak için uygun bir zamandır.

"Şimdiye kadar bana güzel denildiğini söyleyemem. Senden duyunca iltifat gibi geliyor," diyor, o lanet gülümsemesi hâlâ yüzüne yapışmış. İnsan başka birinden nasıl gülümseme koparabilir ki? Bu beceriyi çantama eklemem gerekiyor.

Neyse ki asansör geldi ve Beckett beni içeri aldı. Sessizce aşağı iniyoruz. Bu benim için acı verici. Ben sessizliği kolayca dolduran bir kıyım; sessizlikte boğulan bir kız değilim. Yine de şu anda "neler oluyor?" karmaşası içindeyim.

Bir şekilde Beckett'ın bekleyen Rolls-Royce'una ulaşıyoruz, kapımı açıyor ve diğer tarafa geçip yanımdaki koltuğa yerleşmeden önce bana yardım ediyor. Şoförüyle bakışıyorlar, sözsüz bir iletişim kuruyorlar ve araba trafiğe çıkıyor.

"Ee," diyorum, kolonyasının üzerimde yarattığı etkiyi görmezden gelmeye çalışarak bakışlarıyla buluşuyorum, "Beni nereye götürüyorsun?"

Telefonundan bir mesaj sesi geliyor. Soruma cevap vermek uğruna bunu görmezden geldiği için ona tam not veriyorum. "Sessiz ve dinlendirici bir yere."

"Merak uyandırıcı. Bir kız ipucu bulabilir mi?"

Başka bir mesaj geliyor, onu da görmezden geliyor.

"Aralarından seçim yapabileceğin bir sürü yiyecek olacak diyelim."

Beckett'ın bu sözlerin kulağıma ne kadar müzik gibi geldiğini bilmesine imkân yok. Ben kalori sayan bir kız değilim. Aslında kalori sayacak olsaydım, daha küçük bir sayı yerine daha büyük bir sayı biriktirmeye çalışırdım. Ben yemek için yaşıyorum.

Arka arkaya iki mesaj daha geliyor.

Telefonuna başımı salladım. "Belki de bunları kontrol etmelisin. Önemli olabilirler."

"Önemli olmadıklarından şüpheleniyorum. Ancak, ben onlarla ilgilenene kadar durmayacaklarından da şüpheleniyorum."

Sesi gerçekten acı çekmiş gibi geliyor ve hayatında kimin onda bu tür duygular yaratabildiğini bilmek için yanıp tutuşuyorum. Beckett'ın duyguları yoktur ama öyle olduğunu öğreniyorum.

Mesajları kontrol eder ve hemen bir cevap aldığı bir mesaj gönderir. Bu birkaç dakika boyunca gidip gelir.

telefonu cebine koyuyor ve tüm dikkatini bana veriyor.

Bu randevunun nerede gerçekleşeceğine dair bir ipucu için tekrar deniyorum. "Bu gece yiyeceğimiz onca yemek nerede olacak?"

"Sabırlı olmakta iyi değilsin, değil mi?"

"Hayır. Sürprizlerle aram da iyi değildir."

"Onları sevmiyor musun?"

"Şey, teknik olarak severim, ama sadece gerçekleşmeden önce onlar hakkında hiçbir şey bilmiyorsam. Bunu biliyorum, bu yüzden farklı bir sürpriz kategorisinde. Benden saklamaya devam etmemen gereken bir sürpriz."

"Anlaşıldı."

Gözlerimi ona diktim. "Bana söyleyeceğin için mi not ettin yoksa artık bildiğin ama söylediklerimi dikkate almaya niyetin olmadığı için mi not ettin?"

"Bana bir şey yapmam söylendiğinde dikkatini veren bir adam gibi mi görünüyorum?"

Buna cevap veremedi telefonun çalıyor ve açmadan önce özür diliyor.

"Ruby, lütfen bunu yarın yapabilir miyiz? Bu gece meşgulüm," diyor.

Kız kardeşi.

Teşekkürler, araştırma.

Kız bir şeyler söylüyor ve sonra adam diyor ki, "Hayır, planlarımı değiştiremem. Bunu sana söylemişim."

Adam dikkatle kızın bir sonraki sözünü dinliyor ve kızın ne dediğini anlayamasam da duygusal olduğunu söyleyebiliyorum. Sesi daha yüksek ve daha tutkulu çıkıyor. Beckett sakinliğini koruyor, neredeyse yatıştırıcı. Acaba bu onun alışık olduğu bir şey mi? Onu sakinleştirmek.

"Sabahki toplantımı iptal edeceğim ve onları birlikte görmeye gideceğiz," diyor, ses tonu kararlı. "Bu gece içki içme. Bunun için kafanın rahat olması gerek. Ayrıca yarın derdini nasıl anlatacağın da düşünmelisin." "Onlar sadece senin için en iyisini istiyorlar. Bunu unutma."

Vay canına. Beckett'ı daha önce hiç böyle duymamıştım ve itiraf etmeliyim ki dövmesini gördüğüm anki gibi hissediyorum. Onu içine yerleştirdiğim küçük, düzgün delik artık o kadar da düzgün görünmüyor.

"Nerede kalmıştık?" diye soruyor aramasını bitirdikten sonra.

Yüzümü ona dönmek için koltuğumda dönüyorum. "Bana önerileri iyi karşılayan bir adam olmadığını hatırlatıyordun."

"Doğru. Yine de bu randevu için önerilerini dikkate almaya istekli olduğumu kabul etmelisin."

"Bu doğru ve kabul edildi."

"Dün gece web siteni ayarladın mı?"

Ona dün gece dışarı çıkamadığımı çünkü iş yerimin web sitesinin düzeltilmesi gerektiğini söyledim. Soruyu soruş şeklinden bu nedene hiç de inanmadığı anlaşılıyor.

"Yeni gibi oldu," dedim.

Gözleri eğlenceyle parlıyor. "Eminim öyledir."

Konuyu değiştirmemiz gerekiyor. "Biliyor musun, sana hep bir şey sormak istemişimdir."

"Bu ifadede şaşırtıcı olan tek şey listende sadece bir madde olması."

"Ukala." Yine de gülümsemeden edemiyorum. "Babana karşı gelip Edge Manufacturing'e yatırım yaptığın zaman, bu senin için ne kadar zordu?" Bunu hep merak etmişimdir ama bu randevunun parasını ödediğinden beri geçen birkaç gün boyunca aklımda hep o vardı ve bu konu ön plandaydı. "Benim hakkımda bir şeyler okuyormuşsun Jenna," dedi, ses tonundaki ses bana bu gerçeği sevdiğini söylüyor.

"Ah, hiçbir fikrin yok," diye itiraf ediyorum, anında bu kelimeleri ağzıma geri tıkabilmeyi diliyorum. Lanet olsun sana filtre; bu gece işini yapmaya başlamalısın.

Bunu anlıyor ve bir süre öylece oturuyor. Gözlerindeki bakış, onun hakkında araştırma yapmış olmamın ne kadar hoşuna gittiğinin bir başka göstergesi. Sonunda, "Bu hem yaptığım en zor şeydi hem de yaptığım en iyi şeydi" dedi.

Ve böylece, ona karşı dürüst olduğum için pişmanlık duymuyorum çünkü bu onun da bana karşılık vermesiyle sonuçlandı. Hem de ondan hiç beklemediğim bir şekilde. Declan'la çıktığım süre boyunca birbirimize eşlik ettiğimizde Beckett böyle çiğ bir şey paylaşmamıştı. Bunu yapmasını beklediğimden değil, ama her zaman çok çekingendi. Söylediği ya da yaptığı bir şey konusunda ona meydan okuduğum zamanlar hariç; o zaman da düşüncelerini paylaşmaktan çekinmezdi.

"Bu onunla olan ilişkinizi etkiledi mi?" Okuduklarıma göre Beckett aile şirketine ilk katıldığında babası ile zor zamanlar geçirmiş. Aralarındaki gerilim, Beckett'ın babasının direktifini görmezden gelip şirket parasını Edge'e yatırdığı güne kadar birkaç yıl boyunca kaynamış.

İmalat. Bunun ilişkilerini nasıl etkilediğine dair pek çok spekülasyon yapıldı ama ben bu tür dedikodulara asla güvenmem.

"Etkiledi. İş dünyasında hala birlik içindeydik ama özel hayatımızda bir yıl boyunca neredeyse hiç konuşmadık. O yıl boyunca şirket içindeki gücümü benden aldı. Yatırımın iyi bir yatırım olduğu açıkken bile." Duraklıyor, sözlerini tartıyor. "Babamla ilişkimiz her zaman zor olmuştur. Şaşırtıcı bir şekilde, bu yatırım bizi daha da yakınlaştırdı. Beni farklı görmesine yardımcı oldu. Ayrıca şirket içindeki yeteneklerime güvenmeye başlamasına da yardımcı oldu."

Ben az önce söylediği her şeyi düşünürken araba yavaşlıyor ve duruyor. Camdan dışarı baktığımda Pier 6'daki helikopter pistinde olduğumuzu görüyorum.

Beckett arabadan iniyor ve kapımı açmak için yanıma geliyor. Elini uzatarak arabadan inmeme yardım ediyor, bu minnettar olduğum bir şey çünkü topuklu ayakkabılarım çok yüksek ve topuklu ayakkabılarla aram iyi olsa da bu gece sinirlerim benden daha iyi ve biraz dengesizim.

Arabadan indiğimde beni iskeleye doğru yönlendiriyor. Bekleyen bir helikoptere doğru yürürken güneşin sudan ışınlar saçtığı muhteşem bir yaz akşamı.

Beckett'a bakarak, "Bu beklenmedik bir şey." diyorum. Daha önce hiç helikoptere binmemiştim ve helikopterle uçmanın iyi bir beklenmedik mi yoksa kötü bir beklenmedik mi olduğundan emin değilim.

Gözleri benimkilerle buluşuyor. "Tahmin edilebilirlik en sevmediğim şeylerden biridir." "İlk randevumuzda risk almak; hoşuma gitti."

Dilimin sürçmesi fark edilmedi değil. "İlk randevu mu? Bu ikinci bir randevu olacağı anlamına geliyor." Bu kadar dikkatli olduğu için ona lanet olsun. Ayrıca, insanlığın bildiği en seksi sese sahip olduğu ve bunu bana karşı kullandığı için.

"Sana baştan söylemeliyim ki artık ikinci randevuları kolayca verme alışkanlığım yok."

Helikoptere ulaştığımızda Beckett, "Akıllıca. Bunu aklımda tutacağım."

Pilot bizi selamlıyor ve Beckett ile uçuş hakkında konuşurken ben de helikopterin şık iç kısmına bakıyorum. Bu helikopterin içi pelüş beyaz halı, beyaz duvarlar, altı beyaz deri koltuk, parlak siyah dolaplar, pencerelerin ve koltukların etrafındaki süslemeler ve kabinin ortasında koyu renkli cam tablalı küçük oval bir masa ile saf bir lüks. İncelediğimde kalbim hızla çarpıyor ama bunun korkudan mı yoksa heyecandan mı olduğuna hala karar veremiyorum. Beckett elini sırtıma koyup "Gitmeye hazır mısın?" diye sorduğunda daha çok heyecandan olduğunu düşünüyorum.

Başımı sallıyorum. "Evet, ama bunlardan birine hiç binmedim ve ayrıca topuklu ayakkabılarım var, bu yüzden biraz yardıma ihtiyacım olabilir."

Ne olduğunu anlamadan elleri belimde ve ağzı kulağımda. "Tuttum seni." Beni kaldırıp kabine girmeme yardım ediyor ve ben de süper rahat koltuklardan birine yerleşiyorum. Bir an sonra Beckett yanımdaki koltuğa oturuyor ve küçük alanı hükmedici varlığı, sarhoş edici kokusu ve dikkatiyle dolduruyor.

Bana bir kulaklık uzattı. "Hem gürültüyü bastırmak hem de konuşabilmek için bunları tak."

Dediğini yapıyorum ve sonra kemerimi bağlıyorum. Pilot rotor kanatlarını çalıştırıyor ve gürültü tahmin ettiğimden çok daha yüksek. Beckett ve ben pilot uçuş izni almak için kiminle konuşması gerekiyorsa onunla konuşurken bekliyoruz. Burada uzun bir süre gibi gelen bir süre oturuyoruz ve ben gergin bir şekilde kalkışı bekliyorum. Havalanmadan önce kanatların daha hızlı dönmesini bekliyorum ama öyle olmuyor. Birden havalanıyoruz ve sanki yerden uzaklaşıyormuşuz gibi hissediyorum.

Kalkış beni şaşırtıyor ve niyetim olmadan Beckett'ın kalçasını kavrayıp kendimi sakinleştiriyorum. Sakinleştikten sonra elimi çekip onun bakışlarıyla buluşuyorum, heyecandan damarlarım kabarıırken gözlerim kocaman oluyor. "Bu inanılmaz!"

Gözleri gülümseyerek kırışıyor ve başını sallıyor. Beni heyecanımdan dolayı yargılamaması hoşuma gidiyor. Bir şeye karşı duyduğum heyecanı saklayabilen bir kadın değilim ve bu bazen insanların bana tepeden bakmasıyla sonuçlanıyor. İçinde bulunduğum çevrelerde yazılı olmayan kural, kişinin her zaman havalı görünmesi gerektiğidir. Bu konuda başarısız olduğumu söylemek hafif kalır. Bu önemsemediğim bir şey değil ama beni biraz fazla heyecanlı bulan erkeklerle çıktım.

"Bu sizin helikopteriniz mi?"

diye sordum. "Evet."

Şehrin üzerinde uçarken bakışlarım şehri tarıyor. "Sahibi ben olsaydım, sanırım beni içinde tutmakta zorlanırdın. Daha önce hiç binmediğime inanamıyorum."

Beckett "Ne içmek istersin?" demeden önce bir süre rahat bir sessizliğe bürünüyoruz.

Dönüyorum ve onu orta masada var olduğunu fark etmediğim bir kapıyı açarken buluyorum. "Sende ne var?"

Bir içki listesi sıralıyor ve ben de bahsettiği şampanyayı seçiyorum. İlk helikopter yolculuğum şampanyayla kutlanmayı hak ediyordu.

Benim içkimi ve kendisi için bir viski dolduruyor ve ben ilk yudumumu aldıktan sonra, "Beni nereye götürdüğünü söyleyecek misin?" diyorum.

"Hamptons'daki evime."

Bu hiç de beklediğim bir şey değildi. Herhangi bir beklentim olduğundan değil. Yine de Beckett'ın onu tanıdıkları ve ona bir kral gibi davrandıkları lüks bir restoranın gösterişli şovu yerine kurnazlığı seçeceğini bilmeliydim.

Ona gülümseyip "Etkileyici" demeden önce biraz daha şampanya yudumladım.

Başını eğiyor ve sorgulayan gözlerle bana bakıyor. "Neden?"

"Bir randevu için bir milyonu gözden çıkaran ve sonra da mekan olarak kendi evini seçen bir adam hakkında söylenecek bir şey var. Gösterişsiz ve ben bunu seviyorum."

Ağzının kenarlarının kalkması az önce söylediklerimi takdir ettiğini gösteriyor. "Dikkatli ol Jenna," diye mırıldanıyor, "benden nefret etmediğini düşünmeye başlayabilirim."

Vereceğim yanıtı düşünürken gözlerimi ondan ayırmıyorum.

Ona bunu şimdi düşünmeye başlayabileceğini söylemek istiyorum ama bu kelimelerin ağzımdan hiç çıkmaması gerektiğine karar veriyorum.

Bu gece iyi anlaşıyoruz, her zamankinden daha iyi, ama bu hiçbir şeyi değiştirmiyor.

Bu tek seferlik bir randevu.

Beckett'ın vergi indirimi.

Benim hayır kurumuna
katkım.

Ve gece bittiğinde, hayatlarımıza geri dönebiliriz.

Telefonu bir mesajla dikkatini dağıtıyor ve ona bakıyor. Kaşlarını çatarak gözlerini tekrar benimkilere çevirdi. "Bununla uğraşmak zorunda kalacağım."

Başımı sallıyorum. "Elbette."

Ben dikkatimi helikopterden görünen manzaraya verirken o mesaja cevap veriyor.

Muhteşem manzaraya o kadar dalmışım ki Beckett, "Üzgünüm Jenna ama şehre dönmem gerekiyor. İlgilenmeyi erteleyemeyeceğim bir şey çıktı."

Ona döndüğümde, her ne için geri dönmesi gerekiyorsa, gözlerindeki endişeyi görüyorum. Helikopteri geri döndürmek zorunda kaldığı için duyduğu pişmanlığı da görüyorum. "Sorun değil. Anlıyorum."

Kulaklıkla konuşarak pilota yeni planlarını bildiriyor ve kısa bir sohbetten sonra bana şöyle diyor: "Bunun ne kadar süreceğinden emin değilim. Davis'in seni eve bırakmasını sağlayabilirim ya da benimle gelebilirsin, işim bittikten sonra akşam yemeği yeriz."

Eğer istersem bu benim çıkışım. Yani, daha önce randevumuz sırasında Beckett'ı gözünden bıçaklamak isteyebileceğimden bahsediyordum. Şimdi o kadar emin değilim. Üstelik randevunun kısa kesilmesinden duyduğum hayal kırıklığını da inkar edemem.

Bir çıkış istediğimi sanmıyorum.

Ona gülümsedim. "Ben de seninle geleceğim. Bu gece bana bol bol yemek sözü vermiştin ve bu sözünü yerine getirmeni istiyorum."

Gözleri gözlerimi arıyor ve beni doğru okuduğundan oldukça eminim. Senden nefret etmediğimi anlaması için "Senden nefret etmiyorum" dememe gerek yoktu. Tek yapmam gereken onunla hâlâ akşam yemeği yemek istediğimi söylemekti.

Beckett viskisinden biraz daha içip "Güzel" dedi ve aramızda lezzetli bir gerilim oluşmadıysa ne olayım.

Bu gecenin nasıl geçeceğini tam olarak bildiğimi sanıyordum. Akşam yemeğinden başka bir şey olmayacağını bildiğimi sanıyordum.

Beckett'ı bir daha görmek istemediğimi bildiğimi sanıyordum. Hiçbir şey bilmediğim açık.

JENNA

Beckett bir arkadaşına yardım etmek için şehre geri döndü.

Beklediğim bu değildi. İş için olduğunu düşünmüştüm.

Şoförü bizi helikopter pistinde karşıladı ve Brooklyn'deki bir apartmana götürdü. Yaklaşık on beş dakika önce vardık, bu noktada Beckett beni zemin katta kanepeler, televizyon, bilardo masası ve mutfak olanaklarıyla dolu bir odaya getirdi. Neden burada olduğunu söylemeden yanımdan ayrıldı. Beckett gittikten yaklaşık on dakika sonra gelen bir adam beni aydınlatıyor.

"Sen Jenna olmalısın," diyor adam e-postalarımı karıştırdığım kanepede bana katıldığında.

Bakışlarını karşılıyorum ve gülümsüyorum. "Merhaba."

Kanepenin diğer ucunda oturan adam, "Ben Josh, Beckett'ın bir arkadaşı ve burayı onunla birlikte işleten adamım," diyor.

Josh'un söylediği her şey ilgimi çekiyor. Dönerek ona bakıyorum ve telefonumu kaldırıyorum. "Burası neresi?"

Josh'un gözleri sanırım şimdiye kadar bir insanda gördüğüm en sıcak kahverengi gözlere sahip ve anında kendimi onun yanında rahat hissetmemi sağlıyor. Sıcak, onu genel olarak tanımlamak için de kullanacağım bir kelime. Rahat görünümü ve misafirperver tavırlarıyla, sıcak kelimesini asla kullanmayacağım Beckett'ın tam tersi. "Beckett sana bundan bahsetmedi mi?" diye soruyor.

"Beckett ve ben birbirimizi çok az tanıyoruz, Josh."

"Hmm," dedi, ses tonunda şaşkınlık vardı, "bunu ondan öğrenmemiştim." Kısa bir süre duraklıyor. "Yani burası insanların gelip

Düştüklerinde ve yardıma ihtiyaçları olduğunda kalıyorlar. Beckett ve ben bunu üç yıl önce kurduk. O her şeyi ödüyor, ben de günlük işleri yürütüyorum."

Bu gece sürprizlerle dolu.

"Aşağı derken, tam olarak ne demek istiyorsun?"

"Her anlama gelebilir. Finansal, zihinsel ya da fiziksel olarak çökmüş olabilirler. Birçok yerden sevk alıyoruz ve bizimle kalan insanlara yardımcı olan çok çeşitli profesyonellerimiz var."

"Vay canına," diyorum usulca, Beckett hakkında öğrendiklerim aklımı başımdan alıyor. "Siz ikiniz bu fikri nasıl buldunuz?"

Josh siyah saçları, bronz teni, yontulmuş çenesi ve günlerce süren kaslarıyla yakışıklı bir adam, ama Beckett'ın görünüşüyle kıyaslandığında çok silik kalıyor. Ancak, şu anda olduğu gibi gülümsediğinde, yüzü tüm dikkatinizi çalacak şekilde canlanıyor. Bunun anlatmayı sevdiği bir hikaye olduğu açık. "Beckett ve ben üniversitedeki ilk yılımızda tanıştık. Dürüst olmak gerekirse, bunu başarmamın nedeni oydu. Benim hiç sahip olmadığım bir azim ve hırsa sahipti ve ihtiyacım olduğunda daha fazla zorlamama yardımcı oldu. Üniversiteden sonra avukat olarak iyi bir hayat sürdürdüm ama dört yıl önce her şeyimi kaybettim. İşimi, akıl sağlığımı ve karımı. Pek çok kişi yanımda değilken Beckett benim yanımda olan kişiydi. Hayatımı yoluna koyabilmem için bana ihtiyacım olan yardımı sağladı. Hukuk işine geri döndüm ama kalbim artık bu işte değildi. Benimle benzer durumda olan ve Beckett'ın bana verdiği türden yardıma ihtiyaç duyan başka adamlarla tanıştım. Bunu onlar için yapmak istedim ve Beckett de bana katılmayı kabul etti." Kollarını iki yana açıyor. "Ve işte buradayız."

"Bu uzun zamandır duyduğum en iyi şey olabilir. İkiniz ne kadar harika bir şey yapıyorsunuz." Ve aklım başımdan gitti. Eve gitmeyi tercih etmek yerine Beckett'la buraya geldiğim için mutluyum. Onun bu yönünün var olduğunu asla öğrenemeyecektim.

Josh dirseğini kanepenin üstüne dayamış, beni anlamaya çalışıyormuş gibi izliyor. "Buraya gelen insanlara yardım etmek şimdiye kadar yaptığım en tatmin edici şey ve sanırım Beckett da aynı şekilde hissediyor."

"Yani bu gece burada birine mi yardım ediyor?"

"Evet." Bakışlarını bana dikti. "Kafan karışmış gibi."

Ona bakıyorum, sadece sözlerini değil, onları söyleme şeklini de değerlendiriyorum. Benim kafa karışıklığım onun da kafasını karıştırıyor ve Beckett hakkında yanılmış olabileceğimi fark ediyorum. Zaman ayırmadan onu yargılıyor olabilirdim.

Tanıdığım kibirli katmanların altında arama yapmak için. Elbette zaman zaman otoriter ve küstah olabiliyor ama bu onun kötü bir insan olduğu anlamına gelmiyor.

"Ugh," diye mırıldanıyorum Josh'a doğru eğilip itiraf etmeden önce, "Sanırım arkadaşını tamamen yanlış anladım. Belki de yıllardır kendime söylediğim gibi kötü biri değildir."

Kaşlarını çattı. "İkinizin arkadaş olduğunu sanıyordum. Ve bir randevuda."

"Evet, bir randevudayız. Birbirimizi yıllardır tanıyoruz ama arkadaş olmak biraz zorlama olabilir."

"Tamam, bana yardım etmelisin. Beckett'ın kötü biri olduğunu düşünüyorsun ama bir randevuya evet mi dedin?"

"Beckett sana bundan bahsetmedi mi?"

"Bu sabah konuştuğumuzda bana bu gece bir arkadaşıyla randevusu olduğunu ama ihtiyacım olursa onu aramamı söyledi."

"Doğru, yani bu randevuyu satın aldı. Bir yardım müzayedesinde."

Josh'un yüzünde anlayış belirir ve güler. "Lanet olsun, bu Beckett'a hiç benzemiyor ama şu anda tam da ona benziyor."

Kaş çatma sırası bende. "Şu anda mı? Ne demek istiyorsun?"

"Bazı şeyleri gözden geçiriyor ve bazı tuhaf şeyler yapıyor. Randevu almak gibi." Yine gülüyor. "Ne kadar ödedi?"

"Hayır, sana söylemeyeceğim. Bunu bilmek istiyorsan ona sorman gerekecek."

Gözleri sadece muziplik olarak adlandırılabilcek bir şeyle parlıyor. "Çok fazlaydı, ha?"

"Hiçbir fikrin yok."

Islık çalıyor ve başını sallıyor. "Beckett'ın bu yönünü seviyorum. Bir sonraki adımda ne yapacağını asla bilemiyorum."

"Gördün mü, bu onun çok iyi bildiğim bir yönü değil."

Neden bahsettiğimi biliyormuş gibi başını sallıyor. "Onun sadece ciddi ve zorba tarafını mı görüyorsun?"

"Evet. Bossy Beckett'ı çok iyi tanırım."

Tekrar gülüyor. "Bu randevu konusunda neden tereddüt ettiğini şimdi anlıyorum, ama güven bana Jenna, Patron Beckett'ın altında iyi bir adam saklı. Eğer ona bir şans verirsen ondan hoşlanabilirsin bile."

Telefonu bir mesajla çalıyor ve okuduktan sonra, "Gidip bir şeye bakmam gerekiyor," diyor. Ayağa kalkıyor. "Beckett çok uzun sürmez, ama işim bittiğinde uğrayıp hâlâ burada olup olmadığına bakacağım." Sırıttırıyor. "Sanırım konuşacak daha çok şeyimiz var."

"Seninle tanışmak güzeldi, Josh."

"Seninle de."

Odadan çıkıyor ve ben de Shona'ya mesaj atmak için telefonumu alıyorum. Şu anda kafam çok karışık ve tüm düşüncelerimi dışarı atmam gerekiyor.

Beckett, insanların yeniden ayağa kalkmalarına yardımcı olmak için bir merkeze fon sağlıyor.

Bunu biliyordun da bana söylemeyi mi unuttun?

Shona: Hayır. Ve vay canına. Bunun olacağını tahmin etmemiştim. Jenna: Ben de.

Shona: Neden randevunun ortasında bana mesaj atıyorsun? Ya da bekle, onu çoktan bıçaklayıp eve mi gittin?

Jenna: Randevumuz yarıda kesildi. Birine yardım edebilmesi için merkeze gelmemiz gerekti. İşini bitirmesini bekliyorum. Ve herhangi bir bıçaklama olacağını sanmıyorum. Şoktayım ve elime bıçak alamıyorum.

Shona: Yani şimdi seks olabilir mi????!!

Hayır. Bak: şok. Hiçbir kadın şoktayken cinsel kararlar vermemeli. Kendini neye bulaştıracığını kim bilebilir?

Tatlım, kendini neye bulaştırdığını unut ve Beckett'ın içine girmesine izin ver. Sikilmeyeli çok uzun zaman oldu.

Kendi başımın çaresine bakabilecek durumdayım. Hayatımda emin olmadığım bir alete ihtiyacım yok.

Shona: Oh, bebeğim, bu ifade bana sadece senin için ne kadar uzun zaman geçtiğini gösteriyor. Sadece bir geceliğine o sakin hayatına girmesine izin ver. Bu tavsiye için yarın bana teşekkür edeceksin.

Jenna: Sana düşüncelerimi anlamlandırmaya yardım etmen için mesaj attım, seks tavsiyesi için değil. Buna geri dönebilir miyiz?

Shona: Dürüst olmak gerekirse, şu anda sadece seks tavsiyesine ihtiyacın var. Geri kalanını yarın konuşabiliriz. İlk iş ofisinize uğrayıp kahve alacağım.

Sen en kötü en iyi arkadaşsın. Shona:

Ben de seni seviyorum xx

Telefonumu yere bıraktım ve başımı kanepenin arkasına yasladım. Shona haklı; seks yapmayalı uzun zaman olmuştu. Aslında beş ay. Declan'la ayrıldığımızdan beri kimseyle yatmadım. Yine de Beckett'la yatmam konusunda haklı olduğuna ikna olmadım. Ortalık karışabilir ve şu anda ortalığı karıştırmak istemiyorum. Sadece biraz eğlenmek istiyorum. Bana hiçbir şekilde bağlı olmayan bir adamla kaçamak yapmak. Bagajında benim bagajımla aynı isim yazmayan bir adamla.

Bir mesaj daha geldi.

Kristen: Jenna, bu akşamki cumartesiye bilmem gerek. Yemek şirketi için rakamları kesinleştiriyorum.

Onun partisine tek başıma gitmemin imkanı yok. Herkes Declan'ın nişanını konuşurken olmaz. Genelde kimsenin hakkımda ne düşündüğünü umursamam ama nedense bu farklı. Bu durum -beni aldatması ve hemen ardından nişanlanması- burnumun dibindeki şeyi göremediğim için kendimi aptal gibi hissetmeme neden oluyor.

Biz iki kişi olacağız. Kristen:

Oh. Tamam. Teşekkürler.

Telefonuma bakıyorum. "Oh. Tamam." Kız kardeşimi seviyorum ama koca bulmak için yardıma ihtiyacım olduğunu düşünme konusunda anneme çekmiş. Sırf nasıl başa çıktıklarını görmek için hiç evlenmemeyi düşünüyorum.

Beckett'ı, seksi, yükleri ve ailemi düşünmekten uzaklaşmak için iş e-postalarımı tekrar açıp gözden geçirmeye ve cevaplayabildiklerimi cevaplamaya başlıyorum. İşlerim son üç ayda o kadar arttı ki, talebi karşılayabilmem için birkaç stilist daha işe almam gerekecek. Bu heyecan verici, çünkü amacım sadece işi büyütmek değil, aynı zamanda babamın yanıldığını kanıtliyorum.

Stilistliğe başladığımda bana bir koca bulmamın daha iyi olacağını söylemişti. Ve bir yıl önce kendi işimi kurduğumda, ilk yıl içinde başarısız olacağını söyledi. Kendisi aileden gelen akıllı bir işadamı, bu yüzden o zaman ve o zamandan beri söylediği her şeyi görmezden gelmek zordu, ama bir şekilde silahlarıma sadık kalmayı ve kendi işimi yapmayı başardım. Ve bunu, en özel ünlü işleri de dahil olmak üzere her yerden gelen işlerle son derece iyi bir şekilde yapmayı başardım.

Babamı seviyorum ama o zor bir adam. Beckett'a babasıyla olan ilişkisini sormamın nedeni de bu. Ailelerimiz aynı dünyadan geliyor ve babasını tanımasam da bizimki gibi ailelerin çocukları için benzer beklentileri olduğunu görüyorum. Beckett'ın babasına karşı bir seçim yaptığı bir dönemde Beckett ve babasının ilişkilerini nasıl yönlendirdiklerine bir göz atmak istedim. Babam ve ben istediğim kadar yakın değiliz ve hayattaki ve iş hayatındaki seçimlerim de buna katkıda bulundu. Bunun bir gün değişeceğini ve Beckett'ın babasının zaman içinde yaptığı gibi onun da beni farklı göreceğini umuyorum.

E-postalarımı odaklanıyorum ve önümüzdeki bir buçuk saat boyunca epeyce bir kısmını hallediyorum. Onlara o kadar odaklanmışım ki zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum. Beckett'in derin sesi düşüncelerimi yarıp geçene kadar çok zaman geçtiğini fark etmiyorum.

"Eve gitmiş olmanı bekliyordum," diyor yanımdaki koltuğa otururken.

Bakışlarımı yüzünde gezdiriyorum ve o yokken gözlerine sinmiş olan yorgunluğu fark ediyorum. "Hayır, bir yığın e-postayı hallettim. Aslında iyiydi. Onları evde yapmak istemezdim ve gerçekten yapılması gerekiyordu." Başımı eğdim. "Sen iyi misin?"

Bana bakışından sesimdeki endişeyi fark etmediği anlaşılıyor. Bunun üzerine bir an paylaştık. O anın ne olduğunu bilmiyorum ama aramızda bir şeyler olduğunun tamamen farkındayım ve garip ya da tuhaf hissetmek yerine, şu anda tam da olmam gereken yerde olduğumu hissediyorum. Burada onunla birlikte olarak ya da eğer ihtiyacı varsa konuşması için ona alan açarak ona destek vermek doğru geliyor. Ve eğer bu bilgi göğsüme huzurla yerleşmezse.

Beckett parmaklarını saçlarında gezdiriyor ve uzun bir nefes veriyor. "Hiç yakınınızda paramparça olmuş ve sizin sağlayamayacağınızı düşündüğünüz bir şekilde size ihtiyaç duyan biri oldu mu?"

"Evet, yaklaşık iki yıl önce en yakın arkadaşlarımdan biri bebeğini kaybetti. Bu kayıp onu derin bir depresyona soktu ve ihtiyacı olan tüm profesyonel yardımı almasına ve kocasının sevgi ve desteğine sahip olmasına rağmen, bana hiç ihtiyaç duymadığı kadar ihtiyaç duydu. Kendimi bunalmış ve boyumu aşmış hissettim."

Söylediğim her kelimeyi dikkatle dinliyor ve sonra soruyor: "Bunu nasıl atlattın?"

"Uzun zaman boyunca bolca sevgiyle. Sadece onun yanında olmama ihtiyacı olduğunu anladım. Onun için her şeyi düzeltmeme ya da tüm sorunlarını çözmeme ihtiyacı yoktu. Sadece sevgime ve zamanıma ihtiyacı vardı."

"Ve şimdi iyi mi?"

"Evet." Onu düşünürken gülümsüyorum. "O ve kocasının birkaç ay önce bir bebekleri oldu." Duraklıyorum, kelimeleri ağzımdan kaçırmak yerine söyleyeceklerimi düşünüyorum. "Birbirimizi pek tanımıyoruz, bu yüzden garip gelebilir ama konuşmak istersen Beckett, ben buradayım ve iyi bir dinleyiciyim."

"Bunu değiştirmeliyiz" derken gözleri beni delip geçiyor.

Kaşlarımı çattım. "Neyi değiştirmeliyiz?"

"Birbirimizi neredeyse hiç tanımadığımız gerçeğini."

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim," diyorum, kelimelerim ağzımdan çıkmak için acele ederken kendi kendilerine takılıp düşüyorlar. Kesinlikle iyi bir fikir değil çünkü merhaba, dağınıklık.

"Saçmalık." Ve işte Patron Beckett. Ses tonundan kelime seçimine ve vücut diline kadar her şey kararlılığını haykırıyor. "Bunun iyi bir fikir olmaması için bana tek bir neden söyle."

"Ah, belki de eski sevgilim senin eski en iyi arkadaşın olduğu ve ikimizin de uğraştığı bir sürü yük olduğu içindir."

Kararlılığı hiç azalmıyor. "Bunların hiçbirisi birbirimizi daha iyi tanımamızla ilgili değil."

Parmağımla onu işaret ediyorum. "Ve işte ikinci neden. Benim için fazla otoritersin. Bana emir vermeye çalışan erkeklerle aram iyi değildir, ki bunu zaten biliyorsun. Demek istediğim, son birkaç yılımızı tartışarak geçirdik. Muhtemelen birbirimizle tartışmaya devam edecekken neden bizi bir araya getirmenin iyi bir fikir olacağını düşündün?"

Gözlerine sıcaklık doluyor. "Bunu sen de en az benim kadar hissediyorsun Jenna. Benimle istediğin kadar tartışmaya devam edebilirsin ama bana olan çekimine karşı koymayı bırak."

Oh Tanrım.

Eğer gözlerindeki sıcaklık beni etkiliyorsa, burada hiç umudum yok demektir.

Beckett bunun iyi bir fikir olduğuna beni ikna etmek için patronluk taslayacak ve ben ona karşı koyamayacağım. Hele ki kararlılığımı bozmak için tek yapması gereken bana şu anda baktığı gibi bakmakken. Yani, adam bana dokunmadı, öpmedi ya da bana bir şey yapmadı bile ve ben neredeyse beni yoldan çıkarması için ona yalvarmaya hazırım.

Tamam, derin nefes al.

Eğer düşeceksem, bunu kendi şartlarımla yapacağım.

Gözlerimi onunkilerden ayırmadan ayağa kalkıyorum. "Bana yemek borçlusun ve ben buna fazlasıyla hazırım. Bir şeyi açıklığa kavuşturalım: Ben ilk randevulara çıkmam, milyon dolarlık ilk randevulara bile, o yüzden bu fikri aklımdan çıkar. Aslında, ilk öpücük aşamasına gelmek için bile çok çalışman gerekecek, bu yüzden kendini bağla dostum ve bu sıkı çalışmaya hazırlan."

Beckett ayağa kalktı ve bana doğru ilerledi. Yüzünü benimkine yaklaştırıp ağzıyla kulağımı okşuyor ve şöyle diyor: "Ayakları yere basan kadınlardan ne kadar hoşlandığımı bilemezsin. Bu zor bir iş olmayacak Jenna; bu zevk alacağım bir kovalamaca olacak." Bununla birlikte, elimi tutuyor ve beni bekleyen arabasına götürüyor, adımları kendinden emin bir adamla tamamen uyumlu.

Kendimi neye bulaştırdım böyle?

Yine de olan bitenle ilgili her şeyi sevdiğimi söylemeliyim.

Her şeyi.

BECKETT

Jenna Blaise tanıdığım en güzel kadın ve bu güzelliğin sadece bir kısmı dış görünüşüyle ilgili. Onun öngörülemezliği, dürüstlüğü ve kendini paylaşma konusundaki istekliliği beni görünüşü kadar cezbediyor. Bu gece giydiği kırmızı takım elbise ya da onu tepeden tırnağa örten şekilsiz bir şey giymiş olması fark etmezdi; güzelliği saklayabileceği bir şey değil.

Onu Amrosis'e götürdüm ve Frankie'den bize diğer konuklardan uzak köşede bir masa vermesini istedim. Daha sonra Jenna'dan bana menüdeki en iyi beş tercihini söylemesini ve Frankie'den de denemesi için bize beşinden bir seçki getirmesini istedim. Frankie her zaman bana öncelik verir, bu yüzden yemeklerimizi çabucak getireceğini biliyordum ama bu gece bu daha önemliydi. Vardığımızda saat 22:00'yi biraz geçiyordu ve Jenna bir şey söylememiş olsa da açlıktan ölüyor olmalıydı. Beni hayal kırıklığına uğratmadı.

Yemeğimizi yarılamiştık ki çatal bıçağını bıraktı ve bana ciddi bir soru sormak üzere olduğunu anladığım o bakışını attı. Beni tanımaya çalışırken yüzeysel sorularla uzun bir tur atmıştık, bu yüzden bunu bekliyordum. Ve bunu bekliyordum çünkü bu tür konuşmalardan Jenna'dan daha fazla hoşlandığım kimse yok.

"Bu gece yardıma gittiğin bir arkadaşın mıydı?" diye soruyor.

Viskime uzanıyorum ve cevap vermeden önce biraz içiyorum. "Hayır, kuzenim. Bir süredir durumu kötüye gidiyordu ve geçen hafta kocası aile evlerini terk etmesini söyledikten sonra yardım için bana geldi." Sarah'nın durumunu düşünürken boğazımdan aşağı biraz daha viski atıyorum. "İki çocukları var.

Her ikisi de beş yaşından küçük olan çocuklar ve Sarah'nın hap bağımlılığı, kafası iyiyken arabasını içinde çocuklarla birlikte çarptığı noktaya kadar kontrolden çıktı. Ayrıca birkaç hafta önce kıyafet çaldığı için polis tarafından gözaltına alındı. Yıllardır kendini haplarla tedavi ediyor ve hırsızlık yapıyordu ve kocası ona bittiğini söyledi." İtiraf ederken göğsüm sıkışıyor: "Daha önce bu konuda ona yardım etmeye çalıştım ve daha iyi olduğunu düşünmüştüm ama meğer her zamankinden daha kötü durumdaymış. Geçen hafta onu Josh'a götürdüğümünden beri ona ulaşamıyorum ve bu gece de daha iyi değildi. Burada boyumu aşan işlerle uğraşıyorum ve burası alışık olduğum bir yer değil."

Jenna'nın yüzünde şefkat çizgileri belirdi. "Kendini yetersiz hissettiğini kabul etmek için güçlü bir adam olmak gerekir. Sarah'ya düşündüğünden daha fazla yardım edebileceğini düşünüyorum."

"Bu inancı tam olarak paylaşıyorum ama en azından ihtiyacı olan profesyonel yardımı almasını sağlıyorum."

Jenna şarap kadehini dudaklarına götürdü ve bir yudum aldı. "Bir konuda kendine güvenmediğini söylemene şaşırdım."

"Neden?"

"Seni tanıdığım onca zaman boyunca kendine aşırı güvenmekten başka bir şey yapmadın. Bir şeyden emin olmadığını söylediğini hiç duymadım."

"Çünkü emin olmadığım pek bir şey yok."

"Elbette emin olmadığın şeyler var. Yoksa senin için her şey gerçekten bu kadar siyah ve beyaz mı?"

"Eğer bir şeyi bilmiyorsam, bu gerçeği değiştirmeye çalışırım, tıpkı nasıl yapılacağını bilmediğim ama yapmak istediğim bir şey varsa, bunu değiştirdiğim gibi. Yani evet, bu benim için siyah ve beyaz. Ama Sarah'nın durumu farklı. Ona ihtiyacı olan tüm yardımı sağlayabilirim ama kişisel olarak ona nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum."

Jenna gülümser ve yumuşak bir sesle, "Çünkü ona kişisel olarak yardım etmek duygusal bir bağlılık anlamına gelecektir ve senin hakkında bildiğim kadarıyla Beckett, bu senin uzmanlık alanın değil. Ve bunu sert bir şekilde söylemiyorum, sadece siyah-beyaz bir değerlendirme, ki aslında bu benim en sevdiğim değerlendirme türü değil, ama muhtemelen sana hitap edeceğini düşünüyorum."

Haklıydı. Bahsettiği her iki konuda da. Böyle siyah-beyaz bir değerlendirme bana hitap ediyor. Ve duygular benim güçlü yanımdan değil, bu yüzden söylediği şey neden derinliğimin dışında hissettiğime dair mantıklı.

Ben tekrar konuşmadan Jenna, "Ona bolca zaman ve sevgi vermelisin" dedi.

Benim gibi bir aileden geldiğim için, zaman ve sevgi bize en son verilen iki şeydi. Para ve maddi varlıklar her zaman kolay gelirdi ama zaman ve sevgi gelmezdi. Yani bunlar benim uzmanlık alanım değil. Eski eşim de buna katılırdı. Evliliğimizin büyük bir bölümünü ona ayırdığım zamana kıyasla işe ayırdığım zaman konusunda bana bağırarak geçirdi. Ellen beni aldatmış olabilir ama ben de kendimce çuvalladım.

Garsonumuz bizi kontrol etmek için masaya geliyor ve dikkatimizi bu konuşmadan çekiyor. O gidince, "Bana aileden bahset." dedim. Johnson'ın benim için derlediği, çoğunlukla babasının yönettiği Blaise yayıncılık imparatorluğu Blaise Corporation'la ilgili bilgileri zaten biliyorum ama bunlardan daha derin ve kişisel bir şey öğrenmek istiyorum.

Bana bilmiş bir bakış attı. "Sanırım bilinmesi gereken her şeyi biliyorsun Beckett. Bilmeyecek türden bir adam değilsin."

"Bana bilmediğim bir şey söyle."

Jenna şarabından bir yudum aldı, yüzünde düşünceli bir ifade vardı, sonra kadehini yere bıraktı ve "Ben ailemde garip biriyim ve babam neredeyse Declan'ın beni aldatmasına neden olacak bir şey yapmış olmam gerektiğini söyleyecekti."

William Blaise'in sert bir adam olduğunu ve oğullarını zorladığını biraz okumuştum ama kızlarıyla ilişkileri hakkında pek bir şey yazılmamıştı.

"Umarım ona bu konuda ne kadar yanıldığını söylemişsindir."

Jenna'nın gözlerinde bir şey parlıyor. Belki de şüphe. "Şey, onunla benim söylediklerime çok fazla dikkat ettiği türden bir ilişkimiz yok. Tek kelime bile edemedim."

Jenna'nın ilk kez kendine güvenden başka bir şey sergilediğini görüyorum. Kırılganlığını ifade ederken bile kendine güveni eksik değil, ama az önce söylediği şey ve bunu söyleme şekliyle ilgili her şey bana babasının güvensizliğini ortaya çıkardığını gösteriyor.

"O yanılıyor Jenna," diyorum inançla. "Bir insanı aldatmanın o insanla hiçbir ilgisi yoktur ve her şey aldatan pislikle ilgilidir."

"Biliyorum." Devam etmeden önce yemeğini karıştırıyor, "Babamla ben yakın değiliz ve yakın olup olamayacağımızı da bilmiyorum. Sana daha önce babanı sordum çünkü diğer insanların babalarıyla nasıl iyi bir ilişki kurduklarını hep merak etmişimdir."

Neden bu konuyu seçtiğini merak etmiştim. Şimdi mantıklı geliyor. "Bizim gibi ailelerden gelen ve bizimki gibi babaları olan insanlar için, bence bu uzlaşmaya dayanıyor."

Jenna'nın telefonundan bir mesaj sesi geliyor ama Jenna bunu duymazdan geliyor ve "Uzlaşmak mı? Demek istediğim, babamın herhangi bir konuda uzlaştığını görmemin imkanı yok."

Başımı sallıyorum. "Evet."

"Bu konuda iyi değilim."

"Bu ikimizi yapar."

Gülümsüyor. "Evet, seni bunu yaparken hayal etmekte zorlanıyorum. Bu senin için nasıl işliyor?"

"Çoğu zaman pek iyi değil ama ara sıra babam için eğilmeyi öğrendim. İlişkimize yardımcı oluyor."

Jenna'nın telefonundan önce başka bir mesaj, sonra da peş peşe iki mesaj daha geliyor. "Özür dilerim," der çantasına uzanırken. "Yarın sabah yapacağım bir işle ilgili olabilir. Genellikle bir gece önce milyonlarca soruyla mesaj atarlar." Mesajları okurken sesi kesiliyor. "Benimle dalga geçiyor olmalı," diye mırıldanıyor telefonu çantasına geri koymadan önce. Gözlerini tekrar benimkilere çevirerek, "Yemin ederim, annem beni öldürecek. Ailem hakkında bilmen gereken başka bir şey daha var. Eğer erken ölürsem, bu onun yüzünden olacak."

Kıkırdıyorum. "Siz ikiniz yakın mısınız?"

"Bu senin yakınlık tanımına bağlı. Öyle olduğumuzu düşünmeyi seviyor. Ayrıca her işime burnunu sokmayı da seviyor. Son zamanlarda bunu çok daha fazla yapıyor. Sanırım bunun nedeni neredeyse otuz yaşında olmam ve hala evlenmemiş olmam."

"Otuz yaşında biri için bu bir gereklilik mi?"

"Oh, hiçbir fikrin yok. Anneme göre, o yaşın üzerindeki evlenmemiş bir kadın başarısızlığa mahkumdur." Sanki bir sırrını paylaşıyormuş gibi öne doğru eğiliyor. "Para toplamak için yapılan o randevu açık artırmasının bir parçası değildim. Bana sebebin bu olduğunu söylemiş olabilir ama asıl sebep bir erkek bulmama yardımcı olmaktı." Kaşları çatıldı. "Seni temin ederim ki bu gece evde düğünümüz için planlar yapıyor. Korkmalısın dostum. Maria Blaise senin için geliyor." Biraz daha şarap yudumladı ve "Annenin de kızları ve evlilik hakkında benzer fikirleri var mı?" diye sordu.

"Kız kardeşime bir koca bulması gerektiğini söyledi ama bunun daha çok Ruby'nin yaşam tarzını onaylamamasıyla ilgili olduğundan şüpheleniyorum."

Belli bir yaşı kadar evlenmesini istemekten ziyade saygın bir iş olarak gördüğü bir şey."

"Kız kardeşiniz bir sanatçı, değil mi?" "Resim yapıyor, evet."

Jenna kaşlarını çatır. "Neden böyle söylüyorsun? Eğer resim yapıyorsa, o bir sanatçıdır, değil mi?"

"Bir insana sanatçı demek, çalışmalarında bir tutarlılık olduğunu ima eder; tutarlılık kız kardeşimin anladığı bir şey değil. Bazı resimler yaptı ve onları sattı, ama çoğunlukla hayatını iyi vakit geçirerek geçiriyor."

Jenna koltuğuna yaslanıyor ve beni değerlendiriyormuş gibi bakıyor. "Yaratıcı insanlar senin çalıştığından farklı çalışır Beckett. Kız kardeşini tanımıyorum ama yaratıcı bir tiple yaratıcı olmayan bir tip arasında tutarlılık açısından karşılaştırma yapmanın zor olabileceğini biliyorum."

"Bunu takdir ediyorum ama ne olursa olsun Ruby sanatıyla ve hayatıyla uçarı biri."

Jenna'nın yüzündeki ifadeye bakılırsa, bu konuda söylemek istediği daha çok şey var. Bu ifadeyi daha önce de görmüştüm ve en sert tartışmalarımızın bazılarında önce gelen bir ifadeydi. Ancak bu kez Frankie bize katılıp "Her şey nasıl?" diye sorarak konuşmamızı bölüyor.

Jenna'nın yüzünün aydınlanmasını ve "Şefiniz bir tanrı. Bu yediğim en iyi İtalyan yemeği. Teşekkür ederim."

Frankie açık sözlü biri, o yüzden "En iyisi cömertçe olabilir ama iltifatınız için minnettarım" demesi beni şaşırtmıyor. Bir dahaki gelişinde" -kadınları asla ikinci kez getirmedigimi bildiğinden bana sert bir bakış atıyor- "Şefimize sana Beckett'in bile yemediği özel bir şey hazırlatacağım."

Jenna akıllı bir kadın. Frankie'nin yorumunun alt tonunu kaçırmaz. "Bunu denemek için sabırsızlanıyorum ve Beckett'a ne kadar iyi olduğunu söyleyeceğimden emin olabilirsiniz."

Frankie'nin dudakları seğiriyor ama nötr bir ifade takınmayı başarıyor. "Yemeklerinizi bitirdiniz mi?"

"Evet," diyor Jenna. "Her ne kadar bu masadaki son lokmaya kadar yemek istesem de, bir lokma daha sığdıramam."

Frankie bana bakıyor ve benim başımı sallamamla masayı topluyor.

Tekrar yalnız kaldığımızda Jenna içkisine uzanıyor ve biraz yudumluyor. Bardağı masaya geri koyarak, "Frankie'nin sana bakışından anladığım kadarıyla beni bir daha burada seninle görmeyi beklemiyor." diyor.

"Açık sözlülüğüne her zaman saygı duymuşumdur Jenna." "Hmm, bunca yıldır bunu kendine saklamayı başarmışsın. I Her zaman bunun seni çok rahatsız ettiğini düşünmüşümdür."

Dudaklarım uçlarından yukarı doğru çekiliyor. "Ara sıra o da oluyor, ama ben doğrudan konuşmayı diğerine tercih ederim."

"Peki, söylediklerim hakkında yorum yapacak mısın yoksa sadece söylememden hoşlandığını mı söyleyeceksin?"

"Haklısın. Frankie seni bir daha görmeyi beklemiyor." Onu dikkatle izliyorum, bu itirafıma vereceği tepkiyle ilgileniyorum.

Jenna gülümsüyor ve öngörülemezliğini sergileyerek, "O halde, bu gece bir daha asla çıkmadan önce cevaplanmasını istediğim tek bir sorum var. Kaç tane dövmen var?"

"Yine o soruya döndük." Bunu bana fotoğraf çekiminin yapıldığı gün sormuştu ve ben de tahmin etmesini sağlamak için cevap vermemiştim.

"Evet ve bu gece cevaplamak zorundasın. İlk buluşma sorusu ve hepsi."

İçkime uzanıyorum, yavaşça, onu bekletmek için. Biraz içtikten sonra, "İlk buluşma sorularını mı soracağız?" diyorum.

Sırıttı. "Kulağa eğlenceli geliyor,

değil mi?" "İki dövmem var."

"Oooh, diğeri nerede?" "Soru sırası

bende." "Peki."

"Kaç tane var?" Bileğindeki daire ve oklardan oluşan küçük dövmeyle görmüştüm ve hep daha fazla olup olmadığını merak etmiştim.

"Üç tane, ama bir tanesi sayılmaz." "Neden sayılmıyor?"

"On beş yaşındayken bir partide yaptırmıştım ve gelmiş geçmiş en kötü dövme. Dövme sanatçısı bir tane bile olmamalıydı ve şimdi gerçekten çok kötü soldu. Kapatmak için yeni bir dövme yaptırmam gerekiyor."

"Ailen on beş yaşında dövme yaptırdığını öğrendiğinde nasıl karşıladı?"

"Onlara söylediği için kız kardeşimi hiç affetmedim. Uzun süre cezalıydım. Şimdi, yine benim sıram. Diğer dövmen nerede?"

"Bu tür bilgiler ikinci buluşmalar için saklanır."

Dudaklarını seksi bir gülümseme kaplıyor, tekrar karşılaşmak istediğim türden bir gülümseme. "Peki, şu soruya ne dersin? Kaç tane ikinci buluşmaya gidebildin?"

Gözlerimi onunkilere dikiyorum. "Boşandığımdan beri kimseyle çıkmadım Jenna."

Alnı kaşlarını çatarak kırışıyor. "O kadar çok kadınla birlikte oldun ki saymayı uzun zaman önce bıraktım."

"Hiçbiri randevu değildi." İçkime uzanıyorum. "Ama sayıyor olman hoşuma gitti."

Söylediklerim onu sustururken dudakları aralanıyor ve ikinci bir randevuya çıkmamamızın mümkün olmadığına karar veriyorum. Bu düşüncenin zihnime yerleşmesindeki hız beni şaşırtıyor, ama artık orada olduğu için göz ardı edemiyorum. Son iki yıldır biriyle çıkmak istemiyor olabilirim ama Jenna'yla geçirdiğim bu zamandan, onunla daha fazlasını istemeyecek kadar çok keyif alıyorum.

Jenna içkisini bitirirken gözleri benimkilere kilitlenmişti. Ne düşündüğünü öğrenmek için sabırsızlanıyorum. Sonunda, "Beckett, bunun farkında mısın bilmiyorum ama ben kurnazlıkla arası iyi olan bir kadın değilim. Sanırım ne demek istediğini anlıyorum, ama emin olmak için soruyorum, bu senin için bir randevu mu?"

Cevabımı vermekte tereddüt etmiyorum. "Evet, bu bir randevu."

"Doğru," diyor, dikkatini benden yanımdan geçen garsona kaydırarak. Bir şarap daha sipariş ediyor ve ben de arkama yaslanıp onun daha önce hiç görmediğim bir şey yapmasını izliyorum. Jenna Blaise soğukkanlılığını kaybediyor ve ben de bu Jenna'ya hayatımda daha çok ihtiyacım olduğuna karar veriyorum.

JENNA

Beckett az önce bir bomba patlattı ve onun hiçbir fikri yokmuş gibi görünüyor. Sanki boşandığından beri ilk gerçek randevusu olduğumu söylememiş gibi sessizce oturmuş beni izliyor.

Bu gece de ne? Gerçekten, hangi evrende Beckett ve ben gerçek bir randevuya çıkıyoruz? Ve henüz onu gözlerinden bıçaklamak istemediğim gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Ya da umutsuzca diğer dövmesinin nerede olduğunu bilmek istediğim gerçeğinden.

Bir şarap daha sipariş etmeye çalışırken garsona söylediklerimin hepsinde tökezliyorum. Sanırım başardım. Garson siparişimden memnun görünüyor ama Tanrı bilir hangi içkiyle geri dönecek. Ve işte Beckett, yüzünde daha önce hiç görmediğim bir ifadeyle beni izliyor. Ne düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yok ve bu beni daha da şaşırtıyor.

Tanrım, nefes al Jenna.

Yani bunun bir randevu olmasını istiyor. Şimdiye kadar çıktığın tüm randevulardan daha fazla zevk almadığını söyleyemezsin.

Düşüncelerim o kadar karışık ki Beckett aramızdaki sessizliği doldurmayınca, "Bir randevuyu daha hafife alma. Daha gecenin geri kalanını atlatmamız gerekiyor, yani seni bıçaklamak istememe neden olman için hâlâ vaktimiz var."

Pislik sırtıyor. Cidden hayatının en güzel anlarını yaşıyormuş gibi sırtıyor. "Bildiğim iyi oldu. Elimden gelenin en iyisini yapacağım."

"Ayrıca," diye devam ediyorum, düşüncelerim henüz çözülmemişken, "bu gece sana yüzlerce sorum daha var. Muhtemelen daha onları bile bitirmeden bunun sana göre bir randevu olmadığına karar vereceksin."

Çenesini bana doğru salladı, o lanet gülümsemesi hâlâ yerindeydi. "Vur bana."

Hiç durup düşünmeden, "Annelerin çocuklarıyla evde kalması gerektiğine mi inanıyorsun, yoksa kariyer yapmaları senin için sorun olur mu?" diye soruyorum.

"Görüyorum ki doğrudan zor konulara geçiyoruz," diye mırıldanıyor. "Önemli konulara."

Bana cevap vermek için sadece bir saniyesini ayırdığı için ona tam puan. "Kadınların ne yapmak istiyorlarsa onu yapmaları gerektiğine inanıyorum, tıpkı erkeklerin de yapması gerektiği gibi. Mutsuz bir ebeveyn iyi ayarlanmış bir çocuk yetiştiremez." Bu cevap için de ona tam puan, lanet olsun ona.

"Katılıyorum. Peki siz bir baba olsaydınız, eşinizin kız kıza gezmeye gittiği bir hafta sonunda çocuklarınıza bakar mıydınız, yoksa onlara bir dadı mı tutardınız?"

"Öncelikle, kendi çocuklarınızsa bu bebek bakıcılığı sayılmaz. Çocuklara kimin bakacağı da işle ilgili taahhütlerim olup olmamasına bağlı. Eğer çalışmak zorunda olmasaydım, dadıyı çağırmazdım."

Garson şarabımı getiriyor ve Beckett'in bu soruya ne kadar iyi yanıt verdiğini düşünürken biraz içiyorum. Bebek bakıcılığı terimini bilerek kullandım; bunu anladığı için ona daha fazla puan.

"Tamam, sıradaki soru," diyorum. "Sizden daha fazla kazanan bir kadınla çıktığınızı ya da evlendiğinizi düşünün. Bu konuda ne hissedersiniz?"

İçkisine uzanıyor. "Beni rahatsız etmezdi." "Şimdi soru sırası bende" demeden önce biraz viski içiyor. Başımı salladığımda, "Bir sonraki randevumuz için yarın gece nasıl olur?" diyor.

Gözlerim büyüdü. İkinci bir randevu için kendimi toparlamak için yirmi dört saatten çok daha fazlasına ihtiyacım olacak. Talepkâr gözlerini görmezden gelmeye çalışırken biraz daha şarap içiyorum.

Cevap vermeyince, "Bunu evet olarak kabul ediyorum" diyor. "Almamalısın."

"Hayır duymuyorum."

"Hayır," diye geveliyorum, o anda bu kelimeyi ağızıma geri alabilmeyi diliyor ve sonra bunu yapmak isteyecek kadar neyim olduğunu merak ediyorum.

Kaşları kalkıyor. "Hayır derken yarın gece boş değil misin?" "Bunu düşünmem gerektiği için hayır."

"Düşünecek bir şey yok Jenna."

"İşte erkeklerle kadınlar arasındaki fark bu Beckett. Eve gidip bu gece söylediğimiz ve yaptığımız her şeyi düşünmek istiyorum. Beni nasıl hissettirdiğini ve daha fazlasını yaşamak isteyip istemediğimi düşünmek istiyorum. İkinci bir randevu hakkında karar vermeden önce her küçük şeyi değerlendirmek için zaman istiyorum."

"Yani demek istiyorsun ki, zaten bildiğin bir şeyi düşünmek için zaman istiyorsun çünkü ne istediğini biliyorsun, sadece bunu itiraf etmeye hazır değilsin."

Parmağımı ona doğrultup, "Gördün mü, işte gözlerinden bıçaklayabileceğim kibirli Beckett bu," demeden önce uzun bir süre ona bakıyorum.

"Ve eğer aramızda olanları kabullenmeye seni yaklaştıracaksa bunu yapmana izin verirdim" derken bakışlarını sıkıca benimkilere dikmekten başka bir tepki vermiyor.

Bunu söyleme şekli, sanki dünyadaki tek odak noktası benmişim gibi beni izlerken, keskin bir şekilde nefes almama neden oluyor. Beckett gerçekten onu gözlerinden bıçaklamama izin vereceğini söylemiyor ama ne *dediğinin* aşırı farkındayım; bu ikinci randevunun gerçekleşmesi için ne gerekiyorsa yapacak.

Bu farkındalığı en iyi şekilde özümün derinliklerinde hissetmem beni şaşırtıyor, ama şaşırtmamalı. Bu gece aramızda olan onca şeyden sonra değil.

Basit gerçek şu ki Beckett haklı.

Lanet olsun ona.

Onunla ikinci bir randevu istediğimi zaten biliyorum ama bunu itiraf etmeye hazır değilim.

Derin bir nefes alarak, "Aramızda neler olduğunu bilmiyorum Beckett. Bildiğim tek şey, ikinci bir randevu için karar vermeden önce senin için halletmem gereken daha birçok ilk randevu sorusu olduğu."

Bunu anlıyor ve uzun bir süre sessiz kalıyor. Sonunda başını salladı ve şöyle dedi: "Ben açık bir kitap gibiyimdir ama sorduğun türden sorular sorarak beni korkuttuğunu düşünüyorsan, benim hakkımda şunu bilmen gerekir: Bir şey istediğimde hiçbir şey yoluma çıkmaz ya da beni korkutmaz."

Beckett'ın iş hayatında istediği şeyin peşinden koştuğunu gördüm ve yalan söylemiyor.

Daha önce bir kadının peşinden koştuğunu hiç görmemiştim ama birazdan göreceğimden eminim.

Ve bunun için milyonlarca farklı duygu hissediyorum, en azı da heyecan.

Lanet olsun. Ona.

Çünkü kendime karşı dürüst olursam, Beckett'ın beni kovalamasını istiyorum. Tanrım, bunu nasıl da istiyorum.

"Yani onunla yatmadın mı?" Shona, Beckett ile randevumun ertesi sabahı söyledi. Başımı salladığımda, "En azından onu öptüğünü ve onunla biraz öpüştüğünü söyle" diyor.

Başımı sallamaya devam ediyorum. "Öpüşmek yok, yiyişmek yok. Ona bunun için uğraşması gerektiğini söyledim ve her kelimesinde ciddiydim."

"Vay canına kızım, hem etkilendim hem de şok oldum." Bacaklarını ofisimde oturduğu kanepeye doğru uzatıyor ve rahatlıyor. "Pekâlâ, bunu nasıl hallettiğinin en ince ayrıntısına kadar anlatılmasını istiyorum."

Shona on dakika önce elinde kahve ile geldi, onun için sade, benim için kapuçino, ve bana randevunun her dakikasını detaylandırmadan gitmeyeceğini söyledi. İlk olarak seks hakkında bilgi almak istedi ve seks olmadığını söylediğinde nutku tutuldu.

Yanındaki kanepeye yerleşip saatime baktım. "İlk randevum için ayrılmadan önce sadece kırk dakikam var."

"Seks olmadığına göre tüm randevuyu on dakikadan daha kısa bir sürede atlatabilirsin gibi görünüyor."

"Bunu Graham'la yatmadan önce onu bekleten kadın söylüyor."

"Tamam, haklısın." demeden önce biraz kahve yudumluyor. Eliyle işaret ediyor. "Konuşmaya başla ve hiçbir şeyi atlama."

Ona randevuyu ve Beckett hakkında öğrendiklerimi anlatıyorum. Beckett'ın beni eve bıraktığı gecenin anlatıldığı bölüme geldiğimde telefonumdan bir mesaj geliyor. Kontrol ettikten sonra Shona'ya bakıyorum ve inliyorum.

"Annen mi, kız kardeşin mi?" diye soruyor. "Annem."

"Seni kaydettireceği başka bir açık artırma mı var?"

"Daha kötüsü. Muhtemelen çok daha kötü. Bu hafta sonu kız kardeşimin partisi var. Kristen'a birini getireceğimi söyledim, annem de dün gecedan beri kim olduğunu öğrenmek için peşimde."

"Sana müsait olduğumu söyledim." Sırıttıyor. "Bununla gerçekten eğlenebiliriz."

Telefonum başka bir mesajla titriyor.

Anne: Jenna, beni görmezden gelmeyi bırak. Cumartesi günü kimi getireceğini bilmem gerekiyor ki doğru düzgün hazırlanabileyim.

Jenna: Neye hazırlanman gerekiyor?

Anne: Kimi bekleyeceğimi bilmem gerekiyor ki konuşmaya hazırlıklı olayım. Baban da kimi getireceğini bilmek istiyor.

Telefonumu kaldırarak Shona'ya bakıyorum. "O tanıdığım en kurnaz kadın."

"Neden? Şimdi ne yaptı?"

"İstediğini elde edebilmek için babamı konuşmaya dahil etti. Babamın kimi getireceğini merak ettiğini çünkü bunun benim için bir anlamı olacağını bildiğini söyledi."

Shona elini uzattı. "Telefonunu bana ver. Senin aile dramına girmeden önce Beckett'ın sorgusunu bitirmeliyiz."

"Huzurlu bir gün için çok fazla" diye mırıldanırken telefonumu uzatıyorum. "Doğru, yani seni eve bıraktı ve sonra ne oldu? Seni öpmeye mi çalıştı?"

Sen?"

Beckett'ın randevumuzun sonunu nasıl idare ettiğini hatırlayarak gülümsüyorum. "Hakkını vermeliyim. İnsanları okumakta çok iyi. Sanki beni istediği şey için zorlamakla sabırlı olmak arasındaki çizgide yürümekte çok yetenekli çünkü zorlamanın onu geriye götüreceğini biliyor."

"Tanrım, Jenna, öpücüğe evet mi hayır mı? Bilmek için sabırsızlanıyorum." "Hayır, beni öpmeye çalışmadı ama öpmek istedi."

Yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Ve sen de bundan hoşlandın, değil mi?"

Kendime bile itiraf etmek istemediğim şeyi en iyi arkadaşşıma itiraf etmeden önce uzun bir nefes veriyorum. "Onunla ilgileniyordum, evet."

Telefonum tekrar çalıyor ve Shona onu yastığın altına itiyor. "Annen çok acımasız."

Gözlerimi deviriyorum. "Bana mı söylüyorsun?"

Asistanım Cora ofisimin kapısını çalıyor ve ben seslenince kafasını içeri uzatıyor. "Bir ziyaretiniz var." Shona ve benim aramda bir bakış attı. "Meşgul olduğunuzu biliyorum ama bu adam çok seksi, hem de büyük bir H. Onunlayken hayır kelimesini kullanmam mümkün değil."

"Kim o?"

"Beckett Pearce."

Beynim Beckett'ın beklenmedik bir anda beni görmeye geldiği gerçeğiyle uğraşırken telefonumun başka bir mesajla vızıldayan hafif sesi duyuluyor.

Onun için hazır değilim.

Shona ile görüşmemi bitirmeli ve günün geri kalanını tüm düşüncelerimi değerlendirerek geçirmeliyim.

Telefonum yine çaldı.

"Aman Tanrım!" Shona'ya işaret ediyorum. "Telefonumu ver de anneme bilgi taleplerini tam olarak nereye yönlendirebileceğini söyleyeyim."

Bugün ben de onun için hazır değilim.

"Yani onunla görüşmeye evet mi hayır mı diyorsun Jenna?" Cora soruyor.

Shona ayağa kalkıyor ve telefonumu bana uzatıyor. Ben cevap vermeden önce Cora'ya, "Bu onunla görüşmeye evet demek," diyor.

"Hayır," diyorum ama yeterince hızlı değilim. Cora çoktan masasına geri dönmüş ve Beckett'a boş olduğumu söylemiştir. Shona'nın muzaffer bakışlarıyla karşılaşınca, "Bunun bedelini ödeyeceksin dostum," diyorum.

"Pfft, bu konuda bir yardıma ihtiyacın var ve ben bu yardımı sunmaktan mutluluk duyarım."

"İhtiyacım olan şey düşüncelerimi toparlamak için biraz daha zaman."

"Tatlım, ondan hoşlanıyorsun. Bunu bana az önce söyledin. Ve bence sonunda seni konfor alanının dışına itmeye istekli bir adam bulmuş olabilirsin. Risk almanın zamanı geldi."

Kaşlarımı attım. "Bu da ne demek oluyor? Ben her zaman konfor alanımın dışına çıkıyorum."

Başını salladı. "Evet, çıktığın erkekler hariç hayatının her alanında. Onlar söz konusu olduğunda, her zaman kendini güvende hissettiğin erkekleri seçiyorsun. Seni bu sınırları zorlayan bir erkekle görmek istiyorum." Güneş gözlüklerini çıkararak gülümsüyor. "Bugün ilerleyen saatlerde bu konuda her şeyi duymayı bekliyorum."

"Bütün gün arkadaşlığımızın yeniden değerlendirmesini yapacağım, o yüzden aşk hayatımla ilgili bir güncelleme beklemeden önce bunun nasıl gittiğini duymayı bekleyebilirsin."

Sırıtişı neredeyse odayı dolduruyor. "Ben de seni seviyorum." Bunu söyledikten sonra bir öpücükle ofisimden çıkıyor ve tam o sırada telefonuma bir mesaj daha geliyor.

Anne: Hayatım, görmezden gelinmek konusunda iyi olmadığımı biliyorsun.

Anne: Eğer kim olduğunu söylemezsen kız kardeşine sevgilini yanıma oturtmasını söyleyeceğim.

Anne: Ben de babanı diğer tarafına oturtacağım.

Anne: Sen başka bir masada olacaksın.

Jenna: Evlat edinildim, değil mi?

Ofisime giren birinin sesiyle başımı kaldırıyorum. Beckett'ı başka bir lacivert takım elbise içinde görünce nefesim kesiliyor. Gerçekten. Adam benim sağlığım için fazla yakışıklı.

"Takım elbise giymeyi bırakmalısın," diye çıkışıyorum. Dudakları uçlarından yukarı kıvrılıyor. "Not ettim."

"Bu da demek oluyor ki not ettiğin şeyi yapmaya hiç niyetin yok."

Dudakları bunun üzerine tam bir gülümseme oluşturuyor. "Şimdi bir yere varıyoruz."

"Evet, senin hakkında zaten bildiğim bir şeyi teyit ediyorum." "Neymiş o?"

"Her zaman istediğin şeyi yapıyorsun."

"İşte burada yanılıyorsun Jenna. Eğer her zaman istediğimi yapsaydım, dün gece çok farklı biterdi." Bunu söylerken sesi derinleşiyor ve tonundaki çakıl taşı, tıpkı söylediği sözler gibi, istemediğim her yerime dokunuyor.

Telefonuma bir mesaj daha geliyor ve telaş içinde okumak için mesajı elime alıyorum.

Anne: Oturma planlarını kesinleştirmek için kız kardeşini aramak üzereyim, hayatım.

Annemi zihnimin en gerisine itmeye çalışarak Beckett'a bakıyorum. "Neden buradasın?"

"Bu geceyi organize etmek için." "Bu akşam mı?"

"Evet, akşam yemeği."

Beynim onunkine yetişiyor, söylediklerini anlamlandırma telaşıyla kendi kendine takılıyor. "Bu gece için planladığımız bir şey yok Beckett."

"Artık var." Bu üç kelimeyi o kadar kendinden emin bir şekilde söylüyor ki, sırf ona sormadan plan yapabileceği türden bir kadın olmadığımı öğretmek için onunla tartışmak istiyorum.

"Hayır, yapmayacağız. Bu gece meşgulüm."

Gözlerini gözlerime diyor ve aramızdaki gerilim, bu sıcaklığa dayanabileceğime ikna olmadığım noktaya kadar tırmanıyor. "Her neyse iptal et."

Telefonum tekrar çalıyor.

Anne: Getirdiğin adamın tüm dikkatini üzerime çekeceğim için bu parti bu yılki sosyal takvimimin en önemli parçası olacak.

Beckett'a bakıyorum ve kendimi durduramadan, "Cumartesi günü benimle partiye geliyorsun ve eğer hayır derssen, seni incitmenin bir yolunu bulacağım" diyorum.

Gözlerinde eğlence parlıyor. "Bir gün beni zarar vermekle tehdit etmenden ne kadar hoşlandığımı anlayacaksın."

Tabii ki anlar. "Yani bu bir evet mi?"

"Programımı senin için boşalttım say."

Vücudumun onun tereddüt etmemesinden hoşlanmasına aldırmadan anneme bir cevap yazıyorum.

Jenna: Eğer gerçekten bilmek istiyorsan, Beckett Pearce'ı getiriyorum. Annem: Aman Tanrım. Öğle yemeği sırasında kesinlikle yanımda oturuyor. Hiç şüphem yok. Şimdi işime döneyim.

Telefonumu masama koyuyorum ve dikkatimi tekrar Beckett'a veriyorum. "Bunun için üzgünüm. Annem sabahtan beri o parti için beni taciz ediyor."

"Onun partisi mi?"

"Hayır, kız kardeşimin. Hamptons'daki yıllık yaz partisi. Senin helikopterini alacağız."

Yüzüne daha fazla eğlence yerleşti. "Öyle mi?"

"Şimdi benimle tartışmanın sırası değil Beckett. Annem ve kız kardeşim için içindeyken olmaz."

Başını sallıyor. "Sana bunu vereceğim ve sen de bana bu akşam yemek vereceksin."

Bu akşam ona yemek vermek, ona vermek isteyeceğim son şey. Ama onu bu gece görmek istemediğim için değil. *Neden, Tanrım? Neden bu adamı bana zorla kabul ettirmek ve ondan bu kadar çok hoşlanmamı sağlamak zorundasın? Onunla olan bu şey bittiğinde büyük bir konuşma yapmalıyız.*

"Bu akşam yemek yiyeceğiz. Benim evimde. Senin için yemek yapacağım."

Bu onu hazırlıksız yakaladı ve bir an için susturdu. "Yedide orada olurum."

"Yanında iyi bir viski getir. Ben bittim. Ve takım elbise giyme isteğine karşı koymaya çalış."

Buna yanıt vermiyor, sadece bir süre daha beni izledikten sonra, "Akşam görüşürüz Jenna," diyor.

Bu sözlerle birlikte ofisimden çıkıyor ve beni az önce olanlarla ilgili düşünceler karmaşası içinde kanepeme çökmek zorunda bırakıyor. Shona, annem ve Beckett arasında bu sabah hiç de düşündüğüm gibi geçmedi. Beckett'la ikinci randevuma karar vermek için acele etmemeyi planlamıştım ama şimdi onunla ikinci ve üçüncü randevularımı ayarlamış durumdayım. Bu hızla gidersem, Beckett bu gece benimle işi bitene kadar bir aylık randevuları sıralamış olacak.

En kafa karıştırıcı olanı, bu düşünce beni mutlu ediyor. Beckett'ın istediğini istediğimden oldukça eminim.

Onun da bu gece istediğini alabileceğinden eminim.

Ve ikimizin de doğru düşünmediğinden eminim. Patron Beckett bana göre biri değil.

Yine de, bu kadar düşünmeye zaman ayırdığım tek erkek o.

Şuna.

Lanet olsun ona.

BECKETT

Akşam yemeği için Jenna'nın dairesine vardığımda, yanımda getirdiğim Balvenie viskisinden bir kadeh içmeye hazırdım. Bütün gün Ruby ve annemle uğraşıp durdum ve hiçbir şey çözülemedi. Ayrıca, bir araya getirilmesi çok daha kolay olması gereken bir emlak anlaşmasını müzakere etmek için çok fazla zaman harcadım. Geceyi Jenna ile geçirme planım olmasaydı, spor salonunda saatlerimi bugünün saçmalıklarını sistemimden atmaya çalışarak geçirirdim. Ancak Jenna'yla akşam yemeği spor salonunda geçireceğim bir geceden çok daha cazipti.

"Erkencisin," diyor bana kapısını açtığında. "Bir kızın hazırlanmak için randevunun kararlaştırılan saatine kadar tüm dakikalara ihtiyacı olduğunu bilmiyor musun?"

Gözlerimi yavaşça onun üzerinde gezdiriyorum, çünkü Jenna aceleyle getirilecek bir kadın değil, "Hazırlanmak için daha fazla zamana ihtiyacın olmadığını söylediğimde bana güven" demeden önce.

Uzun saçları gevşek dalgalar halinde göğüslerine kadar uzanıyor.

Kusursuz yüzünde, doğal güzelliğini çok fazla değiştirmeden vurgulamaya yetecek kadar makyaj var. Her zaman benim tercihimdir.

Kıvrımları, alaycı ve rahat oyunculuğuyla tamamen Jenna'ya ait olan minik kırmızı bir elbise ile vurgulanıyor. Sergilenen ten miktarı hem takdir ettiğim hem de dikkatimi dağıtacak bir şey.

Yüz ifadesindeki sıcaklık artıyor ve ona bunu hissettirmeyi başardığımda her zaman yaptığı şeyi yapıyor: düşüncelerini bana yöneltiyor. "Hâlâ o takımı giyiyorsun."

"Ne kadar hoşuna gittiğini biliyorum," diye mırıldanıyorum, takım elbiselerimin üzerindeki fırfırlı halinin tadını çıkarıyorum. İçine doğru bir adım atarken yüzümü ona doğru eğiyorum.

"Bilgin olsun, elbisen için ben de aynı şeyleri hissediyorum." Elbise dizlerine kadar uzanmıyor ve önden aşağı doğru inerek bana göz alıcı bir göğüs dekoltesi sunuyor. Bütün gece bana işkence edecek türden bir bakış.

Kapı arkamdan kapanıyor ve beni açık planlı, sessiz pembeler, peluş mobilyalar, büyük çiçek aranjmanları ve yanılmıyorsam John Mayer'in arka planda hafifçe çalan müziğiyle dolu evine götürüyor. Tavandan tabana pencereler etkileyici bir Manhattan manzarası sunuyor ve gün boyu güneşin içeri girmesine izin veriyor. Jenna'nın tarzı benimkine hiç benzemiyor, bu da hiç şaşırtıcı değil. Ama benim ne kadar hoşuma gittiği ortada. Beğenmemin tek sebebinin Jenna'nınki olduğundan eminim. Onunla ilgili pek çok şeyi sevdiğimi hızla keşfediyorum.

Mutfağına vardığımızda ona viski şişesini uzatırken "Kaç tane takım elbisen var?" diye soruyor.

"Hiçbir fikrim yok."

"Yani, çok fazla. Tanrım, işkence." Bakışlarını tekrar benimkilere çevirmeden önce viskiye bakıyor. "Bilgin olsun, pahalı viskiler kalbime giden yol değildir."

"Bana iyi bir viski getirmem söylendiğine inanıyorum."

"Elli bin dolarlık bir şişe viskiyi kastetmemiştim."

"Bu elli bin dolarlık bir şişe viski değil." Yakın ama tam değil. Başını salladı, çünkü aptal değildi ve viskiden anlıyordu, baş üstü dolabını işaret ediyor. "Bardaklar orada. Ben patatesleri doğrarken sen de içecekleri koy."

Jenna'nın mutfağındaki mermer ada, akşam yemeğimiz olacağını tahmin ettiğim şey için çeşitli malzemelerle dolu. "Ne yapıyorsun?"

"Samosas ve tereyağlı tavuk," diyor patatesleri doğramaya başlarken.

Adanın üzerindeki una bakıyorum. "Sıfırdan mı?"

Doğramayı bırakıyor ve bana aptalca bir soru sormuşum gibi bakıyor. "Samosa yapmanın tek yolu bu."

Ben hiç yapmadım, o yüzden hiçbir fikrim yok. Kendi yemeklerimizi hazırlamadığımız bir evde büyüdüm. Yemek pişirmeyen bir kadınla evliydim ve hayatımda neredeyse hiç yemek pişirmedim. Jenna bu akşam bize yemek yapacağını söylediğinde çok etkilendim.

Ben bardakları yerleştirip içkileri doldururken o işine geri döndü. Bardağını önüne koyarak, "Nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordum.

Eğlenen bir ifadeyle bana bakarak, "En son ne zaman yemek hazırladın?" diyor.

Viskimin bir kısmını içiyorum, yudumlarken tadını çıkarıyorum. "Hatırlayamıyorum."

Hâlâ eğlenen bir ifadeyle bıçağının ucunu bana doğrultuyor ve "Ben bunları kaynatırken sen şu tabureye oturup güzel görünmeye ne dersin?" diyor.

"Eğer güzel görünüyorsam, bir şeyleri yanlış yapıyorum demektir."

"İnan bana, her şeyi doğru yapıyorsun Beckett. Aslında biraz fazla iyi."

Bu sabah onu gördüğümünden beri aramızda bir şeylerin değiştiği gerçeğini düşünürken takım elbisemin ceketini çıkarıp taburelerden birinin üzerine koyuyorum. Jenna daha hafif, bir şekilde daha kolay. Hâlâ sadece onun yaptığı gibi, değiştiremeyeceğim bir şekilde benimle uğraşıyor ama daha açık görünüyor. En azından öyle olduğunu umuyorum. Bana karşı duyduğu çekimle mücadele ediyor ve ben de bu mücadeleyi bırakması için ona yardım etmekte, gerektiği kadar sabırlı olmakta iyi olsam da, bunun çok uzun sürmemesini tercih ederim.

Ceketimi yere koyarken Jenna, "Bugün Pride Industrial ile ilgili haberleri duydum. Bu akşam bir içkiyle kutlamaya değer." Şirketimin bugün kazandığı iki milyar dolar değerindeki uçak ihalesinden bahsediyor.

Bunu söylerken gözlerini dolduran gülümsemeyi alıyorum. O kadar samimi ki. Bu onun hakkında beni her zaman içimden vuran bir şey. Bu şehirde Jenna kadar gerçek çok fazla insan yok. "Kutlamama yardım edecek misin?"

Tam olarak ne sorduğumu anlıyor ve gülümsemesinin dudaklarını bir erkeğin görmezden gelemeyeceği türden baştan çıkarıcı bir şekilde kızdırmasına izin veriyor. "Bu senin kutlama tanımına bağlı."

Gözlerimi ondan ayırmadan viskimi yudumluyorum. "Sanırım benim kutlama tarzımı seversin."

O gülümseme dudaklarında oynamaya devam ediyor. "Oh, bundan hiç şüphem yok." Sözleri seksi bir mırıltıyla çıkıyor ve aletime doğru ilerliyor. Bu geceyi atlatmak için sahip olduğum gücün her zerresine ihtiyacım olacak çünkü bana tam olarak istediğimi vermeye hazır olana kadar bunu onunla daha ileri götürmeye niyetim yok ve eğer bir şey biliyorsam, henüz buna hazır olmadığını biliyorum.

Jenna patatesleri bir tencereye yerleştiriyor ve arkasını temizlemeden önce kaynamaya bırakıyor. Bunu o kadar kolay yapıyor ki, ikinci doğası olduğu açık.

ona. Temizliği bitirdikten sonra viskisini alıp bana doğru geliyor. Yanımdaki tabureyi çekerek üzerine yerleşiyor, bir bacağıını diğerinin üzerine atıyor ve ben bakışlarımı bacaklarından ayırmamak için elimden geleni yaparken içkisinden bir yudum alıyor. Kadehini kaldırarak, "Şirketinizin kış tekmelemesine içelim" diyor. Viskinin boğazından aşağı kaymasına izin verirken gülümsüyor. Çaresizim ama hepsini içime çekiyorum. Onu tamamen içime almaktan.

Onun gibi bir kadınla hiç tanışmamıştım. Bu kadar canlı, dürüst ve düşünceli. Ve kesinlikle daha önce şirketim için kadeh kaldıran biri olmamıştı.

Ben onu sessizce izlerken kaşlarını çatı. "Ne? Şirketin ortalığı kasıp kavurmuyor mu?"

"Evet." Gülümsüyorum, bunu her zaman hissetmediğim bir şekilde iliklerime kadar hissediyorum. "Kış tkmeliyor. Tıpkı seninki gibi."

Bana bilerek bakıyor. "Görüyorum ki ev ödevini yapıyorsun." "Evet."

Bugün uğraştığım diğer şeylerin arasında zaman geçirdim Jenna'nın şirketini kontrol ederek. Bir yaşında olmasına rağmen o yaştaki çoğu şirketten daha iyi durumda. Kendisiyle birlikte çalışan on stilistten oluşan bir ekibi var ve aralarında, yüksek talep görmelerini sağlayan çok sayıda üst düzey ve ünlü işi alıyorlar. "Geçen yıl elde ettiğiniz başarıdan yararlanmak için planınız nedir?"

Kendinden son derece emin ifadesi biraz kayıyor. Çoğu kişi için fark edilmeyebilir ama son zamanlarda kendimi Jenna'yla ilgili her şeye kaptırdım ve bunu özlemiyorum. "Sıradaki soru."

Kaşlarım içeri çekildi. "Az önce ne oldu?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Tanıdığım kendine en çok güvenen kadınlardan birisin ve az önce sana kendinden çok emin olman gereken işin hakkında soru sorduğumda biraz küçüldün. Neden?"

"Neden bu kadar anlayışlı olmak zorundasın?"

"Oyalanıyorsun. Neler oluyor?"

Derin bir nefes alıp veriyor. "Elde ettiğim başarıdan yararlanabilmem için nakit enjeksiyonuna ihtiyacım var."

"Bu işe giriş dersi, Jenna."

"Evet, ukala, öyle, ama-"

"Ukalalık etmeye çalışmıyordum. Sadece aklımdan neler geçtiğini anlamaya çalışıyorum çünkü bunu en son isteyeceğin şeymiş gibi söyledin."

"Para için ya bankaya giderim ya da babama giderim ve açıkçası ikisi de bana cazip gelmiyor. Kimseye borçlu kalmak istemiyorum ama arkamda daha fazla para olmadan rakamları tutturamam."

"Bir yatırımcı arayabilirsin ama benim tavsiyem mümkünse aile içinde kalması."

"Evet, işte bu yüzden biraz küçüldüm."

Tabii ya. Dün gece bana babasıyla olan ilişkisinden biraz bahsetti. "Sana yatırım yapmak istemeyeceğini mi düşünüyorsun? Yoksa ona sormak mı istemiyorsun?"

"İkisi de." Daha önce hiç görmediğim gergin bir hareketle alt dudağını ısırıldı. "Eğer ona sorarsam ve beni geri çevirirse, bunun bana ne yapacağından emin değilim," diye itiraf ediyor yumuşak bir sesle ve bana onun çekildiğim kırılğanlığından bir parça veriyor.

"Senin için olası yatırımcıların bir listesini çıkarabilirim," diye teklif ediyorum, her ne kadar iş ve kadınları karıştırmak kasıtlı olarak asla yapmadığım bir şey olsa da. Kelimeler ben onları durduramadan ağzımdan çıkıveriyor. Umurumda olmadığı gerçeği gözümünden kaçmıyor.

Söylediklerim onu susturuyor ve düşüncelerini toparlamak için bir an bekliyor. "Seni bunu yapabilecek bir adam olarak düşünmemiştim."

"Değilim."

Teklifimin önemi onun gözünden kaçmıyor ve bunun onda bir şeyleri nasıl değiştirdiğini görüyorum. Tekrar konuştuğunda, bana hiç olmadığı kadar yumuşak davranıyor. "Teşekkür ederim Beckett, ama reddedeceğim. Bunu kendi başıma yapmalıyım."

"Bunu anlıyorum. Eğer fikrini değiştirirsen, bana gel."

Jenna taburesinden kayıyor ve gülümseyerek önümde duruyor. "Sanırım samosa yapmayı öğrenmenin zamanı geldi."

"Kötü bir fikir değil. Ne de olsa en sevdiğim Hint yemeği."

Gülümsemesi yerinde kalıyor. "Biliyorum."

Hay sikeyim.

Daha önce en sevdiğim iki Hint yemeğinden bahsettiğinde noktaları birleştirmemişim. Meğer onları seçmesi tesadüf değilmiş.

Çenesini bana doğru salladı ve hafifçe kalçama vurdu. "Kalk bakalım. Yapacak işlerin var."

Jenna adanın etrafında dönüp onu takip etmemi işaret ederken tabureden kalkıyorum. Ona ulaştığımda, "Kollarını sıva ve ellerini yıka" diyor.

Gülümsememeye çalışıyorum ama bana söyleneni yaparken eğlendiğimi gizleyemiyorum. "Uzun zamandır bu anı bekliyordun, değil mi?"

"Neyi? Seni gerçek bir iş yaparken gördüğüm anı mı?"

"Hayır, bana emir vereceğin anı."

Patatesleri ocaktan alıyor ve önüme koyduğu bir kâseye yerleştiriyor. Gözleri benimkileri buluyor ve şöyle diyor: "Bunu en iyi şekilde değerlendireceğim. Şimdi, bu patatesleri biraz topak bırakarak ufalamanız gerekiyor. Tamamen ezmeyin. İçlerinde biraz doku istiyoruz."

İşe koyuluyoruz, ben patatesleri ufalıyorum, Jenna malzemeleri topluyor, ikimiz de ilerlerken birbirimize bakış atıyoruz.

Bana verdiği işe odaklanmakta zorlanıyorum. Konsantre olmak benim bir yeteneğimdir, ama Jenna bu yeteneğimi yavaş yavaş öldürüyor. Bu öğleden sonra işte de odaklanma sorunu yaşadım. Bugün kazandığımız sözleşmelere olan ilgim beklediğinden daha az olunca Mac'in kafası karıştı. Onun şaşkınlığı benimkiyle örtüşüyordu ve hâlâ da örtüşüyor çünkü işte buradayım, gözlerimi ondan, zihnimi ondan ve onun hakkında bilinmesi gereken her şeyi öğrenme arzumdaki ayıramıyorum. Yıllardır hiçbir kadınla yapmak istemediğim şeyler.

Ben patatesleri hazırlamayı bitirdiğimde Jenna bir tavada yağı ısıtıyor ve patatesleri pişirmeden önce bir sürü farklı baharat ve başka şeyler ekliyor. Bezelyeleri ekliyor ve samosaların iç malzemesi olduğunu anladığım şeyi bitiriyor.

Tavayı ocaktan indirirken, "Kuzenin bugün nasıl?" diye soruyor.

Kıçımı adaya yaslıyorum ve Jenna'nın ben gelmeden önce yaptığı hamuru top haline getirişini izliyorum. "Onunla kısaca konuştum. Durumu düne göre daha iyi ve Josh bu sabahki terapi seansının verimli geçeceğinden umutlu."

"Bu iyi," diyor kaşlarını bana doğru kaldırmadan önce. "O kıçın neden dinleniyor? Burada yapman gereken samosalar var."

Kıkırdıyorum ve yanına gidiyorum. Bunu yaparken kolumu onunkine sürttüğümünden emin olarak, elimi pizza kesiciyle hamurun üzerinde çalışan elinin üzerine koyuyorum ve "Bana ne yapacağımı göster" diyorum.

Bir süre hareketsiz kalıyor ve ben onu beklerken göğsünün inip kalkışını izliyorum. Jenna üzerinde yarattığım etki sarhoş edici. Eğer birlikte yemek pişirmenin bize yaptığı şey buysa, her günümüzü mutfakta geçirmeliyiz.

"Hamuru böyle kes," diyor, ellerimizi hareket ettirerek bana ne yapacağımı gösteriyor. "Sonra biraz su almalıyız," diyor bakışlarıyla buluşarak, "ve hamurun kenarlarını kaplamalıyız." Elimi onunkinden çekmediğimde, "Bunun için elime ihtiyacım olacak" diyor.

Elini bırakırken gözlerimi onunkilere dikiyorum. Bedenimi onunkine çevirerek diğer elimi yüzüne götürüyorum ve yüzüne dökülen saçlarını kulağının arkasına doğru kaydırıyorum. Aramızda hiçbir kelime geçmiyor ama onlara ihtiyacımız yok; ihtiyacımız olan tüm iletişimi bedenlerimiz yapıyor. Ve lanet olsun, samosaları atlayıp doğrudan tatlıya geçmek istiyorum.

Jenna sertçe yutkunuyor ve bakışlarını dudaklarıma indiriyor. Tekrar harekete geçmeden ve takip etmem için bir dizi emir vermeden önce uzun bir süre orada kalıyor.

Samosaları hazırlamayı bitiriyoruz ve ben mutfağı temizlerken Jenna onları pişiriyor. Ben ikimize birer içki daha koyarken o da ben gelmeden önce yaptığı tereyağlı tavuğu ısıtıyor. Her şey hazır olduğunda, yemek için mutfak adasına oturuyoruz.

"Aslında daha önce hiç tereyağlı tavuk yapmamıştım," diyor Jenna ilk ısırığımı alırken. "Umarım güzeldir."

"Yani sadece en sevdiğim iki yemeği yapmakla kalmadın, aynı zamanda bana daha önce hiç pişirmediğin bir şeyi yapmak için kendi yolundan çıktın." İma ettiğim şey açık; söylememe gerek yok.

Bana klasik Jenna'yı sunmaktan geri kalmıyor. "Ve eğer tercihin buysa bu randevuyu herhangi bir noktada bitirmek için elimden geleni yapabilirim."

"Tercihimi açıkça belirttim. Ben daha çok seninkiyle ilgileniyorum."

Tereyağlı tavuk yerken gözlerini benden ayırmıyor. Lokmasını bitirdiğinde, "Sanırım seni merakta bırakmayı tercih ederim" diyor.

Çatal bıçağımı yere bırakıyorum ve onu kendime çekebilmek için taburesine uzanıyorum. "Merak ettiğim bir şey yok Jenna, ama ağzından çıkan kelimeleri duymayı çok isterim."

Onu kendime doğru çektikten sonra kendini sabitlemek için elini kalçama götürürken gözleri arzuyla parlıyor. "Ne duymak istiyorsun Beckett?"

Bu oyunu onunla sonsuza dek oynayabilirim. "Benim seni istediğim kadar senin de beni istediğini duymak istiyorum. Bana bunu verebilir misin?"

Gözlerini yüzümde gezdirirken alt dudağını dişlerinin arasında gezdiriyor. "Sana bir şeyler vermek, yapmayı hayal ettiğim bir şey değil." Sözlerine eşlik eden nefessizlik, içimin derinliklerindeki duyguları harekete geçiriyor.

hiç hissetmedim. Tekrar yaşamak için çok şey yapabileceğim hisler.

"Biliyorum, ama yine de buradayız."

Gözleri yine benimkileri buldu. "Josh'la tanıştığım anda sana bir şeyler vermem için bana patronluk taslayacağını biliyordum."

"Neden o zaman?" Jenna'nın zihninin çalışma şekli ilgimi çekiyor.

Parmakları bacağıma saplanıyor. "Çünkü aşık olabileceğim bir Beckett gördüğüm an oldu."

Bana hayal ettiğimden çok daha fazlasını veriyor. "O müzayede sahnesine çıktığın anda senden daha fazlasını istediğimi biliyordum."

"Neden o zaman?" O da benim her kelimeme, benim onun her kelimesine asıldığım kadar asılıyor.

"Çünkü kim olduğun hakkında sadece konuşmadığını gördüğüm andı. O kadınların önünde, onların onayını kazanmaktan başka bir şey giymeden durdun ve bir F-bombası attın ve dünyada umursamadan devam ettin. Senin hakkında ne düşündüklerini umursamadığını gördüğüm ve hayatımda senin gibi bir kadın istediğimi anladığım andı."

"Ne istiyorsun Beckett? Seks mi? Birkaç randevu mu? Etkinliklerde kolunda bir kadın mı? Eğer aradığın buysa, ben iyi bir kol şekeri değilim."

"Kol şekerine ihtiyacım yok ya da istemiyorum Jenna. Bundan çok daha fazlasını istiyorum." "Senin bir ilişki adamı olduğunu düşünmemiştim."

"Ben de düşünmemiştim." Jenna'ya karşı davranışlarım konusunda ne kadar şaşkın olsam da, onu takip etmeye devam etmekten başka çarem yok. Jenna tek gecelik bir kızıdan daha fazlası. Gün boyunca düşüncelerimi bölen, ona zaman ayırmak için programımı yeniden düzenlemem için bana ilham veren ve bir sonraki düşüncesini duymak için beni çaresiz bırakan tek kadinken sadece bu olamaz.

Söylediklerim karşısında şaşkına dönmüş gibi bana bakıyor ve ondan istediklerimi vermesi için onu zorlamam gerektiğini biliyorum. Bu konuda hiçbir endişem yok çünkü Jenna bana istediğimi vermesi için her zaman zorlayacağıma karar verdiğim bir kadın. Ve bu konuda benimle ne kadar mücadele ederse etsin umurumda değil; bana verdiği diğer her şey buna değdiği için her gün onunla mücadele edeceğim.

Ona yaklaşıp, dudaklarımı dudaklarına götürmeden önce, "Belki bu seni ikna eder," diye homurdanıyorum. Ve sonunda, tüm doğru yollarla parçalanır.

JENNA

Beckett'in bu geceden önce düşüncelerimi alt üst ettiğini düşünseydim, hala onlara neler yapabileceğini bilemezdim. Şu anda hepsini alıp pencereden dışarı fırlattı çünkü şu anda dudakları benimkilerin üzerinde ve bu şimdiye kadar deneyimlediğim en iyi öpücük.

Beckett tarafından öpülmek, bir milyon yıl boyunca hiç beklemediğim bir hediye almak gibi. Sürpriz ve düşüncesizlik beni ondan gelebileceğini düşünmediğim bir şekilde yakalıyor. Aramızda olanlarla ilgili kalan tüm tereddütlerimi ortadan kaldırıyor.

Beckett tarafından öpülmek tekrar tekrar istediğim bir şey.

Tanrım, bunu nasıl da tekrar istiyorum.

Parmakları saçlarımın arasından geçip öpücüğü derinleştirdiği anda tamamen teslim oluyorum. Karnımda kelekler uçuşurken ellerim göğsüne gidiyor. En son ne zaman böyle hissettiğimi hatırlamıyorum, daha fazlası için can atan sersem bir genç gibi.

Taburemden kayıyorum ve bacaklarının arasına giriyorum, dudaklarım onunkilerden hiç ayrılmıyor. Vücudunu bedenime yaslamasına, ağzını ağzıma dayamasına ve kokusunun beni her yönden sarmasına ihtiyacım var.

Sonunda hava almak için kalktığımızda, elimi başının arkasına götürüyorum ve daha fazlası için dudaklarını geri çekiyorum. Havaya ihtiyacımız yok; sadece birbirimize ihtiyacımız var.

Bana istediğimi veriyor ama uzun sürmüyor. İkinci öpüşmemizi başlattıktan birkaç dakika sonra öpüşmemizi bitiriyor ve "Senden istediğim kelimeleri hâlâ duymadım" diyor.

Elimi boynunda tutuyorum, öpücükleriyle sarhoş olmuşum ve daha fazlasına ihtiyacım var. "Sadece öp beni, Beckett. Sonra konuşuruz."

Bana direniyor ve başını sallıyor. "Bunu söylediğini duyana kadar seni bir daha öpmeyeceğim."

"Tanrım, sen tanıdığım en talepkar adamsın." "Ve sen de konuşmak istemeyen tanıdığım tek kadınsın." "Bunu tercih edeceğini düşünmüştüm."

"Sanırım beni sandığın kadar iyi tanımadığınızı anladık."

"Hayır, senin gerçekten de her zaman düşündüğüm kadar otoriter olduğunu anladık."

Piçin dudakları uçlarından yukarı doğru çekildi. "Ve işte buradasın, seni öpmemi istiyorsun. Görünüşe göre otoriterlik senin için iyi işliyor Jenna."

"O ağzın sadece öpüşmek için kullanılmalı, patronluk taslamak için değil. Benim için iyi olan *bu*."

"Ağzımın senin işine yarayacağı başka şeyler de düşünebilirim."

Bunun üzerine beynim sonunda kontrol duygusunu kaybetti. Beckett'ın ağzının tüm görüntüleri zihnimi doldururken, taleplerine boyun eğmemek için hiçbir umudum kalmıyor.

Boynunun arkasını kavrayarak ona doğru eğiliyorum ve sonunda "Senin beni istediğin kadar ben de seni istiyorum" diyorum.

Yüzünü dolduran zevk, ona bunu verdiğim için memnun olmamı sağlıyor ve bir anda her şey benim için değişiyor. Bir saniye önce onun otoriter tavırlarına boyun eğmek istemezken, birden neden böyle hissettiğimi ya da bu çekimle neden bu kadar çok mücadele ettiğimi hatırlayamıyorum.

Kesinlikle tüm düşüncelerimi aldı ve pencereden dışarı attı. Ve artık umursamadığım gerçeği bana ona karşı ne kadar sarhoş olduğumu gösteriyor.

Kendimi ona daha çok bastırıyorum. "Şimdi beni öpecek misin, yoksa bütün gece burada durup tartışacak mıyız?"

"Seninle tartışmak en sevdiğim şeylerden biri," diyor eli sırtımdan kıcıma doğru kayarken. Elinin orada daha sık olmasını istediğime karar veriyorum.

"Hmm," diye mırıldanıyorum, dudaklarımı hafifçe dudaklarının üzerinde gezdirerek, "eğer beni öpmek listende bunun üzerinde değilse, bir şeyleri yanlış yapıyorum demektir."

Bana daha önce söylediği sözlerin aynısını ona söylediğimde gülümsüyor. Yine de istediğimi yapmak yerine, ellerini kalçalarımın götürüyor ve beni

beni tabureme geri oturttu. "Ye. Diğer her şey için bütün gece vaktimiz var."

Ona bakıyorum. "Cidden yemek yemeyi, ellerini ve ağzını üzerimde gezdirmeye tercih mi ediyorsun?"

Gözleri o kendine özgü yoğunluğuyla parlıyor. "Ellerimin ve ağzımın istediklerini almasını seçersem, bu gece bundan başka bir şey yapmayacağız ve seni daha iyi tanımak için biraz zaman harcamak istiyorum."

Beckett tam da istediğimi hiç bilmediğim doğru şeyi söylüyor ve ben de onunla mücadele etmeyi bırakıp yemeye başlıyorum.

"BU GECE NE OLDUĞUNU BİLİYORSUN, DEĞİL Mİ?" Beckett'ın bu gece getirdiği viskiden bir bardak alıp kanepemde yanına kıvrılırken söylüyorum. Bu viskiye çok fazla para harcamış olması umurumda bile değil; viskiye aşığım ve akşam yemeğine geldiğinde her zaman bir şişe getirmesini talep edebilirim. Bu onu sonunda iflas ettirecek olsa bile.

Ben rahatlarırken bakışlarını bacağıma kaydırıyor. "Hayır," diyor elini bacağıma koyarak. "Bana bu gece ne olduğunu söyle."

Bu gece Beckett ile hayal ettiğimden çok daha rahatlatıcı geçti. Bu sabah ofisime uğradığında soğukkanlılığımı kaybettikten sonra, tüm günümü ondan ne istediğimi düşünerek geçirdim. Ona olan ilgimi bir dakika daha görmezden gelemeyeceğim sonucuna vardım. Ayrıca belki de son birkaç yıldır onunla ilgili bazı şeyleri yanlış anladığım sonucuna vardım.

Akşam yemeği iki saat sürdü çünkü her şey hakkında konuşurken zamanın nasıl geçtiğini anlamadık. Bu iki saat içinde birbirimiz hakkında son iki yılda öğrendiğimizden daha fazlasını öğrendik. Daha sonra birlikte temizlendik ve konuşmaya devam ettik ve onu tekrar öpmek için yanıp tutuşurken, bütün geceyi onun hakkında hala bilmediğim şeyleri keşfederek geçirebilirim.

Ona seksi bir gülümseme attım. "Bu gece ikinci randevumuz ve görünüşe göre ikinci randevular dövmeleriniz hakkında bilgi verdiğiniz zaman oluyor. Küçük bir paylaşım için hazırım."

"Öyle mi?"

"Öyle, dostum."

Beckett'in gözlerinde bir şeyler değişir. Rahat ve eğlenceli ruh hali kayboluyor ve yerini şiddetli bir kararlılığa bırakıyor, aynı anda bana uzanıyor ve beni üzerine oturtuyor. Kalçalarımı tutarak homurdanıyor, "Ben senin arkadaşından çok daha fazlasıyım, Jenna. Bunu hemen şimdi açıklığa kavuşturalım."

Oh. Benim.

Beckett'in bu yönünü sevdiğimi söylemeliyim. Hem de çok. Birden ona kadar bir ölçekte, benim hoşlanma seviyem yirmide. Hırçın Beckett belki bana biraz patronluk taslayabilir.

"Not aldım, not aldım derken dikkatimi veriyorum demek istiyorum."

"Güzel." Hâlâ büyümüştü. Hâlâ bana iyi şeyler yapıyor.

Meseleyi kendi ellerime alıyorum ve gömleğinin en üst düğmesine uzanıyorum. Düğmeyi açarak, "Görmediğim dövmenin kıkırda mı, bacağına mı yoksa sırtında mı olduğuna karar vermeye çalışıyorum. Bir kıza ipucu vermek ister misin?"

Kalçalarımıdaki elleri gevşiyor, ben düğmelerinden aşağı doğru inerken yüzündeki ifade de öyle. "Sanırım kendin bulmana izin vereceğim."

"Böyle davranacağını biliyordum." Düğmelerini bitiriyorum ve gömleğini pantolonundan çekip çıkarıyorum. Bir an sonra tişörtü atıyor ve Beckett'in etkileyici kaslarına bakıyorum. "Biliyor musun, sana sorduğumda bana ne sıklıkta egzersiz yaptığını hiç söylemedin."

"Çünkü konuşmaya devam ettin ve bana tek kelime etme şansı vermedin."

Konuşmamızı hatırlaması hoşuma gitti. "Şu anda konuşabilirsin. Bu kaslarla spor salonunda saatler geçirdiğini tahmin ediyorum."

"Gerçekten şu anda spor alışkanlıklarımı tartışmak mı istiyorsun?"

Haklı. Bu konuşmak istediğim son şey. Kemer tokasına uzanırken yüzümü ona yaklaştırıyorum. "Hayır, aslında sana sormak istediğim başka bir şey var." Tokasını açıyorum. "Tanıdığım en patron erkeğin neden beni çoktan soymadığını bilmek istiyorum."

Gözleri hararetle parlıyor ve bir eliyle belimi kavrarken diğer elini karnımdan yukarı, göğüslerimin üzerinden yüzüme doğru uzatıyor. "Benim hakkımda bilmen gereken bir şey varsa, o da gerektiğinde dünyadaki tüm sabra sahip olduğumdur ve bu senin için gerekliydi. Eğer istediğim zaman kontrolü ele alsaydım, uzun zaman önce çıplak olurdun." Daha dik oturmak için vücudunu kaydırıyor ve elini belimden aşağı kaydırıyor

kıçıma. "Bana gelmene izin verdim Jenna, ama bundan sonra sabırlı bir adam olmayacağım."

Vay anasını.

O hırıltılı ses tonu bir kez daha ortaya çıktı ve şu anda ona olan sevgim neredeyse 30. seviyede. Evet, seviyorum, hoşlanmıyorum. Ve bunu analiz etmek için durmayacağım bile. Beckett karşımda yarı çıplak oturmuş, orgazm dağıtmaya hazırlanırken olmaz.

"Seni en az senin beni istediğin kadar istediğimi söylemem için beni nasıl zorladığını biliyor musun?"

Dudakları eğlenerek yukarı çekildi. "Evet."

"İstediğim başka bir şey daha var ve sana söylemem için beni zorlamana izin vermeyeceğim."

Yüzümü bırakıyor ve elini göğsüme doğru kaydırıyor. Elbisemin askılarını yanlara doğru itiyor, böylece elbisemin üst kısmı düşüyor ve göğüslerimi ona gösteriyor, "Başka ne istiyorsun Jenna?" diyor. Sesinde duyduğum ihtiyaç benimkiyle karışıyor ve onun sikine karşı gerçek bir çaresizlik hissetmeye başlıyorum. Daha önce bir erkek için hiç hissetmediğim bir şey.

İki elimi de karnına koyuyorum ve yavaşça göğsüme doğru kaydırıyorum, "Beni hiç sikilmediğim gibi sikmeni istiyorum" demeden önce anı uzatıyorum.

Gözleri benimkilere takılıyor. "Nasıl hiç sikilmedin?" Sesi çiğ. Sert.

Beckett bana gezegendeki tek kadınmışım ve gördüğü en seksi kadınmışım gibi bakıyor ve bu bana kendimi bir tanrıça gibi hissettiriyor. Damarlarımda dolaşan bu hisle parmağımı dudaklarında gezdiriyorum ve "Sert. Sert. Aletinle pis şeyler yapmak istememe neden olacak türden bir ilgiyle."

"Siktir," diye tıslıyor ayağa kalkıp beni de kendisiyle birlikte kaldırırken. Her santiminde alev alev yanan sıcaklıkla, "Yatak odan nerede?" diye soruyor.

Onu yatak odama yönlendiriyorum ve oraya vardığımızda beni yere yatırıyor ve ben nefesimi tutamadan elbisemi üzerimden çıkarıyor.

Sırtım göğsüne gelecek şekilde beni döndürüyor, bir eliyle göğsümü avuçlarken diğer elini boğazıma götürüyor. Boynumu yana doğru eğerek, köprücük kemiğimi öpmek için ağzını eğiyor ve dudakları tenimle buluştuğunda tenime bir ürperti gönderiyor. "Bunu ne kadar sert istiyorsun?"

Altı küçük kelimenin bir kadının bacaklarını güçsüzleştirebileceğini kim bilebilirdi? Ben bilmezdim ama artık biliyorum. "Ne kadar sert yapmak istersen."

Boynumdaki tutuşunu sıkılaştırıyor ve ağzını kulağıma götürerek boynumda bir iz bırakıyor. "Ne istediğine dikkat et Jenna. Eğer istediğim kadar sert yaparsam yarın yürüyemezsin."

Artık resmileşti: Aklımı kaçırdım. Tamamen. Beckett'ın bana vermek istediği her şeyi kabul edeceğim ve yarın yürüyemezsem lanet bir parti vereceğim.

Elimi koluna doluyorum ve adeta yalvarıyorum, "Beni istediğin kadar sert becer, Beckett. Yarın her saniyemi neden yürüyemediğimi düşünerek geçirmek istiyorum."

Hızla hareket ediyor, beni kaldırıp yatağa atmadan önce külotumu sıyrıyor. Daha önce hiç yatağa atılmamıştım. Bunu "ona bunu bir daha yaptır" listeme ekliyorum, bu liste şimdiye kadar oluşturduğum tüm listelerden daha hızlı büyüyor.

Sırt üstü uzanıyorum ve kalan kıyafetlerini çıkarmasını izliyorum. Bunu gözlerini benimkilerden ayırmadan yapıyor ki bu onun çok sevdiğim bir hareketi. Beckett beni izlemeyi seviyor ve eğer beni düşündüğüm şekilde becerirse - seks sırasında hiç yaşamadığım türden bir ilgiyle - bu gece buradan ayrılmasına nasıl izin vereceğimden emin değilim.

Yatağa bir dizini koyuyor ve yavaşça yatağa doğru ilerliyor, üzerime gelene kadar hareket ediyor, hala o mavi gözleri benimkiler üzerinde. Ağzını benimkine yaklaştırıp kısa bir süre durakladıktan sonra onu kaçırdığımı söylemek istememe neden olan bir öpücükle beni yutuyor. Beckett'ın kaçırılabilir bir adam olduğunu düşündüğümünden değil, ama bir kadın deneyebilir. Özellikle de Beckett'ın istediği her şey olduğunu hissettirecek şekilde öpüldüğünde.

Sonunda öpüşmeyi bitirdiğinde, pazularını kavırıyorum. "Beni hep böyle öpmelisin."

İhtiyaçtan nefesim kesiliyor ve kelimelerim dağınık çıkıyor ama o anlıyor. Bunu biliyorum çünkü "Planlıyorum" diye gevelemeden hemen önce burun delikleri parlıyor.

Sonra bana göstereceğini bildiğim türden bir ilgi göstermeye devam ediyor. Kendi lanet adımı hatırlamakta zorlanana kadar beni tekrar tekrar orgazma yaklaştıran türden bir ilgi.

Vücudumla tatlı bir zaman geçiriyor.

Ağzıyla.

Dudaklarıyla.

Diliyle.

Elleri.

Her biriyle. İnç. Of. Benim. Vücudumun.

"Tanrım," diye inliyorum, diliyle amımı okşarken saçlarını avuçluyorum.
"Daha fazla dayanamıyorum."

Yüzünü bana daha sert bastırmadan ve diliyle devam etmeden önce verdiği tek yanıt bir hırıltı.

Zevkten öleceğim. Burada,
bu yatakta.

Ve ben bunu sorun etmiyorum.

Ama cidden içimde bir dakika daha dayanacak güç olduğunu sanmıyorum.

Beckett iki parmağını içime soktuğunda işim bitti.

Sırtım yataktan kalkarken kollarımı yana açıp çarşafı kavriyorum.

Ve sonunda her kızın hayatında yaşaması gereken türden bir orgazm yaşıyorum.

Her sinire dokunan ve beni aylarca idare edebilecek kadar zevk veren türden.

Ben boşalırken Beckett üzerimde hareket ediyor, karnıma ve göğüslerime daha fazla öpücük konduruyor.

Yüzü bana birkaç santim yaklaştığında elimi boynuna doluyorum ve "Bunu her gün yapmalısın" diyorum.

Beni öpüyor. Sert ve sert, bunu olacakların bir işareti olarak kabul ediyorum. Hava almak için ayağa kalktığında, "Şimdi seni becereceğim, sonra da bahsettiğin o iğrenç şeyleri yapacaksın" diyor.

Boynunu sıkıca kavradım. "Evet, yapacağım."

"Bacaklarını etrafıma sar ve sıkı tutun," diye emrediyor ve ilk kez tartışmadan ona itaat ediyorum.

Sonra, gözleri gözlerimde, tam da ondan istediğim gibi içime giriyor.

Sertti.

Sert.

Ondan istediğim her şey bu.

"Siktir," diye kükrüyor, çekiliyor ve tekrar sokuyor.

Kollarımı ve bacaklarımı ona doluyor ve verebileceği her şeyi alıyorum.

Beckett'in öyle bir dayanıklılığı var ki, bana saatlerce devam edebileceğini düşündürüyor.

Son derece erkeksi. Hareketleri baskın ve güçlü. Ve birlikte orgazm olduğumuzda, benden her şeyi yapmamı isteyebileceğinden ve kabul edeceğimden eminim.

"Vay canına," diyorum, işi bittiğinde iyice sikilmiş bir halde yatarken. "Haklıydın."

"Ben her zaman haklıyım Jenna," diyor, yüzünü bana dönmek için yan yatıyor.

Yüzümü ona çeviriyorum, bu ifade hakkında ne düşündüğümü söylemeye hazırım ama gözlerindeki gülümsemeyi görünce duruyorum. "Beni yemliyorsun, değil mi?"

Gülümsemesi dudaklarına ulaşıyor ve "Seninle tartışmanın en sevdiğim şeylerden biri olduğunu söylemiştim" demeden önce beni öpüyor. Duraksıyor. "Hangi konuda haklıydım?"

Yan dönüyorum ve bacağımı onunkinin üzerine atıyorum. "Yarın yürüyemeyeceğim. Bu gece bunu birkaç kez yaptıktan sonra olmaz."

"Aynı fikirde olmamız hoşuma gidiyor." "Bir kez olsun."

"Nasıl daha sık aynı fikirde olabileceğimize dair bazı fikirlerim var."

"Eminim vardır."

Beni tekrar öpüyor ve sonra yataktan kalkıyor. Çenesini bana doğru sallayarak, "Kalk. Duşa girmeni istiyorum." diye emrediyor.

Hareket etmiyorum. "İstiyor musun?" "Evet."

Vücudumdaki her hücre yataktan kalkıp onunla birlikte duşa girmek istiyor ama ben olduğum yerde kalıyorum. Beckett benimle tartışmayı seviyorsa, ona izin vereceğim. "Otoriter Beckett'ın hayranı olmadığımı biliyorsun."

Başını sallayarak yatağın benim tarafıma doğru yürüdü ve beni kollarının arasına aldı. Beni banyoya taşıırken, "Yakında sana söyleneni yapmayı öğreneceksin" diye homurdanıyor.

"Seni nelerin beklediğinden haberin yok, değil mi?" Beni yere yatırıp duşa açarken, "Sana ne olacağını bilmiyorsun, değil mi?" diyorum.

"Buna güveniyorum," diyor dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirmeden önce. "Şimdi kışını oraya sok ve bana pis şeyler yap."

JENNA

"Tek söyleyebileceğim Tanrı'ya şükür sonunda aklın başına geldi," diyor Shona, Beckett'la ikinci buluşmamızın ertesi günü, Cuma öğleden sonra ofisime uğradığında. "Seks nasıldı?"

Topuklularımı tekmeliyorum ve oturduğumuz kanepede ayaklarımı altıma çekiyorum. "Beckett bugün yürümekte zorlanacağıma dair verdiği sözü tuttu."

Dudakları yukarı kıvrılıyor. "İçinde olduğunu biliyordum. Onu tekrar görmek için yarınki partiye kadar beklemeyeceğini söyle bana."

"Bu gece bir işi var, ama cidden, bugün onunla bir tur daha atacak gücüm olduğundan emin değilim. Adam dün gece kaslarımı mahvetti."

"Eğer onunla görüşmeye devam edersen spor salonu üyeliğini bırakıp Beckett'ın vücuduna bakmasına izin verebilirsin gibi görünüyor."

Beckett'ın dün gece vücudumla ne kadar iyi ilgilendiğini düşünmek karnıma bir başka ihtiyaç ağrısının yerleşmesine neden oluyor. Bütün gün böyle oldu çünkü onu düşünmeden edemiyorum. Dün gece saatlerce beni becerdi, sonunda gece 3:00'ten hemen sonra uyumama izin verdi ve yarım saat sonra ayrılmak zorunda kalmadan önce daha fazlası için beni sabah 6:00'da uyandırdı. Bu kadar geç bir saatte onun isteklerine boyun eğmiş olmam, beynimin onun yüzünden darmadağın olduğunun kanıtı.

Cora kapımı çalıyor ve Beckett'ın yetenekleri hakkındaki düşüncelerimi bölüyor. İçeri girmesi için sesleniyorum ve bir dakika sonra hayatımda gördüğüm en büyük kırmızı gül demetine bakıyorum.

Shona ıslık çalıyor ve "İşi ciddiye alıyor." diyor.

Gülleri masama koyarken Cora'nın gözleri heyecandan parlıyor. "Eğer onun hakkındaki fikrini değiştirirsen, lütfen onu bana gönder."

Bana uzattığı kartı alıyorum ve ofisten çıkarken mesajını okuyorum.

Sana dilimi verdiğimde çıkardığın ses. Buna tekrar ihtiyacım var.

KUTSAL. Lanet olsun.

Kartı tutan Shona'ya bakıyorum. "Bana çiçekli mesajlar atıyor. Adam ölümcül."

"Güzel. Tanrı biliyor ya, beş ay aletsiz kaldıktan ve Declan'la iki yıl geçirdikten sonra ölümcül bir şeye çok ihtiyacın var."

Shona hiçbir zaman Declan'ın hayranı olmamıştı. Bu benim için kırmızı bir bayrak olmalıydı ama onun yumuşak tavırları gözümü kör etmişti.

Telefonum bir mesajla çalıyor ve Beckett'tan bir mesaj gelmesini umduğum için bunu yapmadığımı söyleyerek elime alıyorum. Ekranda kız kardeşimin adını gördüğümde içimden geçen hayal kırıklığı bana gerçeği söylüyor.

Kristen: Jenna, sana ihtiyacım var! Bu gece müsait olduğunu söyle, geleyim de yarınki kıyafetimi düzelt.

Bütün gece evde olacağım. Neler oluyor? Kristen: Yedi gibi gelirim. Sana o zaman gösteririm.

Jenna: Bana şimdiden haber verirsen daha iyi olur, böylece hazırlıklı olabilirim.

Kristen: Stilistimin benim için seçtiği elbise bu. Korkunç ve bunu düzeltmeni istiyorum.

Vücut şekline hiç uymayan bir elbisenin fotoğrafını gönderiyor. Ona bu elbisenin işe yaramaz olduğunu söyleyen kişi olmak istemiyorum. Özellikle de partiden önceki bu geç saatte. Kristen çok endişeli bir insandır. İhtiyacı olan şey benim sakın olmam ve sihrimi konuşturmam.

Bunu senin için düzeltereğim, bebeğim. Stres yapma, tamam mı? Kristen: Seni seviyorum.

Ayağa kalkarken Shona'ya bakıyorum. "Bazı telefon görüşmeleri yapmam lazım. Kristen'ın yarın için bir elbiseye ihtiyacı var."

Shona kaşlarını çattı. "Ne zamandan beri son derece düzenli kız kardeşin sezonun partisi için haftalar öncesinden bir elbise ayarlamıyor?"

"Elindeki berbat, bu yüzden ona başka bir tane alacağım."

Shona ayağa kalkar. "Tamam, bunu yapman için seni yalnız bırakayım. Seninle sonra konuşuruz."

Sarılp öpüşüyoruz ve o ofisimden çıkıyor, ben de kız kardeşime seveceği bir elbise almak için çalışmaya başlıyorum. Beckett'a bir mesaj gönderdikten sonra yani.

Not edildi.

"Vay canına, bunu nasıl başardın?" Kristen akşam 8'i biraz geçe daireme geldiğinde soruyor. Hiçbir zaman dakiklığıyla tanınmamıştır, bu yüzden bana 7:00'de geleceğini söylemesine rağmen onu şu ana kadar beklemiyordum.

Öğleden sonra kısa sürede bir araya getirmeyi başardığım elbise rafına bakıyorum. "Harika bağlantılarım var ve hepsi de elbiselerinin partinizde görülmesi için çok hevesliler. Sanırım seçim yapmakta zorlanacaksınız. Bu seçkide muhteşem elbiseler var."

Elimdeki viski bardağını işaret ediyor. "Onlardan birini alayım lütfen. Bugün çok kötüydü; birkaç kadeh içsem iyi olacak."

Bugün Kristen'in başına gelenler o kadar alışılmışın dışında ki onun için endişeleniyorum. "Neler oluyor, Kris? Elbiseni hazırlamamak ya da partiden önceki gece içki içmek senin yapacağın bir şey değil."

Gözyaşlarına boğulup koltuğuma yığılmadan önce uzun bir süre gözlerini kocaman açarak bana bakıyor. "Johnathon Pazartesi günü nişanımızı bozdu. Beni hâlâ sevdiğini ama şu anda istediği şeyin evlilik olup olmadığını anlamak için zamana ihtiyacı olduğunu söyledi."

"Tanrım, bir viskiye ihtiyacın var." Mutfağa gidip ona bir bardak dolduruyorum. Şişeyi yanımda geri getiriyorum ve içkiyi ona uzatırken yanına oturuyorum.

Yarısını bir dikişte içtikten sonra bardağa bakıyor ve "Bu iyi bir viski" diyor.

Başımı salladım. "Fiyatına göre öyle olmalı." *Teşekkürler Beckett.*

İçkisini bitiriyor ve bardağını doldurması için uzatıyor, ben de tereddüt etmeden dolduruyorum. Declan'dan ayrıldığımda hissettiğim gibi hissediyorsa, bunlardan birkaçına ihtiyacı olacak.

Bardağımı boşaltıyorum ve "Bana her şeyi anlat" demeden önce kendime de bir tane dolduruyorum.

Kristen viskisini yudumluyor ve derin bir nefes alıyor. "Sanırım beni aldatıyor, Jenna."

Bu sözler beni çıldırtmayı garanti ediyor. Küçük kız kardeşime karşı aşırı korumacıyım ve birinin onu bu şekilde incitmesi fikri kavgamı ortaya çıkarıyor. "Tamam, bekle. Ayrıldınız mı yoksa kendini toparlayana kadar nişanı durdurdu mu?"

"Taşındı. Ne istediğini anlamak için biraz zaman ayırana kadar ara verdik."

"Aldattığını düşündüren ne?"

Dudağını ısıyor. "Bunun kötü bir şey olduğunu ve yapmamam gerektiğini biliyorum ama telefonunu inceledim. Julie adında bir kadından gelen mesajlar buldum. Ve fotoğraflar." Yüzü buruştu. "Ona çıplak fotoğraflar göndermiş."

"Mesajlarda ne yazıyordu?"

"Mesele de bu; biraz yetersizlerdi. Ona takılmakla ve iş yerinde görüşmekle ilgili müstehcen şeyler gönderiyordu. Ama adam hiç cinsel içerikli bir cevap vermemiş. Ona hep kibarca karşılık vermiş."

"Bu çok garip. Belki de o bir şey olmasını istiyordur ama o istemiyordur?"

Bunu ona sordun mu?"

Yüzünü buruşturdu. "Hayır. Soracaktım ama çok korkutucu geldi. Emin olduğumda bir karar vermek zorunda kalacağım ve karar vermeye hazır olduğumdan emin değilim."

Elini uzattım ve sıktım. "Anlıyorum." Biraz daha viski içiyorum. "Onunla yarın için planın nedir? Partiye gelecek mi?"

Kristen bardağını boşaltıyor. "Evet, geliyor ama.... Tanrım, ortalık çok dağınık. Herkes bizde bir sorun olduğunu fark edecek. Annem durmadan bundan bahsedecek. Oliver kesinlikle fark edecek ve bunlardan herhangi birini öğrenirse ne yapacağını düşünmekten nefret ediyorum. Ve Tanrım, Grayson bunu anlarsa partiyi mahveder."

Bunların hiçbirinde haksız değil, özellikle de kardeşlerimizle ilgili olan kısımda. Oliver'ın Johnathon'a ayıracak çok az zamanı var ve neler olduğunu öğrenirse ona zarar vermekte acele edecektir ve Grayson da Kristen'ı şiddetle seviyor ve kimsenin ona zarar vermesine izin vermeyecektir. Nasıl tepki vereceği biraz tahmin edilemez, ancak vereceği ve bunun hoş olmayacağı tamamen tahmin edilebilir.

Kristen viski şişesini kaldırıp kendine bir tane daha dolduruyor. Hareketleri sarsıntılı ve deneyimlerimden biliyorum ki

Biri onun sorumluluğunu almazsa, bu şekilde yokuş aşağı hızla gider. Bu iş bu gece bana düşüyor.

"Pekâlâ, yapacağımız şey şu," diyorum koltuktan kalkarken. "Bu son içkin çünkü bu gece sarhoş olursan pişman olursun. Elbiseni seçeceğiz ve sonra yatağa gideceksin. Al bakalım. Yarın sabah erkenden yola çıkacağız. Her şeyin mükemmel olduğundan ve parti için gereken her şeye sahip olduğundan emin olacağız. Yapman gereken tek şey Johnathon'la yarın ondan ne istediğin hakkında konuşmak. Yani, bunu senin için yapardım ama ikimiz de bunun iyi bir hareket olmayacağını biliyoruz."

Telefonuma bir mesaj geldi.

Anne: Jenna, kız kardeşinin nerede olduğunu biliyor musun? Az önce onun evine geldim ve burada değil.

Jenna: Geceyi benimle geçiriyor. Vaktinden önce partideki başarısını kutlamak için kız kıza bir gece geçiriyoruz.

Buna gerçekten inanmamı mı bekliyorsun, hayatım? Kristen partilerinden önce asla bir gece izin yapmaz.

Hiçbir şey beklemiyorum. Sadece soruna cevap veriyorum. Bugün ona yarın denemesi için harika elbiseler almayı başardım ve bunu bir gece yapmaya karar verdik.

Kristen'in telefonu bir mesajla çalıyor ve okuyabilmek için elinden alıyorum.

Annemden: Tatlım, neden yarın için hazırlanmak yerine ablanla birliktesin? Ve neden bana bu konuda yalan söylüyor?

Kristen'a telefonlarımızı uzatıyorum. "Anneme mesajlarımızda söylediklerimi oku ve sonra aynı bilgilerle cevap ver."

Dediğimi yapıyor ve birkaç dakikalık mesajlaşmanın ardından bir telefon görüşmesi yaptıktan sonra, "Annemiz çok çalışkan" diyor.

Güldüm. "Gerçekten de öyle."

"Johnathon'la aramızdaki sorunları ortaya çıkarmaması için yarın onu meşgul etmek sana bağlı olacak."

Bunun olacağını nasıl göremedim?

Kesinlikle haklı; birinin annelik görevini üstlenmesi gerekiyor ve neler olup bittiğini bilen tek kişi ben olduğuma göre, bu kişi ben olmalıyım.

Viski şişesini elime aldım ve doğrudan bir yudum aldım. Uzun bir yudum. Sonra parmağımı kız kardeşime doğru kaldırıp "Bunun için bana çok borçlusun" diyorum. Son bir yudumdan sonra, "Pekala, hadi bir elbise seçelim. Ve hepsi arasında karar vermenin zor olduğu konusunda söylediklerimi geri alıyorum."

Eğer Johnathon sana yaptığını bana yapsaydı, seçeceğim tek bir elbise olurdu." Gözlerini ondan alamayacağı kadar çok teni ve göğüsleri ortaya çıkaran çarpıcı kırmızı elbise. Gerçi kız kardeşimin bunu seçmeyeceğini biliyorum, çünkü imajını korumaktan başka bir şey düşünmüyor, ama onun yerinde olsaydım giymekte tereddüt etmezdim.

Çiçeklerimi almışsın.

Yatağımda yuvarlanıyorum ve lambamı açıyorum. Saat gece yarısını geçiyordu ve bir saattir uyumak için mücadele ediyordum. En son konuştuğumuz öğle saatinden beri Beckett'tan haber almadım. Uyumakta güçlük çekmemin nedeni Kristen'ı yatağa yatırdıktan sonraki son bir saati onu düşünerek geçirmiş olmam.

Jenna: Bir kıza çiçek gönderip sürpriz yapabileceğini kim bilebilirdi?

Arıyor ve hemen cevap veriyorum. "Benim hakkımda bilmen gereken bir şey varsa o da güzellik uykusuna ihtiyacım olduğudur ve gece yarısı bunun için ayrılmıştır. Özellikle de güzellik uykusunu alamadığım bir geceden sonraki her gece."

"Bunu aklımda tutacağım," diyor, derin sesi bu gece uyumak için mücadele etmeye devam etmemi sağlayacak tüm noktalara çarpıyor.

"Bu kulağa çok fazla *not* almışsın gibi geliyor ve ikimiz de biliyoruz ki sen sadece sana uygun olan şeyleri gerçekten *not* alırsın."

"Bugün seni özledim Jenna" dediğinde sesindeki gülümsemeyi duyuyorum. Sevgili. Tanrım.

Beckett'ın beni özlediğini söylemesinin karnımda bir anda kelebeklerin uçuşmasına neden olabileceğini hiç düşünmemiştim.

"İşin nasıldı?" "Uzun. Senin gecen nasıldı?"

"Biraz seninki gibiydi. Kız kardeşim geldi ve geceyi nişanlısı onu mahvettikten sonra onu yarın için yeterince toparlamaya çalışarak geçirdim. Aslında teknik olarak artık nişanlısı değil ama bu başka bir gün için bambaşka bir hikâye." Johnathon'a karşı hissettiğim gerginliği göğsümden atmaya çalışarak uzun bir nefes veriyorum. "Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Herhangi bir şey."

"Eğer bir adam nişanlıysa ve başka bir kadınla mesajlaşıyorsa, bu mesajlarda kadın takılmayı ve çıplak fotoğraflarını göndermeyi öneriyorsa ve adam bu mesajları durdurmak için hiçbir şey yapmıyorsa, o kadınla yatıyor ya da yatmayı planlıyor olabilir mi?"

"Bunun cevabını biliyorsun."

"Gerçekten hayır demeni umuyordum." "Bu kız kardeşinin nişanlısı mı?"

"Evet, ama bilmiyormuş gibi davran, tamam mı? Yarın ailemden biri öğrenirse partiyi mahvederler. Oh, ve seninle gelmek yerine orada buluşmak zorunda kalacağım, üzgünüm."

"Neden?"

"Kristen bizde kaldı, bu yüzden yarın erken çıkmamız gerekiyor ki partiye kadar her şey hazır olsun."

"Daha erken gidemem ama zaman kazanmak için benim helikopterime binebilirsiniz."

"Çiçekler ve bir helikopter. Benden gerçekten hoşlanıyorsun, ha?"

"Tahmin bile edemezsin," diyor, sevdiğim bir şekilde büyüyerek. "Sabah saat kaçta hazır olmasını istiyorsun?"

"Yedi."

"Ben hallederim ve seni alması için bir araba gönderirim." "Teşekkür ederim."

"İhtiyacın olduğunu düşündüğün güzellik uykusuna yatmalısın."

Onun da hiçbir fikri yok. Yakın geleceğimde uyku görmüyorum.

"Çiçeklere bayıldım. Bunu not etmelisin."

"İyi geceler, Jenna."

"İyi geceler."

Görüşmeyi sonlandırıyoruz ve sonraki iki saati Beckett'ı düşünmemeye çalışarak dönüp durarak geçiriyorum. Nafile bir çaba; adam beynimde tekrar oynatılıyor.

JENNA

"Kristen'in nesi var bugün?" Barda durup umutsuzca ihtiyacım olan viskiyi beklerken Oliver soruyor. Partiye başlayalı sadece yarım saat oldu ama sanki on saat olmuş gibi geliyor. Annem ve kız kardeşimin arasında, tüm içkileri içmeden bugünü atlatabileceğime ikna olmuş değilim. Sıvı kokain şu anda iyi görünüyor.

Kardeşimle göz göze geldim. "Ha?"

Söylediklerime bir an bile inanmadığını gösteren o bakışını atıyor bana. "Hadi ama Jenna, bana yalan söylemeye çalışıyorsan bundan daha iyisini yapabilirsin."

"Sana yalan söylemeye çalışmıyorum Oliver. Kristen'in parti konusundaki endişesi her zaman olduğu gibi destansı boyutlarda. Buna neden şaşırdığını anlamıyorum."

Bakışlarını Kristen'in Johnathon'la birlikte durduğu ve hiç de rahat görünmediği yöne çeviriyor. Bir an önce oraya gitmeliyim. "Bana *bunu* söylemeye çalışıyorsan" -Kristen'ı işaret ediyor- "Kristen'in sadece bir parti yüzünden endişeli olduğunu söylüyorsan, benim lanet bir aptal olduğumu düşünüyor olmalısın."

Barmen içkimi bana doğru uzatıyor. Oliver'a dönmeden önce gülümseyerek, "Teşekkür ederim," diyorum. "Bilmiyorum. Gidip onu kontrol edeyim."

O beni daha fazla sorgulayamadan kız kardeşime doğru ilerliyorum ama annem yolda önümü kesiyor.

"Jenna, yardımına ihtiyacım var, hayatım."

"Meşgulüm. Oliver boş. Ondan yardım etmesini iste."

Dudakları birbirine yapıştı. "Hayır, o yapmaz." Kolumu tutuyor. "Bu sadece birkaç dakika sürecek. En fazla yirmi dakika."

"Anne, birkaç dakika ile yirmi dakika arasında dağlar kadar fark var ve ben bekleyemeyecek bir şeyin ortasındayım. Önce şunu halledeyim, sonra tamamen seninim."

"Peki, madem öyle. Ben mutfakta olacağım. O kadar önemli olan şeyi bitirdiğinde gel beni orada bul."

Johnathon'la tartışmaya başlayan Kristen'a doğru ilerlerken gözlerimi deviriyorum. Onlara ulaştığımda hiç tereddüt etmeden araya giriyorum. "Kristen, ya bunu özel bir yere götürmelisin ya da daha sonraya ertelemelisin." Gerekirse bunu yapacağıma dair bana söz verdirmişti. Gerçi tecrübelerime dayanarak, o anın sıcaklığıyla benimle tartışacağını biliyorum, bu yüzden buna tamamen hazırım.

Tartışmadığında beni şaşırtıyor. Tartışan Johnathon. Bana kızgınlıkla bakıyor ve hırlıyor, "Bizi rahat bırakmalısın Jenna. Kristen'ın işine burnunu sokmanın sırası değil."

Vay canına, Johnathon'ın daha önce hiç görmediğim bir yönü bu. Genelde gülümser ve kibar davranır, öyle ki beni sıkar. "Burnumu sokmaya çalışmıyorum, Johnathon. Sadece kız kardeşime göz kulak olmaya çalışıyorum çünkü benden bunu istedi."

Sinirli bir nefes verdi. "Tabii ki istedi. Ailen kendi başına bir şey yapamaz."

Kollarımı kavuştururken kaşlarım çatılıyor. İçimdeki savunmacı duygunun her zerresini hissediyorum. Ailem beni hayal kırıklığına uğratabilir ve sinirlendirebilir ama onlar hakkında bu tür saçmalıklarla üzerime gelmeyin çünkü onları hiç kimsenin birini savunduğunu görmediğiniz gibi savunurum. "Ailemin neler yapabileceğini bilsen şaşarsın Johnathon ve bunu öğrenmek istemediğini söylediğimde bana güven." Kristen'a bakıyorum, gözlerim ve sesim yumuşayarak, "Kris, içeri gir ve bu konuşmayı bitir. Bunu yapmazsan pişman olursun."

Partide bize bakan birkaç çift göze bakıyor ve Johnathon'a bakarken başını sallıyor. "Bunu içeride bitirmeliyiz."

Kristen'ı eve kadar takip etmeden önce bana son bir bakış fırlatıyor.

Onların gidişini izliyorum ve birkaç derin nefes alıyorum. Johnathon aldatılmamdan dolayı yaşadığım tüm acıları yüzeye çıkardı. Aldatıp aldatmadığından emin değilim ama Beckett'ın haklı olduğunu düşünüyorum; aldattığına inanıyorum. Bu da beni Kristen adına kızdırıyor ve aynı zamanda onun adına hayal kırıklığına uğrattıyor.

Son bir derin nefes alarak annemin ne konuda yardım istediğine bakmak için dönüyorum. Gözlerim bana doğru gelen Beckett'a kilitlenince duruyorum, adımları kararlı ve ifadesi kararlı. Güneş gözlüğü taktığı için gözlerini göremiyorum ama beni nasıl bir yoğunlukla izlediğini tahmin edebiliyorum. Yaşadığımız her etkileşime getirdiği yoğunluğu. Vücudumun her bir parçasının artık uğruna yaşadığı yoğunluk.

Bana ulaştığında, kolu belime dolanıyor ve beni kendine çekiyor. Dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirerek, "Çok güzel görünüyorsun." diyor.

Düşüncelerimi yakalamaya çalışırken ellerim göğsüne gidiyor. Sadece var olarak çaldığı düşüncelerimi. "Bu takımın düzenli olarak rotasyona girmesi gerekiyor."

Gülümsemiyor ya da bana her zamanki eğlenen bakışlarından birini atmıyor, aksine burun delikleri genişliyor ve beni öpüyor. Bu kez dudaklarının hızlı bir fırçası değil, partiyi atlayıp tüm günü kaslarımı tekrar mahvetmesi için ona yalvararak geçirmeme neden olan dolu dolu bir öpücük.

Sonunda ağzımı bıraktığında, "Artık bununla savaşımadan hoşuma gidiyor" diyor.

Ellerimi göğsünde tutuyorum. "Benim de." Gerçekten seviyorum. Bununla savaşmak harika bir ön sevişmeydi ama şu anda paylaştığımız şey tam da aradığım türden bir üst düzey seksilik.

Beni bırakıyor ve güneş gözlüklerini çıkarıyor. "Kız kardeşin nasıl?"

"Kahretsin," diye mırıldanıyorum, annemi hatırlıyorum. "Gidip annemi bulmalıyım.

Benimle gel."

Yürürken ona Kristen'ın bu sabahki partisini iptal etmek istediğini anlatıyorum, ki bu doğru düşünse asla aklına gelmeyecek bir şey. Kız kardeşim de annem gibidir ve sosyal görünüşe çok önem verir. Ayrıca Johnathon geldiğinde nasıl sinir krizi geçirdiğini, sonrasında yarım saat boyunca kendini banyoya nasıl sakladığını ve şu anda içeride bir şeyler tartışıyor olmalarından dolayı kendimi gergin hissettiğimi de onunla paylaşıyorum.

Kendi dünyamı onunkiyle hiç hayal etmediğim bir şekilde birleştirdiğim gözümünden kaçmıyor. Tüm bunların ne kadar kolay ve doğal hissettirdiği de gözümünden kaçmıyor. Üç gün önce bunların hiçbiri mümkün görünmüyordu; şimdi olasılıklar ardına kadar açık ve ben hiçbirinden kaçmıyorum.

"Jenna," diyor annem mutfığa vardığımızda. "Tanrım, bir kıyamette beni kurtarmanı beklemek istemezdim." Beckett'ın benimle olduğunu fark edince aniden durdu. Öfkesi onu terk ediyor

yüzüne ve sesine bakarken, korkunç kirpiklerini kırıştırtıyor. "Aman Tanrım, seninle tanışmak bir zevk Beckett."

Kurtar beni şimdi.

Ondan sızan tatlılık benim için çok fazla.

Beckett yine de onu zarafetle idare ediyor. Yanıma geliyor ve "Sen de Maria," diyor, sesinde annemin önümde bayılmasına neden olacak kadar çakıl taşları var. Bunu bilerek mi yaptı bilmiyorum ama minnettarlığımı hak ediyor ve bunu daha sonra yalnız kaldığımızda iletmeye niyetliyim.

"Jenna ikinizin birlikte olduğu konusunda çok ketum davrandı. Kendi adıma bundan çok mutlu olduğumu söylemeliyim." Bana sadece zafer olarak tanımlanabilecek bir ifadeyle bakıyor. "O açık artırma senin için başarılı oldu."

Gözlerimi deviriyorum ve açık artırma göndermesini görmezden geliyorum. Beckett'la bu ilişki bir şeye dönüşürse gelecekte bundan ne kadar sık bahsedeceğini düşünmek bile istemiyorum. "Anne, o benim parti için randevum. Bunun ne anlama geldiği konusunda kafan karışmasın." Lütfen biri gelip onu kaçırabilir mi? Bugünün iyiye gitmeden önce daha da kötüye gideceğini biliyorum ve bu bilgi bende bara geri koşma isteği uyandırıyor.

Annem beni kovar gibi elini havada sallıyor. "Hayatım, kafam karışık değil. İkinize neler olduğunu tam olarak görebiliyorum."

Onu tekrar düzeltmeme fırsat kalmadan Oliver bize katıldı ve yüzündeki ifadeye bakılırsa birinin kafasını koparmaya hazırды. Gözlerini benimkilere dikerek, "Bu doğru mu?" diye soruyor.

"Ne doğru mu?"

"Benimle taşak geçme Jenna. Johnathon'ın New York'un yarısını siktiği doğru mu?"

Şok içinde kardeşime bakarken tek duyduğum annemin keskin nefes alışı. "New York'un yarısı mı?"

Oliver parmaklarını saçlarında gezdiriyor, her geçen saniye daha da sabırsızlanıyor. "Bu partide dolaşan söylenti bu. O orospu çocuğunu bulup onun hakkında ne düşündüğümü söylemeden önce bunu doğrulamak istiyorum."

"Oliver," diyor annem, elini göğsüne götürerek ve sanki dünyanın sonu gelmiş gibi dramatik görünerek, "lütfen o dili kullanma. Bunu umursamadığımı biliyorsun."

Oliver, "Dürüst olmak gerekirse, kızınızın nişanlısı tarafından ihanete uğramış olmasını daha fazla önemseyeceğinizi düşünmüştüm," diyor.

Oliver'ın ses tonu karşısında annemin gözleri büyürken, "Tamam, hepimiz sakın olabilir miyiz?" diye öneriyorum. "Bu söylentiye doğrulayamam Oliver, o yüzden-"

"Yapabilirim," diyor Grayson arkamdan, sesi karanlık ve öldürücü.

Onunla yüzleşmek için dönüyorum ve yüzündeki sert taştan bir nefes alıyorum. "Nasıl?"

Bana bakıyor. "Az önce o onayı ondan çıkardım."

"Aman Tanrım. Ne yaptın sen?" Dövülmüş ve kanlar içindeki Johnathon'ın görüntüleri zihnimi dolduruyor. Grayson'ın Kristen'in ya da benim çıktığım bir erkeğin ağzını burnunu kırması ilk kez olmuyor.

"Endişelendiğin buysa hâlâ nefes alıyor," diyor Grayson. "Nerede lan o?" Oliver soruyor.

"Gitti," diyor Grayson. "Onu arabasına tıktım ve eğer onu bir daha görürsem bir daha yürüyüp gidecek kadar şanslı olmayacağını söyledim."

"Kristen nerede?" Çaresizce ona ulaşmak için soruyorum. Bu hayal ettiğimden çok daha kötü bir durum ve muhtemelen Kristen'in uğraşmak zorunda kalacağını düşündüğü şeylerin tamamen dışında.

"Onu yatak odasında bıraktım," diyor Grayson.

Beckett'a bakarak, "Yakında döneceğim. Bunun için özür dilerim." "Özür dileyecek bir şey yok." Sözleri endişeyle doluydu, takdir ettiğim bir şey.

"Teşekkür ederim." Kardeşlerime bakıyorum. "Kristen için bu partiyi mahvedecek bir şey yapmayın."

Oliver bana aklımı kaçırmışım gibi bakıyor. "Mahvedecek fazla bir şey yok. Johnathon bunu çoktan sağladı."

Kalbim kız kardeşim için kırılıyor. Onu yatağında yüzüstü yatmış hıçkırırken bulduğumda, kalbim biraz daha kırılmaya devam ediyor.

"Kristen," diyorum, yanına oturup saçlarını düzeltiyorum. "Buraya gel."

Başını sallıyor, kaldırmıyor ve mırıldanıyor, "Git buradan Jenna. Sadece yalnız kalmak istiyorum."

"Yalnız kalmak ihtiyacın olan son şey. Hiçbir yere gitmiyorum."

Yüzünü yastığına gömerken hıçkırıkları daha da artıyor. Onu oturmaya zorlamıyorum; o pisliğin yaptıklarının acısını hiçbir şeyin dindiremeyeceğini bilsem de onu yatıştırmaya çalışarak elimi sırtında aşağı yukarı gezdiriyorum.

Uzun bir süre bu şekilde oturduk ve sonunda başını kaldırıp bana baktı. "Grayson sana söyledi mi?"

Başımı sallıyorum, şişmiş yüzüne ve maskara sürülmüş yanaklarına bakıyorum. "Evet," diyorum usulca. Kollarımı uzatarak, "Lütfen sarılmak için buraya gel." diyorum.

Çabucak oturur pozisyona geçiyor ve ona sarılmama izin veriyor. "Ondan nefret ediyorum."

"Biliyorum."

Bir hıçkırık kaçıyor ve kollarını bana doluyor. "Aletini testereyle kesip ona yedirmek istiyorum, sonra da taşaklarını kanlı bir posa haline gelene kadar bıçaklamak istiyorum."

"Biliyorum ve sana yardım etmek istiyorum." Tanrım, bunu yapmasına nasıl da yardım etmek istiyorum. Ona bakmak için geri çekiliyorum. "Yine de Grayson ve Oliver'ın arkasında sıraya girmen gerekebilir."

"Grayson onu yumrukladı."

"Ne kadar kötü bir şeyden bahsediyoruz? Gözümde canlandırmam lazım."

Gülümsüyor. Ufak ama kesinlikle bir gülümseme. "Çıktığımız pisliklerden herhangi birini yumrukladığından daha kötü."

"Kırık kemikler

mi?" "Muhtemelen."

"Güzel."

Gülümsemesi biraz daha büyür. "Seni seviyorum, Jenna."

"Ben de seni seviyorum. Şimdi parti ve bu konuda ne yapmak istediğin hakkında konuşmalıyız. Ne olmasını istiyorsan onu yapacağım."

Bunu bir dakikadan az bir süre düşündü. "Sarhoş olmak istiyorum."

"Hayır, istemiyorsun."

"Evet, istiyorum." Beni bırakıyor ve yataktan benim yetişebileceğimden daha hızlı kalkıyor. "Ben de senin benimle sarhoş olmanı istiyorum. En son ne zaman birlikte içtik?"

"Ah, hemen hemen hiç, çünkü sen sarhoş olmazsın, hatırladın mı?" Bu doğru. Kristen ailemizin iyi kızıdır ve toplum içinde asla dedikoduya neden olacak bir şey yapmaz.

"Evet, bugün yapıyorum." Banyoya gidiyor ve yüzünü elinden geldiğince temizliyor. O kadar ağladıktan sonra yüzü berbat durumda, bu yüzden makyajını yeniden yapmasına yardım ediyorum. Saçını da düzelttikten sonra, "Johnathon'ı siktir et. Sarhoş olup onun arkadaşlarından birini sikeceğim."

Bununla birlikte, şimdi ne haltlar dönüyor havasında yatak odasından çıktı. Onu takip ediyorum, ama o hızlı hareket ediyor ve ben zorlanıyorum.

yetişmek için. Onu durdurmak için önüne geçmem gerekiyor ama bunun olacağını sanmıyorum.

"Kristen, dur! Eğer bunu yaparsan yarın uyandığında bunu hiç yapmamış olmayı dileyeceksin."

Başını çılgınca sallıyor. "Hayır, istemeyeceğim. "Bunu neden daha önce yapmadığımı merak edeceğim." Geriye doğru yürümeye devam ederken bana doğru dönüyor. "Bir süredir beni aldattığından şüpheleniyordum. Bunu sana hiç söylemedim. İçgüdülerimi dinlemeliydim ama annem bize her zaman olay çıkarmamayı ve erkeklerimizle sorun çıkarmamayı öğretti, ben de yapmadım. Ben iyi bir kızdım ve bak beni nereye getirdi." Kollarını iki yana açıyor. "Beni hiçbir yere götürmedi! Bu kız olmaktan çok sıkıldım. Artık sen olmak istiyorum." Arkasını dönüp koridorda ve merdivenlerde daha hızlı adımlarla ilerliyor.

Kız kardeşim aklını kaçıırıyor ve ben tüm kadınları kalplerini korumak için giydikleri zırhı atmaya teşvik etsem de, Kristen için bugün bunun doğru bir hareket olduğuna ikna olmadım.

Bara gitmeden önce onu durdurmayı başaramadım. Onu yakaladığımda ikimize de içki ısmarlamıştı ve sanki para alıyormuş gibi barmenle flört ediyordu.

Telefonumu çıkardım ve Grayson'a mesaj attım.

Jenna: Bara gel. Yardıma ihtiyacım var. Kristen kendini kaybediyor.

İstediğimi yapmak için zaman kaybetmedi. Geldiğinde kız kardeşimize şöyle diyor: "Ne yapmayı planlıyorsun bilmiyorum ama iyi bir şeye benzemiyor. Ve sana söyleyeyim, o buna değmez."

Barmen bara iki viski koyuyor ve Kristen Grayson'ı görmezden gelerek neredeyse tüm viskisini bir yudumda içiyor.

"Grayson," diyorum, "partiyi dağıtmamız gerek."

Kristen kafasını çevirip Grayson'a baktı. "Hayır! Herkes kalıyor."

"Gerçekten bu yola girmek istiyor musun?" Grayson ona sorar.

Kristen içkisini bitirir. "Evet. İyi vakit geçirmek ve o pisliğin yaptığı her şeyi unutmak istiyorum."

Grayson bana bakıyor. "Buna itiraz edemem."

"Ciddi misin?" Gözlerimi ona diktim. "Bunun gerçek Kristen'ın konuşması olmadığını biliyorsun. Bu onun acısının konuşması. Ona göz kulak olmalıyız."

"Belki de tam da ihtiyacı olan şey saçlarını serbest bırakmaktır," diyor.

Kristen, "Siz ikiniz burada değilmişim gibi benim hakkımda konuşmayı kesebilirsiniz," diyor. Sonra bana dedi ki, "Yoruludum, Jenna. Her zaman mükemmel olmaya çalışmaktan yoruludum."

zaman. Sana söz veriyorum, ne yaptığının tamamen farkındayım ve eğer daha sonra pişman olursam, bu benim suçum, senin değil."

Derin bir nefes alıyorum ve veriyorum. Hiçbir şey onu bunu yapmaktan alıkoyamayacak ve belki de ihtiyacı olan şey budur.

"Tamam," diyorum barda onun yanına geçerek. "Hadi yapalım şunu."

BECKETT

Jenna'yı çadırın altında kurulan dans pistinde kız kardeşiyle dans ederken görüyorum. Son on dakikadır dans ediyorlar ve yakın zamanda da duracak gibi görünmüyorlar. Jenna'nın kız kardeşi dans sayesinde sonunda içkiyi bırakmış. Tükettikleriyle saatler önce bayılacağını düşünmüştüm ama bir şekilde devam etmeyi başardı. Jenna, Kristen'in içmesini yavaşlatmak için elinden geleni yaptı ama kız kardeşi olabildiğince sarhoş olmayı görev edindi. Onu suçladığımdan değil. Keşke anlamasaydım dediğim bir şekilde onun acısını anlıyorum.

Ben arkama yaslanıp onu izlerken Jenna'nın bakışları bana takılıyor. Dudakları seksi bir gülümsemeyle yukarı kalkıyor ve parmağıyla ona katılmamı işaret ediyor. Viskimi bitirip ona doğru ilerledim, gözlerim sıkıca onunkilere kilitlenmişti.

"Elbisemi beğendin mi?" diye soruyor ellerini göğsüme götürerek.

Kaşlarım içeri çekiliyor. "Fark eder mi?" Bu Jenna'dan bekleyeceğim türden bir soru değil. Kendine öyle güveniyor ki, başkalarının onun hakkında ne düşündüğünü ya da hayattaki herhangi bir seçimini önemseydiğine inanmam için bana hiçbir neden vermedi. Özellikle de stilist olduğu için kıyafetlerini.

Gülümsüyor, dudaklarını ısırtıyor ve bana kırılganlığını gösteriyor. "Hayır, ama benim bile anlamadığım bir nedenden dolayı beğenmeni istiyorum."

"Hoşuma gitti," diye homurdanıyorum, vücudunu kendime bastırarak. "Çok hoşuma gidiyor, özellikle de bana bacağını gösteren o yarık. Ama az önce yaptığın şeyi bana vermeni daha çok seviyorum."

"Sana ne vermemi?" Kız kardeşi kadar çok içmemiştir ama yine de makul miktarda alkol tüketmişti ve bu da öğleden sonra boyunca düşüncelerinin yavaşlamasına neden oldu.

"Hoşuma gitmesini istemenle ilgili dürüstlüğünü."

Elleri boynuma dolanmak için yukarı kalkıyor ve vücudu benimkine doğru gevşiyor. "Bana böyle şeyler söyleyen bir erkekle hiç birlikte olmadım. Yani, 'bir erkekle' derken, aramızdaki şeyin ne olduğunu, seninle olup olmadığını ya da bunun sadece seks olup olmadığını bilmiyorum ve eğer öyleyse sorun yok, yani senin için sadece seksle cidden sorun yok ve Tanrım, şimdi tüm düşüncelerimi serbest bırakıyorum ve-"

"Bu benim için iyi değil."

Kaşlarını çattı. "Tüm düşüncelerimi kusmamla mı?"

"Hayır, *bununla bir* sorunum yok. Benim için sorun olan şey, bunun senin için sadece seks olması." Bununla ne kadar iyi olmadığını daha sonra anlamaya çalışacağım.

Yüzünün her santimini tekrar tekrar görmek istediğim bir şekilde aydınlatan bir gülümsemeyle dolmadan önce gözleri bir an için genişliyor. "Hiç bir kadın sana bazen ne kadar büyüdüğünü söyledi mi?"

"Hayır." Gözlerim onunkileri ararken içim daralıyor ve onunlayken ne kadar büyümekte olduğumu düşünüyorum. "Bunu içimde ortaya çıkaran tek kadın sensin."

Dudakları aralanıyor ve parmaklarıyla boynumu daha sıkı kavlıyor.

Cevap veremeden sözümüz kesiliyor. "Beckett!" Kristen, Jenna ve benim konuşmamı keserek konuşuyor. "Konuşmamız gerek."

Yapmak istediğim son şey olmasına rağmen Jenna'nın gitmesine izin veriyorum ki Kristen benimle istediği konuşmayı yapabilsin. Yine de Jenna'nın gözleri benimkileri bırakmıyor ve kız kardeşine bakıp "Kris, şimdi sırası değil" demeden önce sessiz bir özür diliyor.

"Şimdi kesinlikle zamanı," diyor Kristen. "Beckett'ın seninle ilgili niyetini bilmem gerekiyor."

"Tanrım," diye mırıldandı Jenna. "Daha yeni çıkmaya başladık. Kimsenin niyetlerden bahsetmesine gerek yok."

Kristen sallanır ve sonra geriye doğru tökezleyerek, kayan yazıların altına doğru ilerleyen Grayson'a çarpar. Grayson onu sabitler ve "Sanırım partiden çıkma vaktin geldi" der.

Kadın yüzünü buruşturur ve "Gitmeye hazır değilim Gray Gray" diye homurdanır. "Eğer bana böyle diyorsan, gitmeye fazlasıyla hazırsın demektir."

Grayson onu dans pistinden çıkarmaya çalışırken Kristen kız kardeşine uzanır. "Jenna, bu gece benimle kalmalısın."

"Hayır, kalmamalı," der Grayson. "O sarhoş. Ben seninle kalacağım."

"Ama Beckett'ın niyetleri hakkında daha konuşmadık," diye mırıldanıyor Kristen, hâlâ ağabeyine karşı koymaya çalışıyor.

Grayson'ın gözleri benimkilerle buluşuyor ve "İnan bana, yakında bu konuşma için zaman bulacağız" derken niyetini anlamıyorum. Bununla birlikte Kristen'ı dans pistinden çıkarıp evin içine götürüyor.

Onlar gittikten sonra Jenna yanıma geldi. "Bugün böyle boktan bir gün olduğu için özür dilerim."

Onu kollarıma çektim ve ellerimi kışına koydum. "Özür dilemene gerek yok. Ailenin bazen her şeyi ele geçirme gibi bir huyu vardır."

Ellerini göğsümde gezdiriyor, parmakları takım elbise ceketimin altına dalıyor. "İki şey var." Seksi gülümsemesiyle beni kutsarken gamzesi patlıyor. "Birincisi, ellerinin kışında olmasından çok hoşlanıyorum. Bu tercihin not edildiğinden emin ol. İkincisi, senin bu sabrını nasıl kaçırdım bilmiyorum. Seni bu partiye benimle katılmaya zorlamama rağmen bugün ailemle ilgilenmem için bana alan tanıdığın için teşekkür ederim. Her şey için minnettarım."

Kahretsin, hiçbir fikri yok. Ama o zaman, ihtiyacı olan şey bu olsaydı, bu günü onunla tekrar tekrar yaşayacağımı bilecek kadar beni tanımıyor. Ben de onu henüz yeterince tanımıyorum ama bildiğim bir şey varsa o da Jenna'nın ailesini her şeyin önünde tutan bir kadın olduğu ve benim de yanımda olmasını istediğim türden bir kadın olduğu.

"Üç şey." Sözlerim karşısında gözlerinin nasıl parladığını anlamak için duraklıyorum. "Birincisi" -kışını sıkıca kavıyorum- "tercihin not edildi. İkincisi, kimse beni bir şey yapmaya zorlayamaz. Bunu bilmen gerekir. Ve üçüncüsü, aile her zaman önce gelir."

Bir elini boynuma doluyor ve beni öpebilmek için yüzümü kendine doğru çekiyor. Hızlı ve ondan istediğim şeyin yakınında bile değil, ama onu daha fazlası için zorlamıyorum çünkü yaparsam duramayacağım. "Söylediğin her şey hoşuma gitti," diyor dudaklarımı bıraktığında. "Ve aile her şeyden önce gelirken, tüm bunlar çok erken ve çok fazlaysa özür dilerim. Seni bu partiye davet ettiğimde dans edeceğimizi, yemek yiyeceğimizi, bir şeyler içeceğimizi ve sonra ayrılacağımızı hayal etmiştim. Bugün olanları hayal etmemiştim." Duraksıyor. "Üç gün içinde ailemle bu düzeyde uğraşmak zorunda kalacağını hayal etmemiştim."

Bunların hiçbirini ben de hayal etmemiştim, ancak çok da erken değil. Jenna ile değil. Bu da kendi yolumda ilerlemem gereken bir başka düşünce.

daha sonra. Ama şimdilik, varlığımdaki her lif bunun nereye gideceğini görmeye hazır.

"Bu çok erken değil."

"Tamam, ama yine de bunun için kaydolmadın."

"Birbirimizi yıllardır tanıyoruz Jenna. Kendimi neye bulaştırdığımı biliyorum."

"Birbirimizi gerçekten yıllardır tanımıyoruz. Yani, tanımaya başladığım Beckett'ın varlığından bile haberim yoktu."

Sesinde bir belirsizlik seziyorum ve Jenna'nın ailesinin, hayatının onu çıplak ve korunmasız hissettiren bir parçası olduğunu fark ediyorum. Ben sadece onun kendine güvenine tanık oldum. Şimdi ise bana, içinde şüphe barındıran tarafına ön sıradan yer veriyor.

Ona daha sıkı sarılıyorum. "Bunu benim gibi hissetmediğini söyleyebilir misin?"

Bunu düşünmesine gerek yok. Hoşuma giden bir gerçek. "Hissediyorum ama her şey çok hızlı oluyor."

"Ben işleri hızlı yapmayı tercih ederim. Bununla başa çıkabilir misin?"

Onu zorladığımı biliyorum ama istediğim şeyi elde etmek için her zaman zorlamak benim kanımda var ve ben Jenna'yı istiyorum. Yıllarca hayatımda bir kadın olmasını düşünmek istemedikten sonra, içimde bir ihtiyacı uyandırdı ve bu ihtiyacı tatmin edeceğini bildiğim şeyin peşinden gitmekten kendimi alıkoyamıyorum.

Aradığım şeyi bana vermeden önce sadece bir saniye tereddüt ediyor. "Bununla başa çıkabilirim."

Yapabileceğini biliyordum. Eğer yapamasaydı Jenna benim için doğru kadın olmazdı. Ancak ona karşı istediğimden çok daha sabırlı olmam gerektiğini de biliyorum. Ve hayatımda ilk kez, taviz vereceğim ve izin vereceğim. Bir erkek Jenna'nın gitmesine nasıl izin verir, aklım almıyor. Hiç bu kadar bağlanmak istediğim bir kadınla tanışmamıştım.

JENNA

Yuvarlanarak bir gözümü açıyorum ve içinde bulunduğum lüks yatağı inceliyorum. Beckett'ın Hampton'daki evindeki yatağı. Dün gece Kristen'in partisinden ayrıldıktan sonra beni buraya getirdi. Bana eve gitme ya da geceyi burada geçirme seçeneğini sunduktan sonra. İçkiyi biraz fazla kaçırdığım için eve uçmak pek iyi bir seçenek gibi gelmemiştir, o yüzden bu seçenek için minnettardım. Ne yazık ki Beckett beni buraya getirdiği anda bayılmışım. Yatağını suçluyorum. Alkolü değil. Hayatımda uyuduğum en rahat yataktı.

Çarşafı iterek yataktan çıkıyorum ve banyosunu kullandıktan sonra dişlerimi temizlemek için diş macunundan biraz çalarak onu aramaya gidiyorum.

Beckett'ın evi muhteşem.

Atlantik Okyanusu ve Shinnecock Körfezi manzaralı okyanus kıyısındaki bu ev, neredeyse her odanın su manzarasına sahip olması için her yerde tavandan tabana pencereleri olan dört katlı bir ev. Maskülen griler evi dolduruyor ve Beckett'ın tarzının minimalist olduğu açık. Bu benim sevdiğim bir tarz değil, ancak bu evde bunu takdir edebiliyorum çünkü odak noktasını mekanda tutuyor. Yani, baktığınız her yerde su ve doğa görmekten daha iyi bir şey var mı? Bence yok. Sadece huzur için bile burada yaşayabilirim.

Onu bulmam uzun sürmedi. Yatak odası ana katta, ahşap güverteye ve sonsuzluk havuzuna açılan büyük odanın hemen dışında. Beckett açık hava şezlonglarından birinde dinleniyor, etkileyici kasları tam teşhirde. Omzunun üzerinden kıvrılmasını sevdiğim dövmesini de görebiliyorum. Kartal dövmesi. Diğer dövmesi ise sırtında pusula, üçgenler ve dairelerden oluşan karmaşık bir tasarıma dönüştü. Daha önce

Henüz tam olarak kontrol etmek ve ona anlamını sormak için çok zamanım yok ama niyetim var. Beckett hiçbir şeyi nedensiz yapmaz ve dövmelerinin onun için ne anlama geldiğini keşfetmek için sabırsızlanıyorum.

Yaklaşmamı yavaşlatarak, vücuduna hayran olmak için kendime biraz zaman tanıyorum. Adam şimdiye kadar bakma zevkine eriştiğim en iyi vücuda sahip. Ve dokunmak. Sonunda ona ulaştığımda, her zaman yaptığım bir şeymiş gibi kucağına kayıyorum. Kolu etrafıma dolanıyor, böylece eli her zaman yaptığı bir şeymiş gibi kıcımda durabiliyor. Beckett'la birlikte olmanın bu kadar doğal hissettirmesi çığınca ama öyle ve dün ikimizin de bunu nasıl hissettiğiyle ilgili konuşmamızdan sonra ilişkimizi tamamen benimsiyorum.

Elimi çenesine götürüp onu öperken "Günaydın," diye mırıldanıyorum. Niyetim sadece dudaklarına hızlıca dokunmaktı ama Beckett'ın başka fikirleri var ve öpücüğü o kadar derinleştiriyor ki bu dudakları asla bırakmak istemiyorum. Sonunda hava almak için kalktığımızda, "Bütün günü bunu yaparak geçirmek istiyorum," diyorum.

"Bunu ayarlayabiliriz." Ellerini belimden karnıma doğru kaydırıp üzerimdeki gömleğinin altına uzanırken sesindeki çakıl taşları kendimi ona doğru çekmeme neden oluyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Şaşırtıcı derecede iyi." Uyandığımda iyiydim, akşamdan kalma değildim ama şimdi elleri ve gözleri üzerimdeyken kendimi bir tanrıça gibi hissediyorum. Taktığı güneş gözlüklerini çıkarıyorum, böylece gözlerini görebiliyorum. "Bu daha iyi," diyorum gözlükleri çıkardıktan sonra, bakışlarında gördüğüm arzusun tadını çıkararak.

"Nasıl yani?" diye soruyor elleri tembelce karnımdan yukarı çıkıp göğüslerimi avuçlarken.

"Artık seni görebiliyorum."

Üzerimdeki gömleği başımın üzerinden kaldırıyor ve bakışlarını göğsüme indirmeden önce yere düşmesine izin veriyor. Acele etmeden ağzını meme ucuma götürüyor. Beckett dün bana hızlı hareket etmenin tercihi olduğunu söylemiş olabilir ama konu vücudumu nasıl keşfetmeyi tercih ettiğine gelince, bunun tam tersi doğru. Onun yöntemleri hem şimdiye kadar deneyimlediğim en enfes zevki hem de en işkencelisini sunuyor.

Her iki meme ucumla da işi bittiğinde, bakışlarımla tekrar buluşuyor ve "Gözlerimi mi istedin?" diyor.

"Evet."

"Bana onları nerede istediğini söyle." "Sadece onları görmek istedim."

Hızlı bir hareketle dik oturuyor ve kollarını bana dolayarak kıcımlı kavırıyor. Ağzını eğip göğüslerimden birini öptü.

"Burayı mı tercih edersin?" diye soruyor. Sonra bir başka hızlı hareketle beni sırtüstü yatırıp önüne yatırdı. "Yoksa burayı mı tercih edersin?" diye soruyor ağzını amıma götürüp külotumun üzerinden beni öperken. Bana bakarak ekliyor, "Onları yüzünde tutmaktan çok daha iyiyim, ama tercihini duymak istiyorum."

Dirseklerime dayanarak ona gülümsüyorum. "Benim tercihim tüm kıyafetlerimizden kurtulman ve gözlerini vücudumun her santiminde gezdirmen. Henüz onlar için favori yerimi seçemiyorum."

Parmakları külotumun altına takılıyor ve külotu bacaklarımdan aşağı kaydırıyor. "Seçmene yardım etmem için bir zaman ayarlamalıyız."

"Şu andan itibaren her sabah ve akşam boşum. Oh, ve her hafta sonu. Bütün hafta sonu." Artık kıyafetlerini çıkarıp ağzını üzerime sürebilir mi? Adam bazen çok kontrollü oluyor.

"Görüyorum ki hızlı olma tercihime katılmaya başlamışsın."

Pazularını kavıyorum. "Bir erkekle çıktığımda, onu programıma koymama gerek yok. Ben de beni programa alması gerekmeyen bir erkeği tercih ederim, bilesin diye söylüyorum. Senin için kapım sonuna kadar açık Beckett. Bununla başa çıkabilir misin?"

Gözleri daha fazla ateşle parlıyor. "Takvimimi temizlenmiş say."

"Güzel. Şimdi lütfen bunu hızlandırıp gözlerini ve ağzını amıma diker misin?"

"Henüz bir tercihin olmadığını sanıyordum."

"Görünüşe göre varmış. Ağzını üzerime yerleştirdikten sonra yavaşlaman benim için sorun olmasa da, oraya varmak için acele etmemeni tercih ederim."

Sonunda bana istediğimi vermeden önce son bir an beni izliyor ve Tanrım, eğer bu ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim her şey değilse.

"Çikolatalı sütü sevmeyen biri nasıl olabilir?" Beckett ve ben kahvaltıdan sonra mutfakı temizlerken soruyorum.

Şefinin bizim için yemek yapacağını söylediğinde ona aptal olmamasını söyledikten sonra bizim için pastırma ve yumurta pişirdim. Ona şefinin bugün izinli olduğunu, kendi kendimizi besleyebileceğimizden daha fazlasını yapabileceğimizi söyledim. Daha sonra buzdolabını aradım, pastırma ve yumurtaları buldum ve devraldım.

Yemeğimizi güvertede, okyanusa bakarak yedik ve birkaç saat boyunca sohbet ettik. Daha mükemmel bir Pazar sabahı hatırlayabileceğimden emin değilim.

Harika bir seks, güneşin altında kahvaltı ve harika bir sohbet, yanında olduğum her an daha fazla aşık olduğum bir adamla.

Ve şimdi de çikolatalı süt sevmediği ortaya çıktı.

Kıkırdıyor ve bana dönmeden önce son tabağı da kaldırıyor. Beni mutfak adasına sıkıştırıp boynuma bir öpücük konduruyor. "Bir insan bunu nasıl *sevebilir* ki?"

"Aromalı süt sever misin?" Boynuma gösterdiği ilginin yarattığı hisler dikkatimi dağıtıyor ama konuşmaya devam etmeyi başarıyorum. Vücudunun benimkine karşı hissettiği şey ise bambaşka bir hikâye. *Bu* bambaşka bir seviyede dikkat dağıtıcı.

"Sütün aromalı olması gerekmiyor Jenna."

"Eğer sevdiğimiz şey buysa, her şeyin aromalı olması gerekir. Hayatın büyüğü bu, değil mi? Lezzet ve eğlence. Hepsini dene."

Söylediğim bir şey hakkında derin derin düşünüyormuş gibi bana bakıyor. Her ne ise, bu konuda yorum yapmıyor. Bunun yerine yüzünü benimkine doğru eğiyor ve beni öpüyor. Uzun ve derin, ki bu Beckett'ın yaptığı en sevdiğim şeylerden biri olma yolunda hızla ilerliyor. Cidden, ona ve bu öpücüklere her an ihtiyacım var.

Ben tam içine düşerken öpücüğü bitiriyor ve "Az önce ne düşünüyordun?" diyor.

Parmaklarımı ensesindeki saçlarının arasından geçiriyorum. "Ha?" Beni hazırlıksız yakaladı. O öpücüğün içinde kaybolmuştum ve konuşmaya yetişmeye çalışıyordum.

"Beni öperken, öpüşmenin ortasında gülümsemeye başladın. Buna neyin sebep olduğunu bilmek istiyorum."

"Ah şu." Tekrar gülümsüyorum ve kendimi ona daha çok bastırıyorum. "İstedğim zaman sana sahip olabilmeyi ne kadar çok istediğimi düşünüyordum."

Gözlerinin kırılganlığından söylediklerimin hoşuna gittiğini anlayabiliyorum ama bir şey söylemeye fırsat bulamıyor çünkü telefonu çalınca sözümüzü kesiyor.

Ona bakarak, "Bu Ruby. Onu almam gerek."

"Elbette. Seni biraz yalnız bırakayım."

Kucağından çıkmak için hamle yaptığımda elime uzanıp beni durduruyor. "Kal." Sonra FaceTime aramasına cevap veriyor ve kız kardeşinin sesi mutfakı dolduruyor.

"Neredesin?" diye soruyor ve Pearce'ın iş yapma tarzına benzeyen bu durum beni şaşırtıyor. Beckett ailedeki tek kişi değil.

Bu otoriter genlerle. "Nerede olduğunu görebiliyorum. Şehre ne zaman dönüyorsun?"

"Bu gece evde olacağım. Neden?"

"Bir karar verdim ve ne olduğunu söylemek için seni görmek istiyorum." "Şimdi söyle."

"Hayır, yüz yüze söylemek istiyorum. Ne zaman evde olursun?"

"Bilmiyorum Ruby." Beckett bana bakıp ekledi, "Geç olabilir."

"Yanında kim var? Hamptons'a hiç kimseyi götürmezsin." Kız kardeşimin, erkek kardeşlerimiz karakterlerinin dışında bir şey yaptıklarında onlara karşı olduğu kadar şüpheli konuşuyor.

Beckett'in sorgulamasına verdiği cevaba neredeyse gülmek istiyorum. Sanki konuşmayı kontrol etme umudundan vazgeçmiş gibi, ki bu onu daha önce hiç görmediğim bir şey. Başını sallayarak beni yanına çekti, böylece Ruby ve ben birbirimizi görebilecektik. "Ruby, Jenna ile tanış. Jenna, kız kardeşimle tanış."

Ruby'nin gözleri fal taşı gibi açıldı, "Vay canına, evine bir kadın mı aldın? Bekle, bu düşündüğüm şey mi? Aman Tanrım, bu günü göreceğimi hiç düşünmemiştim." Yüzünü bir gülümseme kaplar. "Jenna, adını sevdim. Söylesene, ne zamandır kardeşimle birliktesin? Bana hiçbir şey anlatmaz."

Gülüyorum, onun yanında kendimi tamamen rahat hissediyorum. "Beckett bir yardım müzayedesinde benimle bir randevu satın aldı ve o randevuyu Çarşamba günü yaptık, yani çok uzun değil."

"Oh, bu altın değerinde," diyor. "Konuşmaya devam et. Randevu için ne kadar ödedi?"

"Bu konuda dudaklarım mühürlü," diyorum.

Ruby konuşmak için ağzını açıyor ama Beckett onun sözünü kesiyor. "Oraya gitmiyoruz Ruby." Ve yine o sert sesiyle kontrolü ele aldı.

"Bana söyleyene kadar peşini bırakmayacağımı biliyorsun."

Beckett onu görmezden geliyor ve bana "Saat kaçta evde olmak istiyorsun?" diye soruyor.

"En geç yedi," diyorum.

Başını sallıyor ve sonra tekrar Ruby'ye bakıyor. "Jenna'yı bırakıp geleceğim."

"Senin evine gelebilirim," diyor.

"Hayır. Ben sana gelirim." Ses tonundan fikrini değiştirmeye niyetli olmadığı anlaşılıyor.

"İyi ama bir sürü soru bekleyebilirsin. Her gün bir kız, yıllar önce ilişkilere tövbe eden erkek kardeşinin yeni bir ilişkide olduğunu keşfetmiyor."

Beckett aramayı sonlandırmadan önce "Hoşça kal Ruby," diyor.

Telefonunu yere bırakırken kahkahayı patlatıyorum. "Hayatımda daha çok kız kardeşine ihtiyacım var."

Beckett'ın bana attığı bakış göz devirmeye eşdeğerdi. "Tahmin edebiliyorum. İlk randevumuzu satın aldığımı söylediğin için de teşekkür ederim. Bunun peşini asla bırakmayacak."

Ona doğru ilerledim, kollarımı beline doladım, aramızdaki yakınlığın ve havanın tadını çıkardım. Beni bu görüşmeye dahil edecek kadar rahat hissetmesi gerçekten hoşuma gitmişti. "Beni bir şekilde kendine aşık etmiş olsan da sana karşı asla yumuşak davranmayacağımı biliyorsun, değil mi?"

"Bunun farkındayım, evet."

Sırıttıyorum. "Kız kardeşinle biraz eğleneceğimizi hissediyorum." Bu gerçeği kabullenmiş gibi başını salladığında, konuşmanın yönünü değiştirmeden önce biraz daha sırtıyorum. "O iyi mi? Yani, kişisel şeylere burnumu sokmak istemem, o yüzden çok kişiselse bırakmamı söyle, ama geçen gece sana çok mesaj attığını hatırlıyorum ve şimdi de bu."

"Bana her şeyi sorabilirsin Jenna. Sana söyledim, sana karşı açık bir kitap gibiyim. Ruby iyi görünüyor. O ve annemiz onun bir koca bulması konusunda kafa kafaya vermiş durumdalar. Geçen gün araya girip Ruby'ye yardım etmeye çalıştım ama annem ne istediği konusunda kararlı görünüyor. Ruby de en az onun kadar kararlı, bu yüzden bir süre havai fişek gösterileri bekliyorum."

"Kararı konusunda kendinden emin görünüyor."

"Ruby kararlarından her zaman emindir."

"Kulağa her ne olursa olsun devam edeceğini düşünmüyormuşsun gibi geliyor." Aslında hayattaki seçimlerimi küçümsediğinde sesi biraz babama benziyor, ama bu konuda hüküm vermekten kaçınıyorum çünkü muhtemelen onu yanlış anlıyorum. En azından öyle olmasını umuyorum.

"Ruby her zaman yeni kararlar alır. Bir şeyden diğerine geçiyor, bu yüzden bunun uzun süre devam edecek bir şey olmasını beklemiyorum."

"Umarım o ve annen her şeyi yakında çözerler. Annelerin ne kadar zor olabileceğini bilirim."

"İnan bana, ikisi de en az birbirleri kadar zor."

"Peki ya Elon? O ailene yakın mı?" Beckett ağabeyi hakkında pek konuşmadı, bu da onu merak etmeme neden oluyor.

"Annemle yakınlar ama babamla değil. Elon aile işine girmemeyi seçince araları açıldı."

"Siz ikiniz yakın mısınız?"

"Evet, ama sizin tanımladığınız şekilde değil." "Ne demek istiyorsun?"

"Birbirimizi sık sık görmüyoruz ya da konuşmuyoruz ama aramızda mesafe yok. Ne zaman eve gelse onu görmeye çalışıyorum ama bu sık olmuyor."

"Çok seyahat ediyor mu?"

"Evet. Her dört ya da beş ayda bir New York'a gelir." Duraksıyor. "Kristen bu sabahki mesajına cevap verdi mi?"

Telefonuma uzanıp mesajları kontrol ediyorum. "Henüz cevap vermedi."

"Eve uçmadan önce onu ziyaret etmek ister misin?" Gözlerindeki endişe benim için dünyalara bedel. Beckett'ı tanıdığım onca yıl boyunca ailenin onun için ne kadar önemli olduğunu nasıl gözden kaçırmışım, bilmiyorum.

"Evet, bunu gerçekten çok isterim. Teşekkür ederim."

Başını salladı ve gitmeme izin verdi. Telefonunu çıkararak, "Helikopteri öğleden sonra beş için ayarlayacağım. Ne zaman istersen Kristen'i görmeye gidebiliriz."

Ellerimi gömleğinin altında, karın kaslarının üzerinde gezdiriyorum. Bu karın kaslarına doyamıyorum. "Gitmemiz gerekmeden önce takılmak için bolca vaktimiz var ve ben bu süre içinde ne yapmak istediğimi çok iyi biliyorum."

Bakışlarını telefonundan ayırıyor, gözlerinde bilmiş bir ifade var. Tamamen silmek üzereyim ama bir süre daha düşünmesine izin veriyorum.

"Konuşmaya devam et."

"Bir film izlemeliyiz."

Beckett kaşlarını çatıyor. "Öğleden sonra boşuz ve sen film mi izlemek istiyorsun?"

"Film izlemeye olan aşkım hakkında hiçbir fikriniz yok Bay Pearce. Sizi bir öğleden sonrayı geçirmenin en sevdiğim yollarından biriyle tanıştırmamın zamanı geldi."

"Ben de sizi en sevdiğim öğleden sonra geçirme yöntemlerimden biriyle tanıştıtabilirim, sizinkini de başka bir gün yaparız," diyor telefonuna bir mesaj yazmayı bitirirken. Sonra telefonu cebine sokuyor ve beni kollarının arasına alıyor.

Kollarımı ve bacaklarımı ona doluyorum, şakacı ruh hali hoşuma gidiyor. "Hayır. Bugün ben kazandım. *Crazy, Stupid, Love*'ı izleyeceğiz. Beni televizyona götür."

"Bu konuda ciddisin, değil mi?" Benimle tartışmaya çalışıyor olabilir ama dediğimi yapıyor ve bizi mutfaktan çıkarıyor.

"Yakında film tekrarları konusunda ne kadar katı olduğumu anlayacaksın."

Beni evin bir sonraki katına, koyu gri ve siyah renklerle dekore edilmiş, üç katlı pelüş koltukların ve tamamen dolu bir barın bulunduğu gösterişli bir oda olan tiyatro salonuna götürüyor. "Nereye oturmak istersiniz? Önde mi arkada mı?"

Sırıtiyorum. "Arka taraf. Belki şanslı olmana izin veririm."

Beni kanepeye yatırırken dudakları eğlenerek yukarı kalkıyor. "Şansımın yaver gitmeme ihtimali olduğunu düşünüyorsan, rüya görüyorsun demektir. Ve bil diye söylüyorum, tekrarlar bana göre değil. Eğer bir film izleyeceksem, bu daha önce izlemediğim bir film olmalı."

"Hmm, göreceğiz." Benimle çıkarken neye bulaştığının farkında değil. Sadece yeni filmler, pfft.

Beckett bara doğru ilerlerken ben koltukta rahatıma bakıyorum. "İçecek bir şey ister misin?" diye sordu.

"Su lütfen. Vücudumun bugün başka bir şeyi kaldırabileceğini sanmıyorum."

Kendine bir viski dolduruyor ve bana da bir su getirdikten sonra Ben.

O istediğim filmi ararken ben biraz su içiyorum. "Have Bu filmi izledin mi?" Ben sordum.

"Hayır." Ayaklarını önündeki büyük kare sedirin üzerine koymak için bacaklarını uzatıyor ve kolunu arkamdaki kanepenin üstünden yukarı kaldırıyor.

Ona sokulabilmek için yer değiştiriyorum ve başımı omzuna yaslıyorum. "Buna bayılacaksın."

Filmi buluyor ve sevdiğim filmleri yeniden izlediğimde her zaman yaşadığım o tanıdık rahatlığı hissediyorum. Bu her zaman yaptığım bir şey. Kristen da yapıyor. Bu annemizden bize geçen bir gelenek. Eğer bir kızım olursa ona da aktarmak istediğim bir gelenek.

Film başladı ve birkaç dakika sonra, "Tanrım, Steve Carell'ı seviyorum." dedim.

Beckett kolunu koltuktan omuzlarıma doğru kaydırıyor. "Gerçekten mi?"

Başımı kaldırıp beni izlediğini fark ediyorum. "Evet. Sen sevmiyor musun?"

"Hayır."

"Neden?"

"Onun hakkında mı konuşmak istiyorsun yoksa filmi mi izlemek?" "İkisini de."

Kafasındaki düşünceleri birleştiriyormuş gibi birkaç dakika sessizce beni izledikten sonra, "İzlediğim filmlerini beğenmedim," diyor.

Ryan Gosling ekranda beliriyor ve tüm dikkatimi üzerine çekiyor. Beckett'in gömleğini avuçlayarak, "Şşşt, Ryan konuşuyor," diyorum.

"Film izlemek istediğini söylediğinde, aslında olan biten her şey hakkında konuşmanın arasında ateşli adamı kontrol etmek istediğini anlıyorum. Haksız mıyım?"

Sırıtarak bakışlarını karşılıyorum. "Hızlı öğreniyorsunuz Bay Pearce."

Ne olduğunu anlamadan Beckett beni kucağına çekiyor, bir kolunu belime doluyor ve bir eliyle kalçamı kavırıyor. "Öyleyim. Ya sen?"

Gergin tonu tam güçte değil, ama sesinin kenarında alay ediyor. Bu hoşuma gitti. Hem de çok. Ayrıca gözlerindeki sıcaklık ve parmaklarının tenimde gezinmesi de hoşuma gidiyor.

Ellerimi karnına götürüyorum. "Doğru öğretmene sahip olursam olabilirim."

"Doğru öğretmene sahipsin." Bu sefer biraz daha hırçın. Ryan tamamen unutuldu. Şu anda radarımdaki tek erkek Beckett.

Kendimi onun ereksiyonuna bastırıyorum ve onu öpüyorum. Yavaşça. Lezzetli. Ve çok kapsamlı.

Hava almak için kalktığımda nefes nefese, "Öğrenmeye hazırım," diyorum. Beckett ellerini vücudumdan çekti ve "Gömleğini çıkar." diye emretti.

Bu sabah duş aldıktan sonra bana giymem için kendi gömleklerinden birini verdi, çünkü bir gece için temiz kıyafetlerle hazırlıklı gelmemiştim. Onun eşyalarını giymeyi seviyorum, ama çıkarmayı gerçekten seviyorum çünkü bunu yaparken beni izlemesi hayatımda istediğim her şey. Gözlerindeki açıklık, ham ihtiyaç ve bana baktığında gördüğüm zevk, daha önce bir erkekle yaşamadığım şeyler. Beckett'la yaşadığım ölçüde değil.

Dediğini yapıyorum. Yine de çabuk değil, ki bu iyi bir karar çünkü gömleğim kanepeye değdiğinde Beckett sabırsızlanıyor ve eskisinden daha da hırçınlaşıyor. Sütyenimi açıp kaydırarak çıkarıyor ve meme uçlarımdan birini ağzına alırken, "Siktir Jenna," diyor.

O göğüslerime zaman ayırırken ellerim ensesine ve saçlarına gidiyor. Bu cidden bu yıl hayatımın şu ana kadarki en güzel günü. Ve bunun gibi daha birçok gün istiyorum.

Beckett ağzını göğüslerimden vücuduma doğru hareket ettirerek ağızma ulaşıyor, bu noktada tişörtünü başının üzerinden kaldırıp atıyorum. İkimiz de giysilerimizin geri kalanından kurtulmak için hızla çalışırken o da beni öpüyor. Yavaş başlayan şey çılgınca bir hal aldı.

Bu adam için açgözlüyüm. Bir filmin bir kısmını bile bitirebileceğimizi düşünecek kadar deliydim. Bir filmi bile bitirebileceğimizden emin değilim.

"Tanrım," diyor Beckett, ayağa kalkarken dudaklarımı bırakıyor, beni de yanına alıp sedirin üzerine sırt üstü yatırıyor. "Seninle biraz zaman geçirecektim ama bunu yapacak kadar içimde yok." Bacaklarımdan tutuyor ve vücudumun açısını değiştirerek beni sedirin üzerinde, bacaklarım omuzlarının üzerinde olacak şekilde tutuyor. Sadece başım ve omuzlarım sedirin üzerinde kalıyor.

Gözlerimiz kilitleniyor ve ona tamamen onunla birlikte olduğumu hissettiriyorum ve bir saniye bile kaybetmeden içime giriyor.

Sikeyim. Ben.

Bu, bir erkeğin beni becerdiği en ateşli pozisyonlardan biri olmalı. Ona tam teşhir halindeyim. Bacaklarımı kavrayıp sikini içime sokarken neredeyse beni ayırıyormuş gibi hissediyorum. Vücudumun ve ruhumun her santimi onun ilgisini hissediyor ve bakışları amıma odaklandığında, bu cehennem gibi sıcak.

Benimle acele etmeyeceğini söylemiş olabilir ama Beckett beni maksimum zevke izin veren bir ritimle sikerken bizi yavaşlatıyor. Beni orgazma yaklaştırıyor ama tam sınıra getirmiyor, bunun yerine yavaş yavaş orgazmı yaşıyor, bu arada gözlerini istediğim her yere diyor.

Boşalmadan bu enfes mutluluğa bir saniye daha dayanamayacağımı düşündüğümde ona uzanıyorum ve "Beni boşalt" diye yalvarıyorum.

Bu hoşuna gidiyor. Beni daha sıkı kavrayışından ve içime daha sert girmesinden bunu anlayabiliyorum. Ama bana istediğimi vermek yerine, "Henüz değil. Seninle daha fazla zamana ihtiyacım var."

Sesi mi yoksa gözlerini amımdan alamaması mı beni ona daha da muhtaç hale getiriyor karar veremiyorum ama lanet olsun ki ona doyamıyorum.

Beckett saf ateş ve ben onun alevlerine kapıldım, beni yutmalarına izin vermekten başka bir şey yapamıyorum.

Seks için yaratılmış gibi sikişiyor.

Beni, benim için yaratılmış gibi beceriyor.

Sert kasları, gücü ve dayanıklılığı var ama aramızda fizikselin ötesine geçen bir bağ var. İçimdeki bu ihtiyacı ateşleyen de bu bağ. Daha önce hiç bilmediğim ve karşı koyamadığım türden bir ihtiyaç.

Onu istiyorum.

Tanrım, onu nasıl da istiyorum.

"Kendine dokun," diye emrediyor.

Anında itaat ediyorum, klitorisimi ovuyorum, bunun Beckett'ı etkileme şeklini seviyorum. Ritmi değişiyor, hareketleri biraz daha sarsıntılı, çok daha hızlı hale geliyor,

Kendini kontrol etmekte zorlanıyor gibi. Buna neden olan ben olduğumda, bu adamın kontrolünü kaybetmesini izlemek için her şeyim var.

"Siktir," diye kükrerken o kadar derinden ve kabaca itiyor ki beni ikiye bölebilecekmiş gibi hissediyorum.

"Oh Tanrım," diye haykırıyorum, orgazm oluyorum.

Tamamen paramparça oldum, vücudumun asla unutamayacağı bir mutluluk anında kayboldum.

Bugünkü gibi çok daha fazla gün istiyorum.

İkimiz de orgazmlarımızdan kurtulduktan sonra Beckett beni sinemanın koridorunun sonundaki banyoya taşırken boynuna doğru mırıldanıyorum: "Sanırım senin film izleme tarzından hoşlanabilirim."

Beni yere yatırıyor ve duşu açıyor. "Şükürler olsun."

Parmak uçlarımda duruyorum ve dudaklarına bir öpücük konduruyorum. "Cidden, bacaklarında biraz güç var. Bir gün gelip seni spor salonunda izlemem gerek." Az önce yaptığı gibi beni becermek için bacaklarını kullanmak zorunda kalması başka bir şey. Hoşlandığım bir şey.

Elini boynumun arkasına dolayarak beni tekrar öpüyor. Bu sefer çok daha uzun süre. "Gelip beni spor salonunda izlemene gerek yok. Çok fazla dikkat dağıtıcı olursun."

"Hmm, bunu göreceğiz."

Başını sallayarak patronluk taşıyor, "Kıçını duşa sok. Senden daha fazlası için hazırım."

Emrettiği gibi yapıyorum ama ona biraz cehennemi yaşatmaya devam ediyorum. "Bu seninle ortak bir şey mi olacak?"

"Ne?"

"Bana kıcıımı duşa sokmamı söylüyorsun."

Beni fayanslara yasladı ve iki eliyle yüzümü tuttu. "Sikeyim evet." Sonra, Beckett kendine has yoğunluğuyla beni öpüyor ve neden onunla duşa girmem için bana patronluk taslamasına izin vermeye devam edeceğimi gösteriyor.

@thetea_gasp

#BECKETTPEARCE VE @jennablaise bu hafta sonu dördüncü kez birlikte görüntülendi. Oh, çay, dostlarım. Çok fazla görkemli çay. Bu güçlü çift için büyük şeyler öngörüyoruz. Ne yazık ki kız kardeşi için işler o kadar pembe görünmüyor. Ama çay orada baharatlı. Görünüşe göre @kristenblaise ve @johnathonswindle için ayrılık vakti. Adam soyadının hakkını verdi. Kristen, tatlım, belki kız kardeşinden yardım isteyebilirsin. Nasıl değiş tokuş yapacağını biliyor.

BECKETT

En son ne zaman neredeyse bütün bir hafta sonu izin aldığımı hatırlamıyorum. Muhtemelen hiç. Jenna ile geçirdiğim bu hafta sonundan sonra, Louise'e daha fazla hafta sonunu boşaltmak amacıyla programımı gözden geçirmesi için bir not bıraktım. Ara vermek iyi geldi. Bunu Jenna ile yapmış olmam daha da keyifli hale getirdi.

Jenna yanımdan, "Yarın akşam beni yemeğe çıkarmalısın," dedi. Davis beş dakika önce bizi helikopter pistinden aldı ve onun dairesine doğru yola çıktık.

"Aklında bir restoran var mı?"

"Hayır. En sevdiğin restoranlardan biriyle beni şaşırt."

Onu nereye götüreceğimi zaten biliyorum. Ayrıca yarın dikkatimi olması gereken yerde tutmakta zorlanacağımı da biliyorum. Jenna muhtemelen günün büyük bir kısmını düşüncelerimin önünde ve merkezinde geçirecek.

Yer değiştiriyor, vücudunu benimkine doğru yaklaşıyor ve dizini uyluğuma dayamak için bacağını yukarı kaldırıyor. Elim anında bacağının üzerinde kıvrılıyor. Öğle yemeğinden sonra onu tatlı yemeye götürdüğümde aldığı kısa beyaz bir elbise giymişti. Jenna'nın dizleriyle buluşmayan elbiseleri tercih etmesini ben de paylaşıyorum.

Elimi bacağında gezdiriyorum, bakışlarım yolculuğa katılırken parmaklarım elbisenin eteğinin altına dalıyor. Kalçasının ortasında durup tekrar gözleriyle buluşuyorum. "Bu hafta sonu için teşekkür ederim."

Gülümsüyor. Bu bir zevk gülümsemesi. Benden bunu beklemediği izlenimine kapılıyorum. Elini kolumun üzerine koyarak yaklaşıyor ve dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor. "Sürprizlerle dolusunuz Bay Pearce."

Elim ensesine gidiyor ve onu yerinde tutuyor. Beni tekrar terk etmelerine izin vermeden önce o dudaklara daha çok ihtiyacım var.

Onu öpüyorum, derinleştirirken dilim onunkinin üzerinde kayıyor, onu bana bir saniye önce verdiğinden çok daha fazlasını vermeye zorluyorum.

İnliyor ve bu benden bir hırıltı çıkarıyor. Jenna bu hafta sonu benim hırçın davranışlarımdan bahsetti; bunlar benim için tamamen yeni davranışlar. Bana baktığında, bana dokunduğunda, bana teslim olduğunda, ona verdiğim tepkiler karşısında güçsüz kalıyorum.

İkimiz de bu öpüşmeyi bitirmek için acele etmiyoruz. Jenna'nın elleri göğsüme gidiyor, hoşlandığı bir yere. Üzerime doğru kayarak bana sarılıyor ve ben de gizlilik ekranını kapatmak için düğmeye uzanıyorum.

Dudaklarımı bırakmadan önce öpüşündeki gülümsemeyi hissediyorum ve bana o gülümsemeyi veriyor. Doğrudan sikime vuran bir seksilikle dolu. "Daha önce hiç arabada sikilmedim."

"Siktir," diye homurdanıyorum, onun başka bir erkekle birlikte olduğu düşüncesi hoşuma gitmiyor. "Daha önce nasıl becerildiğini tartışmayalım."

Kendini bana doğru bastırıyor ve elini boynuma götürüyor. "Daha fazla sürpriz," diyor usulca, yüzünü eğip boynumun kenarını öpmeden önce.

Bir elimi kıkında tutarak, o boynuma zaman ayırırken diğer elimle göğsünü buluyorum. Günlerimi doldurmak isteyeceğimi hiç hayal etmediğim türden bir zaman. Seks benim için her zaman tamamen fiziksel bir rahatlama olmuştur. Eski karımla bile. Jenna ile bundan daha fazlası. Hızla arzuladığım bir şey haline geliyor.

"Bana bu sürprizlerden bahset," diyorum ağzı benimkine yaklaşırken.

Yüzünü kaldırarak bana bakıyor. "Seks yapmaktansa konuşmayı mı tercih ediyorsun?"

Göğüs ucunu okşayarak, "Sen yetenekli bir kadınsın. İkisini aynı anda yapabileceğinden şüpheleniyorum."

Yine o seksi gülümseme. "Yapabilirim ama seninle seks yapmanın en sevdiğim yanı tüm düşüncelerimi çalman. Ellerin üzerimdeyken düşünebildiğim tek şey sikini içimde ne kadar çok istediğim. Sen, Beckett, aynı anda birden fazla işi yapamayacağım bir adamsın. Bu yüzden, önce konuşmak mı istiyorsun yoksa bu konuşmayı beklemek mi istiyorsun bir seçim yapman gerekecek."

"Tanrım," dediği her şey damarlarımda dolaşırken törpülüyorum. Ona bunu yapmak hoşuma gidiyor. Beni o kadar çok istemesini sağlıyorum ki

Ben ona zevk verirken başka bir şey düşünemez.

Telefonum çaldığında bu konuşmanın bekleyebileceğini belirtmek üzereydim.

Görmezden gelmek istiyorum ama Ashton Scott'tan üzerinde çalıştığımız bir projeyle ilgili bir telefon bekliyorum. Kaçıramayacağım bir arama.

Telefonuma uzanırken özür dileyerek, "Bunu kontrol etmem gerekiyor," diyorum.

Jenna boynuma dönüp mırıldanıyor: "Ne istersen yap. Ben burada iyiyim."

Kız kardeşim beni FaceTime'dan arıyor ve cevap vermeden önce sadece bir an tereddüt ediyorum. Ruby ben cevap verene kadar aramaya devam edecek.

"Yakında senin evinde olacağım," diyorum ve elimi göğsünden kıkına doğru götürürken bakışlarımı Jenna'nın vücuduna indiriyorum.

"Planlar değişti. Akşam yemeğini benim evimde yiyeceğiz. Şimdi gel."

"Biz kimiz?"

"Annem, babam, sen ve ben. Sizinle hep birlikte konuşmak istiyorum." Sesindeki ve yüzündeki coşku, bu yemeğin devam etmesini istediğine dair bir ipucundan çok daha fazlası. Bu gece Jenna'yla onun evinde vakit geçirmeyi planlamış olabilirim ama artık bu planlara veda edebilirim.

"Jenna'yı evine bırakmaya gidiyorum. Ondan sonra orada olacağım."

"Oh," diyor daha da büyük bir hevesle, "onu da yanında getir. Onunla tanışmak istiyorum."

Jenna gömleğimin üst iki düğmesini çözüyor. Parmakları tenime sürtünerek Ruby'nin söylediklerine odaklanmamı engelliyor.

"Beckett," diyor Ruby, beni geri çekerek. "Yönünü değiştir ve doğruca buraya gel. Akşam yemeği yakında hazır olacak." Duraklıyor, gözlerini kısarak bana bakıyor. "Bekle, şu anda onu arabada mı beceriyorsun?"

"Henüz değil Ruby, ama bu geceki planlarımın başında geliyordu." demeden hemen önce Jenna'dan bir kahkaha yükseliyor.

Ruby sırtıyor. "Sonunda. Sonunda kıkında sopa olmayan bir kadın buldun. Seninle gurur duyuyorum Beckett."

Bu akşam ailemle yemek yemek Jenna'nın onlarla tanışması için planladığım bir şey değil. Özellikle de Ruby ailemize bir bomba atmak üzereyken. Kıkında sopa olmayan bir kadın bulmamla ilgili söylediklerini duymazdan gelerek, "Hayır, Jenna'yı eve götürdükten sonra geleceğim," diye yineliyorum.

Ruby inatçı değilse hiçbir şeydir. "Jenna'yı ver."

Jenna'nın gözleri benimkilerle buluştu. Gözleri eğlenceyle doluydu. Kaşlarını sorgulayıcı bir şekilde kaldırıyor. Ruby'ye onu getirerek şaka yapmak isteyip istemediğimi soruyor.

konusmaya dahil oldu.

"Keyfine bak," diyorum telefonumu ona doğru çevirerek.

Ruby'ye gülümsüyor. "Bu gece yemeğe gelmem için en iyi gece olmayabilir gibi hissediyorum. Konuşmanız gereken önemli aile meseleleriniz var gibi görünüyor."

"Var, ama dürüst olmak gerekirse, senin varlığını kendi avantajıma kullanabilirim. Çoğunlukla, sadece seninle tanışmak istiyorum," diyor Ruby.

"Ailenin dikkatini dağıtmamı istiyorsun," der Jenna.

"Genelde bu kadar hesapçı olmadığımı söz veriyorum," diyor Ruby. "Beckett buna kefil olacaktır."

Başımı sallıyorum. "Bu doğru."

Jenna'nın gözleri tekrar benimkileri buluyor, daha fazla soruyla dolu. Burada ne yapacağını bilemiyor. Onun bu durumdan rahatsız olmasını istemediğim için telefonu tekrar kendime çeviriyorum. "Ruby, ben değişmiyorum-"

"Beckett," diyor Ruby, sesi önceki tüm coşkusunu kaybederek. Onun yerine, ona sahip çıkma arzumu asla harekete geçirmeyen bir kırılganlık var. "Lütfen şimdi gel. Annem ve babam burada ve sana ihtiyacım var. Şimdi."

Jenna bana başını sallayarak, ben kabul edersem onun da kabul edeceğini belirtiyor.

Tüm sağduyuma rağmen Ruby'ye istediğini veriyorum. "Birazdan orada oluruz."

"Teşekkür ederim," diyor Ruby usulca ve aramayı sonlandırıyor.

Telefonumu cebime yerleştiriyorum. "Umarım neye imza attığınızı biliyorsunuzdur."

Jenna ellerini göğsüme bastırıyor. "Sen bu hafta sonu benim ailemden sağ çıktın. Ben de seninkini atlatabilirim." Yakınıma eğiliyor ve dudaklarını çok kısa bir süre için benimle paylaştıktan sonra ekliyor: "Ve haberin olsun, beni arabanda becerme işini erteliyoruz."

Ruby bize içki getirdikten sonra Jenna'nın kulağına, "Davis'in seni eve bırakması için ÇOK GEÇ DEĞİL," diyorum.

On dakika önce vardık ve şu ana kadar kız kardeşimin sorgusundan kurtuldu, ama bunun geleceğini biliyorum. Jenna bana ailemden kurtulabileceğini söylese de, ben onun bunu yapmak zorunda kalmasını istemiyorum. Onu tanımak ve onunla vakit geçirmek söz konusu olduğunda hızlı olmayı tercih ediyordum olabilirim,

Ama iş onu aileme maruz bırakmaya gelince aynı tercihi yapmıyorum.

"Ben iyiyim Beckett. Benim için endişelenmene gerek yok." Ve işte bu kadar.

Onun için endişelendiğim yere geldim.

Buraya gelmemin bir haftadan kısa sürmüş olması şaşırtıcı derecede hoşuma giden bir gerçek. Varsayımına göre bu kadar kısa sürmesinin nedeni birbirimizi zaten tanıyor olmamızdı. Onu zaten önemsiyordum. O bunu bilmiyordu ama ben biliyordum. Çünkü o benim en iyi arkadaşım ile çıkıyordu. Onun için önemli olan herkes benim için de önemliydi.

"Jenna," dedi annem, soğuk bakışlarla onu değerlendirerek, "Daha önce tanışmamış olmamız şaşırtıcı. Oğlumun en iyi arkadaşıyla yıllarca çıktığın gerçeğini düşünürsek."

İçgüdüsel olarak kolumu Jenna'ya doladım, onu annemden korumak istiyordum. Margaret Pearce uzun bir zorlu kadın soyundan gelen zorlu bir kadındır. Aileme tanışması için eve getirdiğim hiç kimseden hoşlanmadı, bunlar eski karım ve Ellen'dan önceki iki ciddi kız arkadaşım. Hatta Ellen, annem yüzünden üç gece önceki düğünümüzü neredeyse iptal ediyordu.

Jenna kollarımda kaskatı kesilmişti ama anneme ne hissettiğini belli etmeden, "Bunu şaşırtıcı bulmuyorum Margaret. Sanırım hepimiz Declan'ın başka kadınların peşinden koşarken beni evde bırakma eğiliminin farkındayız." Elini karnıma götürürken gevşiyor ve bana gülümsüyor. Sonra anneme dönerek ekliyor: "Oğlunuzla gurur duymalısınız. Görüştüğümüz kısa süre içinde bana eski arkadaşının davrandığından daha iyi davrandı."

Annemin hoşlanmadığı bir şey varsa, o da haddinin bildirilmesidir. Bugün de bir istisna değil. Gözlerine buz yerleşirken dudakları düzleşiyor. "Beckett'la gurur duyuyorum. Bu hiçbir zaman sorgulanmadı. Elbette size iyi davranacaktır. O doğru yetiştirildi."

"Anne," diyor Ruby, annemiz onu kızdırdığında sık sık yaptığı gibi gözlerini kocaman açarak. "Declan'ı bu konuşmaya dahil etmeyelim." Ruby Declan'dan hiç hoşlanmazdı.

Jenna kadehini kaldırıyor. "Bunu destekliyorum."

Ruby ona gülümsüyor ve konuşmak için ağzını açıyor ama babam araya giriyor. "Bu gece hepimizi buraya getirme nedenini duymaya hazırım Ruby." Onun

Bu bilgiyi duymak için bir dakika daha beklemeyeceğinden hiç şüphe bırakmıyor.

Ruby'nin sinirlerini nasıl yuttuğunu kaçırmıyorum. Yine de bu anı çabucak atlatıyor. Haberi paylaştığında kendine güveni yerine gelmişti. "Bir sanat galerisi satın alıyorum."

Annem bu bilgiyi işlerken yüzünü okunamaz bir maskeye dönüştürüyor.

Babam onun bu açıklamasına sinirlenmiş görünüyor.

Ruby'nin Jenna'yı burada istemesinin gerçek nedeni buydu. Elbette Jenna'yla tanışmak istiyordu ama bu bombanın onunla ailemiz arasında her türlü soruna yol açacağını biliyordu. Jenna'nın varlığının bile dikkatleri başka yöne çekemeyeceği türden bir bomba.

"Lanet olası aklını mı kaçırdın sen?" diye soruyor babam, öfkesi açıkça belli. Bana döndü. "Bundan haberin var mıydı?"

Ruby, "Hayır, Beckett da bu konuda ikiniz kadar bilgisiz," derken başımı sallıyorum. Ve hayır baba, aklımı falan kaybetmedim." Şarabından biraz yudumladı. "Eğer bir şey varsa, onu buldum. Sonunda."

"Bunun için para ödemeyeceğiz Ruby," diyor annemiz. Sesinin düz ve soğuk tonu fikrini değiştirmeye hiç niyeti olmadığını açıkça ortaya koyuyor.

Gururdan hemen önce Ruby'nin gözlerinde acı parlıyor. "Senden bunu beklemiyorum." Ve işte hepimizin bildiği Pearce meydan okuması. Ne yazık ki ebeveynlerimiz kuralları ve otoriteyi açıkça hiçe sayan üç çocuk yetiştirmişler.

"Bunun bedelini kimin ödemesini bekliyorsun?" Babam soruyor, ne demek istediğini kimse anlamıyor.

Ruby, "Seni seviyorum baba, ama bu bana söylediğin en kırıcı şeylerden biri," diyor. "Evet, erkeklerden hoşlanıyorum. Evet, birçoğuyla birlikte oldum. Ama buradaki yaygın inanışın aksine, hiçbir erkeğin yol paramı ödemesine izin vermedim."

Babamın yüz ifadesinden buna bir an bile inanmadığı anlaşılıyor. Az önce söylediği hiçbir şeyi kabul etmeden devam ediyor: "Peki, bu sanat galerisinin parasını nasıl ödüyorsun?"

"Sattığım tablolardan biriktirdiğim parayla."

Babam ona bakıyor. Bu fikir üzerinde kafasında çalışıyor gibi görünüyor.

Annem ise bunu bir an bile düşünmüyor. "Ruby, bu saçmalık. Neden vaktimizi bununla harcıyorsun anlamıyorum."

Ben devreye giriyorum. Kim bilir, Ruby'nin bana ihtiyacı var. "Bu kadar yeter anne," diyorum biraz zorlayarak. Sonra kız kardeşime bakıyorum. "Bize şu galeriden bahset, Rubes. Nerede bu galeri?"

Gözlerinde saf bir takdir ifadesi parlıyor. "Teşekkür ederim," diyor usulca ve galeriyle ilgili bazı bilgileri bizimle paylaşıyor.

Babam dikkatle dinliyor. Bu gece söylediği bir şey ona yeni bir gözle bakmasına neden oldu. Annem ise hâlâ kızına inanmaz gözlerle bakıyor gibi görünüyor. Ruby'yi evlendirme planlarının hâlâ canlı ve iyi durumda olduğunu tahmin ediyorum.

Ruby konuşmasını bitirdikten sonra annem, "Bu sözde ne zaman gerçekleşecek?" diye soruyor.

Ruby anneme başını sallıyor ve şarap bardağını boşaltıyor. "Biliyor musunuz? Artık akşam yemeğiyle uğraşacağımızı sanmıyorum. Şu anda seninle oturmayı ve senden hoşlanıyormuş gibi davranmayı reddediyorum anne, çünkü hoşlanmıyorum. Bu gece bana söylediğin her şey yüzünden incinmiş hissediyorum. Aslında, bunu bana söylediğin hemen hemen her şey olarak değiştir. Kendinizi gösterebilirsiniz."

Bu sözlerle birlikte odadan çıkıp gitti ve beni bu karmaşayla baş başa bıraktı.

"Tanrım," diye mırıldanıyorum, elimi yüzümde gezdiriyorum. Anneme bakıyorum. "Şimdi mutlu musun?"

"Mutlu mu?" Annem sanki ona sorulmuş en aptalca soruyu sormuşum gibi cevap veriyor. "Sence ben mutlu muyum Beckett? Kız kardeşinin büyümesi gerekiyor ve bunu bir an önce yapması lazım. Neredeyse otuz yaşında. Arkama yaslanıp ailemizin adını mahvetmeye devam etmesini izlemeyi reddediyorum."

"Aile ismimizi nasıl mahvediyor?" Bunu sormak için nefesimi boşa harcıyorum. Ruby'nin yaşam tarzını adımızı lekeleyen bir şey olarak gördüğünü biliyorum ama ben onunla aynı düşünceleri paylaşmıyorum. Bu, üzerinde defalarca tartıştığımız bir konu. Kazanma şansımın hiç olmadığı bir tartışma ama öylece geçip gitmesine de izin veremem. Kız kardeşim ve onun mutluluğu söz konusu olduğunda değil.

Annem bana küçümseyerek bakıyor. "Bu sorunun cevabını bildiğini sanıyorum. Bir Pearce'ın yaptığı bazı seçimler hepimizi olmamız gerektiği gibi tutar. Ruby'nin seçimleri bugüne kadar ailemizin ihtiyaçlarına uygun değildi. Eğer bu tür seçimler yapmaya devam ederse,

onunla ilişkimizi kesmekten başka seçeneğimiz kalmayacak. Bunu anladığından emin olursanız çok memnun olurum. Tanrı biliyor ya, söylediklerimin tek kelimesini bile dinlemez."

Bu, ailemden bu tür saçmalıkları ilk kez dinlemek zorunda kalışım değil. Bu bilgiler bana aşılanarak bytldm. Çocukken söylediğimiz ve yaptığımız her şeye dikkat etmemiz gerektiği hatırlatılmadan bir gün bile geçirmedik. "Pearce ailesinin özel bir ayrıcalığı var, sana g getirecek bir ayrıcalık" cümlesi sık sık "ama davranışlarını kontrol etmelisin" cümlesiyle birlikte söylenirdi.

"Bu sorunun cevabını biliyorum," diyorum, hoşnutsuzluğum sözlerime yansıyor. "Ancak, buna katılmıyorum. Ve bence Ruby'nin fikrini değiştirmeyeceği de ortada."

"Aynı fikirde olup olmamanız önemli değil," diyor babam, ses tonundan kararının kesin olduğu anlaşılıyor. "İşler bu şekilde yürüyor. Kız kardeşinle konuş."

Beş dakika sonra o ve annem Ruby'nin dairesinden çıkıyorlar ve asansör arkalarından kapanırken uzun bir nefes veriyorum.

"Bu çok yoğundu," diyor Jenna.

"Buna tanık olmak zorunda kaldığın için zgnm." Ruby'nin gittiği yöne bakıyorum. "Gidip Ruby ile konuşmam gerek."

Başını salladı. "Evet, kesinlikle."

Daha iki adım atmıştım ki Ruby bize katıldı, yüzü ağlamaktan şişmiş ve lekelenmişti. Odayı gözden geçirirken, "Gittiler mi?" diye sordu.

"Evet," dedim.

Bunun acısı kısa bir süre yüzünde belirdi. Onlara kendi başlarının çaresine bakmalarını söylemiş olabilir, ama asıl umduğu şeyin fikirlerini değiştirmeleri ve söyleyeceklerini dinlemeleri olduğunu hayal ediyorum. Yine de kız kardeşim konu ebeveynlerimiz olduğunda incinmeye alışıktır ve çabucak toparlanır. "Bu sanat galerisini satın alacağım Beckett," diyor kararlılıkla.

Davasına adanmışlık, o anda ne olursa olsun, Ruby'nin temel bir özelliğidir. Son derece inatçıdır. Ancak ben onun kendini işine adadığını hiç görmedim. Görünüşe göre gözlerimin açılması gerekiyor. Geçenlerde bana sanatından para kazandığından bahsetmişti ama bunu şu anda olduğu gibi pek dikkate almamıştım. Ruby'nin bir sanat galerisine parası yetiyorsa, resimlerinden iyi kazanıyor olmalı.

"Rakamları inceleyen biri var mı?" diye sordum.

Gözlerini deviriyor. "Tabii ki baktırdım. Ben aptal değilim."

"yle olduğunu hiç söylemedim ama sana yardım etmek isterim. Onları bana gönder."

"Onları sana göndermeyeceğim," diye mırıldanarak barına doğru ilerler. Sonra Jenna'ya bakarak, "Bir kokteyl ister misin? Yeni girişimimi kutlamama yardım etmek için?"

Jenna, Ruby'nin büyük odasının önemli bir bölümünü kaplayan geniş beyaz kanepeye oturur. "Seninle kutlamayı çok isterim. Hangi kokteylden bahsediyoruz?"

Ruby'nin yüzü aydınlanır. "Eastside'a ne dersin? Cin sever misin?"

"Cine bayılırım. Ve bir Eastside denemek isterim. Daha önce hiç içmemiştim," diyor Jenna.

"Ayrıca," diyor Ruby, Jenna'yı göstererek, "bu elbiseye bayıldım. Nereden aldın bunu?"

Jenna daha önce çok kısa bir süre ellerimi altında tuttuğum elbiseye bakıyor. Elbiseyi aldığı butiğin adını sayıklıyor. O ve Ruby daha sonra Ruby içkilerini hazırlarken elbiseler ve kitaplar hakkında konuşmaya başladılar.

Kokteyli reddediyorum ama Jenna'nın yanına otururken bir viskiyi kabul ediyorum.

Jenna bana yaklaşıp elini kalçama koyuyor ve Ruby Jenna'ya tavsiye etmek istediği bir kitabı aramak için yanımdan ayrıldığında bana bir gülümseme gönderiyor. "İyi misin?" diye soruyor usulca.

Sesinde duyduğum gerçek ilgiyi sindirirken elimi onunkinin üzerine koyuyorum. "İyiyim ama Ruby için endişeleniyorum."

"Onunla ilgilenen kardeş sensin, değil mi?"

"Elon ve ben ikimiz de bunu yapıyoruz, ama evet, daha sık geldiği kişi benim."

Gözleri uzun süre benimkileri aradı ve ben de "O güzel aklından ne gibi düşünceler geçiyor?" diye sordum.

"Bir sürü düşünce. Tahmin bile edemezsin. Ama çoğunlukla, senin küstah, kibirli ve otoriter olduğunu düşündüğüm tüm o zamanlarda aslında bana yardım etmeye çalıştığını düşünüyorum."

"İşte şimdi bir yerlere varıyoruz."

"Oh, bir yerlere varıyoruz," diyor seksi bir şekilde ve ne demek istediğini anlamıyorum. Ama sonra ciddileşiyor. "Sen bir iş bitiricisin, değil mi? Önemsemediğin kişilere göz kulak olmaktan başka bir şey yapamıyorsun."

"Bu doğru. Ruby de muhtemelen benim küstah ve kibirli olduğumu düşünen insanlar arasında yer alırdı."

Sırıttır. "Sen de kibirli *olabilirsin*. Kendimizi fazla kaptırmayalım."

"Siktir," diye homurdanıyorum, onu öpebilmek için ona doğru eğiliyorum.

Bu hızlı bir öpücük değil ve ona tam olarak ne hissettiğimi göstermeyen türden bir öpücük de değil, ki şu anda onun içinde olmak için güçlü bir arzu duyuyorum. Bu gece içimde ortaya çıkardığı diğer tüm duyguları ifade etmek için buna ihtiyacım var.

Onun varlığı ve desteği için minnettarım, daha önce hiçbir ilişkimde böyle bir şey yaşamamıştım. Bu da bir şey ifade etmiyorsa ne olayım, çünkü çoğu kişi bir zamanlar evli olan bir erkeğin bu tür bir desteği daha önce deneyimlemiş olacağını varsayar. Bana iyi olup olmadığımı soran kadınların sayısını tek parmağımla sayabilirim. O kadın benim kız kardeşimdi.

Jenna'nın dudaklarıyla işim bittiğinde, nefesi kesilmişti. O kadar nefessiz ve canlı ki onu omzuma alıp eve götürmemek için kendimi zor tutuyorum, böylece ona istediğimi yapabileceğim. Gömleğimi kavrayıp nefes alıyor, "Bu ne içindi? Bilmem gerek ki sana tekrar yaptırabileyim."

"Bana iyi olup olmadığımı sordun. Sonra da küstahlığımı yüzüme vurdun. Ve bunu yaparken de çok seksiydin."

"Doğru, o zaman sana karşı nazik ol, sonra bazı gerçekleri söyle ve tüm bunları yaparken seninle flört ettiğimden emin ol, böylece o öpücüklerden daha fazlasını alacağım. Anlaşıldı."

"Buldum!" Ruby tekrar bize katılarak haykırıyor. "Bu kitap hayatımı değiştirdi." Kitabı Jenna'ya uzattı. "Onu alıp yutmalısın, sonra da üzerinde konuşmalıyız. Derin ve anlamlı kitap sohbetlerini ve kokteylleri severim."

Kitaba göz gezdiriyorum. Brené Brown'dan *Braving The Wilderness*. Adını duymamıştım ve okuyabileceğim bir kitaba da benzemiyor ama Jenna ilgilenmiş görünüyor. "Katılıyorum!" diyor. "Ben de iyi bir toplantıya bayılırım. Okuyacağım ve bitirdiğimde sana haber vereceğim."

Ruby kokteyllerini getiriyor, Jenna'nınkini ona uzatıyor ve karşımıza oturuyor. Ayaklarını kanepeye uzattı ve kadehini kaldırarak kadeh kaldırdı. "Sonunda kendi yollarını nasıl takip edeceklerini bulan kadınlara."

Biraz viski içiyorum ve ona galeri hakkında daha fazla soru sormak üzereyken Jenna'yı sorgulamaya başlayınca şansımı kaybediyorum.

"Jenna, bu tarihi kardeşim satın aldı. Senin için ne kadar ödediğini gerçekten söylemeyecek misin?"

"Hayır, *beni* satın almadı. Randevuyu satın aldı," diye düzeltiyor Jenna.

Ruby başını sallar. "Doğru, evet, elbette. Bu iyi bir ayrım. Peki, ne kadar?"

"Miktar önemli değil," diyorum.

Ruby bana bakıyor. "Bence çok önemli. Eğer öyle olmasaydı, siz ikiniz bunu bir sır olarak saklamak için birbirinizi yemezsiniz. Yüz bin mi? İki yüz mü? Hadi, söyle bana. Ne kadar olduğunu kimseye söylemem."

Jenna Ruby'ye cevap verirken kolumu arkasındaki kanepeye yayıyor ve biraz daha viski yudumluyorum. Bu konuşmayı sürdürmeye niyetim yok ve Jenna'nın önderlik etmesinden çok memnunum.

"Şöyle diyelim, kardeşin iş demek istediğinde gerçekten iş demek istiyor."

"Hiç eğlenceli değilsin Jenna," diye homurdanıyor Ruby. "Sana kendi yöntemlerimi öğretebilmem için birlikte biraz zaman geçirmemiz gerektiğini görebiliyorum."

"Galeriye geri dönüyorum," diyorum. "Görüşmelerinde neredesin?"

Ruby iç geçiriyor. "Bu işin kontrolünü eline alman için beni zorlayacaksın, değil mi?"

"Hayır Ruby, yapmayacağım. Ama sana fayda sağlamayacak bir işe kalkışmadığından emin olmak istiyorum. İhtiyacın olan son şey, iyi performans göstermeyen ve ihtiyacın olandan daha fazla baş ağrısına neden olan bir varlık." Ben de onun dikkatini bir aydan fazla çekmeyecek başka bir eğlenceli projeye atlamasından endişe duyuyorum.

"Ya bir varlıktan çok ruhuma hitap eden bir şey istiyorsam?"

Kaşlarımı çatıyorum. "Eğer ruhunuza hitap eden bir şey istiyorsanız, size daha iyi seçenekler bulabiliriz. Galeri bir iştir. Bir varlık. Sıkı çalışma ve uzun günler anlamına gelecek. Bana burada ne satın aldığınızı anladığınızı söyleyin."

Yüzünde hoşnutsuzluk ifadesi beliriyor. "Neden hiçbir şeyi benim açımdan göremiyorsun? Dürüst olmak gerekirse, aynı aileden miyiz?"

Bazen ben de bunu merak ediyorum. Birçok konuda onun bakış açısını anlamıyorum ve ne kadar çabalasam da başarısız oluyorum. "İş iştir. Zevk değil. İkisini karıştırmaya çalıştığından endişeleniyorum."

İçkisinden uzun bir yudum alırken bana bakıyor. Sonunda, "Bu gece iş konuşmayalım. Hatta bir daha hiç konuşmayalım. Ben kendi yoluma gideyim, sen de kendi yoluna git."

Cevap veremedi telefonum çaldı. Ashton'dan beklediğim aramaydı, ben de izin isteyip telefona baktım.

On dakikalığına gitmiştim ve döndüğümde Jenna ve Ruby moda hakkında derin bir sohbete dalmışlardı. Onlara katıldım ama moda hakkında hiçbir bilgim yoktu.

Ne tartışıyorsa, çoğunlukla arkama yaslanıp önümüzdeki yarım saat boyunca gözlemliyorum.

"Yemek yemeliyiz," diyor Ruby, ayağa kalkarak. "Hayatında tadacağın en h a r i k a Japon yemeği bende."

Jenna koltuktan kalkıyor. "Etkilendim. Çok rahatsın. Eğer ailem için yemek yapsaydım, şimdiye kadar çok stresli olurum."

Ruby güler ve onu başından savar. "Oh, kızım, hayır. Biz Pearce'lar yemek yapmayız. En sevdiğim şefe yaptırırım."

Yemek masasına doğru yürürken elimi Jenna'nın sırtının küçük kısmına koyuyorum. "Teşekkür ederim," diyorum kulağına karşı.

Bana baktı. "Ne için?" "Sen olduğun için."

Bana verdiği gülümseme, içimde düğümlenen gerginliğin bir kısmını yatıştırıyor. Benim ailem stresli durumlarda asla beceriksizce davranmaz. Hayır, hemen oraya girer ve işleri elimizden geldiğince berbat ederiz. Ve çoğu zaman, aracı olması istenen kişi ben oluyorum. Bu hoşlanmadığım bir şey ama yine de benim görevim. Jenna'nın bu geceki varlığı yaşadığım gerginliği yarıya indirdi.

Elime uzandı ve parmaklarını elimin içinden geçirdi. "Not edildi."

JENNA

"Bir dahaki sefere kız kardeşin arabanda beni becerirken araya girip beni spontane bir akşam yemeğine davet ederse, söz konusu yemeğe geç kalacağız. Bir daha asla seks kaçırmayacağım."

Beckett beni mutfak adasına yaslıyor ve ağzını boynuma götürerek beni öpüyor. "Kaçırmak zorunda değilsin."

Adamın ne kadar baştan çıkarıcı olduğu hakkında hiçbir fikri yok. Şu anda onunla gerçekten seks yapmak istiyorum, ama bunun sadece hızlı bir seks olmayacağını biliyorum. Saatlerce sürecektir bir seks olacak ve benim boşa harcayacak saatim yok.

Onu nazıkçe itiyorum. "Ah, çok fazla yedim. Ve yorgunum. Ve yatmayı düşünmeden önce yarın iş için yapmam gereken milyonlarca şey var. Gitmen gerekiyor. Bir kız sana ancak bu kadar uzun süre hayır diyebilir ve bu kız bu gece evet demeyi göze alamaz."

Akşam yemeği uzun sürdü.

Ruby'nin sanat galerisi duyurusunun gerginliğini geride bırakmayı ve daha güvenli konulara geçmeyi başardık. Ruby ile ortak ilgi alanlarımızı keşfettim; moda, kitaplar ve örgü örmek gibi. Beckett ikimizin de örgü örmeyi sevdiğimizi öğrenince şaşırılmış görünüyordu. İkimizden birinin bu hobiye edineceğini bir milyon yıl düşünse aklına g e t i r m e z m i ş gibi bir izlenim edindim.

Kız kardeşiyle sohbet etmek hoşuma gitti. Bu çok hoşuma gitti ama Beckett'la yalnız geçirdiğim zamanı azalttı. Ve onunla her şey yeni olduğu için, onunla geçirebileceğim tüm saatleri istiyorum.

Akşam yemeği sırasında, Ruby bizi yemeğe davet ettiğinde arabasında beni nasıl becermek üzere olduğunu düşünmemek için iyi bir zaman ayırmak zorunda kaldım.

Akşam yemeđi. Beni izleme řekli, onun da aynı dűřüncelerle műcadele ettiđini anlamamı sađladı. Bu sadece dikkatimi daha da dađıttı.

Gitmeme izin veriyor ama bunu istemediği çok açık. "Bir daha elim sendeyken kız kardeşim ararsa, cevap vermeyeceğim."

Ona seksi bir gűlűmseme attım. "İřte řimdi konuřmaya bařladık. Ama lűtfen kayıtlara geçsin, Ruby'yle geçirdiđim bu geceden keyif aldım. Ama annenle o kadar da deđil. Benden zaten hořlanmadıđı izlenimini edindim."

"Annem kimseden hoşlanmaz."

"Tamam," diyorum yavařça, bu bilgiyi iřlerken. "Hiç fikrini deđiřtirdi mi?" Umarım öyledir űnkű bu kadın tanıdıđım tűm kadınlardan daha sođuktu.

"yle olduđu biliniyor, evet." Bunu söyleme řekli bana bunun çok sık olmadıđını dűřűndűrűyor. İliřkimizin bu kadar erken bir döneminde ailelerimiz hakkında konuřmak istemediđim için konuyu kapatıyorum.

"Bildiđim iyi oldu. řimdi gitmen gerekiyor űnkű kalırsan sana hayır demeye devam edecek iradem yok."

Dudaklarında bir gűlűmseme beliriyor, tam olarak oluřmuyor ama söylediklerimden hořlandıđını anlamama yetecek kadar ipucu veriyor. Yűzűnű benimkine dođru eđerek beni pűyor. "İyi geceler, Jenna."

Derin sesi o gittikten sonra da benimle kalıyor ve uyumayı dűřűnmeden önce yapmam gereken her řeyi yapmamın çok daha uzun sűrmesini sađlıyor.

Pazartesi gűnű iřte yorgun olacađım. Cora da öyle, aramızda kalsın ama her řeyi berbat ediyoruz.

Saat 11:00'i biraz geçiyor ve Tilly bana mesaj attıđında ű hatayı dűzeltmiř, Beckett'tan bir mesaj var mı diye mesajlarımı defalarca kontrol etmiř (hala yok), ihtiyacım olmayan iki elbiseyi internetten almıř ve ű kahve içmiřtim bile.

Tilly: Grűnűře göre iřim gűvende.

Öyle olmadığını fark etmemiştim. O fiyaskodan bu yana iki hafta geçti.

Patronunun artık iyi olduğunu sanıyordum.

Tilly: Asla emin olamazsın ama Beckett'ın yapmadıđı grűřmeyi telafi etmek için peřine dűřecek yeni birini bulduđunu söyledi.

Bu iyi haber. Tilly: Evet, senin için öyle.

Jenna için: Neden benim için?

Tilly için: Çünkü eğer ihtiyacım olursa o röportajı benim için yapmak sana bağlı olacak. Ve Beckett'ı ikna etmenin kolay olmayacağından şüpheleniyorum. Biri onun sikini yalıyor olsa bile. Beckett'ın sikini yalamaktan bahsetmişken, Insta'da ikiniz hakkında yazılanları gördün mü?

Hayır. Ne dediler?

Beckett sürekli sosyal medyada görünüyor. New York'un altın avcıları bunu sağlıyor. Kendi Instagram hesabı yok, ama kendi hashtag'ine sahip olmak için bir hesaba ihtiyacı yok. İnsanlar gittiği her yerde onun fotoğraflarını çekip paylaşıyor. Ancak biz o kadar gösterişsizdik ki henüz bizimle ilgili bir şey göreceğimi sanmıyordum.

Bana Kristen'in partisinde çekilmiş fotoğraflarımızın olduğu bir gönderinin linkini yolladı. Bunu tahmin etmeliydim. Kristen'in partisi sezonun en büyük partilerinden biri.

Tilly: Güzel elleme, dostum.

Fotoğraflardan birinde elimi Beckett'ın kışına koyduğumu ima ediyor.

Jenna: Ne diyebilirim ki? Hayatımda gördüğüm en güzel kalçaya sahip. Tilly: Bunu bir alıntı için ihtiyacım olursa diye saklıyorum.

Jenna: Lütfen yapma. Annesi zaten benden nefret ediyor. Bana karşı kullanması için ona daha fazla cephane vermeme gerek yok.

Tilly: Tüm bunları konuşmak için içkiye ihtiyacımız var. Stat.

Dizüstü bilgisayarımda kaydırarak geçtiğim bir e-posta dikkatimi dağıtıyor. Gerçek olup olmadığını anlamak için tüm dikkatimi vermem gereken bir e-posta.

Jenna: Gitmeliyim, Till. Kesinlikle içkiye ihtiyacımız var xx

Telefonumu masamın üzerine koyuyorum ve e-postayı açıyorum. Dikkatle okuyunca bunun gerçek olduğu sonucuna varıyorum. Ayrıca Beckett beni aramamış ya da mesaj atmamış olsa bile, evrenin bugün kesinlikle benim lehime düzenlendiği sonucuna varıyorum.

Tanrım.

Şu anda ben kimim ki?

Ben bir erkeğin aramasını bekleyecek türden bir kadın değilim.

Telefonumu elime alıp bir mesaj yazıyorum.

Jenna: Şu anda ne hayal ettiğimi bilmek ister misin?

Cevap vermesi sadece bir dakika sürüyor.

Beckett: Sanırım müstehcen bir şey ve yönetim kurulu toplantısının ortasında olduğum için henüz benimle paylaşmamı öneririm.

Jenna: Seninle paylaşmak için ne zaman uygun olur?

Beckett: Zamanı geldiğinde seni ararım. Bunu senin ağzından duymayı tercih ederim.

Vay anasını.

Bu adam uygunsuz bile olmadan nasıl mesajlaşacağını biliyor.

Not edildi. Ayrıca, umarım iyi bir sabah geçiriyorsundur. Benimki daha iyi oldu ve sadece senden duyduğum için değil.

Beckett: Benimki de düzeldi ve bu tamamen senden duyduğum içindi. Seninkinin iyileşmesinin diğer nedenini duymak için sabırsızlanıyorum.

Cora ofisime girerken, "Porno okuyormuş gibi görünüyorsun," dedi.

Başımı kaldırıyorum ve hayata katılmaya devam ederken gözlerimi kırıştırıyorum. Beckett'la mesajlaşmak kendi küçük dünyamıza girmek gibi. Cora'nın içeri girdiğini bile duymadım. "Çünkü porno okuyordum."

Kaşları birbirine çarptı. "Ciddi misin? Bu tür şeylerle ilgilendiğini bilmiyordum."

"Beckett pornosu, gerçek porno değil." Telefonumu yere bırakıyorum. "Az önce Diana Black'ten bir e-posta aldım."

Cora'nın gözleri büyüdü. "Vay anasını. Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten. Bir okuma yazma vakfına bağış toplamak için düzenlediği galada ona ve bazı arkadaşlarına stil vermemi istiyor."

Diana Black ünlü bir aktris. Öyle bir ünlü ki, adını hiç duymamış olmak için ıssız bir adada kazazede olmanız gerekir. Bu galayı son on yıldır her yıl düzenliyor. Ona ve arkadaşlarına stil vermek üzere davet edilmek şirketim için büyük bir kazanç ve bunu hazmetmekte zorlanıyorum. Bu, gerçekleşmemesi durumunda kendimi kaybetmeye hazırlamam gereken heyecan verici bir şeymiş gibi geliyor.

Kalbim hem beklenti hem de sinirle çarparken derin bir nefes alıyorum. Daha önce de ünlülere stilistik yapmıştım ama hiçbirisi Diana kadar büyük değildi. "Tamam, ona e-posta göndereceğim ve sonra işe koyulmamız gerekiyor."

Cora heyecanla başını salladı. "Tamam." Bana bir kâğıt uzattı. "Ama önce, ona e-posta gönderdikten sonra şunları halletmen gerekiyor."

Gözlerimi mevcut müşterilerim için yapmam gereken işlerin listesinde gezdiriyorum. Tanrım, Cora'nın organizasyon becerilerini takdir ediyorum. Ona bakıyorum. "Mükemmel. Teşekkür ederim."

Sen." Sadece iki aydır benimle çalışıyor ama sahip olduğum en iyi asistan.

"Şu anda harcamalarınız üzerinde çalışıyorum, ama önce başka bir şeye ihtiyacınız olursa bana bildirin."

"Yaparım."

O ofisimden çıkıyor ve ben Diana'nın e-postasını yanıtlıyorum, gönderirken kendime beşlik çakıyorum.

Sıkı çalışma böyle bir şey işte.

Babam bütün gün bana işimin bir yere varamayacağını söyleyebilir ama ben onun yanıldığını kanıtlıyorum. Yanıldığını kanıtlamaya *kararlıyım*.

Diana hemen bir cevapla geri dönüyor ve ihtiyaçlarını konuşmak üzere bu hafta içinde buluşmamız için bir zaman belirliyor.

Bunu programıma ekledikten sonra Cora'nın iş listesi üzerinde çalışıyorum. Zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum, ancak saat 14:00'ten hemen önce telefonum çaldığında farkına varıyorum.

Beckett.

Adı ekranda belirlediğinde özüm anında kendini belli ediyor.

Telefona cevap verirken sandalyeme yaslanıyorum. "O uzun yönetim kurulu toplantılarından nasıl sağ çıkıyorsun?"

"Büyük zorluklarla." Yüce Tanrım, sadece bu sesi bile bana annemin utanacağı pek çok şey yaptırabilir.

"Ne yapmakta zorlandığımı bilmek ister misin?" "Tüm bu düşüncelerini benimle paylaşmaya bu kadar istekli olman hoşuma gidiyor."

Gülümsüyorum. "Bu gece dilimi senin üzerinde nasıl kullanmak istediğimi düşünmemekte zorlanıyorum."

"Tanrım," diye hışırdıyor. "Müzayede günü tüm bu güzelliğin altında kirli bir şeyler olduğunu söylerken şaka yapmıyordun, değil mi?"

"Konu seks olduğunda şaka yapmam

Beckett." "Senin hakkında bunu anlamıştım."

"Yemek konusunda da şaka yapmam ve sana daha önce mesaj attığım şeyin seksle hiçbir ilgisi olmadığını ve tamamen yemekle ilgili olduğunu söylediğim için üzgünüm."

Kıkırdıyor. "Tanrıya şükür o zaman bunu bana söylemedin. Hangi iğrenç şeyi düşündüğünü anlamaya çalışmak o toplantıyı atlatmamı sağladı."

"Yardımcı olabildiğime sevindim."

"Hangi yemeği hayal ediyordun?"

"Yemeğimi planlayabilmek için beni akşam yemeği için nereye götüreceğini bulmaya çalışıyordum. Sana bana sürpriz yapmanı söylediğimi biliyorum ama artık bunun sürpriz olmasını istemediğime karar verdim."

"Sana hangi mutfak yiyeceğini söylesem ama restoranın adını söylemesem nasıl olur?"

"Bana sadece restoranın adını söylemeye ne dersin? Karşılığında, bu gece dilimi düşündüğüm her şekilde kullanacağıma söz veririm."

"Çok iyi uzlaşma oyunu oynuyorsun, Jenna." "Ve sen de uzun bir oyun oynuyorsun."

Yine kıkırdıyor. Bu sesin bu kadar hoşuma gitmesi çok saçma. "Seni bir arkadaşımın geçen hafta açtığı yeni bir Fransız restoranına götüreceğim. Sana menülerinin linkini göndereceğim."

"Ooh, Fransız yemeklerine bayılırım." "Biliyorum."

Bu iki kelime içimde derin bir yuva kurdu. Kıvrılıyorlar ve kendilerini evlerinde hissediyorlar. *İyi hissettiriyorlar.*

Beckett'ın benim hakkımda bunları bildiğini, yıllar boyunca benimle tartıştığını ve zorbalık yaptığını düşündüğümde bana ilgi gösterdiğini düşünürken, "İşe dönmem gerek. Akşam görüşürüz."

Görüşmeyi sonlandırıyoruz ve bir dakika sonra bana menüyü mesaj atıyor. Öğleden sonra boyunca ağzımın suyu akmaya devam etti. Ayrıca bu gece Beckett'a dilimi nasıl kullanacağımı düşünmek için çok fazla dakika ayırıyorum.

BECKETT ERKEN GELDİ.

Beni yedide alacağını söylemişti. Altı buçuktan hemen sonra geldi.

"Bu takım elbise on bir numara," diyorum ona kapımı açtığımda. Bu takım gerçekten de onu restoranda tartaklamama neden olabilir. Kimi kandırıyorum ki? Daha restorana gitmeden bunu yapmama neden olabilir.

Söylediklerime duyduğu takdir gözlerinde parlarken eli kolayca belime dolanıyor ve beni öpmek için kendine çekiyor. Dudaklarımla işi bitince "Bildiğim iyi oldu" diye mırıldanıyor.

Ellerimi göğsüne koyuyorum. "Hazır değilim."

"Hazır olmanı beklemiyordum."

"Buraya çabuk alışman hoşuma gidiyor." Ayrıca onun rahat ve sakin ruh halini de seviyorum. Benimkine uyuyor.

"Kimi dinliyorsun?" diye soruyor beni içeride takip ederken, en sevdiğim şarkılardan oluşan bir çalma listesinden çalan müziği dinlerken.

"Bu James TW." Kahvaltı için yulafımı hazırlamayı bitirmek üzere mutfağa giriyorum.

Beckett bana katılıyor ve ben işime geri dönerken ilgiyle beni izliyor. "Öğleden sonran nasıldı?" diye soruyorum.

"Güzel. Yapmam gereken her şeyi yaptım. Seninki?"

"Gerçekten iyi. Ben de çok iyiydim."

Önümdeki beş kavanoza malzemeleri yerleştirirken "Ne yapıyorsun?" diye soruyor.

Başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Kahvaltı için fıstık ezmesi ve çilekli yulaf. Daha önce hiç yemedin mi?"

"Yediğimi söyleyemem."

Yüzünde beliren eğlenceyi görünce, "Bu seni neden eğlendiriyor?" diye soruyorum.

Bana yaklaşıyor, saçlarımı yanağımdan iterken bakışları yüzümün her açısını izliyor. "Beni eğlendirmekten çok ilgilendiriyor. Bir yandan randevusuna hazırlanırken bir yandan da kahvaltısını hazırlayan bir kadın tanımadım."

"Bir kız yemeklerinin düzenli olduğundan emin olmalıdır. Özellikle de bir gece önce tüm enerjisini sabah yakıt ikmali için besinlere ihtiyaç duyacak şekilde kullanacağını biliyorsa."

Elini saçlarımın arasına kaydırıyor. "Beni büyülüyorsun Jenna. Her zaman büyüledin."

Merhaba kelebekler.

Daireyi yeni bir şarkı doldururken beline uzanıyorum. Jordan Davis ve Julia Michaels'dan "Cool Anymore". Şu anda en sevdiğim şarkılardan biri. "Dans et benimle," diyorum usulca, kalçalarımı onunkilere doğru hareket ettirerek.

Yüz ifadesi bana bunun onu şaşırttığını söylüyor. Vücudunun benimkine karşı gevşememesi, bu konuda benimle birlikte olup olmayacağını merak etmeme neden oluyor. Kristen'in partisinde benimle dans etmişti ama Beckett her zaman bir gündemi ve bir sonraki hamlesi olan bir adam ve şu anda gündeminde tek bir şey var

Bizi akşam yemeği için restorana götürmek. Plandan anlık sapmalara izin verecek türden bir adam olduğundan emin değilim.

İki kolumu da ona doladım ve ellerimi kıcına koydum. "Lütfen şu kıcı hareket ettirebilir miyiz?" Seksi bir gülümsemeyle söylüyorum.

Sonunda ne istediğimi anladığında kollarını bana doluyor. "Bir randevudan önce mutfakta dans etmenin şimdiye kadar yaptığım bir şey olduğunu söyleyemem."

"Kendini daha fazlasını yapmaya hazırlamalısın."

"Anlaşıldı."

"Senin için bir kupa yaptıracağım. Üzerinde *Not Edildi* yazacak."

Dudak seğirmesi dışında bunu görmezden gelerek, "Peki, bu sabah gününüzün daha iyi geçmesine yardımcı olan diğer şey neydi?" diye soruyor.

Bunu hatırlamasının ne kadar hoşuma gittiğini belirtmeliyim -evet, şimdi bir şeyleri not ediyorum-. Beckett'ın ayrıntılara gösterdiği özen, onun hakkında takdir ettiğim şeyler listemin en üst sıralarında yer alıyor. "Bugün yeni bir müşteri kazandım. Diana Black. Her yıl düzenlediği okuryazarlık galası için onu ve birkaç arkadaşını giydirmem için beni tuttu."

Gülümsemesi gözlerine ulaşıyor. "Tebrik ederim."

"Onun ayarında biriyle daha önce hiç çalışmamıştım. Dürüst olmak gerekirse, bu konuda biraz gergin hissediyorum," diye itiraf ediyorum.

Kolları beni sıkıca sarıyor. "Bu iyiye işaret Jenna."

"Neden?"

"Gergin olmadığın zaman rahat bölgedesin demektir. O bölgede büyüyemezsin."

Haklı ve bunu biliyorum ama bununla başa çıkmak bambaşka bir şey.

Ben bir şey söylemeyince Beckett devam ediyor: "Sinirlerine hakim ol. Diana sana inanmasaydı seni işe almazdı."

Dudaklarını kendime doğru çekebilmek için yüzüne uzanıyorum. Biz yavaşça dans ederken onu mutfağımda öpüyorum.

Kalbimde ona biraz daha yer açıyorum. Beckett Pearce büyük bir sürpriz.

şarkı bittiğinde dudaklarını bırakıyorum ve isteksizce onunla dans etmeyi bırakıyorum. Neredeyse ona akşam yemeğini iptal etmesini, böylece mutfağımda bunu yaparak vakit geçirebileceğimizi söylemeye hazırım ama söz verdiği Fransız yemeğini istiyorum, o yüzden bunu ona söylemiyorum.

"Tamam," diyorum, "şu kavanozları buzdolabına koyayım ve hazırlanmayı bitireyim, sonra beni arkadaşının restoranıyla tanıştırebilirsin." Duruyorum.
"Ve

Teşekkür ederim."

"Ne için?"

"Beni dinlediğiniz için. Bana destek ve cesaret verdiğiniz için." Beckett'ın bilmesine imkân yok ama onun gibi bir erkekle hiç çıkmamıştım.

Söylediklerimi sadece duymak yerine gerçekten dinleyen biriyle.

Bir randevuyu hiç bu kadar iple çekmemiştim.

İyi yemek, iyi sohbet ve bana sevmekten başka bir şey yapamadığım yanlarını göstermeye devam eden adamla baş başa zaman.

BECKETT

"Bugün Ruby'den haber aldın mı?" Yemeğimizi yerken Jenna soruyor.

Adaçayı, kahverengi tereyağı ve parmesanlı ricotta ve pazı raviolisini seçti ve onu yerken izlemek cehennem gibi dikkat dağıtıcı. Jenna'nın seksi bir yemek yeme tarzı var. Dikkatini sekse verdiği gibi yemeğe de veriyor. Onu yakında buraya getirmek için bir not alıyorum. Burayı ne kadar sevdiğini bana dört kez söylemişti zaten.

"Söyledim," diyorum sorusuna cevap olarak. "Toplantımdan sonra beni aradı."

"Bugün nasıl?"

"Hâlâ her zamanki gibi inatçı, sanat galerisi numaralarına bakmama izin vermiyor." Kontrol ihtiyacımı kıcıma sokabileceğimi söylemeden önce bunun üzerine on dakika kadar tartıştık.

"Rakamlara bakması için birini gönderdiğini söyledi, değil mi?"

"Evet, ama Ruby'nin bu fikri ile benimki çok farklı şeyler.

Muhtemelen bir profesyonelden ziyade barda tanıştığı bir adamı gösterdi." Jenna bana inanmayan bir bakış attı. "Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?"

"Öyle düşünüyorum."

"Beckett," diyor Jenna, sesi kuşkuyla dolu, "Ruby bana zeki bir kadın gibi geldi. Seninle aynı ebeveynler tarafından yetiştirildi ve zaman zaman ona rehberlik ettin. Eminim bundan daha zekidir."

"Ruby akıllıdır. Kesinlikle öyle. Aynı zamanda kararsız ve bağıllık konusunda kötü. Bu sanat galerisinin onun ilgisini uzun süre çekeceğini sanmıyorum. Aklına büyük fikirler geliyor ve tüm sağduyusuna rağmen bunların peşinden gidiyor, sonra da hızla bir sonraki fikre geçiyor."

Jenna söylediklerimi dinliyor ve bir dakika düşündükten sonra şöyle diyor: "Onu tanımıyorum ama dün gece gördüğüm kadarıyla o da benim babamla yaşadığım türden bir şeye karşı savaşıyor. Belki de hala ailenizde kendi ayakları üzerinde durmaya çalışıyordur." "Oğullardan oluşan bir ailede bunu yapmak zor olabilir, özellikle de bizimki gibi ebeveynlerle." diye eklediğinde sesi yumuşuyor ve duyguyla doluyor.

Kaşlarımı çatıyorum. "Bu ne anlama geliyor?"

Elindeki kapları bırakıyor ve düşüncelerini toparlamak için birkaç dakika bekliyor. "Babamın, kardeşlerimin kendilerini kanıtlamalarına ya da bu inancı kazanmalarına bile gerek kalmadan onlara tamamen inandığının bilinciyle büyüdüm. Büyüyüp bir yerlere gelecekleri, babamın gurur duyacağı bir şey yapacakları kesindi. Öte yandan Kristen ve ben, büyük işler başaracağımıza dair bu koşulsuz inanca veya beklentiye hiçbir zaman sahip olmadık. Yani, bir adam bulup onunla evleneceğimize ve bu işi bitireceğimize dair bir inançtan bahsetmiyorsak tabii. Okuldaki pek çok arkadaşımın da aynı şeyi yaşadığını gördüm. Kızlar evlenmek içindir; erkekler ise ailenin büyüklüğünü devam ettirmek için." Duraksıyor. "Senin ve kardeşlerimin kendinizi kanıtlamak için çok çalışmak zorunda kalmadığınızı söylemiyorum ama belki Ruby de benim gibi hissediyordur. Belki o da kendini kanıtlamak için iki kat daha fazla mücadele etmesi gerektiğini hissediyordur."

"Ruby hiçbir zaman kendini kanıtlamaya çalışmadı, Jenna."

Bana küçük bir gülümseme verdi. "Sen onun davranışlarını böyle algılıyorsun ama kendini onun yerine koy. Belki de denedi ama hiçbir zaman yeterli olduğunu düşünmedi. Belki de bir noktada pes etti."

Söylediği her şeyi düşündüm. Açılması gereken çok şey var ve hepsini düşünecek olsam da, kız kardeşim hakkında haklı olduğuna ikna olmadım. Ruby'yi benim tanıdığım gibi tanımıyor.

Garson masayı toplamak için sözümüzü kesiyor ve işi bittiğinde ona bugün kız kardeşinden haber alıp almadığını soruyorum.

"Evet. Sanırım aklını kaçırıyor. Biz Blaise kızları aldatılmaktan pek hoşlanmayız."

"Kimse aldatılmayı kaldıramaz."

"Doğru, ama biz bunu aşırıya götürürüz. Kristen, Johnathon'ın eşyalarını yaktı. Ortak bir hesapta tuttukları paranın büyük bir kısmını kıyafetlere, ayakkabılara ve mücevherlere harcadı. Ayrıca Johnathon'un parasıyla bir Avrupa seyahati ayarladı. Üstüne üstlük bir de Instagram'da bununla ilgili bir paylaşım yaptı. Temiz ve mükemmel bir imaja her şeyden çok değer veren kız kardeşim şunları paylaştı

tüm kirli çamaşırlarını sosyal medyada paylaştı. Yarın ne yapacağını düşündükçe ürperiyorum."

"Bütün bunları bugün mü yaptı?" Jenna'nın gözleri büyüdü. "Evet!"

Viskime uzanıp bir yudum alıyorum. "Aldatılmayı nasıl karşıladın?" Declan'ın ayrılığa verdiği tepkiyi hatırlıyorum sadece. Umurunda bile değildi. Tutunacak yeni bir kadın bulmuştu, dünyada yükselmesine yardımcı olabileceğini düşündüğü bir kadın.

"Aşırılıklarım arasında kalçalarımın ihtiyacı olmayan bir sürü yemek; yine ihtiyacı olmayan alkol; Declan'a onun hakkında tam olarak ne düşündüğümü bildiren birçok gece yarısı mesajı; bir partide onunla ve Katie'yle utanç verici bir karşılaşma ve adımı gelecekteki birçok partinin davetli listesinden sildirmeyi başardığımdan oldukça eminim; ve Declan'dan ayrılmaya çalıştığım ve bana kalbim kırıkken sık sık gittiğim karanlık kulüplerde tanıştığım erkeklerle asla çıkmamam gerektiğini öğreten bir adamla yarım yamalak bir Sevgililer Günü randevusu vardı."

Declan'ı mahvetme arzum onun söylediği her şeyle daha da artıyor. Jenna'yı bu şekilde nasıl incitebildiği beni aşıyor. "Bilgin olsun, kalçaların hiç bu kadar iyi görünmemiştir."

Gülümsüyor. "Bunun nedeni daha önce hiç yapmadığım şekilde spor salonuna gitmem. Dürüst olmak gerekirse, boks aldatılmış bir kalp için harikalar yaratıyor." Şarap bardağına uzanırken bacak bacak üstüne atıyor ve oturduğumuz kabinde vücudunu benimkine doğru eğiyor. "Sen hiç aldatıldın mı?"

Daha fazla mahremiyete sahip olabilmek için restoranın karanlık köşelerinden birindeki bir kabine oturmak istedim. Bu mekânın sahibi olan arkadaşım mekânın ambiyansı ve düzeniyle olağanüstü bir iş çıkarmış çünkü etrafımız tamamen dolu bir restoranla çevrili olmasına rağmen başka kimseyi fark etmiyorum bile. Jenna ve ben kendimize ait sessiz bir dünyadayız. Ona bu kadar yakın ve tamamen kendime ait olmak ellerimi ondan uzak tutmamı zorlaştırıyor. Özellikle de az önce yaptığı gibi vücudunu benimkine doğru eğdiğinde.

Başımı sallıyorum. "Evet, eski karım beni aldattı."

Gözlerindeki dürüst pişmanlık ve hayal kırıklığı ifadesi sadece Ruby, Elon ve Josh'tan tanıdığım bir ifade. Ailem bile bana bu tür bir duygu göstermemiştir. "İnsanlar neden bu kadar pislik olmak zorunda? Sen de benim gibi aşırı bir şekilde mi karşıladın?"

"Benim için aşırıydı."

Gözleri ilgiyle parlıyor ve bana daha da yaklaşıyor, bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim. Bu hızla giderse, onu

Yakında kucağımda olacak ve şu anda görmezden gelmek için elimden geleni yaptığım ona duyduğum arzuyla nasıl başa çıkacağım konusunda tüm bahisler kapanacak. "Oh, bunu söyleyip detaylandırmadan duramazsın. Bana her şeyi anlat."

"Hiç kimse sana ne kadar dikkat dağıtıcı olduğunu söyledi mi?"

"Eğer bunu sırlarını dökmek için söylüyorsan, bilmelisin ki ben sırların peşini asla bırakmam."

"Bundan şüphem yok."

Elini kalçama koydu. "Hadi ama Beckett. Ben sana benimkini anlattım. Senin de bana kendininkini söylemen adil olur."

Beni nasıl etkilediği hakkında hiçbir fikri yok.

Ona açık bir kitap olduğumu söyledim ve öyleyim. Ona karşı. Genelde kimseyle kendimi çok fazla paylaşma arzusu duymam ama Jenna farklı. Onun dürüstlüğü ve bana karşı savunmasız olma isteği bende de ona karşı aynı şeyi yapma isteği uyandırıyor. Ona güveniyorum ve bu çok fazla insan için söyleyebileceğim bir şey değil.

Boğazımdan aşağı biraz daha viski atıyorum. "Ellen'la babamın şirketinde çalışmaya başladığında tanıştık. O sırada ben hâlâ orada çalışıyordum ve onunla bir sözleşme üzerinde birlikte çalıştık. Evlendikten bir yıl sonra kendi şirketimi kurmak için şirketten ayrıldım. Ellen Pearce Industries'de kaldı. Babam istese bile benimle gelmesine izin vermezdi. Onun yıldızıydı ve kalması için ona bir servet ödedi. Beni sadece bir erkekle değil, evliliğimizin büyük bölümünde aldattığını öğrendiğimde, babamı onu kovmaya zorladım. O istemedi ama ben aklımı kaçırmıştım ve kovmazsa şirketini yok etmekle tehdit ettim." Duraksıyorum, hayatımın o dönemini hatırlarken bardağımı daha sıkı kavriyorum. "Ben de yapardım. O da bunu biliyordu."

Jenna sessizce beni izliyor, her kelimeyi sanki üzerinde çalışması gereken kelimelermiş gibi içine alıyor. Sonunda, "Bu yönünü gerçekten seviyorum," diyor.

"Beklediğim bu değildi," diye mırıldanıyorum, bardağımı masaya koyarak. "Ne bekliyordun ki?"

"Az önce sana kendi babamı tehdit ettiğimi ve evli olduğum kadını kovmasını istediğimi söyledim. Bunun pek de hoş karşılanmayacağını tahmin ederdim."

"Yaralıydın Beckett. Gerçekten incinmiştin. Ve bunu gösterdin. Bunu derinden hissettin. Eğer aile deneyiminiz benimkine benziyorsa, ebeveynlerimizden çok şey istemeyiz. Onların sevgisini ve ilgisini kazanmak için elimizden geleni yaparız ama çoğu zaman bunu istediğimiz ya da ihtiyaç duyduğumuz şekilde alamayız. Babanızı tehdit ettiniz çünkü bu tür bir eylemin

ve sana ihtiyacın olan şeyi, yani sadece seni seçmesini sağladı. Seni sevdiğini göstermesine ihtiyacın vardı." Duraksıyor. "İşte benim aşık olduğum Beckett bu. Yıllarca senin bir ada olmanı izledim ve yanında insanlara ihtiyaç duyan Beckett'ı tanımaktan gerçekten keyif alıyorum."

Boynunu tutup onu öpüyorum ve az önce söylediklerini ne kadar derinden hissettiğimi gösteriyorum. Onu bırakmak istemiyorum ama bırakıyorum. "Tatlıyı hızlıca yemeliyiz ki seni yalnız bırakabileyim."

Bana o seksi gülümsemelerinden birini verirken dudağını ısırtıyor. "Hem çikolatalı musumu hem de pavlovanın bir kısmını yiyeceğimden ve tatlıyı asla aceleye getirmedimden, beklentilerini ayarlamam gerekebilir."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Tatlımı paylaşacak mıyım?"

"Elbette. Birlikte yemek yediğimizde bunun her zaman geçerli olduğunu unutmamalısın."

Kahretsin, çok güzel, seksi ve büyüleyici. Eğer istediği buysa ona tüm yemeğimi verebilirim.

"Not edildi. Şimdi de benim için bir şeyi not etmeniz gerekiyor." "Bunu dikkate alacağım."

Ağzımı kulağına götürüyorum. "Tatlımızı ne kadar hızlı yersen, ağzımı o kadar hızlı amına götürebilirsin."

Kalçamı daha sıkı kavırıyor. Nefes alıyor.

İçime doğru sallanıyor.

"Tatlıyı atlamayı düşünmem için beni ayartan tek erkek sensin. Hızlı yiyeceğim."

JENNA

Tatlıyı hiç yemediğim kadar hızlı yedim.

Beckett Pearce gibi bir adam ağzını nereye koyacağına dair her yerde sözler verirken bir kadının bunu yapmaktan başka seçeneği yoktur.

Ve şu anda o sözleri yerine getirmiyorsa vay halimize.

Bir elimle saçlarını kavrarken diğer kolumu çılgınca savurarak tutunacak bir şey bulmaya çalışıyorum. Herhangi bir şey. Diliyle yaptığı şeye karşı kendimi hazırlamam gerekiyor. "Bunları yapmayı nereden biliyorsun?" Düşüncelerim beynimin her tarafına dağılmış harflerden oluşan bir karmaşaya dönüşürken soruyorum. Artık nasıl bir araya geleceğini bile bilmeyen işe yaramaz harfler. "Bunları nasıl yapacağını bildiğini öğrenmem neden bu kadar uzun sürdü?" Arabasının koltuğuna sırtımı yaslıyorum. "Tanrım, Beckett, öleceğim. Beni hemen boşalt."

Adam beni hemen boşaltmıyor.

Beni boşaltmaya çalışmaya devam bile etmiyor.

Hayır, başını kaldırıp bana baktı. Kabul ediyorum, bu benim sevdiğim türden vahşi, iffetsiz bir bakış -gerçekten *sevdiğim türden- ama yine de* ağzını az önceki yerine geri koyması gerekiyor. Ve bunu şimdi yapması gerekiyor. "Bana elini ver."

Oh Tanrım.

Takım elbise giymiş, gömleğinin üst birkaç düğmesi açık, Beckett'ın bana baktığı gibi bakan, onunki gibi gözleri olan, o derin, gür sesiyle elimi ona vermemi söyleyen bir adamda beni rahatsız etmekten çok daha fazlasını yapan çok ateşli bir şey var.

Yani, söz konusu Beckett olduğunda rahatsız kelimesi lügatımda olması gereken bir kelime bile değil. Ne kadar tahrik olduğumu yeterince iyi ifade etmiyor.

Şu anda karmakarışık bir
durumdayım. Düşüncelerim
karmakarışık.

Bedenim bir orgazmın bile yetmeyeceğinden emin olduğum bir şekilde canlı.

Vajinam, bu adam olmadan yaşayabileceğinden emin değil.

Ve Tanrım, eğer yakında göğüslerime dokunmazsa, kendilerini göğsümden ayırıp ellerinin olduğu her yere taşınabilirler. Ve evet, koparmak diye bir kelime olmadığının farkındayım. Bakınız: Dağınıklık durumu.

Ona elimi veriyorum.

"Bir daha asla takım elbise giymeni istemiyorum," diyorum, beynim tek bir cümlede bir araya gelebileceğini hiç hayal etmediğim kelimeleri bir araya getirerek.

Ağzının, o baştan çıkarıcı gözlerine yakışan seksi bir hat oluşturması sadece benim kargaşa halimi artırıyor. Parmaklarımı klitorisime yönlendirirken, "Bunu not etmiyorum," diyor.

Beni klitorisimi ovmaya yönlendirdiğinde sırtımı tekrar eğiyorum, parmakları benimkiyle kalıyor, benimkiyle çalışıyor. Bu hareket, bakışlarının sıkıca benimkinde kalmasıyla birleştiğinde cehennem gibi sıcak. Arabanın hafif titreşimleri de yardımcı oluyor.

Beckett kendime dokunmam için beni yönlendirmeyi seviyor. Ben de bundan hoşlanıyorum.

Hem *de çok*.

En çok da şu anda baktığım gözlerindeki bakışı ortaya çıkardığı için.

Daha önce hiçbir erkeğin bana bakmadığı türden bir arzu.

"Lütfen ağzını tekrar üzerimde ne kadar çok istediğimi unutma," diyorum.

Evet,

demek hafif kalır. Daha çok yalvarmak gibi.

"Bana diğer elini ver," diye homurdanıyor.

Bu emirle ve emrin veriliş şekliyle neredeyse orgazm oluyorum. Ona istediğini veriyorum.

Bu sefer parmaklarımdan birini içime yönlendiriyor ve sonunda yüzünü tekrar amıma doğru eğiyor.

Parmaklarımız klitorisimde ve içimde birlikte çalışırken, ağzı ve dili üzerimde sihrini konuşturuyor.

Bacaklarımı olabildiğince açıyorum ve kargaşa içinde yaşamaya devam ediyorum.

Bu benim yeni tercih ettiğim yaşam biçimim.

Beckett kendini yaptığı işe adıyor ve orgazm olmam uzun sürmüyor.

Kendimi zevk dalgalarının içinde kaybediyorum.

Darmadağınık halim onun verdiği zevkle daha da artıyor, öyle ki kendimi zevke bırakmam için kulağıma "Boşaldığında çok güzel oluyorsun" diye hırlaması gerekiyor.

Aslında, bunu bir kenara bırak, hala kendimi kaybediyorum. Sadece artık bunun daha çok farkındayım.

Yüzünü benimkine yaklaştırdığında boynunu kavriyorum. "Bunu her gün yapmalısın."

Beni öperken gülümsediğini hissediyorum. "Yapmalıyım," diye mırıldanıyor beni tekrar öpmeden önce, kendi tadıma bakmama izin veriyor. Bu da onu tahrik ettiğini öğrendiğim başka bir şey ve sırf ona yaptığı şey yüzünden beni de tahrik ediyor.

Gömleğinin hâlâ kapalı olan düğmelerine uzanıyorum. "Kendini nasıl bu kadar kontrol edebiliyorsun? Senin yöntemlerini bilmem gerek." Yani, aleti cehennem gibi sert. Kadınının her şeyden önce gelmesini sağlayan bir adam için buradayım ama kendi zevki uğruna beni nasıl terk etmediği konusunda da hiçbir fikrim yok. Sanırım bu ondan çok benim hakkımda bir şey söylüyor. Evet, ben zevk için yaşıyorum, bencil bir kadını.

Bana cevap verirken göğüslerime doğru öpücükler konduruyor. "Çok fazla kontrolüm yok."

"Farklı düşünmek için yalvarıyorum."

Bana bakmadan önce diliyle meme ucumda daireler çiziyor. "Az önce yaptığım şey yüzünden kontrolün bende olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Evet."

Gözlerini benimkilerden ayırmadan diğer meme ucumu ağzına alıyor. "Jenna, burada zar zor dayanıyorum. Seni ağzımla boşaltmak benim kontrolümü kaybetmem demek. Seni bu şekilde becermeyi sağlıklı olandan çok daha fazla düşünüyorum." Beni tekrar yalıyor, parmaklarıyla meme ucumu çimdikliyor. "Kontrol, bu gece restoranda benim yemeğim olman için ısrar etmememdi."

Ölümçül.

İşte o böyle biri.

Ölümçül ve ölümçül ve o diliyle o kadar iyi ki.

Çılgınca düğmelerinden aşağı inmeyi bitiriyorum ve pantolonunun düğmesine geçiyorum.

Beckett göğüslerime hak ettikleri ilgiyi göstermeye devam ediyor.

Sikini serbest bıraktığımda, yaptığı her şeyi bırakıp içime girmesi için onu zorlamak istiyorum.

Beckett'ın başka fikirleri var. Tabii ki var.

Ağzını göğüslerimden karnıma doğru götürüyor. Tenimin her santimini öpüyor.

Tenimin her santimini çok uzun süre öpüyor. İyi hissettiriyor ama lanet olsun, sadece onun sikini istiyorum.

"Beckett." Bu bir yalvarış. Bunun bir yalvarış olduğunu bile umursamıyorum. Bacaklarımı ona doluyorum ve sikini istediğim yere gitmesi için zorluyorum. "Sik beni artık."

Aletini neredeyse içeri sokmama izin veriyor ama sadece ucu giriyor. Ateşli gözler bana bakıyor. Aç, ateşli gözler. "Bunu nasıl istiyorsun?"

"Umurumda değil. Sadece istiyorum ve acele edip vermen gerekiyor."

Gözleri o sıcaklıkla daha da parlıyor. Orada biraz eğlence de gördüğüme yemin edebilirim, ama emin olmak için yeterince dikkat etmiyorum. "Bana tercihini söyle."

Kollarımı onun etrafında sıkıyorum. "Sert. Yarın bütün gün seni hissetmek istiyorum."

"Siktir," diye homurdanıyor ve başka bir şey söylemeden içine giriyor. Şükürler olsun, adam ne yaptığını biliyor.

Ve şimdiye kadar yaptığının en iyisini yapmıyorsa ne mutlu.

Beni tam istediğim gibi beceriyor ve ikimiz de boşaldığımızda onu bütün hafta hissedeceğimden eminim.

Giyindikten ve dağınıklığımı topladıktan sonra, "Beni eve götürdüğünde bunu tekrar yapacağız ve eğer bu gece bir süre kalmamayı planladıysan, bu planları değiştirmelisin" diyorum.

Bu sefer gözlerindeki eğlenceyi kaçırmıyorum. "Planlarımın değiştiğini düşünün."

JENNA

Kapalı kalmaları için gözlerimi sıkıyorum.

Bakmadan, dışarıda hala karanlık olduğunu biliyorum. Hâlâ erken olduğunu biliyorum.

Beckett'in beni uyandırması için çok erken.

Ama o tam olarak bunu yapıyor.

Beni kaşıklıyor ve eli göğsümde. Ağzı kulağımda. Ereksiyonu kıcıma dayanıyor. "Jenna," diye geveliyor, bana karşı en büyük silahlarından birini kullanıyor.

"Hayır," diye mırıldanıyorum, hâlâ gözlerimi açmayı reddediyorum.

Boynumu öperken elini göğsümde tutuyor. Bir daha konuşmuyor ama konuşmasına da gerek yok. Tüm iletişimini elleri, ağzı ve aleti yapıyor.

"Saat kaç?"

Omzumu öpüyor. "Dört buçuk." Şaka mı yapıyor?

"Git başımdan."

Ağzı tenime karşı gülümsüyor. "Eve gitmek zorundayım." "Ne için?"

"İşe gitmeden önce spor salonuna gitmek istiyorum." Kendini bana sürüyor. Tanrım, bu iyi hissettiriyor, ama günün bu saatinde uyku her zaman sunulan diğer her şeyin önüne geçiyor.

"Git. Ben burada iyiyim."

Sırtıma öpücükler kondurmadan önce tenime daha çok gülümsüyor. Sonra çabalarını artırarak klitorisime uzanıyor. Islak olduğum gerçeği

sadece onu cesaretlendirir. Hain vajinam bunu daha sonra benden duyacak.

Tüm sağduyuma rağmen gözlerimi açıp ona bakıyorum. Gözlerimi kısarak bile olsa, günün bu saatinde hiç olmaması gerektiği kadar açıyorum. "Seni eğitme ihtiyacı hissediyorum. Saat dört buçuk uyumak içindir, seks için değil."

Bana gülümsüyor ve "Beni şaşırtıyorsun," diyor, sabah iki ile altı saatleri arasında yasaklanması gereken o hışırtılı, gürültülü, seksi sesiyle.

"Kendimi her zaman şaşırtırım, ama şu anda hiç olmadığım kadar mantıklı konuşuyorum. Spor salonuna gitmeli ve beni uykuma geri bırakmalısın."

Sonunda eğilip beni öpmeden önce bakışlarını uzun bir süre yüzümde gezdiriyor. "Sabah dört buçukta seks yok. Anlaşıldı." Bana son bir öpücük daha veriyor. "İyi uykular, güzelim."

Bununla birlikte, rüyama geri dönmek için beni terk etti. Yemin ederim, eğer doğrudan George Clooney ile ilgili rüyama dönmezsem, Beckett bunun bedelini daha sonra ödeyecek.

Dört buçuk mu? Bu adam deli mi?

Jenna: Görünüşe göre.

Shona: Tanrım, eğer Graham o saatte seks istemeye başlarsa, ayrı yatak odaları alacağız.

Hayallerimi mahvetti.

Shona: *George rüyası değil mi?

Jenna: EVET, BİR GEORGE RÜYASI. İyi de bir rüyaydı.

Shona: Yani, bir ilişkide ayrı yatak odası almak için ne zaman çok erkendir?

Jenna: Bu soruyu bugün ciddi ciddi düşüneceğim.

Shona: Kahretsin, gitmem gerek. Judy bana doğru geliyor ve yüzündeki ifadeye bakılırsa burada mutlu bir Salı olacağını sanmıyorum.

Jenna: Git hadi. Seni

seviyorum xx Shona: Ben de

seni xx

Shona bir pasta dekoratörüdür ve Judy de onun patronudur. Judy Salı günlerinden en az pasta süslemeden nefret ettiği kadar nefret eder. Aslında, her günden neredeyse pasta süslemeden nefret ettiği kadar nefret ediyor. Shona ve ben onun neden hala pasta işi yaptığından bile emin değiliz.

Cora ofisimin kapısını çalıp içeri girerken telefonumu masamın üzerine koyuyorum. "Önce iyi haberi mi yoksa kötü haberi mi duymak istersin?"

Sandalyemde arkama yaslanıyorum. Saat sekizi biraz geçiyor. Kötü haber için çok erken. "Önce iyi haberi versek, sonra da sen kötü haber neyse onunla ilgilensen olmaz mı? Bu sabah zaten bir George rüyasından vazgeçmek zorunda kaldım. Daha fazla kötüye dayanamam."

Şok taklidi yapıyor ve nefesi kesiliyor. "George rüyası değil." Gözlerimi kocaman açıyorum. "Evet, bir George rüyası!"

Gözlerini deviriyor. Cora henüz yirmi iki yaşında ve ben ondan sadece yedi yaş büyük olsam da, yirmi yedi yıl da olabilir. George Clooney'nin ne kadar seksi olduğu hakkında hiçbir fikri yok. "Babanla olan sorunların üzerinde gerçekten çalışmalıyız. Chris Hemsworth hayallerinin arkasına sığınabilirim ama bu George çok yaşlı."

"Herkesin ve köpeklerinin Chris Hemsworth hakkında konuştuğu şey nedir?"

Gözlerini kocaman açma sırası onda. "Kör olmadığına emin misin Jenna? Ayrıca, erkek arkadaşının Chris Hemsworth gözleri ve dudakları olduğunu fark etmedin mi?"

Erkek arkadaşım.

Bu beni yavaşlattı. "O benim erkek arkadaşım değil."

Bana sert bir bakış attı. "Öyleymiş gibi hissediyorum."

"Daha cıkalı bir hafta bile olmadı Cora."

Omuz silkiyor. "Yani? Ayrıca, bir haftadan çok daha uzunmuş gibi geliyor."

Bu konuda haklıydı. Her şeyin başladığı birkaç hafta önceki fotoğraf çekimi günü bana sonsuzluk gibi geliyor. Beckett'tan hoşlanmadığım bir zamanı hatırlamakta zorlanıyorum.

"Pekâlâ, bu konuda aynı fikirde olmadığımızı kabul edelim. Bana kötü haberi ver ki iyi habere geçebilelim."

Yüzünü buruşturuyor. "Sen gelmeden önce Kristen aradı. Seni telefonda yakalayamayınca burayı aramış. Yakında seninle bir akşam yemeği organize etmek istiyormuş. Ayrıca bugün saçını yaptıracığından da bahsetti."

Aman Tanrım.

Cora yüzünü buruşturuyor çünkü Kristen üzgün olduğunda saçını yaptırmanın ne anlama geldiğini ikimiz de biliyoruz. Ya saçını dramatik bir şekilde kestirecek ya da çılgınca boyayacak. Yarın nefret ettiğinde parçaları toplayan ben olacağım.

Kız kardeşim ailemizin iyi kızıdır. Ailemiz ondan ne bekliyorsa onu yapar. Asla olay çıkarmaz. Başına kötü şeyler geldiğinde bile kötü davranmaz. Hayal kırıklığı, öfke ve hemen hemen her kötü duyguyla başa çıkma yolu saçını yaptırmaktır.

Cora aslında onun böyle bir şey yaşadığını hiç görmedi ama bunun kesinlikle kötü bir haber olduğunu anlaması için geçmişte yaşadıklarımla ilgili yeterince hikâye paylaştım.

Onu işaret ediyorum. "Bana iyi haberi ver."

Şimdi yüzünde kocaman bir gülümseme belirliyor. "Instagram'ımız bir gecede patladı. O kadar çok talep aldık ki, herkese ulaşabilmek için bu hafta için yeni bir plan hazırlıyorum. Kızlara göndermeden önce bir göz atman ve onaylaman için neredeyse hazır."

Ona bakıyorum, içimi bir sakinlik duygusu kaplıyor.

Planları bir araya getirmek ve ekibimizi yönetmek Cora'nın işi değil. Benim işim. Ama bunu yapmak için inisiyatif alması gerçekten hoşuma gidiyor. Genişleme hedefimin başlangıçta düşündüğümünden biraz daha kolay olabileceğini düşündürüyor çünkü onun gibi ayakları üzerinde düşünebilen birine sahip olmak üzerimdeki baskıyı büyük ölçüde azaltıyor.

Ben hemen yanıt vermeyince, "Plan yapmak bana düşmez biliyorum ama yardımcı olabileceğini düşündüm. Bunu yapmamam gerekiyorsa özür dilerim."

Başımı sallıyorum ve ona gülümsüyorum. "Hayır, bu mükemmel Cora. Teşekkür ederim. Git, bitir ve bana gönder. Lisa'yı arayacağım ve bu ivmeyi devam ettirmek için ihtiyacı olan her şeyi aldığından emin olacağım."

Lisa bizim sosyal medya yöneticimiz ve son birkaç haftadır Instagram ve TikTok'ta ortalığı kasıp kavuruyor.

Başını sallıyor ve heyecanı gerçekten içinden taşacakmış gibi görünüyor. "Hallediyorum!"

O ofisimden çıktıktan sonra işe koyuluyorum.

Tüm sabahı Lisa ile sosyal medya ihtiyaçlarımızı gözden geçirerek, stilistlerimizin tüm yeni işlerin üstesinden gelmeleri için yeni plana son şeklini vererek geçirdim.

geliyor, talebimizi karşılayabilmeleri için birlikte çalıştığımız perakendecileri ve tasarımcıları arıyor ve ileriye dönük projeksiyonlarımız üzerinde çalışıyorum.

Saat on bir buçukta, bir sabahta bütün bir hafta çalışmış gibi hissediyorum. Vücudumu hareket ettirmek ve biraz kafein almak için dışarı çıkma niyetiyle dizüstü bilgisayarımı henüz kapatmıştım ki Cora arayıp Beckett'in uğradığını haber veriyor.

Midemde anında kelebekler uçuşmaya başlıyor ve acaba o her zaman vücudumda bu tepkiye neden olacak mı diye merak ediyorum.

Sonra da "her zaman "ın ne kadar süreceğini merak ediyorum.

Sonra Cora'nın ilişkimiz hakkında söylediklerini düşünüyorum.

Tüm bunlar beni Noel'i ve o zaman hala çıkıyor olup olmayacağımızı düşünmeye itiyor, bu da beni yılbaşı gecesini düşünmeye itiyor, bu da beni müşterilerimi ve yıl sonunda onlar için tedarik edeceğim elbiseleri düşünmeye itiyor.

Tüm bunlar on saniye içinde gerçekleşiyor. Çoklu görev oyunum bugün çok güçlü.

"Jenna." Ofisimden çıkarken Beckett'in derin sesi beni düşüncelerimden çekip çıkarıyor.

Gözlerimiz buluşuyor ve kelebeklerim uçuşuyor.

Beckett bugün rahat bir takım elbise tercih etmiş ve üç parça her zaman tercihim olsa da, bu konuda şüphe duymama neden oluyor olabilir.

Mavi takım elbise, beyaz gömlek giyiyor, kravatı yok. Takım elbise ceketinin düğmeleri ilikli.

Gömleğinin üst iki düğmesi açık.

Sanırım bu düğmeler onun görünüşü karşısında erimeme neden oluyor. Bana biraz ten hissi veriyorlar ve zihnimi dün gecedan anılarla dolduruyorlar. Çözülmüş düğmeler ve bu gezegendeki en yetenekli ağzı içeren anılar.

Bana doğru uzanıyor ve ben de kolayca ona doğru ilerliyorum, ellerim göğsüne gidiyor.

Bunun aramızda ne kadar iyi hissettirdiği gözümünden kaçmıyor.

Dudakları dudaklarıma değiyor ve sevgisini herkesin önünde göstermesi hoşuma gidiyor çünkü ben hissettiğim hiçbir şeyden kendimi alıkoymamak bir kadın değilim.

Dudaklarımla işi bittiğinde, "Öğle yemeği için müsait misin?" diye soruyor. Ona gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Evet."

Gözleri bir gülümsemeyle kırışıyor. "Güzel."

Cora'yla ben yokken halledilmesi gereken işler hakkında birkaç dakika konuştuktan sonra Beckett beni arabasına götürüyor.

Arka koltuğa yerleşiyoruz ve Beckett elini kalçama koyup, "Bugün çok güzel görünüyorsun," derken Davis arabayı trafiğe çıkarıyor.

Bugün giydiğim siyah pantolon ve kombinezonuma bakıyorum. Pek sık pantolon giymem ama dün perakendecilerimizden biri bana bu pantolonu verdiğinde ona aşık oldum. Ayrıca sık sık tamamen siyah giymem, genellikle daha fazla renk tercih ederim. Bu sabah beni ikna eden şey kıyafetin abartısız şıklığı oldu.

Bakışlarıyla tekrar buluşuyorum. "Yas tutuyorum." Kaşları çatıldı. "Biri mi öldü?"

"Bu sabah George rüyamı öldürdün." "George rüyayı mı?"

"Beni uyandırdığında rüyamda George Clooney'i görüyordum. Sen gittikten sonra geri alamadım."

Dudakları seğirdi. "George rüyaları senin için sık görülen bir şey mi?" "Oh, hiçbir fikrin yok."

Telefonundan bir mesaj geliyor ama görmezden geliyor. "Pekâlâ, sabahın erken saatlerinde seks yok ve George rüyası olma ihtimaline karşı hiçbir rüyayı bölme. Uyku alışkanlıkların hakkında bilmem gereken başka bir şey var mı?"

"Bunlar en önemli şeyler. Gerisini keşfetmek senin için eğlenceli olacak." Telefonu tekrar çaldığında, "Kontrol etmek istersen ben iyiyim. Benimleyken telefonunu görmezden gelmeni beklemiyorum."

"Seninleyken görmezden gelmek istiyorum" demeden önce gözleri benimkilerle uzun bir an geçiriyor.

Aman Tanrım.

Zamanında pek çok erkekle çıktım. Hiçbiri bana Beckett'ın gösterdiği ilgiyi göstermedi.

Bir mesaj daha geliyor ve sonunda telefonunu almak için cebine uzanmadan önce usulca küfrediyor. Restorana giden yolun geri kalanını telefonlarımızla geçiriyoruz, bu da benim için iyi oluyor çünkü zaman açısından hassas bazı e-postalarım geldi.

Amorosis'e vardığımızda Beckett elini sırtımın alt kısmına koyuyor ve beni masamıza yönlendiriyor. Onun masaya girmesini büyüleyici buluyorum.

Arka kapıdan girip bulaşıkçı ve diğer çalışanlarla sohbetini ilgiyle izliyorum. Sohbet etme şekilleri Beckett'ın burada çok zaman geçirdiğini ve bu zamanın bir kısmını bu adamları tanımak için harcadığını düşündürüyor. Müdür Frankie de onu iyi tanıyor gibi görünüyor. Bunu ilk buluşmamızda öğrenmiştim ve bugün daha da pekişti.

Frankie bizi oturturken bana gülümsüyor. "Seni tekrar görmek çok güzel Jenna."

Gülümsemesine karşılık veriyorum, beni bir daha görmeyi beklemediği gerçeğine yaptığı göndermeyi kaçırmıyorum. "Sanırım bir dahaki gelişimde bana özel bir yemek sözü vermiştin. Beckett'ın bile yemediği bir yemek."

Frankie bana dönmeden önce bir an Beckett'a baktı. "Söz verdim. Bunu mu sipariş etmek istiyorsun?"

"Evet, lütfen."

Beckett'a bakıyor, o da başıyla onaylıyor.

Frankie içki siparişlerimizi aldıktan sonra yanımızdan ayrılıyor, o sırada Beckett, "Bu hafta sonu için planların nedir?" diye soruyor.

"Bir George rüyası daha görmeyi deneyebilirim diye düşünüyordum." Bunun üzerine yüzündeki alaycı gülümseme içimin derinliklerine yerleşiyor. "Bunun dışında, biraz güneş ve ağzıyla yetenekli bir adamla vakit geçirmeyi umuyorum."

"Cumartesi akşamı gelmeni istediğim bir gala var, sonra da Pazar günü biraz güneş arayışına çıkabiliriz diye düşünüyordum."

"Ve bir noktada ağzını kullanacaksın, değil mi?"

"Bu hafta sonu ağzım tamamen senin."

Su bardağıma uzandım. Burası aniden ısındı. Neden sadece Salı günü olmak zorunda? Şu an ile hafta sonu arasındaki gün sayısı dört fazla. "Bu ağız, filmlerin tekrarını izlemek zorunda kalmaman için bir bilet olabilir."

"Film yorumlarını kastediyorsun," diyor şakacı bir şekilde.

"Fun Beckett'i severim, bu yüzden onu kucaklamayı engellemek istemem ama film izlemeyi çok ciddiye aldığımı bilmen gerek."

Sırıtmamaya çalışıyor. Deniyor ve oldukça başarısız oluyor. "İzlemek, filme baktığınız anlamına gelir. Aktörü incelemeye ayırdığın zaman dışında, izlemekten çok konuşuyordun."

Crazy, Stupid, Love't ikinci izleyişimizden bahsediyor. İlk seferinde çok ilerleyememiştik, sonra Beckett beni filmi izlemeye ikna etti.

onun yerine seks. İkinci sefer seksten sonra öğleden sonraydı. Çok fazla konuştum. Ama filmlerin tekrarları bunun içindir. Bir filmi ilk izlediğinizde konuşmazsınız. Ondan sonraki her sefer tartışmaya açıktır ve benim söyleyecek çok şeyim var. Bir filmi kaç kez izlediğim önemli değil, her zaman düşünecek ve tartışacak yeni bir şey buluyorum.

"Film tekrarlarının inceliklerini öğrenmeden bu yaşa kadar nasıl geldin?"

Garsonumuz içkilerimizi getiriyor ve Beckett viskisinden bir yudum aldıktan sonra "Bu benim için de bir muamma" diyor.

"Hayatına girmemin nedenlerinden biri de bu olabilir." Bakışları yoğunlaşıyor. "Başka, daha iyi nedenler de düşünebilirim."

Benim de aklıma geliyor.

Ve Tanrı aşkına, bana bakışıyla midemin derinliklerinde birikmiyorlarsa.

Dün geceki kargaşa halim tehlikeli bir şekilde geri dönmeye yakın hissediyor. Bana elini bile sürmeden buna nasıl sebep olabiliyor, aklım almıyor.

Bu kargaşa, altı yaşındaki bir çocuğun beline sahip sarışın bir kadının masamıza uğramasıyla kabaca kesiliyor. "Beckett," diye mırıldandı. Evet, mırıldanıyor. Kedi gibi. Yani, daha önce hiç kedi mırıltısı duymadım ama duysaydım, bu kadının Beckett'la konuşurken çıkardığı sese benzeyeceğinden hiç şüphem yok. "Bu çok hoş bir sürpriz," diye devam ediyor ve bunu söyleme şekli bana bunun bir sürpriz olmaktan çok uzak olduğunu düşündürüyor. Sonra bana bakıyor, ifadesi hoşnutsuzluğa dönüşüyor. Benimle tek kelime konuşmuyor ama konuşmasına da gerek yok; yüzü ve vücut dili her şeyi anlatıyor.

Beckett onu "Annabelle," diye selamlıyor ve artık onun gerçekten bir kedi olduğunu biliyorum. Beckett onunla sadece bir kelime konuştu ama onu gözlemlediğinizde, zamanının bir kısmını ona ayırdığını düşünebilirsiniz. Neredeyse bir kedinin sahibine yaptığı gibi onu tımar etmeye başlamasını bekliyorum.

Bana bakıyor ve bizi tanıştırıyor. "Jenna, bu Annabelle, eski bir arkadaşım."

İstemesem de ona gülümsüyorum. Benden çok garip bir tepki. Genelde herkesle tanışmaya açık biriyimdir ama bu kadının yanında gardımı indirmemem gerektiğini hissediyorum. "Sizinle tanışmak çok güzel."

Bana yine havalı bir bakış attı. Sanırım Beckett'ın annesiyle aynı görgü kuralları dersini almış olmalı. "Evet," diyor bana yaklaşımadan önce.

Beckett ve elini onun koluna koydu. "Bugün size rastladığım için ne kadar şanslıyım. Gala için bazı son dakika hazırlıklarını gözden geçiriyorum. Bazı şeyleri hızlıca konuşmak için bir dakikan var mı?"

Annabelle gibi pek çok kadın tanıyorum. Ne yazık ki. Bu şehir onlarla dolu. Ve benim onlara ayıracak vaktim yok. Bir saniye bile.

Beckett başını sallıyor. "Hayır, öğle yemeği yiyeceğiz ve sonra ofise dönmem gerekiyor."

Şimdi bana gülümsüyor. Belki de hayatımda gördüğüm en sahte gülümsemeydi bu, çünkü hayatım boyunca pek çok gülümseme aldım. "Sakıncası yok, değil mi Jenna? Sadece beş dakikanı alacağım. Bu çok önemli."

Ona gerçekten sakıncası olduğunu söyleyemeden Beckett, "Annabelle, hayır.

Her ne ise bana e-posta ile gönder, ben de bir göz atayım."

Kolundaki eli hiç ayrılmaya niyeti yokmuş gibi yerleşiyor. "Gerçekten, sevgilim, sadece beş dakika sürecek."

Sevgilim.

Cevap vermek için ağzını açıyor ama yakındaki bir masadaki kargaşa dikkatini çekiyor. Sonra telefonu çalar. Telefona baktığında gözlerinde bir pişmanlık ifadesi belirir. "Özür dilerim," diyor bana, "buna cevap vermeliyim. Josh arıyor."

Başımı sallıyorum. "Elbette."

Beckett telefona bakmak için izin istiyor ve ben şarabıma uzanıyorum. Annabelle'in bana bakma şekli bir şey ifade ediyorsa, şaraba ihtiyacım olacak.

Beckett'ın koltuğuna kayıyor. "Hiç tanışmadığımıza şaşırdım Jenna. Declan'la birkaç yıl çıkmıştın, değil mi?" Sesine biraz sıcaklık katıyor. Bu beni yanıltmıyor. O bir yılan; kendisinden uzak durmamın iyi olacağı biri. Ayrıca, Beckett'ın hayatındaki bu kadınların hiç tanışmadığımıza ne kadar şaşırdıklarını söylemeleri de neyin nesi? Ve Declan'a gönderme yapıyorlar?

Ona siktirip gitmesini söylemek istiyorum. Yine, benim için garip bir tepki. Kız kardeşim kadar iyi bir kız olmayabilirim ama ailem beni Kristen gibi terbiyeli yetiştirdi. Genelde "siktir git" demek yerine arkadaşça davranmaya daha meyilliyimdir.

Declan göndermesini görmezden gelerek, "Beckett'la birbirinizi nereden tanıyorsunuz?" diye soruyorum.

Gözlerinde bir zafer ifadesi beliriyor, sanki bir şey kazanmış gibi. "Birbirimizi okuldan beri tanıyoruz. Ailelerimiz iyi arkadaşlar. Biz büyüdük

birlikte."

Mideme bir huzursuzluk hissi yerleşiyor. Belki de kıskançlıktır, ama genelde bu duyguyu yaşamadığım için bundan şüpheliyim. "Bu hafta sonu gala mı düzenliyorsunuz?"

"Evet. Beckett nezaketle sunuculuk yapmayı kabul etti. Annesi de gala konusunda çok yardımcı oldu. Arkadaşlarının çoğunu katılmaya ikna etmeyi başardı. Sanırım bugüne kadarki en başarılı etkinliğim olacak."

Annabelle ve benim yollarımızın nasıl hiç kesişmediğini merak edebilirsiniz. Sebebi bu. New York'un sosyal takvimindeki en ateşli partilere ve galalara katılmaktan hoşlanmıyorum. Kız kardeşim muhtemelen Annabelle'i tanıyor. Bunu onunla konuşulacaklar listeme ekledim. Bu kadın hakkında her şeyi bilmem gerektiğini hissediyorum.

Gözlerini bana dikti. "Beckett sana bir konuda yardım mı ediyor?"

Şarabımdan bir yudum alıyorum. "Evet." Yani, hayatımın en iyi orgazmlarını yaşamama yardım ediyor. Bunu sadece kendime saklamayı başarıyorum. Evet cevabımı detaylandırmıyorum. Bana tam olarak ne sorduğunu biliyorum ve onu aydınlatmak istemiyorum.

İçinde bir şeyler değişiyor. Gözlerinde görüyorum. Rahatlamaya çok benziyor. "O her zaman çok verici bir adam olmuştur. Yıllar boyunca bana pek çok konuda yardım etti."

Biraz daha şarap yudumluyorum. "Evet, süper verici. Her zaman ihtiyacım olanı almamı sağlar."

Az önce gözlerinde gördüğüm o rahatlama kayboluyor ve bana dikkatle bakmaya devam ediyor. "Sana ne konuda yardım ediyor?"

Ona söylemek
istiyorum.

Gerçekten
istiyorum.

Sanırım o benim erkeğimi isteyen bir yılan.

Vay be.

Benim erkeğim.

Sakin ol, Jenna.

Beckett döndüğünde ona ne söyleyeceğime karar veriyorum.

Annabelle ayağa kalkıyor ve ona çok yaklaşıyor.

Elini onun göğsüne koyuyor.

Benim göğsüme.

"Louise'i arayacağım ve bu hafta gelip seni görmek için bir zaman ayarlayacağım," diyor.

Adam kaşlarını çatıyor. "Ne için?"

Neden onun elini vücudundan çekmedi?

"Gala için bunları yüz yüze gözden geçirmek istiyorum. Bana yeni bir bakış açısı kazandıracağını ve çözmeme yardımcı olacağını bildiğim bazı sorunlarım var."

"Bu hafta hiç zamanım olduğundan emin değilim."

Onu başından savdı. "Sadece yarım saate ihtiyacım var. Louise ve ben onu bulacağız." Bunu asistanıyla iyi arkadaşmış gibi söylüyor. Sonra bana bakıyor ve şöyle diyor: "Louise en iyisi değil mi? Beckett'a ihtiyacım olduğunda hep benimle ilgilenir."

Beckett kaşlarını çatmaya devam ediyor ve Annabelle ile benim aramda gidip geliyor.

Annabelle'in Louise hakkındaki sorusuna yanıt veremiyorum. Beckett'ın asistanını tanımıyorum. Ve bam, aynen böyle, düşüncelerim düşen domino taşları gibi yıkılıyor.

Louise'i tanımıyorum.

Arkadaşlarını tanımıyorum.

Annabelle ile aynı okula gittiğini bilmiyordum.

Annesiyle onun gibi arkadaş değilim.

Louise'i arayıp Beckett'ın yoğun programından çalacak yarım saat bulabilecek *miydim*?

Tanrım.

Neden başka şeyler yaparken düşüncelerimle çoklu görev yapmakta bu kadar iyi olmak zorundayım?

Ayrıca, Annabelle'in bugün Beckett'la geçirmesi gereken beş dakikanın yarım saate dönüştüğünü de gözden kaçırmadım.

Sonunda elini göğsünden çekti. "Bana e-posta gönder," dedi ve ben Onunla konuşurken takındığı tavır *gerçekten* hoşuma gidiyor. Sert. Otoriter. Tartışmaya açık değil.

Annabelle yine el sallıyor.

Cidden, bu kadın sosyal işaretleri anlamıyor mu?

"Yemeğinize dönmenize izin vereceğim." Bana kısa bir süre baktı. "Jenna'ya bir konuda yardım etmekle meşgul olduğumu biliyorum." Tekrar göğsüne dokunuyor ve ben bir şekilde göğsüne dokunmayı kesmesini istemekten kendimi alıkoyuyorum. "Yakında görüşürüz."

O uzaklaşıyor ve ben otururken Beckett'a bakıyorum. Tam olarak çıkaramadığım bir bakışla beni izliyor. Tahmin etmem gerekirse, hafifçe eğlenmiş gibi görüldüğünü söyleyebilirim. "Ne?" Zihnimi bambaşka, farklı bir kargaşa halinin ele geçirdiğini hissederek atılıyorum. Hiç hoşlanmadığım bir durum.

"Sana bir konuda yardım mı ediyorum?"

Biraz daha şarap yudumluyorum. Yakında yudum yudum içmeye başlayabilirim. "Evet. Orgazm."

Bunun üzerine ağzı bir kızın alılabileceği türden bir gülümsemeyle yayılıyor. "Doğru."

"Söylesene, Annabelle ile çok vakit geçiriyor musun? Birbirimizi görmeye devam edersek bunu yapmak zorunda kalacak mıyım?"

Gözlerindeki o bakış tamamen kayboluyor, yerini bana pek çok yanlış iyi şey yapan yoğun Pearce bakışı alıyor. "Beni görmeye devam etmemeyi mi planlıyorsun Jenna?"

"Hayır. Öyle bir şey demedim. Konuyu değiştirme."

"Bildiğim kadarıyla, bahsettiğin ve ele alınması gereken tek konuya değiniyorum."

Tanrım, onu susturmam gereken bir zaman gelebilir. Sesi sayesinde onunla hiçbir tartışmayı kazanamayacağımdan endişe ediyorum. Benim üzerimde kullanmayı sevdiği gerginlikten bahsetmiyorum bile. Cephaneliğindeki en iyi silahlardan biri daha.

Kendimi toparlamak için derin bir nefes alıyorum. Düşüncelerimi temizlemek için. Ona gerçekten ne söylemek istediğimi bulmak için.

Daha önce kıskançlıkla ilgili bir sorunum olmamış olabilir, ama görünüşe göre her türlü sahiplenme duygusuna sahip olduğum bir adam buldum. Annabelle'in Beckett'ın ilgilendiği bir kadın olduğunu gerçekten düşünmüyorum ama lanet olsun ki bende kendi bölgemi belirleme isteği uyandırmadı değil.

Henüz bir haftalık bile olmayan ama yine de hissettiğim bir bölge.

"Annabelle seni istiyor."

Beni sessizce izliyor ve viskisinden bir yudum alıyor. "Hislerimiz karşılıklı değil."

"Hiç oldu mu?"

"Hayır."

Biraz daha şarap yudumluyorum, daha fazla yudumlama ihtiyacı hissetmiyorum. "Bir daha elini göğsüne dayamakta ısrar ederse elini kesebilirim."

Bunu kayıtsızca söylüyorum ama Beckett "Onun eli bir daha asla göğsüme değmeyecek" diye karşılık verdiğinde tüm yoğunluğunu ortaya koyuyor.

Bunu söyledikten hemen sonra yemeklerimizin gelmesi iyi oldu. Aksi takdirde yemek olarak beni seçmesini talep edebilirdim.

BECKETT

Louise: Annabelle onu takvimine almam için başımın etini yiyor. Evet mi, hayır mı?

Beckett: Hayır. Ona e-posta göndermesini söyle.

Louise: Belki onu bir dahaki görüşünde daha iyi idare edebilirsin. Zamanımı boşa harcıyorum.

Beckett: Niyetim var.

Louise: Teşekkür ederim.

Ben arka koltuğa geçerken Davis arabanın ön tarafından, "Bugün trafik çok kötü," diyor. "Bu sabah ofise gitmek için acelen mi var?"

"Hayır, yolda Jenna'ya uğramak istiyorum."

Başını salladı ve arabayı trafiğin içine çekti.

Jenna ve ben dün birlikte öğle yemeği yedik ama ikimiz de işten çıkıp birlikte akşam yemeği yiyemedik. Bu sabah saat bire kadar çalıştım ve Jenna düşüncelerimi verimli olandan çok daha fazla ele geçirmeyi başardı. Gece boyunca onun evine gitmemiş olmam beni hayrete düşürdü. Sürekli aklıma gelen bir fikirdi.

Trafikte otururken bazı e-postalarımı gözden geçirdim. Davis haksız değildi: bu sabah korkunçtu. Yedi buçuğu biraz geçte Jenna'nın evine vardığımda üç sorunu halletmiştim.

Kapıyı yarı giyinik bir şekilde açtı.

Gözlerim onun vücudundan başka bir yere bakamıyor, özellikle de sadece askısız, siyah bir sütyenle örtülü göğüslerine. "Bana böyle giyinmiş başka birine kapıyı açmadığını söyle." Onun üzerinde hissettiğim sahiplenme duygusu bambaşka bir şey. Daha önce hiç yaşamadığım bir şey.

Dudakları seksi bir gülümsemeye dönüşüyor ve içime doğru ilerliyor. Bir eli belime, diğeri boynuma geliyor ve ağzı her sabah olması gerektiği gibi benimkinin üzerinde. Öpücüğü, dün gece benim onu özlediğim kadar onun da beni özlediğini anlamamı sağlıyor. "Kapıyı bu şekilde açabileceğim sadece üç kişi var ve diğer ikisi de erkeklerden hoşlanıyor, bu yüzden endişelenmene gerek yok." Boynumu bırakmadan önce ağzını kulağıma doğru kaydırıyor. "Yine de endişelenmen hoşuma gitti."

İki elimle yüzünü tutuyorum ve bir öpücük daha istiyorum. Neredeyse ağzımla onu beceriyorum. İşim bittiğinde, "Seni onlarla paylaşmak istediğimden bile emin değilim" diye homurdanıyorum.

Parmakları belime saplanıyor. "Tanrım, Beckett, bir kızın düşüncelerini nasıl karıştıracağını biliyorsun," diyor nefes nefese.

"Ortak bir noktamız var."

Beni dairesine aldı. "Dün gece pek uyuyamadım, o yüzden bu sabah her şeyim dağınık. Geleceğini biliyor muydum?"

Kıçını mutfığa kadar takip ettim. Sadece dizlerine kadar uzanan, vücudu saran kırmızı bir etek giyiyor. Bugün sikimi siken uzunluğu değil; eteğin bir tarafındaki fermuarın boylu boyunca uzanması ve sadece bacağının yarısına kadar fermuarlı olması. Ayrıca eteğin altına giydiği seksi, siyah, askılı stilettolar. Bugün gözlerim her zamanki gibi kıçında uzun süre kalmıyor; bacakları dikkatimi dağıtıyor.

"Planımız yoktu, hayır," diyorum, yemeyi yarılacağı yulafı elime alarak.

"Sen yedin mi? Yedek yulafım var."

Başımı sallıyorum. "Evet, antrenmandan sonra yedim." Yine de beni beslemeye çalışması hoşuma gidiyor. "Bu akşam seninle yemek organize etmek için uğradım."

"Bu akşam olmaz. Tilly ile yemek yiyeceğim." Yulafını bitiriyor ve bulaşık makinesine koymadan önce kasesini ve kaşığı duruluyor.

Telefonumu çıkarıp günümün geri kalanını kontrol etmek için takvimimi açıyorum. "Öğle yemeği için boş musun?" Öğle yemeği toplantımı yeniden planlayabilirim.

"Hayır. Bugün işler yoğun. Yarın akşam yemeğe ne dersin?"

Bu bana balyoz gibi indi: Onu tekrar görmek için o kadar uzun süre beklemek istemiyorum.

"Telefonun nerede?" diye sordum. Kaşlarını çattı.

"Neden?"

"Çünkü beni takvimine almanın zamanı geldi." Bana açık olduğunu söylemişti ama belli ki bunun ne anlama geldiğine dair fikirlerimiz farklı.

Bu onun tüm dikkatini çekiyor ve kollarını belime dolayarak bana doğru ilerliyor. "Growly Beckett'tan ne kadar hoşlandığımı söylemiş miydim?"

Ellerimden biri kıcını buluyor. "Sen söz konusu olduğunda doğru düşünemiyorum Jenna. Ve seni tekrar görmek için yarın geceye kadar bekleyemeyeceğimden eminim. Sabah seni işten alacağım. Ve seni bu sabah götüreceğim."

Kaşlarını çattı. "Sadece yapar mısın? İşe yürüyerek gitmek isteyebileceğimi hiç düşündün mü?"

"O topuklularla işe yürümene imkân yok." "Onları fark ettin."

"Fark etmemem mümkün değil." "Yani, bu artık bir şey mi olacak?"

"Ne?"

"Otoriter, küstah tavırların geri mi dönecek?"

Başparmağımı dudaklarının üzerinde gezdirerek yüzünü sıkıca kavıyorum. "Bu benim otoriter ya da küstah olmam değil. İhtiyacım olanı istiyorum."

"Ben bir şey istediğimi duymadım" diyor ve sesinin yumuşamasından onu etkilediğimi anlıyorum.

"İsteme konusunda iyi değilim, Jenna."

"Denemek zorundasın çünkü bana söylenmesinde iyi değilim."

Başparmağımla dudağını okşamaya devam ediyorum, acele etmeden; ondan, bana hissettirdiği her şeyden büyülenmiş gibi. "Not edildi."

Bunu anlıyor ve sonra şöyle diyor: "Hazır olmam için muhtemelen bir on dakika daha geçmesi gerekecek. Giymek istediğim bluzu bulmakta zorlanıyorum."

Onu öperim. "Seni arabada bekleyeceğim."

Gidip giyinmek için kucağımdan inerken, "İşe giderken seni programıma alabiliriz" diyor.

Takvimleri senkronize ettikten ve onunla yeterince vakit geçiremedikten sonra Jenna'yı iş yerine bırakıp ofisime gidiyorum. Günüm, kazanmaya çalıştığımız bir devlet uçak sözleşmesi üzerinde çalışmak için toplantılarla dolu. Öğleden sonra 3:00'ten hemen sonra Johnson bazı güvenlik konularını gözden geçirmek için uğradı.

Bunları konuşmayı bitirdikten sonra, "Kız kardeşim bir sanat galerisi satın alıyor. Onunla ilgili bilgileri sana ileteceğim. Finansal bilgileri incelemeni istiyorum. Ayrıca galeriye ve karşılaşabileceği olası tehdit ve sorunlara da göz kulak olmanı istiyorum."

Başını sallıyor. "Yapacağım. Gitmeden önce Declan hakkında bazı yeni bilgiler ortaya çıktı."

Bu benim ilgimi çekti. "Ne?"

"Görünüşe göre, çok şaibeli bir emlak işine karışmış."

Sandalyemde arkama yaslandım. "Nasıl yani?"

"Kaynağım bana burayı aşırı lüks olarak sattıklarını ama lüksü sunmak yerine paranın çoğunu cebe indirmeyi planladıklarını söyledi."

Bu tam da Declan'ın tarzı. Servet edinmek için hep kestirmeden gitmek. Ve bunu yapmak için başkalarından çalmak.

"Kaynağınız kim?"

Johnson şu ana kadar bildiklerini ve bu bilgileri kendisiyle kimin paylaştığını aktarıyor. Elinde henüz somut bir şey yok ve araştırmaya devam edip etmemesi gerektiğini görmek için önce bana danışmak istedi.

"Evet," dedim. "Bunu sonuna kadar takip et. Bu konuda bilinmesi gereken her şeyi bilmek istiyorum."

Johnson ayrıldıktan sonra öğleden sonramın geri kalanı bütçeleri gözden geçirmekle geçti. Akşam 9:00'a kadar eve gitmiyorum ve akşam yemeğimi yedikten sonra bütçeler üzerinde çalışmaya devam ediyorum. Teklif verdiğimiz devlet ihalesi, peşine düştüğümüz ilk ihale. Pearce Manufacturing şimdiye kadar özel sözleşmelere odaklanmıştı. Pride Industrial'ı satın almak, devlet ihalelerine girme planımızın bir parçasıydı. Kazanacağımızdan emin olmak için mesai harcıyorum.

Jenna 10:30'da mesaj

atıyor. **Jenna: Uyanık**

musun? Onu geri aradım.

"Bu gece halka açık ilk üçlü seksimi gördüm," diye cevap veriyor. "Şey, yani, halka açık bir seks yoktu, ama bir restoranda üç erkek sevişiyordu. Bariz bir penis hareketi yoktu ama yine de bir sürü dil hareketi ve elleme vardı. Bir restoranda hiç böyle bir şey gördün mü?"

"Senden ne alacağımı asla bilemiyorum," diyorum, gülümsememi vücudumun her yerinde hissederek.

"Umarım bu bir anlaşma bozucu olmaz çünkü sana söylemek zorundayım, asla değişmeyeceğim."

"Asla değişme."

"Öyleyse beni merakta bırakma. Sana hiç böyle bir görüş bahşedildi mi?"

"Olduğunu söyleyemem."

"Çok sıcaaktı. İyi ki yemekte yanımda sen değil de Tilly vardı. Seni ellemeye başlayabilirdim."

Tanrım, bütün gün onu düşündüm. Şu anda aklımdan geçen düşünceler sadece onun bana yardımcı olabileceği düşünceler. "Eve mi gidiyorsun?"

"Evet, az önce restorandan çıktım." "Onun yerine buraya gel."

"Üçlü seks hakkında düşündükten sonra azdın mı?"

"Bunun üçlü ile bir ilgisi yok."

Beni tercih ettiğimden çok daha uzun süre bekletiyor ve sonunda "Tamam, ama eğer yatıya kalacaksam, spor saatinde rüyalarımı bölmesen iyi edersin" diyor.

Ona adresimi mesaj attım ve on beş dakika sonra geldi, bir moda çekiminden çıkmış gibi görünüyordu.

Uzun saçları dalga dalga omuzlarına dökülüyor.

Yüzü mükemmel bir güzellikte.

Yalnız bırakmakta zorlandığım dudakları onun imzası olan kırmızıyı taşıyor.

Bronz omuzlarından biri çıplak, giydiği siyah beyaz bluzun iri firfırları vücudunu diğer omzundan bu omzuna çaprazlamasına kesiyor. Siyah, metalik, pileli eteği belki de onu giyerken gördüğüm dizlerini göstermeyen ilk etek.

Askılı stiletolarına bakıyorum. Bu sabah giydiklerinin aynısı. "Bunların içinde nasıl hayatta kalabiliyorsunuz?"

Bana doğru ilerliyor, ellerini belime doluyor. "Yılların pratiği." Beni öpüyor. "Ayrıca, ayaklarıma masaj yapmaktan hoşlanan erkekler bulduğumda da yardımcı oluyor."

Ellerimi kışına yerleştirdim. "Buraya ayak masajı için mi geldin?"

"Hayır, buraya orgazm olmak için geldim ama ellerinizin ayaklarımda olmasına hayır demem."

Onu oturma odamdaki kanepeye götürmeden önce dudaklarımı tekrar onunkilerin üzerinde gezdiriyorum. "Yemek nasıldı?"

Yanıma oturuyor ve ayakkabısını çıkarabilmek için bana en yakın bacağını yukarı çekiyorum. "Şey, akşam yemeğimin en sevdiğim kısmı olan ateşli ellemeyi zaten biliyorsun. Bunun dışında yemek güzeldi. Frankie'nin dün bizim için hazırladığı makarna kadar iyi değildi ama yine de iyiydi. Ve Tilly'nin işi güvende, bu yüzden geceyi onun için yeni iş seçeneklerini gözden geçirerek geçirmek zorunda kalmadık. Gerçi Kristen'ı yeni saç kesimi konusunda ikna ettiğimiz bir telefon görüşmesine zaman ayırmak zorunda kaldık. Dürüst olmak gerekirse, kadınlar kuaföre gittiklerinde yeni bir ayrılık yaşamadıklarını doğrulamak zorunda kalmalılar."

Diğer bacağına hafifçe dokunarak diğer ayağını istediğimi belirtirken ona bakıyorum. "Tilly'nin işinin güvenli olmadığını mı düşünüyordun?"

Diğer ayağını bana verirken seksi bir gülümsemeyle yüzüme vuruyor. "Bu şimdiye kadar aldığım en iyi ayak masajı olacak, değil mi?"

"Diğer erkeklerin sana nasıl dokunduğunu konuşmayacağımız konusunda anlaştığımızı sanıyordum."

Gülümsemesi büyüyor ve beni öpmek için eğiliyor. "Az önce karar verdim, kesinlikle yatıya kalacağım."

"Karar verecek bir şey yoktu."

"Bazen Patron Beckett'ın hayranı oluyorum. Bu da o zamanlardan biri." Arkasını kanepeye yaslıyor. "Ve evet, sen ve o iğrenç fotoğrafçıyla olan fotoğraf çekiminden sonra Tilly'nin işinin güvende olmadığını düşünmüştüm. Patronu seni tekrar işe aldirmaya niyetliydi ama şimdi istediği başka birini buldu."

Bu iyi bir şey çünkü tekrar yapmak için geri dönmeye hiç niyetim yok.

Ayağını elime alıp masaj yapıyorum. Eli anında pazuma geliyor ve onu sıkarken, "Aman Tanrım, Beckett, bundan sonra ayak masajı ve orgazm arasında seçim yapmakta zorlanabilirim," diyor.

"Ben seni korurum. Sorumluluk alma konusunda iyiyimdir."

"Doğru söylüyorum" derken telefonundan bir mesaj geliyor. Sonra çantasına uzanıyor. "Özür dilerim ama bu mesajı kontrol etmem gerekiyor. Bugün yeni bir müşteri aldım ve ona son dakikada acil bir konuda yardım edeceğime söz verdim."

O müşterisiyle beş dakika boyunca gidip gelirken ben de onun ayakları üzerinde çalışıyorum.

Telefonunu çantasına geri koyduğunda, "Adeline Spencer arıyor. Onu tanıyor musun?"

Adeline'ı biliyorum ama tanımıyorum. Etkileyici bir moda markası oluşturmuş bir model. "Onunla tanışmadım, hayır."

"Onunla müşteri olarak anlaşmak, büyümek için ihtiyacım olan görünürlüğü sağlayacak." Nefes alıyor. Gözleri heyecanla parlıyor. "Bu genişlemede bana yardımcı olacak bir yatırımcı bulmaya karar verdim."

Ona bakıyorum, ellerim yavaşlıyor. "Olası yatırımcıların bir listesini ister misin?"

"Listeyi çok isterim." Eğilip ensemden tutuyor ve dudaklarıma bir öpücük konduruyor. "Teşekkür ederim."

Ayağını bıraktım. "Yarın sana getiririm. Ve şimdi" -ayağa kalkıyorum -"Ağzıma almamın vakti geldi."

Ayağa kalkıyor ve tek kelime etmeye fırsat bulamadan onu omzumun üzerinden kaldırıp üst kattaki yatak odama taşıyorum. Onu soyup altıma almak için duyduğum ihtiyaç çok yoğun. Ve bu öyle bir ihtiyaç ki, doyurmak için birden fazla orgazm gerekecek.

JENNA

Uyandığında hava kararmıştı.

Bu sefer Beckett beni uyandırmaya çalışmadı.

Yataktan çıkmak için benden uzaklaşırken ona uzanıyorum. Parmaklarımı onunkilerin arasından geçirerek onu kendime geri çekiyorum.

"Saat dört buçukta seks yapmamaya ne oldu?" diyor vücudu tekrar benimkiyle buluştuğunda.

Gülümsüyorum ve gözlerimi açıyorum. "Saat dört buçukta hâlâ seks yok ama gitmeden önce bir dakikalığına gözlerini istiyorum."

Gözleri kırışıyor.

Lanet olsun, çok güzeller.

"Ne zaman istersen gözlerim senindir." Günün bu saatindeki sesi belki de diğer zamanlardan bile daha güzel. Tüm çakıl taşları ve derinlik, bir gün beni uyumam gereken bir zamanda seks yapmaya ikna edip edemeyeceğini merak etmeme neden oluyor.

İstedigimi verdikten sonra dudaklarıma bir öpücük konduruyor. "Kahvaltıyı ne zaman istersin?"

"Benim için mi pişiriyorsun?"

"Hayır. Martha altıda burada olacak." "Martha senin diğer sevgilin mi?"

Gülümsüyor. "O benim hizmetçim."

"Tanrıya şükür. Tüm enerjini benim orgazmlarım için saklamalısın." "Bu konuşmanın gidişatına bakılırsa bir tanesine doğru."

"Hayır, yapamazdık. Hâlâ bir George rüyası görmeye çalışıyorum."

"Dün gece görmedin mi?"

"Beni yordun. Bedenim kadar beynim de kendinden geçti. Görünürde bir rüya bile yoktu. Yedi gibi kahvaltıya hazır olurum. Önce senin düşunu kullanacağım."

"Hepsi senin. Kahvaltı için bir tercihin var mı?"

"Şaşırt beni. Kahvaltıda sevmediğim hiçbir şey yok." "Tamam.

Hayallerinin peşinden koşmaya devam et."

Giyinip yatak odasından çıkmasını dinlerken mutlu bir iç çekiyorum.

Beckett'la birlikte olmak şimdiye kadar çıktığım diğer erkeklerle birlikte olmaktan daha kolay geliyor.

Altı buçuğa kadar uyuyorum. George'un rüyası yok ama Beckett'ın rüyası var ve bu rüya şimdiye kadar gördüğüm tüm George rüyalarından çok daha iyi değilse ne olayım. Beckett'ın burada, bu yatakta bizzat deneyimleyemediğim için hayıflanıyorum.

Dün gece dairesini kontrol etme şansım olmadı. Tek gördüğüm oturma odası, asansör ve yatak odasıydı. Bu birkaç şeyden dekorasyon tarzının griler, kahverengiler ve siyahlardan oluşan süper erkeksi olduğunu görebiliyorum. Yatak odası etkileyici ve tavandan tabana pencereleri, en az 20 metre yüksekliğinde olması gereken tavanı ve gösterişli koyu renk mobilyalarıyla şimdiye kadar uyuduğum en lüks yatak odalarından biri. Yine de benim asıl sevdiğim buradaki alan. Bu alana rahatlıkla beş oda sığdırabilir. Bu ve Manhattan manzarası arasında, burası benim yatak odam olsaydı burada saatler geçirirdim. Hayatım boyunca zenginlikle yaşadım ama Beckett'ınki bir üst seviye.

Banyosuna benim için bir havlu bıraktı ve duş aldıktan sonra giymek için onun gömleklerinden birini bulmayı kendime görev edindim. Beckett bana açık bir kitap olduğunu söylemişti, bu yüzden bunu kıyafetlerinin de bana açık olduğu anlamına alıyorum. Tanrım, adamın dolabında sayamayacağım kadar çok gömlek asılı.

Gömleğini dün gecedan kalma eteğimle takım yapıp belimde düğümlüyorum ve üstteki birkaç düğmeyi açık bırakıyorum. Sonra yatak odasından çıkıyorum ve mutfakını bulmak için alt kata iniyorum.

Beckett'ın çatı katı dört kata yayılmış durumda. Mutfak ikinci katta ve mutfakı görür görmez burada yemek yapacağımı anlıyorum. Çoğunlukla gri ve siyah tonlarının hakim olduğu bu mutfak ferah ve şık. Tezgâhlar ve backsplash'ler lüks kristal gri kuvarsitten yapılmış ve bana yemek yapmadığını söylemiş olmasına rağmen Beckett'ta bir insanın isteyebileceği her türlü alet var.

"Günaydın Jenna," diye selamlıyor hizmetçisi beni.

Beckett'a Martha'nın sevgilisi olup olmadığını sorduğumu hatırlayarak gülümsemesine karşılık veriyorum. Bu kadın yetmiş yaşlarında görünüyor. "Günaydın, Martha." Topuz yaptığı gri saçları, yuvarlak gözlükleri, önlüğü ve elindeki kalem ve defterle Martha bana büyükannemi düşündüren türden bir verimlilik hissi veriyor. O kadın evinde çok sıkı çalışırdı ve Martha'nın da Beckett için aynı şeyi yaptığını hayal ediyorum.

Central Park'a bakan pencerelerin önünde duran uzun yemek masasına doğru ilerliyor. "Oturmak isterseniz, kahvenizi getireyim."

Mutfığa ve hazırladığı kahvaltıya göz gezdiriyorum. Beckett'a "bana sürpriz yap" dediğimde, beni bu kadar çok yiyeceklerle şaşırtmasına gerek olmadığını söylemeyi aklıma not ediyorum. Martha bizim için pastırma, yumurta, sosis, krep, kruvasan ve meyve hazırlamış.

Bakışlarıyla tekrar buluştuğumda, "Kahvemi kendim yapsam sorun olur mu? Biraz titizimdir. Ayrıca yemek yapmayı çok severim ve bu mutfak şimdiye kadar gördüklerimin hiçbirine benzemiyor."

Gülümsüyor. "Beckett bana nasıl kahve tercih ettiğine dair talimatlar verdi ama kesinlikle kendi kahveni yapabilirsin."

Telefonumu çıkarıyorum. "Ayrıca, biraz müzik açsam sorun olur mu?"

Birkaç dakika boyunca beni sessizce izlerken gülümsemesi yavaşça büyüyor. Beni değerlendiriyormuş gibi hissediyorum; aynı zamanda bu değerlendirmenin iyi bir değerlendirme olabileceğini de hissediyorum. "İstersen ses sistemine bağlayabilirsin."

Benim dilimden konuşuyor ve bir dakika sonra telefonumu bağladım ve AJ Mitchell ve Ava Max'in "Slow Dance" şarkısı mutfığı dolduruyor.

Martha bana mutfığı hızlıca gezdiriyor ve her şeyin nerede olduğunu gösteriyor. Sonra bana başka bir odadaki bir şeyle ilgilendikten sonra kahvaltı servisi için geri döneceğini söylüyor.

O bu bilgiyi aktarırken Beckett da bize katılıyor.

"Bizi yalnız bırakabilirsin Martha," diyor. "Buradan itibaren kahvaltıyla ben ilgileneceğim."

Hem bu konu hakkında hem de bugün onun için yaptığı bazı ayak işleri hakkında konuşmalarını izliyorum. Edindiğim izlenime göre ya uzun süredir onun için çalışıyor ya da daha kısa sürede iyi bir ilişki kurmuşlar. Her iki durumda da birbirlerine duydukları sevgi çok açık.

Martha ayrılırken Beckett'ın mavi gözleri benimkileri buluyor.

Benim gözlerim de onun takım elbisesini buluyor.
Aslında mutfağa girdiği anda zaten bulmuşlardı.
Şimdi yeniden keşfediyorlar.

"Gömleklerimin içinde seni seviyorum," diyor yaklaşarak.
"Yeterince gömleğin olduğundan emin değilim." Takım elbisesine bakmamak için kendimi zor tutuyorum. Bugün koyu gri üç parçalı bir takım elbise, beyaz elbise gömleği ve siyah kravat seçmiş. Hepsi çok dikkat dağıtıcı.
Eli belime dolanıyor ve ağzı kulağıma yaklaşıyor. "Bu sende kalsın. Sana benden daha çok yakışıyor."

Ellerim göğsüne gidiyor. İki gün önce benim olduğunu iddia ettiğim göğsüne. Sanırım Beckett bile bunu yaptığının farkında. Ellerim göğsünü bulduğunda beni öpüyor. Çabucak değil ve kesinlikle basitçe "Günaydın" diyecek şekilde değil. Hayır, bu "Seni becermek istiyorum" türünden bir öpücük ve ben de bunun için buradayım.

Ağzımla işi bittikten sonra nasıl nefes alacağımı hatırlamakta biraz zorlanıyorum. Ayrıca düşüncelerimin nerede olduğunu hatırlamakta da zorlanıyorum. Bu yüzden akıllıca bir şey söylemek yerine, "Bu pencereler seks için yapılmış." diyorum.

Dudakları seğirirken aynı anda gözlerine sıcaklık doluyor. Sonra etrafımdaki kolu sıkılaştırıyor. "Seni pencerede becermemi mi istiyorsun?"

Takım elbisesinin ceketini
kavıyorum. "Evet."
"Anlaşıldı."

"Bu not edilmesi gereken çok önemli bir şey. Kesinlikle unutulacak bir şey değil."

"Bana not etmemi söylediğin hiçbir şeyi unutmaya niyetim yok." Bugünü atlatamayabilirim.

Beckett'ın şehvetinin sersemliği içinde geçirebilirim.

Çalan şarkı bitiyor ve yeni bir şarkı başlıyor. Shawn Mendes'ten "Fallin' All In You". Son zamanlarda evimin etrafında dans ettiğim bir şarkı ve bana "Benimle dans et" deme ilhamı veriyor.

Bu benimle dans etmesini ikinci isteyişim ve bu sefer hiç tereddüt etmiyor.

"Kahvaltın soğuyor," diye mırıldanıyor benimle birlikte hareket ederken.

"Mutfağın tamamen dolu ve buradaki tüm aletleri nasıl kullanacağımı biliyorum. Yiyecekleri yeniden ısıtabiliriz. Yapamayacağımız şey ise bu anı bir daha asla geri getirememek."

Bakışları uzun bir süre düşünceli bir hal alıyor ve sonra dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirerek, "Düşünce tarzını seviyorum," diyor.

Ona gülümsüyorum. "Burada bir spor salonun mu var? Yoksa ayrılıp geri mi döndün?"

"Tam donanımlı bir spor salonum ve squash kortum var." "Ben hiç squash oynamadım."

"Bir oyun oynayalım."

"Ah, hayır, yapacağımızı sanmıyorum." "Neden?"

"O oyunun ne kadar terli olduğunu gördüm. Beni o kadar terli görmene gerek yok."

Gözleri eğlenceyle parlıyor. "Seni becerirken terlediğini görmemde bir sakınca yok ama spor söz konusu değil öyle mi?"

Gözlerim irileşti. "Seks sırasında terlemem."

Kıkırdıyor. "Terlersin. Ve eğer yapmazsan, her şeyi yanlış yapıyorum demektir."

"Konuşmanın bu kısmını görmezden gelmeyi seçiyorum. Bana kalırsa seks sırasında terlemiyorum. Sen bana orgazm yaşatmakla meşgulken ben harika görünüyorum."

Benimle dans etmeye devam ederken kolunu belime doluyor ve ağzını kulağıma yaklaştırarak beni kendine çekiyor. "Ben bunu yapmakla meşgulken sen çok güzel görünüyorsun. Seni squash oynarken görmeyi ne kadar çok istediğimi not etmelisin."

Beckett yakın zamanda onunla bir oyun oynayacağımı düşünüyorsa, rüya görüyor demektir. Onun rüya görmediği şey, ya da *benim* rüya görmediğim şey mi demeliydim, bu sabah ne kadar çok keleştiği serbest bıraktığı.

Tüm bu keleşleri kontrol altına alma ihtiyacı duyarak ellerimi göğsüne bastırıyorum ve "Artık kahvaltıya hazırım" diyorum.

Hemen gitmeme izin vermiyor ve gittiğinde de bana bilmiş bir bakış atıyor. Ama farkında olduğu şeyi, yani bir kargaşa durumuna tehlikeli bir şekilde yakın olduğum gerçeğini kabul etmiyor. Bunun yerine, isteklerimi yerine getiriyor ve kahve yapıp kendimize kahvaltı hazırlıyoruz.

Masaya henüz oturmuştuk ki Ruby'den bir mesaj aldı. Birkaç dakika boyunca onunla ileri geri mesajlaşırken ben kreplerimi yiyorum.

Telefonunu yere bıraktığında, "O nasıl?" diye soruyorum. "Babam az önce ona maddi desteklerini kestiklerini söyledi."

"Vay canına, buna devam ediyorlar. Nasıl karşılıyor?" Onu sadece istediklerini yapmaya teşvik etmek için tehdit ettiklerini düşünmüştüm.

ona. Geçen gece Beckett'ın annesini gözlemledikten sonra ciddi olduklarını anlamalıydım. Annesi buz gibi soğuktu.

"Onun için sorun yok gibi görünüyor" derken gözlerindeki endişeyi görüyorum. "Ama sen endişelisin."

Bana cevap vermeden önce yumurtalarından biraz yedi. "Evet. Ruby'nin bir şeylerin maliyeti hakkında çok az fikri var. Sonsuz bir kaynağı varmış gibi para harcıyor."

"Belki bu onun için iyi olur."

"Ailemiz onu bu kadar uzun süre şımartmamalıydı. Bu ya iyi olacak ya da kaba bir uyanış olacak."

Ailesinin Ruby'yi şımarttığını duyduğuma şaşırdım. Geçen gece pek de şımarık insanlar gibi görünmüyorlardı. Ama çocuklarını şımartan ebeveynleri bilen biri varsa o da benim. Ailem Kristen'in hayatını finanse ediyor. Onlardan para almayı yıllar önce bıraktım, ama o lüks yaşam tarzının tadını çıkarmak için hala onlara güveniyor.

Telefonum bir mesajla çalıyor ve hızlı bir bakışla bunun hoşuma gitmeyecek bir haber olduğunu anlıyorum. Kristen kötü haber kodumuzu kullanırken değil.

Kristen: KIRMIZI KOD

"Aman Tanrım," diye mırıldanıyorum, telefonumu kaydırarak. Sonra Beckett'a, "Kendini hazırla. Kız kardeşim bana kötü haberler vermek üzere."

Jenna: Bugün tek boynuzlu atlar ve gökkuşaklarıyla yaşıyormuşuz gibi davranabilir miyiz?

Kristen: Bir uyarı, annem bugün aile yemeği düzenlemek için seni arayacak.

Jenna: Bu neden kırmızı kod?

Yani, annem sık sık aile yemekleri düzenliyor.

Kristen: Yaptığın onca seks hızlı düşünmeni engelliyor.

O konuda haksız değil.

Jenna: Belki de. Söyle bana.

Kristen: Beckett'ı orada istiyor.

Tanrım.

Olamaz.

Zaten bir kez aileme maruz kaldı. Onu tekrar onlarla oturtmadan önce birlikte daha fazla zamana ihtiyacımız var.

Kristen: Sana kırmızı kod olduğunu söylemiştim.

Jenna: 1'den 10'a kadar bir ölçekte, bunun için ne kadar zorlayacak?

Saldırıya hazırlıklı olmalıyım.

Kristen: *bir milyon gülme emoji ekleyin*

Kristen: Eğer direnirsen, doğrudan adamın kendisine gideceğinden neredeyse eminim.

Başımı kaldırdığımda Beckett'ın kahvesinden biraz içerken beni ilgiyle izlediğini görüyorum.

"Ne?" diye soruyor, yüzümdeki "Beni hemen öldür" diye bağırın ifadeye bakarak.

"Annem." Cidden, konu aşk hayatıma geldiğinde onun müdahale düzeyi hakkında onunla sert konuşmalar yapmamız gerekiyor. Bunu hep yapıyor. Sanki bir erkek bulamayacağımı ve onu tek başıma tutamayacağımı düşünüyor.

Kaşları birbirine yaklaşıyor. "Ayrıntılara girmen gerekecek Jenna."

"Annem seni arar ya da seni görmeye gelirse ve bir aile yemeğine katılmanı isterse, hayır de. Görünüşe göre şu anki görevi seni yemeklerimizden birine sürüklemek."

Kaşları birbirine çarpmayı bıraktı. "Ya evet demek istersem?"

"Neden böyle bir şey yapmak isteyesin ki?"

"Neden istemeyeyim?"

Tanrım, ne söylediği ya da ne düşündüğü hakkında hiçbir fikri yok. Maria Blaise bu çöpçatanlık işinde hafife alınacak bir kadın değil.

Derin bir nefes alıyorum ve onu annem hakkında eğitmeye devam ediyorum. "Bir erkekle çıktığımı öğrendiğinde bunu yapar. Hemen devreye girer ve kontrolü ele almaya çalışır. Önce seninle tatlı tatlı konuşur ve ondan hoşlanmanı sağlar. Sonra da benimle ve ailemle daha fazla zaman geçirmen için yollar tasarlar. Onun amacı bu, anlıyor musun? Beni evlendirmek istiyor. Ve bu konuda yardıma ihtiyacım olduğunu düşünüyor. Siz farkına bile varmadan, tüm zamanınızı ele geçirecek ve düşüncelerinize karışırken kendini hayatınızın içine sokacak. Kafanı allak bullak edecek ve hayattaki hedeflerinin ne olduğunu bile hatırlamayacaksın çünkü tek düşündüğün benimle evlenmekten nasıl kaçacağın olacak." Duraksıyorum. "Johnathon kız kardeşimle böyle nişanlandı. Bunu Kristen'a söyleyecek değilim ama işin gerçeği bu."

Beckett tüm bunları düşündükten sonra basitçe, "Bana uyar," diyor.

Gözlerimi kırptırdım.

Ve ona dik dik baktım.

"Ne?" Yani, söylediğim tek bir kelimeyi bile duydu mu?

"Jenna," dedi, "bırak annen işini yapsın. Ben yetişkin bir adamım ve kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Öyle olduğunu biliyorum ama seni paylaşmak zorunda kalmadan önce seninle yalnız kalmak istiyorum. Ve dürüst olmak gerekirse, annemin geri çekilmeyi ve kendi ilişkilerimi yürütmeme izin vermeyi öğrenmesi gerekiyor."

Kahvaltısını bitiriyor. "Ben de yalnız kalmak istiyorum ama aynı zamanda senin için önemli olan insanları da tanımak istiyorum. Bu yemeği kabul etmeyi düşün."

Buna cevap verme şansım olmadı çünkü Beckett'a cevaplaması gereken bir telefon geldi. Ona söyleyeceğim şey, bu yemeği kabul etmeye hiç niyetim olmadığı olurdu. Annemin biraz sabırlı olmayı öğrenmesi gerekecek.

O telefonda konuşurken kahvaltımı bitirip masayı topluyorum. Telefon görüşmesini bitiriyor ve eşyalarımızı toplayıp asansöre doğru ilerliyoruz.

Beckett, "Ofise giderken seni eve bırakacağım, sonra Davis dönüp seni işe götürmek için alabilir," diyor.

"Teşekkür ederim ama bu sabah Adeline Spencer ile evinde buluşacağım."

"Davis seni bırakabilir."

"Şoförünün beni bir yerlere götürmesine ihtiyacın yok, Beckett."

"Bu sabah arabaya ihtiyacım yok." "Arabayı senin almanı istiyorum." diye eklerken gözleri o kendine özgü yoğunluğuyla parlıyor.

Doğal içgüdüm ona hayır demek, ama bir an için bununla oturup hissetmeye çalışıyorum. Teklif ettiği şeyi gerçekten istemiyor muyum yoksa sadece inatçılık mı yapıyorum anlamaya çalışıyorum. "Senin gibi erkeklere alışık değilim," diyorum usulca.

"Benim gibi erkeklere mi?"

"Evet, senin yapmaya çalıştığın gibi benimle ilgilenen erkeklere. Sanırım bunu biraz bunaltıcı buluyorum."

"Buna alışman gerekecek çünkü sana başka türlü bakmaya niyetim yok" derken yoğun bakışları dikkatimi vermemi istiyor.

Bununla birlikte, kontrolü ele almaya devam ediyor ve asansör geldiğinde beni asansöre bindiriyor.

Kontrolü ele almasına izin verdim.

Ve her adımda, bu konuda aslında ne kadar iyi olduğumu fark ediyorum.

@thetea_gasp

ADELINESPENCER dün gece **@jennablaise** imzalı elbisesiyle kırmızı halıda göz kamaştırdı. İkili Perşembe günü Manhattan'da Aussie kahvesinin evi olan **@littlecollinsnyc**'de derin bir sohbette görüldü. Adeline yeni stilisti hakkında dün her zamanki Cuma moda paylaşımında Jenna'dan bahseden **@rodriguezgarciya**'ya övgüler yağdırdı. Bu hafta **@dianablack** de Jenna'dan bahsetti. Jenna'nın takipçi sayısı bir gecede 1 milyonun biraz üzerine çıktı. Çay için toplanın: bu kız bir yerlere gidiyor. Yan not: Avustralya kahvesinin tadının bu kadar güzel olduğunu kim bilebilirdi? Adeline'i orada gördükten sonra denemek için Little Collins'e gittik. Bu #ateş.

JENNA

Jenna: Bu galaya evet demek hayatımda verdiğim en kötü karardı.

Shona: Gerçekten mi? Zamanında verdiğin bazı kötü kararları hatırlıyorum.

Jenna: Beckett'in ailesi masamızda oturuyor ve Beckett sunuculuk yapmakla meşgul.

Shona: Aman Tanrım, annesi.

Jenna: Doğru ya.

Shona: Babası sana iyi davranıyor mu?

Jenna: Kaba davranmıyor ama kibarlık biraz abartılı olabilir. Tek söyleyebileceğim Ruby için Tanrı'ya şükür.

Shona: Sanırım Beckett'in kız kardeşinden hoşlanacağım. Gerçekten isterdin.

Beckett'in bana doğru geldiğini görüyorum.

Gitmem gerek. Umarım Graham bu hafta sonu orgazm vaatlerini yerine getirir.

Shona: Oh kızım, hiçbir fikrin yok. Sonra konuşuruz xx

Beckett yaklaşırken ayağa kalkıyorum, bana ulaştığında ona doğru ilerliyorum. "Sesinizin bu tür olaylar için yaratıldığını söyleyen oldu mu hiç?"

Dudakları dudaklarıma değiyor. "Öyle değildi. Seni benimle kötü şeyler yapmaya ikna edebilmem için yapıldı."

"Tanrım. Bir kızın, erkeği toplum içinde uygunsuz bir şey söylemek üzereyken önceden uyarılması gerekir."

Gözleri kızarıyor. "Hayır, erkeğinin söylediği şeyler karşısında hazırlıksız yakalanmasını izlemeyi tercih ettiğini bilmeli."

Annabelle bize katıldığında sözümüz kesiliyor. "Beckett, bir dakikanı alabilir miyim lütfen?" Beckett'la konuşuyor ama bana bakıyor. Aslında ters ters bakıyor desek daha doğru olur.

Geldiğimiz andan itibaren Annabelle bana hançer saplıyordu. Beckett'ı sunuculuk rolüne hazırlanmak için yanından uzaklaştırabildiğinde çok memnun oldu. Ona, Beckett'ın bir konuda yardımcım olmak yerine beni orgazmlarla öldürmeyi hayattaki misyonu haline getirdiğini söylemekten kaçınmak zorunda kaldım.

Beckett elini belimde tutarak ona baktı. "Ne oldu?"

Bakışlarını ona çeviriyor. "Müzayede bittiğinde nelere dikkat etmen gerektiğini konuşmak istiyorum."

"Bütün bunları dün konuştuk Annabelle." Sesinde bir hayal kırıklığı seziyorum. O not için gerçekten buradayım. Tanrım, bu kadın beni bir kaltağa dönüştürüyor. Bunun üzerinde çalışmalıyım.

"Oh, sevgilim, hayır yapmadık. Doğru düzgün değil," diyor. Ona erkeğime sevgilim demeyi bırakmasını söylemek istiyorum.

Ancak bunu ona söylemiyorum.

Gerçekten de çenemi kapalı tutma konusundaki üstün yeteneğim için bir madalyayı hak ediyorum.

Tam zamanında Beckett'a bakıyorum ve onu çenesini düzeltirken yakalıyorum. "Bana bir dakika ver," diyor.

Birkaç saniye bekledi ve sonra gerçekten bir dakika demek istediğini anlayınca, "Seni arkada bekleyeceğim," dedi.

Kadının hakkını teslim etmek lazım, bu galada harika bir iş çıkarmış. Göz alıcı beyaz ve altın rengi süslemelerden balo salonundaki ışıltılı ışıklara ve davetli listesine kadar her şeyi çok iyi ayarlamış. Ve sanat eserleri için gelen tekliflerle, hayır işleri için milyonlar toplayacak.

Beckett o gittikten sonra bana döndü. "Çok uzağa gitme. Mola bitmeden önce otuz dakikam var ve bu süreyi seninle geçirmek istiyorum."

Ona gülümsüyorum. "Burada olacağım."

O ayrılırken Ruby de bana katıldı. "Annabelle'le nasıl gidiyor?"

Ona bakıyorum, gözlerindeki bilmiş bakışı alıyorum. "Sanki onunla sorun yaşamamı bekliyormuşsun gibi konuşuyorsun."

"On iki yaşından beri Beckett'ın peşinde. Onunla sorun yaşamamı bekliyorum."

"Bu uzun bir süre." Ona aralarında bir şey olup olmadığını sormak istiyorum ama bu şekilde burnumu sokmak istemiyorum. Eğer bir şey öğrenmek istiyorsam, bu bilgi için doğrudan ona gitmeyi tercih ederim.

Yani, çoğunlukla.

Küçük bir parçam Ruby'ye tüm pislikleri anlatması için yalvarmak istiyor, böylece burada neyle uğraştığımı biliyorum. Ama yapmıyorum. Gelecekte bir noktada Beckett ile bu konu hakkında konuşmaya karar veriyorum.

Başını sallarken kaşları çatılıyor. "Evet, öyle ama bu konuda endişelenmeni gerektirecek bir şey yok. Ve hiçbir şey derken, kesinlikle tek bir şeyi kastetmiyorum." Odanın etrafına bir bakış fırlatıyor. "Hadi bir içki alalım."

"Sen git," diyorum kız kardeşimin bana söyleyecek bir şeyi olduğunu anlamamı sağlayan yüz ifadesiyle bize doğru geldiğini gördüğümde. "Beckett'a onu burada bekleyeceğimi söyledim."

"Sana bir içki getirmemi ister misin?" Ruby soruyor. "Hayır, böyle iyiyim."

Ruby gittikten birkaç dakika sonra Kristen bana ulaştı. "Az önce duyduklarına asla inanmayacaksınız," diyor.

"Muhtemelen inanmam." Ayrıca, muhtemelen umursamayacağım. Kristen'in dedikodu sevgisi benim paylaştığım bir sevgi değil.

Dudakları büzüldü. "Bir kez olsun beni eğlendir, Jenna. Lütfen." "Ben seni hep eğlendiririm."

"Yapmıyorsun. Ayrıca, sana bunu söylemeden önce, saçlarımın beni bir peri gibi göstermediğine yemin et." Sesindeki belirsizlik ve endişe tonu yanlış anlaşılabilir, buna üzülüyorum çünkü kız kardeşim çok güzel görünüyor.

Geçen gün kuaföre gitmeden önce Kristen'in uzun, sarı saçları vardı. Sonra, pixie kesim yaptırdı. Neyse ki hala sarı, çünkü o kadar saç kesip boyasaydı bu hafta nelerle uğraşmak zorunda kalacağımı *düşündükçe* ürperiyorum. Kesim uzun bir pixie kesimi ve bence ona çok yakışmış. Annem yine de fikrini saklayamadı ve erkek fatma ve kadınsı gibi kelimeler kullandı. Aslında gamine kelimesini daha önce hiç duymamıştım. Araştırmak zorunda kaldım. Annemize Kristen'in kesinlikle sokaklarda koşmaya terk edilmiş, ihmal edilmiş bir kıza benzemediğini söyledim. Bu da Kristen'i bir başka gözyaşı ve pişmanlık sarmalına sürükledi.

"Kris, çok güzel görünüyorsun. Lütfen inan bana."

Bir elini saçlarının üzerinde gezdiriyor, kendinden şüphe gözlerine yapışıyor. "Gerçekten mi? Cidden, şu anda herhangi bir erkeğin beni çekici bulabileceğini düşünabiliyor musun? Saçımı hiç kestirmemeliydim."

Elini uzatıp saçından çekiyorum. "Kes şunu. Büyüleyici görünüyorsun. Ve saçların tekrar uzayacak. Ama bilgin olsun, bu kesimi seviyorum."

"Bu kesimi sevmen iyi hoş da, şu anda herhangi bir erkeğin beni çekici bulup bulmayacağına dair soruma cevap vermediğini fark etmediğimi sanma."

"İki nedenden dolayı cevap vermedim. Birincisi, elbette erkekler sizden etkilenecek. Sadece odanın etrafına bakın. Dikkat ediyorlar. Ama ikincisi, ayrılıktan sonra biraz ara verip kendini toparlamak istemiyor musun?"

Bana aynı dili konuşmuyormuşuz gibi bakıyor. "Ah, Declan seni aldattıktan sonra hemen oraya geri döndün mü dönmedin mi?"

"Evet, hemen birkaç randevuya çıktım ve hepsi de kötü bir fikirdi. Bu yüzden biraz nefes alıp Johnathon'ın yaptıklarını gözden geçirmen gerektiğini düşünüyorum. Yıllardır Kristen'la hiç vakit geçirmedin."

"Böyle şeyler söylerken ne demek istediğini anlamıyorum. Bu, aylardır bahsettiğin titreşimlerini yeniden şarj etme olayının bir parçası mı?"

"Hayır, bu temel kişisel bakım. Kendi başına zaman geçirmek iyi bir şey olabilir."

Beni başından savdı. Gerçekten farklı dillerde konuşuyoruz. "Pfft, kendi başıma zaman geçirmeye ihtiyacım yok. Aşk bulmam lazım ve bunu bir Cuma akşamı evde oturup çay içerek ve kedimi severek yapmayacağım."

Kristen ne çay içiyor ne de kedisi var, ama duygusunu anlıyorum. Ben de bu konuşmayı bırakmaya karar verdim. Hepimiz yolumuzu bulduk hayatı farklı yaşayacak. Kız kardeşim kendi zamanının nasıl geçtiğini anlayacaktır. "Tamam," diyorum, "bana asla inanmayacağım şeyi söyle."

"Oh," diyor, gözleri canlanıyor. "Görünüşe göre Annabelle New York'un yarısıyla yatmış. Bugünden önce bunu bilmiyordum. Ayrıca Tommy Dune, Marc Diamond ve Samuel Benson'dan gelen evlilik tekliflerini de geri çevirmiş. Bir şey değil."

Bu hafta başında tanıştıktan sonra Kristen'a Annabelle hakkında ne bildiğini sordum. Kristen bana bildiği birkaç bilgiyi verdi: Annabelle eski bir aileden geliyor; çalışmıyor, bunun yerine zamanını bir iş bulmaya adanmış.

Kocası y o k ; tam da tahmin ettiğim gibi dedikoducu bir yılan; ve arkadaşlarını çabuk harcayan bir ünü var.

Kristen'in bahsettiği üç erkek de Annabelle'in çevresindeki kadınların koca adayı olarak sınıflandıracağı erkekler.

Ben yanıt vermeyince Kristen gözlerini kocaman açarak, "Belli ki başka birini bekliyor," dedi.

Beckett'a yapılan göndermeyi kaçırmadım. "O ilgilenmiyor."

Kristen'in dudakları kenetlenir. "Yine de, yerinde olsam gözümü ondan ayırmazdım." "Neye göz kulak oluyorsun?" Annem bize katılırken soruyor. "Beckett'ın kışına," diyorum, Kristen'in annemi aramıza sokmasını istemediğim için.

Annabelle hakkında konuşmak. Tanrı biliyor ya, annemiz dedikoduyu seviyor. Ona koşturacak bir şey vermemize gerek yok.

"Nerede o adam?" diye soruyor. "Onunla bir dakika konuşmam lazım."

"Yok," diyorum. Son yirmi dört saat içinde üç kez onu yarın akşam yemeğe davet etmemi istedi. Her seferinde hayır dedim. Evet demezsem annemin doğruca Beckett'a gideceğini söylediğinde kız kardeşimin haklı olduğundan hiç şüphem yok.

Beni dinlemeye hiç niyeti olmadığını gösteren o bakışını atıyor. "Hayatım, çıktığın adamı tanımak istiyoruz."

"Ben de onu tanımak istiyorum anne. Birbirimizi daha yeni görmeye başladığımızı unuttun mu? Ailemizi ona zorla kabul ettirmeden önce bizi yalnız bırakmalısın."

Beni başından savdı. Bu onun ve Kristen'in en sevdiği harekettir. "Adamı yıllardır tanıyorsun Jenna."

"Şu anda onu tanımaya başladığım şekilde değil," diyorum, ona ve her şeye burnunu sokmasına kızarak. "Lütfen onun ailemize katılma zamanına benim karar vermeme izin ver."

Beckett'ın bize doğru yürüdüğünü görüyorum. Annabelle'i de hemen onun yanında görüyorum.

Sonra Annabelle'in Beckett'ın kolunu tuttuğunu ve ona bir şeyler söyleyebilmek için onu durdurduğunu görüyorum.

"Konu mu?" Annem diyor ki. "Bu pek de doğru bir terim değil Jenna." Sesi gücenmiş gibiydi ama ben bunu sadece belli belirsiz algılayabiliyordum. Baktığım şeyi incelemekle meşguldüm.

Annabelle'in eli Beckett'ın göğsüne gidiyor.

Beckett elini hemen çeker.

Bu sadece konuşurlarken Annabelle'in ona daha da yaklaşmasına neden oluyor.

Beckett konuşmayla ilgilenmiyor gibi görünüyor, bu da benim içimden beşlik çakmama neden oluyor.

Yine de bu beşlik çakmayla aynı anda içimde birçok başka duygu olduğunu da söylemeliyim. Bu kadında hoşlanmadığım bir şeyler var.

"Jenna!" Annem sert bir sesle dikkatimi tekrar ona çekti. "Az önce söylediklerimin tek kelimesini bile duydun mu?"

"Ah," diyor Kristen, "sanırım şu anda biraz dikkati dağınık."

Annem Kristen'in bakışlarını takip ediyor ve Beckett'la göz göze geldiği anda gözleri parlıyor.

"Aman Tanrım," diye mırıldandım. Sonra kız kardeşime bakarak, "Bununla başa çıkmak için bir içkiye ihtiyacım var," diyorum.

Beckett'a onu burada bekleyeceğimi söyledim ama annemin ona acı çektirmesine tanık olamam, bu yüzden bara doğru ilerliyorum. Oraya varmam planladığımdan çok daha uzun sürüyor çünkü sürekli merhaba demek isteyen kadınlar tarafından durduruluyorum. Çoğu da gelecekte benimle çalışmakla ilgili bir şeyler söylüyor. Diana Black ve Adeline Spencer ile yeni bağlantılarım bu hafta işimde harikalar yarattı. Rodriguez Garcia'nın dün geceki Instagram paylaşımından bahsetmiyorum bile. Eğer Adeline'in eski modellik arkadaşıyla karşılaşırısam, içkiler benden olacak.

Sonunda bara varıyorum ve bir Eastside sipariş ediyorum. Ruby beni tanıştırdıktan sonra yeni favori kokteylim oldu. Barmen içkimi tam önüme koymuştu ki Beckett'ın eli belime dolanıyor.

"Beni beklediğini sanıyordum," diye mırıldanıyor kulağıma doğru.

Dokunuşundan ve sesinden gelen hisler içimde hareket ederken gülümsüyorum. "Bekliyordum ama annem fikrimi değiştirdi." Yüzümü ona dönüyorum. "Seni yemeğe davet etti mi?"

"Etti."

"Ve?"

"Ona yarın akşam için planlarımızı henüz kesinleştirmedığımızı söyledim." Duraksıyor. "Ona evet demelisin."

Elimi kalçasına götürüp orada dinlendiriyorum. Beckett'a dokunmak, kendimi yapmaktan alıkoyamadığım bir şey. Şu anda toplum içinde olmasaydık, anneme söylediği şey yüzünden ellerimi onun üzerinde gezdirirdim. Ona evet demesini beklerdim. Bu işi bana bırakması hoşuma gitti. "Bunu düşüneceğim."

Gözleri benimkileri arıyor. "Evet demeye niyetin yok, değil mi?"

Bir nefes veriyorum. "Bilmiyorum. Annem zor biri olabilir ve babam da özgüvenimi sarsabilir. Bu haftadan sonra kafam iyiiken bunların ikisiyle de uğraşmaya hazır olduğumdan emin değilim."

Bir şeyler söylemeye başlıyor ama Misty Parker sözümüzü kesiyor. "Jenna! Ohmigod, Adeline için seçtiğin o elbise için ölünür! Gelecek ayki Northrup Galası için elbisemde bana yardım etmeni istiyorum. Bana uyabileceğini söyle."

Ona önemli bir konuşmanın ortasında olduğumu ve biraz terbiye öğrenmesi gerektiğini söylemek istiyorum ama söylemiyorum. Ne de olsa ben bir Blaise'im. Annem bir Parker'a kaba davrandığımı öğrense dehşete düşerdi. Misty'nin ailesi New York'un en nüfuzlu ailelerinden biri ve annem onun annesine çok yakın.

Misty'ye gülümsedim. "Ben senin kızınım. Ofisimi ara ve buluşmak için bir zaman ayarlayalım."

Gözleri heyecanını yansıtıyor. "Teşekkür ederim, hayatım." Dikkatini tekrar bana vermeden önce kısa bir süre Beckett'a bakıyor. "İkinizi yalnız bırakayım. Böldüğüm için özür dilerim ama fırsatı kaçırmak istemedim." Havadan bir öpücükle bizden uzaklaştı.

Beckett beni kendine çekti. "Görünüşe göre seni paylaşmayı sevmiyorum." Ona bakıyorum. "Ben de seni paylaşmayı sevmiyorum."

Birkaç dakika gözlerimin içine bakıyor, sessizce beni süzüyor. Sonunda, "Belki de yarınki yemek konusunda haklısındır. Bütün bir günü sadece seninle geçirmek istiyorum."

Elimi boynuna doluyorum ve dudaklarını kendime çekiyorum. Onu öptükten sonra, "Sanırım bu bana bir konuda haklı olduğumu söylediğin ilk an olabilir" diyorum.

Yüzünde bir gülümseme beliriyor, tam olarak oluşmuyor ama yine de orada. "Pek çok konuda haklı çıktın Jenna." Sonra parmaklarını benimkilerin arasından geçirerek, "İşe dönmem gerekiyor," dedi.

Beckett'ın annesinin Annabelle ile derin bir sohbete daldığı masaya geri dönüyoruz. Ve tüm sürprizlerin sürprizi, aslında, sanırım birbirlerini uzun zamandır tanıdıkları için olmamalı, süper arkadaş canlısı görünüyorlar. Bütün gece birlikte oturduğum buz kraliçesi gitmiş, yerine sıcaklığın kraliçesi gelmiş.

Midemde düğümler oluşuyor. Ki bundan nefret ediyorum.

Beckett ve Annabelle'i kıskanmıyorum, ama sanırım Annabelle'in gülümsemesini istediğim kadından gülümsemeyi başarmasını biraz kıskanıyorum. Bu duyguyu hissetmekten hoşlanmıyorum. Hele de zihnimde ve bedenimde bir dizi başka duygu ve düşüncenin, yani güvensizliğin çağlamasına neden oluyorsa.

Masaya vardığımızda Annabelle bize doğru bakıyor. "Jenna, işte buradasın." derken gözlerindeki zehri kaçırmıyorum. Ben de tam Margaret'a Beckett'in sana ne kadar iyi davrandığını, o konuda sana yardım ettiğini söylüyordum." Biraz kaşlarını çattı. "Sana tam olarak ne konuda yardım ediyordu?"

Beckett babasıyla bir konuşmanın içine çekildi, ben de Annabelle ve annesiyle olan bu konuşmada tek başımayım. Oh, ne güzel. Margaret düşünce sürecimi karıştıran bir ilgiyle beni izliyor. Mantıksız düşüncelerimi ortaya dökmeden önce kendimi affettirmek istiyorum ama görgü kurallarım kalmamı gerektiriyor. "Aslında, bir yardım müzayedesinde benimle çıkmak için para ödedi ve o noktadan sonra ilişkimiz ilerledi." Yani, bu haber sosyal medyada dolaşıyor, o yüzden bilmiyormuş gibi mi yapıyor yoksa gerçekten haberi yok mu anlayamıyorum.

Annabelle göz kırptı.

Tamam, numara yapmıyordum.

Margaret Annabelle'e baktı. "Vergi indirimiydi."

Annabelle soğukkanlılığını geri kazanır. "Oh, evet, bu mantıklı."

Yani, evet, mantıklı ama hayır, vergi indiriminden bahsediyorsak diğer randevularımız mantıklı değil. Orgazmlar talep edilemez. Bu düşünceyi paylaşmaktan kaçınıyorum.

Margaret tüm dikkatini Annabelle'e vermeden önce bana bir kez daha soğuk bir bakış atıyor. "Gelecek ay bir sabah çayı düzenliyorum ve senin de gelmeni istiyorum. Ayın onunda. Katılmanın faydalı olacağını düşünüyorum."

Birkaç dakika boyunca bu sabah çayı hakkında ileri geri konuştular, ben ise burada aptal gibi durup konuşmaya geri alınmayı bekliyordum.

Sonunda Margaret'in beni dahil etmek gibi bir niyeti olmadığını anladığımda, konuşacak başka birini arıyorum. İçimde kabaran garip ve fırcalanmış duygular alışık olmadığım, ne yapacağımı bilemediğim duygular.

Beckett'in babasıyla konuşmasını bölmek istemediğim için bunu yapmıyorum. Onun yerine, birkaç masa ötede durmuş bir arkadaşıyla konuşan kız kardeşimi buluyorum ve ona odaklanıyorum.

Ona ulaştığımda Kristen kaşlarını çatı. "İyi misin?"

Ben "Hayır, iyi değilim!" derken arkadaşı yanımdan ayrılıyor. Beckett'ın annesi tarafından çok kaba bir şekilde kovuldum ve Tanrım, eğer bugün Annabelle'le daha fazla konuşmaya katlanmak zorunda kalırsam, onu gözlerinden bıçaklayabilirim."

Kristen'in bakışları arkamdaki birine kayıyor ve bir dakika sonra babamız bize katılıyor.

"Hâlâ Mitchell'ın tablosuna teklif vermeyi düşünüyor musun?" Kristen ona soruyor.

"Hayır, fikrimi değiştirdim," diyor bana bakmadan önce. "Grayson gelecek ayki şirket yemeğinde senden ne istediğimiz hakkında konuştu mu?"

Aile şirketimiz Blaise Corporation her yıl Temmuz ayında bir yemek düzenler. Babam ve Grayson için büyük bir etkinlik ve tüm Blaise çocuklarının bir şekilde katkıda bulunması bekleniyor. Grayson benden yemekte konuklarla kaynaşmak için hazır olmamı istedi. Aralarına karışmaktan kastı, cazibelerini bir milyon katına çıkarmak ve yatırımcıları ile reklamcıların kendileriyle kalmalarını sağlamaktı. Hayır demek bir seçenek değildi.

Ben babama cevap verirken Beckett yanıma geldi. "Evet, her şey halledildi."

Babamın ciddi ifadesi yerinde duruyor. "Güzel. Bu yıl bu yemeğe çok şey bağlı. Hataya yer yok."

Hiçbir zaman hataya yer yoktur. Bir Blaise için değil. Bu bana söylemesi gereken bir şey değil; doğduğumuzdan beri bunu bize öğretti.

Babam Beckett'a bakıyor ve onu selamlıyor, "Beckett."

"William," diyor Beckett. Babam ve Beckett Kristen'in partisinde tanışmışlar. Biraz sohbet ettiler ve babam daha sonra bana yeni seçimimi Declan'ı onayladığından çok daha fazla onayladığını söyledi. Görünüşe göre sonunda babamın onayını kazanmanın bir yolunu buldum. Ne yazık ki, bu onun onayını kazanmak için umursadığım bir yol değil.

"Jenna'nın artık Adeline Spencer ve Diana Black ile çalıştığını gördün mü baba?" Kristen heyecanla söylüyor.

Onunla karşılıklı gülümsüyoruz. Kız kardeşim ve ben neredeyse tamamen zıt olabiliriz ama her zaman birbirimizin arkasını kollarız.

"Bunun akıllıca bir hareket olduğunu düşünüyor musun?" Babam söylüyor.

Babam hemen hemen hiçbir zaman benim gibi düşünmez, ama en azından işimin büyümesini destekleyeceğini hayal etmişim. Anlaşılan o ki benden farklı düşünmenin yollarını bulmakta asla başarısız olmuyor.

"Öyle," diyorum, bana hissettirdiğinden daha kendinden emin bir sesle. Üzerimde böyle bir güce sahip olmasına izin verdiğim için kendimi azarlıyorum ama her zaman yaptığım şey bu.

Dudakları düzleşiyor. "Aklını kullan Jenna. Etrafını iş profilini düşürecek kalitesiz kadınlarla çevrelemek istemezsin. Daha akıllıca düşün. Sana bundan daha iyisini öğrettim."

Sözleri yüzüme bir tokat gibi
indi. Kelimenin tam anlamıyla
hissediyorum.

Yüzüm yanıyor, göğsüm yanıyor, kalbim yanıyor.

Cevap veremeden, ki cevap verecek bir kelimem olduğunu da sanmıyorum, arkasından bakakalıyorum ve bunun olacağını nasıl olup da göremediğimi merak ediyorum.

"Kahretsin," diyor Kristen, şaşkın şaşkın bakarak. "Onun cevabının bu olacağını bilseydim asla böyle bir şey söylemezdim. Çok üzgünüm Jenna."

Acımı yutuyorum. "Önemli değil. Yani, hiç kimse babasının kendisine böyle bir şey söylemesini beklemez. Bunu bilemezdin."

Benimle Beckett'ın arasına bakıyor, onun yardımına muhtaç görünüyor. Göz ucuyla başını salladığını fark ediyorum. Bir saniye sonra, önümde durmak için hareket etti ve durumun kontrolünü ele aldı.

"O yanılıyor. Umarım bunu biliyordur" diyor.

Acımı daha fazla yutuyorum. Babamın az önce bana söylediklerinden sonra boğazımda ömür boyu kalacak bir acı var. Hepsini nasıl yutacağımdan emin değilim. "Rasyonel olarak, onun hatalı olduğunu biliyorum, ama konu babam, onun bana söylediği şeyler ve benim bu şeyleri işleme yöntemlerim olduğunda, bunların hiçbirisi rasyonel değil. Her zaman kendimden şüphe etmeme neden olacak şeyler söylemenin bir yolunu buluyor ve bugün de durum farklı değil."

"Beckett," diye sesleniyor Annabelle, "Vakit geldi."

Beckett ona başını sallar. "Bana bir dakika ver." Sonra bana geri döndü. "Onu aklından çıkar. Rakamlara odaklan. Bu hafta büyüdüklerini gördün. Yanıldığını anlamak için ihtiyacın olan tek kanıt bu."

Başımı sallıyorum ama bir şey söylemiyorum.

"Jenna," diyor, sesi sert bir ton alıyor. "Bana rakamlarını söyledin ve çok iyiler. Ben olsam bu rakamlarla bir işe yatırım yapardım. Baban ne söylediğini bilmiyor."

Bu dikkatimi çekti.

Beckett asla saçmalamaz ve asla kastetmediği bir şey söylemez.

"Bunu söylediğin için teşekkür ederim," diyorum usulca, her kelime doğrudan kalbimden geliyor.

Bana soru sorarcasına bakıyor. "İyi olacak mısın, yoksa Annabelle'i ertelemem mi gerekiyor?"

Tek ihtiyacım olan onu geciktirmesi.

"Ben iyiyim. Annabelle buraya gelip seni tuttuğum için başımın etini yemeden git."

Ağzını benimkine doğru eğiyor ve öpücüğünü bitirdiğinde, "Sahnede işim biter bitmez gidiyoruz" diyor.

Gülümsüyorum. "Geldiğimizden beri söylediğin en iyi şey bu."

Bu gece çok yoğundu. Benimle neredeyse hiç konuşmayan Beckett'ın annesiyle oturmak zorunda kalmak, Annabelle'le sohbet etmek zorunda kalmak, babamın bana beynimi kullanmamı söylemesini dinlemek zorunda kalmak arasında, keşke evde kalıp sıcak çikolata içseydim ve eski filmleri izleseydim diyorum. Beckett sunuculuğu bitirir bitirmez gideceğimizi söylediğinde, umarım bunu bitirdiği an olarak anladığımı biliyordur.

JENNA

"İşte buradasın," diyor Beckett, bana doğru yürürken. Bana ulaştığında, arkamdaki şezlonga oturabilmesi için beni yeniden konumlandırıyor. Sonra kollarını bana dolayarak, "Uyuyamadın mı?" dedi.

Pazartesi sabahı saat 2'yi biraz geçiyordu ve hayır, uyuyamadım. Zihnim hala Cumartesi gecesi galada babamla yaptığım konuşma üzerine düşüncelerim ve duygularım üzerinde çalışıyor.

Beckett sunuculuğu bitirir bitirmez bizi galadan uzaklaştırmayı başardı. Beni evine götürdü ve aklımı babamdan uzaklaştırmama yardımcı oldu. Daha sonra bizi Pazar sabahı erken saatlerde Hamptons'daki evine uçurdu ve akşam yemeğinden sonra eve uçmadan önce günü yüzerek, konuşarak ve harika bir seks yaparak geçirdik.

Annemin yemek davetini reddettik. Aslında Beckett bizim katılmamızı istemediğini açıkça belirtti. Galada babamın bana söylediklerinden etkilendiğini sanmıyorum. Öyle bir şey demedi ama. Sadece bütün gün benimle kalmak istediğini söyledi. Yaklaşık yarım saat önce uyandım ve uyumak için fazla gergin olduğumu bildiğimden düşünmek için çatı katıma çıktım.

"Tamamen uyandım," dedim ona sarılarak.

"Hâlâ babanın söylediklerini düşünüyorsun, değil mi?" "Evet."

Bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Bu gece Sarah'dan bir mesaj aldım. Eve, kocasının yanına gidiyor."

Gülümsüyorum, düşüncelerimi değiştirmeye yardımcı olmaya çalışması hoşuma gidiyor. Kuzeniyle ilgili bu gelişmeleri duymak da çok hoşuma gidiyor. Beni onun hakkında bilgilendirmeye devam ediyordu.

Onu görmeye gittiği ilk randevumuzdan beri. "O nasıl?"

"Sesi çığ geliyor. Evliliği yürütebileceklerinden emin değil ama ikisi de denemeye istekli. Josh bana iyi bir ilerleme kaydettiğini söyledi. İhtiyacı olan profesyonel yardımı aldığından emin ve hayatını yoluna koyabileceğinden umutlu."

Josh'un galaya katılması gerekiyordu. Onu tekrar görmeyi dört gözle bekliyordum ama son anda gelemedi.

Karanlık geceye bakıp evlilik, ilişkiler ve bunların gerektirdiği emek hakkında düşünüyorum. "Bir gün çocuk istiyor musun?" Soru ben durduramadan ağzımdan dökülüyor ve bu konuda geri adım atmak için kendini parlayan geçmişteki benin aksine -çünkü merhaba, henüz iki haftadır çıkmıyoruz bile- bu sorunun aramızda kalmasına izin veriyorum.

Beckett bunu anlayışla karşılıyor. "İstiyorum. İki çocuk iyi olur. Geniş bir aile istemiyorum. Ya sen?"

Gülümsüyorum. "Beş çocuk istiyorum." Aslında istemiyorum; sadece onunla biraz eğlenmek için bir dürtü hissediyorum.

Boynumu öpüyor ve mırıldanıyor, "Orgazm olmak için yalvardığın oranda, beş çocuk hayal etmek zor değil."

"Ben yalvarmıyorum."

"Öyle" derken dudaklarını boynuma bastırmaya devam ediyor.

"Yapmak zorunda değilim çünkü ağzını benden uzak tutamıyorsun."

Boynumu tutuyor, böylece yüzümü çevirip beni öpebiliyor. Dudaklarımla işi bittiğinde, eğlence ve sıcaklık dolu gözleri benimkilerle buluşuyor ve "Gerçekten kaç çocuk istiyorsun?" diyor.

"Üç."

"Beşten çok daha iyi bir sayı."

Onunla biraz daha oynuyorum. "Ayrıca iki köpek ve bir kedi istiyorum. Oh, ve bence çocuklar için evcil bir kuş da eğlenceli olur."

Dudakları seğiriyor. "Sanırım kız kıza hafta sonlarına gittiğinizde kocanızın tüm bu çocuklara ve hayvanlara bakıcılık yapmasını da bekliyorsunuz."

"Ah, Bay Pearce, bana kocanın çocuklara bakmasına bebek bakıcılığı denmeyeceğini söylediğinizi hatırlıyorum."

Beni tekrar öptü. Bu kez yavaşça, tüm düşüncelerimi ve nefesimi çalarak öpüyor. Bitirdiğinde gözleri gözlerimi bırakmıyor. "Ailenle çok seyahat edecek misin?"

Yüzüme yavaşça bir gülümseme yayılıyor. "Seninle bu oyunu oynamayı seviyorum."

Buna cevap vermeyip sadece cevabımı bekleyince, "Seyahat etmeyi severim ama üç çocukla zor olacağını tahmin ediyorum" diyorum.

"Kocanızın bunu kolaylaştıracağını düşünüyorum." "Yapar, yoksa canına okurum."

Bu beni gülümsetti. "Bundan hiç şüphem yok."

Birdenbire onun kucağında, yüzüm ona dönük, kollarımı ona dolamış olma ihtiyacı hissediyorum. Birkaç dakika sonra öyleyim ve kolları beni sarıyor.

Yüzümü ona doğru eğerek dudaklarına yavaş ve derin bir öpücük daha konduruyorum. Hava almak için kalktığımda, "Sıcak çikolata gibi hissediyorum" diyorum.

"Bunu yapmamı istediğin şekilde anlıyorum."

"Sen akıllı bir adamsın."

Kıçımı tokatlıyor. "Bırak beni."

Kalkmasına izin vermedim.

Onu tekrar öpüyorum ve sonra bırakıyorum.

İçkimi hazırladığı süreyi sevdiğim şehre bakarak ve bugün neler yapacağımı düşünerek geçiriyorum. Tüm iş randevularımı ve ilgilenmem gereken işleri gözden geçirirken Beckett'in düşüncelerimi babamdan uzaklaştırdığını fark ediyorum. Onunla geçirdiğim bu hafta sonundan sonra kendimi ne kadar desteklenmiş hissettiğimi de fark ediyorum.

Döndüğünde bu düşüncelerin tam ortasıdaydım. Bana içkimi uzatıyor ve tekrar arkama oturuyor.

Sıcak çikolatadan bir yudum aldıktan sonra, "Bu iyi. Sanırım mutfakta senin aradığın şeyi bulduk."

"Ne yani, dün sana yaptığım waffle'ları beğenmedin mi?"

Gülüyorum. "Doğru, pardon, çünkü şaheserini unutmuşum. Demek istediğim, waffle kızartmak çok zordur ve sen bu konuda çok başarılıydın."

"Dikkatli ol Jenna, beni böyle yaralamaya devam edersen bir daha sana aşçılık yeteneklerimi sunmayabilirim." diye hırlamadan önce boynumu hafifçe ısırarak dişlerini gösteriyor.

"Aşçılık yeteneklerin olmadan da yaşayabilirim ama lütfen dans yeteneklerini benden asla alma." Beckett hafta sonu boyunca mutfağında benimle iki kez dans etti. Adamın hareketleri var ve her dans edişimizde birkaç tanesine daha tanık oluyorum.

"Bu dans etme olayını nereden öğrendin? Annenden mi?"

"Babamı gördün, değil mi? Onunla mutfakta dans etmesine imkan yok. Ayrıca, o yemek yapmaz. Mutfakları Nancy tarafından idare ediliyor, on yılı aşkın süredir yanlarında çalışan hizmetçi."

"Peki yemek yapmayı ve dans etmeyi nerede öğrendin?"

"Yirmi beş yaşındayken Donna adında bir kızla aynı daireyi paylaşıyordum. Ot içen, sanatsever, özgür ruhlu, ailemin asla benimsememem için uğraştığı tüm yaşam tarzlarını benimsemiş biriydi. Bir partide tanıştık ve çok hızlı arkadaş olduk. Donna bana her şeye meydan okumayı, hayatı dolu dolu yaşamayı, hiçbir anı hafife almamayı ve mutfakta dans etmeyi öğretti. Ayrıca bana nasıl yemek yapılacağını da öğretti. 'Mutfak ruh terapisi içindir' derdi bana."

"Yani bunca yıldır bana meydan okuduğun için teşekkür etmem gereken kişi Donna mı?
Ne oldu ona?"

Gülüyorum. "Ona karşı dürüst olmak gerekirse, her şeye meydan okuma konusunda zaten iyiydim. O sadece bana sahip çıkmayı öğretti. Şu anda nerede olduğundan emin değilim. Dünyayı geziyor. Arada sırada kartpostallar alıyorum. Sonuncusu yaklaşık dört ay önce Avustralya'daki Tazmanya'dan geldi. Aklımı kaybettiğim yıl hakkında konuşmalarını duymak istemiyorsanız Donna konusunu aileme açmayın."

"Anladığım kadarıyla Donna'yı sevmiyorlardı."

"Bu yetersiz bir ifade. Onun yanına taşınmama ve bir yıl boyunca onunla yaşamaya devam etmeme neden olan şey onların aşırı onaylamamalarıydı. Dürüst olmak gerekirse onu seviyordum ve hayatımda büyük bir etkisi vardı ama onunla yaşamanın zor olduğunu itiraf etmeliyim. Sürekli hareket halindeydi, insanları davet ediyor ve partiler veriyordu. Sonunda benim için biraz fazla oldu." Duraksadım. "Peki ya siz? Seni etkileyenler kimler oldu?"

"Çoğunlukla Josh. Size onun hayatını değiştirdiğimi söyleyecektir ama o benimkini çok daha fazla değiştirdi."

"Nasıl yani?"

"Buna inanmakta zorlanacağınızı biliyorum ama gençken tam bir pisliktim. Hayattaki tek amacım babamı etkilemekti. İşimde, evliliğimde, boş zamanlarımı geçirme biçimimde. Bu hedefe ulaşmak için kimi kullandığım umurumda değildi. Declan da yanımdaydı ve babasıyla aynı hedefi güdüyordu, yani ikimiz de birbirimizin saçmalıklarını asla yüzüne vurmayan iki pisliktik. Yirmi altı yaşındayken beni kenara çeken ve olduğum kişi olmaya devam edersem artık arkadaşım olmayı hayal edemediğini söyleyen Josh'tı."

"Değişmen için onun arkadaşlığı senin için çok şey ifade ediyor olmalı." "Evet, öyleydi, her ne kadar bunu ona hiç göstermemiş olsam da."

"Josh'la tanıştığimde ondan gerçekten hoşlanmıştım."

"Bir akşam onunla yemek yiyeceğiz. İkiniz iyi anlaşsınız."

Bunu söyleme biçiminde onu sorgulamama neden olan bir şey var. Yüzümü ona dönüp "Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum.

Gülümsüyor ve bu öylesine rahat, kaygısız bir gülümseme ki, Josh'u düşünmek Beckett'ta bunu ortaya çıkarıyorsa, onunla gerçekten iyi anlaşacağımı düşünmeden edemiyorum. "O da senin gibi eğlenmeyi seviyor. Hayatımda ne zaman spontane davrandıysam Josh sayesinde oldu. Ve şimdi" - yüzümdeki birkaç saçı kaydırıyor- "kendimi seninle benzer şekillerde davranırken buluyorum."

"Dövmelerini Josh'la birlikteyken mi yaptırdın?"

"Dövmelerimden etkileniyorsun, değil mi?"

Sırıtıyorum. "Evet, çok seksi ama çoğunlukla beni şaşırtıyorlar. Hem de en iyi şekilde."

"Kartal dövmesini yaptırdığımda Josh'la birlikteydim. Kendim ve arkadaşlığımız üzerinde çalışmaya başladıktan sonra birlikte geçirdiğimiz ilk hafta sonuydu. Cesaret ve gücü simgelediği için bunu o önerdi."

"Peki ya diğer dövme?"

"Birkaç ay önce aldığım. Onunla ilgili çok şey var."

Konuşmayı bırakma şekli ve gözlerindeki bakış, bana bundan daha fazla bahsetmeye hazır olmadığını düşündürüyor ama sonra devam ediyor: "Boşandığımdan beri hayatımdaki pek çok şeyi sorguluyorum ve burada ve orada küçük değişiklikler yapıyorum, daha iyi bir insan olmaya ve elimden geldiğince geri vermeye çalışıyorum. Ayrıca artık bana uymayan insanları da hayatımdan çıkarıyorum. Tüm bunların nereden geldiğini kim bilir, ama hayatı ve insanları farklı görmeye başladım. Bu dövmeyi Vegas'ta bir hafta sonu bir hevesle yaptırdım. Pusula ve saat birlikte zamanın geçişini, hayatın kırılmasını ve hayat boyunca yol göstericiliği ifade ediyor. Üçgenler pek çok anlama geliyor ama benim için daha yüksek bir bakış açısıyla ilgiliydi."

Elimi boynuna doluyorum ve onu öpebilmek için kendime doğru çekiyorum. Bu adam sürprizlerle dolu ve kısa bir süre öncesine kadar ondan pek hoşlanmadığıma inanmakta güçlük çekiyorum. Şimdi ise onun hakkında çok iyi şeyler düşünüyorum ve daha fazla katmanını soymak için sabırsızlanıyorum.

"Çok fazla zaman kaybettik," diye fısıldıyorum öpüşmemizi bitirdiğimde.

"Hayır," diye karşı çıkıyor, "şimdiye kadar senin için hazır değildim ve sen de eminim ki eski benle kalmazdın."

Ruhani yanım söylediklerine bayılıyor. "Sanırım haklısın." "Bunlar eski bana asla söylemeyeceğin dört kelime."

Tekrar şehre bakmak için kıpırdanıyorum ve göğsüne yaslanıyorum. Kollarını bana dolayarak, "Yapmayı en sevdiğim şeylerden birini bilmek ister misin?" diyorum.

"Yapmayı en çok sevdiğin şeyleri bilmek istiyorum

Jenna." "Güneşin doğuşunu izlemek."

"Buna inanmakta

zorlanıyorum." "Uyumayı

sevdiğim için mi?"

"Evet. En sevdiğin şeylerden biri için bile uykundan vazgeçmiyorsun."

"Beckett, bu yaşına kadar kadınların çelişkili yaratıklar olduğunu ve bu nedenle bir hevesle fikirlerini değiştirebileceklerini, hiç tahmin etmediğin seçenekleri seçebileceklerini ve bugün bir seçim yaparken yarın başka bir seçim yapabileceklerini anlamış olmanı beklerdim."

Kıkırdıyor ve dudakları boynumu sıyrıyor. "Gecenin geri kalanında burada kalacağız, değil mi?"

Ses tonunda duyduklarıma

gülümsüyorum. Beckett bana istediğimi

vermek istiyor.

Ve bu düşünce kendini belli ederken, başka bir düşünce de ortaya çıkar.

Bunu hep yapmaya çalıştı.

Zorba davrandığını ve bana kendi başıma bir şeyler yapamayacağımı düşünüyormuş gibi davrandığını düşündüğüm her seferinde, aslında sadece istediğimi elde etmemi sağlamaya çalışıyordu.

Beckett'in yanında geçirdiğim zamanlara dair bir sürü anı zihnimde canlanıyor. Onu yanlış anladığım için ona kızdığım anılar.

Ellerimi onunkilerin üzerine koydum. "Evet, gecenin geri kalanında burada kalacağız çünkü yapmayı en sevdiğim şeylerden biri de sabahın erken saatlerinde uzun sohbetler etmek."

En çok uykumu seviyorum ama sabahın erken saatlerinde kurulan bağlantılara bayılıyorum ve güneşin doğuşunu izlediğimde her zaman huzur hissediyorum. Bunları deneyimlemek için ara sıra uykusuz kalmaya razıyım.

"İkimizin de birkaç saat sonra işi olduğunun farkında mısın?"

Gülüyorum. "Hayat yaşamak içindir Beckett. Gün içinde kestirebilirsin."

Ensemden öpüyor. "Kestirecek vaktim yok."

"Yine de benimle kalacak ve bana yapmayı en sevdiğin şeyleri anlatacaksın, değil mi?"

Boynuma daha fazla öpücük konduruyor ve "Yapmamam mümkün değil" diye mırıldanıyor.

"Bunun benimle şu ana kadar yaptığın en sevdiğim şeylerden biri olduğunu belirtmelisin."

Ağzı kulağıma doğru hareket ediyor. "Not ettim."

BECKETT ve ben bütün gece konuştuk. Her türlü su sporuna olan sevgisini; satrançtan aşırı derecede hoşlanmadığını (babasının onu çocukken defalarca oynamaya zorlamasından kaynaklanıyor); en son yaptığı yolculuğu hatırlayamasa da yol gezilerinden hoşlandığını; striptiz kulüplerinden hoşlanmadığını; ve stand-up komediden oldukça hoşlandığını (bu benim için en büyük sürpriz olabilir) keşfettim. Ayrıca benim en sevdiğim şeyleri de öğrendi. Yani, o kadar çok favori şeyim var ki, hepsini öğrenmek için birkaç geceye ihtiyacımız var, bu yüzden sadece bazı favorilerimi öğrendi. Sanırım bunun farkında ve daha fazla gün doğumu seansı için hazırlanıyor. Dünyada ziyaret etmek istediğimiz yerler hakkında konuştuk ve yakında birlikte Hawaii'ye bir gezi yapmayı tartıştık. O daha önce oraya gitti ama ben gitmedim ve gerçekten gitmek istiyorum. Muhtemelen, bu geziyi onunla paylaşmak en iyi hareket olmayabilir çünkü muhtemelen otel odamızdan fazlasını görmeyeceğiz, ancak bir kız her zaman tüm turistik yerleri görmek için ikinci ve üçüncü bir gezi planlayabilir.

Ayrıca işim ve Perşembe günü potansiyel bir yatırımcıyla yapacağım toplantı hakkında konuştuk. Gordon Roth, Beckett'in bana verdiği olasılıklar listesindeki adamlardan biriydi. Cuma günü onun listesi üzerinde çalıştım ve Gordon Cuma gecesi geç saatlerde bir toplantı ayarlayan bir e-posta ile bana geri döndü. Beckett bana toplantıya nasıl yaklaşmam gerektiği konusunda bazı tavsiyelerde bulundu.

Güneş sabah 5:30'dan hemen önce doğdu. Her zaman olduğu gibi güzeldi ama bu kez daha güzeldi çünkü Beckett ile birlikte doğuşunu izledim.

"Seni sabah erkenden seks yapmaya teşvik etmenin bir yolunu buldum," demişti kulağıma doğru, küçük ışık topu gökyüzünü yararken.

"Bunu kullanmalısın," demiştim.

Duyması gereken tek şey buydu. Bir süre daha çatıda oturduk ve sonra beni yatak odama götürdü ve güne iki orgazmıla başladım.

Şu anda mutfağında kahvaltı yapıyoruz. Her türlü yorgunluğa karşı koyan seks sonrası, en iyi gece sonrası yüksek hissediyorum. Yakın zamanda hiçbir şey beni aşağı çekemeyecek.

"Bu Çarşamba gecesi hâlâ boş musun?" Kahvesini mutfak adasında bir taburede oturduğu yere doğru kaydırırken soruyorum.

Telefonundan başını kaldırıp baktı. "Evet. İş yemeğin için mi?" Başımı sallıyorum. "Bugün onlara son rakamları bildirmem gerekiyor." "Yine ne için?"

"Kullandığımız tasarımcılardan biri müşterileri için ev sahipliği yapıyor. Sadece küçük bir davet olacak. Muhtemelen yirmi kişiyi geçmez. Muhtemelen çok sıkılmış olacaksın, o yüzden bir gece önce çatıda bir şeyler içmek yok, yoksa yemekte uyuyakalabilirsin."

Bununla eğleniyor. "İnan bana, çok sıkıcı akşam yemeklerine katıldım. Eminim bu seferki ilginç olacaktır."

"Çok fazla moda konuşulacak ve çok fazla dedikodu olacak. Bunların hiçbirini ilginç bulmayacaksın."

Telefonum çalıyor ve kim olduğuna bakıyorum. Arayanın Tilly olduğunu görünce açıyorum ve hoparlörü ona veriyorum, böylece biz sohbet ederken ben de kahve içip kahvaltı hazırlamaya devam edebiliyorum.

"Hey, Till," diye cevap veriyorum. "Hoparlördesin."

"Jenna." Sesi kapalı geliyor. Sanki başına kötü bir şey gelmiş gibi. "Sen iyi misin?"

"Evet, ama sen? Sesin sanki biri ölmüş gibi geliyor."

"Tamam, doğru, yani henüz haberleri görmedin."

"Hayır. Ne oldu?"

"Kahretsin." Duraksıyor. "Siktir. Declan çektiğiniz seks videosunu yayınladı. Çok üzgünüm, bebeğim."

BECKETT

Gözlerimi Jenna'dan ayırmadan Tilly'nin söylediği her kelimeyi dinliyorum.

Declan seks videosunu yayınladı.

"Bana linki gönder," diyor Jenna Tilly'ye, sesi titreyerek.

"Hayır," diye araya girdim. "Bunu yapma." Jenna'nın ihtiyacı olan son şey o lanet videoyu internette görmek.

Jenna sorgulayan gözlerle bana bakıyor. "Görmek istiyorum."

"Görmene gerek yok," diyorum, kastettiğimden biraz daha güçlü bir şekilde, ama dizginleyemeyecek kadar öfkeliyim. "Orada olduğu konusunda Tilly'ye güven."

Jenna'nın incindiği, korktuğu ve öfkelendiği anı görüyorum. Bunu ben de hissediyorum çünkü bana karşı serbest bırakıyor. "Bana ne yapacağımı söyleme Beckett," diye tersliyor. Sonra Tilly'ye, "Bana bağlantıyı gönder, Till. İyi olduğumdan emin olmak için aradığın için de teşekkür ederim."

"Bağlantıyı göndereceğim," der Tilly. "Ama bilgin olsun diye söylüyorum, bence Beckett haklı. Aslında bunu görmene gerek yok."

Haklıyım ama Jenna'nın dikkat etmeyeceğini biliyorum. Bunu anlıyorum çünkü muhtemelen ben de onun gibi yapardım ama keşke onu başka türlü ikna edebilseydim.

Jenna ve Tilly konuşmalarını bitirirken ben mesajlarımı açıyorum.

Beckett: Tüm sabah toplantılarımı yeniden planla. Geç geleceğim.

Louise: Sabah 9'da Ted McMaster'la Zoom görüşmen var.

Eminim onu yeniden planlamak istemezsin.

Haklı; istemiyorum. Ted, şirketimin teklif verdiği sözleşme için irtibat kurduğum hükümet temsilcisi. Bu son dakikada randevuyu ertelemek benim için iyi olmaz.

Beckett: Eğer beni o zamana sığdırabilirse yarına ertele.

Jenna, "Bunu yaptığına inanamıyorum," diye söyleniyor. İnanabilirim.

Ve bunu tahmin etmeliydim.

Mutfaktan çıkıp yatak odasına doğru yürüyor ve Declan'ın ne kadar aşağılık bir herif olduğuna dair söylenmeye devam ediyor. Onu ruj sürdüğü banyoya kadar takip ediyorum.

Aynada bana bakarak, "Ofise gitmem ve büyük hasar kontrolüne başlamam gerekiyor. Bu Gordon'la olan toplantımı nasıl etkileyecek? Onu etkileyeceğini düşünüyor musun?"

"Etkileyebilir."

Yaptığı şeyi bırakır. "Bana bundan daha fazlasını söyle Beckett. Benim işime yatırım yapmayı düşünseydin bu senin kararını etkiler miydi?"

"Bundan sonrasının nasıl olacağına bağlı." "Yani, şimdi bunu nasıl halledeceğim çok önemli."

"Evet. Bu tür işler için ara sıra kullandığım bir adamım var. Senin için onu arayacağım."

Uzun bir nefes verdi. "Teşekkür ederim."

Jenna her zamankinden daha hızlı bir şekilde hazırlanmayı bitiriyor ve beş dakika sonra Davis bizi ofisine götürmek için kaldırımdan çekiliyor. Tüm yolculuğu telefonuyla geçiriyor, hasar kontrolüne başlarken parmakları çılgınca telefonun üzerinde uçuşuyor. Nicholas'ı aradım, bu tür sorunlarla başa çıkmak için kullandığım adam. Her zamanki halkla ilişkiler sorumlusu değil; Nick gerektiğinde çizgilerin dışına çıkma eğilimindedir. Jenna'ya yardım edebilecek biri varsa, o da odur.

Telefon görüşmemi bitirdikten sonra ona, "Nick seni bu sabah arayacak." dedim.

Bana şöyle bir baktı. "Oh, Tanrı'ya şükür. Bu düşündüğümde de kötüymüş. Sanırım bu olay Diana ve Adeline ile çalışmaya başlamadan önce olsaydı bu kadar kötü olmazdı, ama vay be, insanlar internette çok kötü."

"O şeyleri okuma."

Dudakları düz bir çizgi halinde çekildi. "Markam sosyal medyaya bu kadar bağılıyken bu biraz zor."

"Senin bir takımın var Jenna. Sen kendi işini yaparken bırak onlar da kendi işlerini yapsınlar." "Bu benim işim Beckett."

"Hayır, senin işin stilini belirlediğin müşterilerle ilgilenmek ve üzerinde çalıştığın genişleme sürecinde ekibine rehberlik eden vizyoner olmak. Sosyal medyayı kontrol etmek bu işin bir parçası değil."

Dudakları hâlâ o düz çizgide. "Bu konuda aynı fikirde olmadığımızı kabul etmemiz gerekebilir."

"Şirketini bir sonraki seviyeye taşımak istiyorsan, odaklanabilmek için saçmalıkları engellemenin bir yolunu bulmalısın. Sosyal medyadaki çöpleri okumak bunu yapmanıza yardımcı olmaz."

"Bu sabah bana öğüt vermek istediğin başka bir şey var mı?"

"Kahretsin," diye küfrediyorum, bu sabah Çarşamba akşamı yemek planlarımızı tartıştığımız yerden bu noktaya geldiğimiz için pişmanlık duyuyorum. "Sana ders vermeye çalışmıyorum."

"Ders veriyormuşum gibi geliyor," diyor ve bir dizi mesajla aydınlanan telefonuna geri dönüyor.

Konuşmamıza bir daha dönmüyoruz ve Davis ofisinin önünde durduğunda Jenna çantasına uzanıp arabadan çıkmak için kapısını açmadan önce "Beni işe bıraktığın için teşekkür ederim" diyor.

O daha kapısını kapatmadan ben arabadan inip onun yanına geliyorum. Genelde onunla içeri kadar yürümem ama bugün bunu yapmak istiyorum. Ayrıca son konuşmamızı geride bıraktığımızdan emin olmak istiyorum.

Bana kaşlarını çatarak, "Ne yapıyorsun?" dedi.

"Seni içeri götürüyorum."

"Beni içeri götürmene ihtiyacım yok. Ben iyiyim."

Jenna tanıdığım en güçlü kadınlardan biri. Yıllar boyunca Declan'ın saçmalıklarıyla başa çıktığını ve sonrasında güçlü durduğunu gördüm. Hafta sonu babasının onu kesmesini izledim ve bununla nasıl başa çıktığını gördüm. Şimdi de bununla nasıl başa çıktığını izliyorum.

İyi olabilir ve her şeyi kendi başına halledebilir, ama bunların hiçbirini kendi başına yapmak zorunda kalmasını istemiyorum. Artık istemiyorum.

"İyi olmakla kış tekmelemek arasında fark var ve senin kış tekmelemeyi tercih ettiğini biliyorum. O yüzden izin ver seni içeri götüreyim, hoşça kal öpücüğü vereyim ve kış tekmelemeye geri dönmek için ihtiyacın olan her şeye sahip olduğunu kendim göreyim."

Derin bir nefes alırken göğsü yükseliyor. Nefesini bırakarak içime doğru ilerliyor. "Arabada seninle tartıştığım için özür dilerim," diyor usulca. "Sadece yardım etmeye çalıştığını biliyorum."

"Öyleyim ama teslimatım üzerinde çalışmam gerektiğini görebiliyorum."

Ellerini kalçalarımın götürüyor. "İşinle ilgili milyonlarca şeyin var. Benimle yürüyecek ve benimle ilgilenecek vaktin yok."

"Senin için her zaman vaktim var, Jenna."

Bana bakıyor, bir nefes daha alıyor ve gözleri Tilly ona videonun halka açık olduğunu söylediğinde gördüğüm aynı acıyla doluyor. "Onun hakkında nasıl bu kadar yanılmış olabilirim?"

Kolumu beline doladım ve sorusunu derinden hissettim. Evliliğim sona erdikten sonra tüm bu düşünceler üzerinde çalıştım. "İhanet çabuk atlattığımız bir şey değil. Bazen en beklenmedik zamanlarda ortaya çıkar. Kendinizi defalarca ve belki de uzun bir süre sorgulayacaksınız ama yanlış bir şey yapmadığınızı asla unutmayın. Sen iyi sevdin, o sevmedi ve hayat iyi sevmekle ilgilidir."

Acısının içinden gülümsüyor. Bu acının bir süre daha devam edeceğinden şüpheleniyorum. "İyi sevdim. Haklısın."

Gülümsemesine karşılık veriyorum. "Ben her zaman haklıyım."

Gözlerimi devirdi. Tam da istediğim şey. "Haklı olmadığın zamanları hatırlıyorum."

Binasına girerken elimi sırtının küçük kısmına koyuyorum ve bir konuda haklı olmadığım zamanları anlatmasını dinliyorum.

Son birkaç yıldır bana onun için fazla kibirli ve zorba olduğumu söylediği zamanları canlı bir şekilde hatırladığını belirtme zahmetine girmiyorum.

Ben de ona bu anları çok canlı bir şekilde hatırladığımı söylemiyorum.

Sadece konuşmasına izin veriyorum çünkü mevcut sorunlarından başka bir şey hakkında ne kadar çok düşünürse o kadar iyi.

"NEREYE?" Jenna'yı işe bıraktıktan sonra arabanın arka koltuğuna geçtiğimde Davis soruyor.

Çenemi sıkıyorum. "Katie Stein'ın dairesi."

Katie ve ben çok eskiden beri tanışırız. Davis onun evinin nerede olduğunu biliyor çünkü oraya birçok kez gittim.

Yolda e-postalarımı açmıyorum. Hisse senetlerimi kontrol etmiyorum.

Arama yapmıyorum.

Pencereden dışarı bakıp Declan'ı düşünüyorum.

Ona Jenna'yla seks videosunu halka açıklarsa pişman olacağını söylediğimde ciddiydim. Ama bu Jenna'yla çıkmaya başlamadan önceydi. Kir

Declan'ın canını yakacak şeyler, onun da canını yakabilir. Bu onun itibarını etkilemez ama onun hakkında bunları öğrenmek onu incitebilir.

Bu konuda ne yapacağıma karar veremiyorum, ki bu benim için alışılmadık bir durum.

Katie'nin evine vardığımızda hala tüm bu düşüncelerle uğraşıyorum. Binasına girerken Johnson'ı aradım.

"Ne oldu?" diye cevap verdi.

"Declan'la ilgili bilgi konusunda ne durumdayız?"

"Hâlâ araştırıyorum. Her şeyi gizli tutarak iyi bir iş çıkardılar. Ya kimse gerçeği bilmiyor ya da saklamak için iyi para ödediler."

"Kahretsin," diye mırıldandım. "Bunun üzerinde daha hızlı çalışmanı istiyorum."

"Elimden geldiğince hızlı çalışıyorum Beckett. Gerçeğin kendini göstermeye başlamasından önce bu gelişmenin daha fazla ilerlemesi için zaman gerekebilir."

"Zamanımız yok." Bu bilgiyi amacıma ulaşmak için kullanmayı tercih ederim.

Asansör geldiğinde görüşmeyi sonlandırıyoruz. Birkaç dakika sonra Katie'nin fuayesine girdiğimde, bana olan küçümsemesini ortaya koyan bir ifadeyle beni izliyor.

"Bu zevksizliği neye borçluyum?" diyor. "Oh, bekle, doğru, sakin seni buraya getirdi."

Benim küçümsemem de onunla eşleşiyor. "Nerede o?"

İnce kollarını kavuşturuyor. "Her an çıkabilir. Bu anı bekliyordu. İkimiz de bekliyorduk."

"Jenna ile bir sorunun olduğunu bilmiyordum."

"Akıllı bir adama göre aptallık ediyorsun."

Declan yüzünde kendini beğenmiş bir ifadeyle fuayeye girerken, "Çünkü o lanet olası bir amcık kırbaçlı," diyor.

Eski dostuma bakıyorum, o kendini beğenmiş ifadeyi ondan söküp almak istiyorum.

"Sorunumuz Jenna değil," diyor Katie, "sensin."

Katie'yi on bir yaşımdan beri tanıyorum. Annabelle'in de dahil olduğu arkadaş grubumun bir parçasıydı. Boşanmamın hemen sonrasına kadar arkadaş kaldık, ancak bu terimi gevşek kullanıyorum çünkü yavaş yavaş hiçbir şey yapmak istemediğim türden bir kadın haline geldi.

Katie karımla benden daha iyi arkadaş oldu. Daha sonra bana asıldığında Ellen için ne kadar iyi bir arkadaş olduğunu gösterdi.

biz hala evliyken. Onu reddettim. Bu bizim için sonun başlangıcıydı.

Görünüşe göre Katie bunun peşini hiç bırakmamış.

"Yıllar önce seninle yatmayı reddettiğim için mi o videoyu dünyaya yaydın?" Burada durup bu ikisine baktığım her saniye göğsüm öfkeyle daha da daralıyor.

Katie Stein'ın hoşlanmadığı bir şey varsa, o da reddedilmektir. Bunu bilmem gerekirdi. Ona hayır dediğimde bunu pek iyi karşılamadı. Görünüşe göre reddedilmenin hatırlatılmasından da hoşlanmıyor. "Bunu ortaya koyduk çünkü sen değer verdiği şeyleri kaybetmeyi hak eden kibirli bir hıyarsın." diye hırlarken yüzünü öfke kaplıyor.

Declan bana yaklaşıyor. "Doğduğundan beri her şey eline tutuşturuldu. Bir şeylerin elinden alınmasının nasıl bir his olduğunu bilmen gerek."

"Hiç mantıklı konuşmuyorsun," diyorum onların bakış açısını anlamaya çalışırken. "Hepimiz doğduğumuzdan beri elimizden bir şeyler alındı."

"Evet, ama bir şeyleri kaybetmeyen tek kişi sensin," diye tükürüyor

Declan. **F a r k ı n d a** olmadığım bir şey oldu. "Ne kaybettiniz, Declan? Benim durduğum yerden on milyon dolar ve bir nişanlı kazandın."

Katie ondan önce cevap verir. "Senin sayende mirasını kaybetti."

Bu benim için yeni bir haber. Declan varlıklı bir aileden geliyor ve hayatını finanse etmeseler de, özellikle tek çocuk olduğu için her zaman iyi bir miras bekliyordu.

"Babam benden elini eteğini çekti," diye beni aydınlatıyor Declan, her kelimesi zehir saçarak. "Bu babanla küçük bir konuşmadan sonra oldu. Yani, evet, siktir git Beckett."

Katie'ye bakıyorum. "Eminim paranız ikinizin de geçinmesine yetecektir, yoksa mirasını da mı kaybettin?" İğneleyici konuşuyorum ama gözlerinden bir şey anladığımı anlıyorum.

Kemikli omuzlarını dikleştiriyor. "Onların parasına ihtiyacımız yok. Kendi paramızı kazanıyoruz."

Declan'a bakıyorum. "Evet, ben de öyle duydum."

Beni çok iyi anlıyor, gözleri anında tehditle doluyor. "Bu işten uzak dursan iyi edersin."

"Beni yeterince iyi tanıyor olmalısın Declan," diyorum hissettiğimden çok daha sakın bir şekilde, "insanların benimle dalga geçmesine izin vermediğimi ve bunun yanlarına kâr kalmayacağını bilecek kadar."

Yüzünde bilmiş bir ifade belirliyor. "Sanırım sonunda kuralın için bir istisna buldun." Onunla ilgili bildiklerimi paylaşırsam Jenna'yı incitme ihtimalimin olduğunu biliyor.

Daha önce takındığı o kendini beğenmiş bakış intikam duygusuyla geri dönüyor ve benim de onu yere sermek için duyduğum yoğun arzu artıyor.

Aramızdaki mesafeyi kapatarak gömleğini kavıyorum. "Sakın buna güvenme. Ve benden yeni planının dışında kalmamı bekleme. Yapacağım son şey olsa bile seni sahtekâr olduğun için ifşa edeceğim." Bununla birlikte onu kendimden uzaklaştırdım.

Bir duvara çarpıyor, çarptıkça öfkesi artıyor. Duvarı iterek bana doğru geliyor ve bana yumruk atmaya çalışıyor. Yumruğundan kaçmak için eğildim ve sonra kendi yumruğumu attım. Yumruğum yanağına değdi. Sertçe. Çıkardığı ses bugün duyduğum en tatmin edici şeydi.

"Siktir git!" diye kükreyerek tekrar üzerime geliyor.

Yumruğundan kaçıyorum. Bu onu daha da kızdırıyor ve sonra birbirimize giriyoruz.

Yumruklar havada uçuşuyor.

Düğmeler uçuşuyor.

Kan dökülüyor.

Bu, yılların birikimi olan öfke ve kızgınlığın sonunda açığa çıkması.

Hiç kimseyi Declan'ı incitmek istediğim kadar incitmek istememiştim.

Bana ve Jenna'ya yaptıkları için.

Öfkem içimin derinliklerine oturuyor ve göğsümü sıkıyor.

O kadar yerleşmiş ki, bedenimi ondan kurtarabileceğimden emin değilim.

O kadar sert kavga ediyoruz ki bir vazoyu kırıyor, bir aynayı parçalıyor ve mobilyaları dağıtıyoruz.

Sonunda bizi durduran Katie oldu. Eğer o burada olmasaydı, birimiz devam edemeyecek hale gelene kadar duracağımızdan emin değilim.

Kavganın içine adım atıyor, "Yeter!" diye bağırırken yumruğumdan kıl payı kurtuluyor.

"Lanet olsun!" Kükrüyorum, neden olduğumuz hasarı i n c e l e r k e n parmaklarımı saçlarımın arasından geçiriyorum.

Fuaye darmadağın, Declan ve ben de öyle. İkimizin de her yerinde kesikler ve çürükler var ve kıyafetlerimiz kanlı ve yırtık.

Bana ters ters baktı. "Defol git buradan ve bir daha asla geri gelme!"

Ben de çıktım.

Geri dönmeye hiç niyetim yok.

Arabaya bindiğimde Davis alçak sesle ısıklık çaldı. Bana dönüp, "Hastaneye gitmek ister misin?" dedi.

Arabada sakladığım viski şişesine uzanıp kendime biraz dolduruyorum. "Beni eve götür."

Başını sallıyor ve arabayı trafiğe çıkarıyor.

Boğazımdan aşağı biraz viski atıyorum ve Josh'u arıyorum.

İkinci çalışta açtı. "Pazartesi sabahı araması. Bir sorun olmalı. Pazartesi sabahlarını kimse bölmez."

"Declan, Jenna ile birlikte olduğu bir seks videosu

yayınlandı." "Tanrım. Jenna nasıl?"

"Pek iyi değil."

"O nasıl? Sanırım onu ziyaret etmişsinizdir."

Josh beni iyi tanır. "Bana kalırsa yeterince acı çekmiyor." "Yani bu bir vicdan kontrolü mü?"

"Onun durdurulması gerekiyor. Bu konuda yardımcı olabilirim ama bu Jenna'nın duyguları pahasına olabilir."

"Ah, anlıyorum." Bir an için sessizleşir. "Declan bugünlerde neyin peşinde?" Josh Declan'ın geçmişte yaptıklarını biliyor. Declan'ın durdurulması gereken bir pislik olduğunu da biliyor. Ona burada bilmediği bir şey söylemiyorum. Aramızdaki fark, Josh'un bazı konularda benden daha iyi bir ahlaki anlayışa sahip olması.

Johnson'ın Declan'ın dahil olduğu karanlık emlak geliştirme işiyle ilgili öğrendiklerini ona anlatıyorum.

"Durdurulması gerektiği konusunda haklısın," diyor Josh. "Bunu yapma şeklinin Jenna'ya zarar vereceğinden ne kadar eminsin?"

"Hiç emin değilim. Sadece içimde öyle bir his var."

"Bunu bilmenin tek yolu onunla bu konu hakkında konuşmak. Ama bunu biliyorsun Beckett. Neden bu konuyu bana açıyorsun?"

Şehre bir göz atıyorum. "Senin bakış açın için. Declan'ın durdurulması gerektiği konusunda hemfikir olduğunu duymaya ihtiyacım vardı."

"Bu konuda yıllar önce anlaşmıştık dostum. Bu süreci yavaşlatan sensin. Sadakatin övgüye değer ama uzun zamandır yanlış yere kondu."

Görüşmeyi sonlandırdık ve Jenna beni aradığında onu aramak üzereydim.

"Nasıl gidiyor? Nick'le konuştun mu?" Telefonu açtığımda soruyorum. aradım.

"Aman Tanrım Beckett, az önce Instagram'da Katie'den bir paylaşım gördüm. İyi misin? Seni incitmediğini söyle."

"Yavaş ol. Ne paylaşımı?"

"Kavganızdan sonra Declan'ın bir fotoğrafını paylaşmış ve senin onların evine gidip onu fena dövdüğünü söylemiş."

İşte bu yüzden sosyal medyadan nefret ediyorum ve onun bir parçası olmayı reddediyorum. "Benim için endişelenme. Ben onu, onun beni incittiğinden daha çok incittim. Bana Nick'ten bahset. Hasar kontrolün nasıl gidiyor?"

"Nick hakkında konuşmak istemiyorum. Senin hakkında konuşmak istiyorum! Declan'a o kadar kızgınım ki oraya gidip onu kendim yumruklayabilirim. Ona göz kulak olduğum ve sorunlarını çözdüğüm onca zaman boşunaymış. O adam tanıdığım en bencil adam. Katie'nin onu kurban gibi göstermek için olayları çarpıtmasından nefret ediyorum. Dünyanın onun gerçekte nasıl bir pislik olduğunu bilmesi gerekiyor. Tüm bunları senin üzerine yıktıkları ve seni kötü adam yerine koydukları için çok üzgünüm."

"Jenna, yapmam gereken bir şey var-"

"Kahretsin Beckett," diye sözümü kesti, "Gitmem gerek. Kusura bakma. Az önce halletmem gereken bir iş çıktı. Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim."

"Ben iyiyim. Git hadi. Seni sonra arayım."

Bağlantıyı kesiyorum ve bir viski daha dolduruyorum.

İçtikten sonra avukatımı arayıp durumu anlatıyorum ve o videonun internetten kaldırılmasını istediğimi söylüyorum. Bir video yayınlandıktan sonra onu asla tamamen kaldıramayacağınızı söylüyor. Ona ekibimi, videonun ortaya çıkmaya devam ettiği anda kaldırılmasını sağlamak üzere görevlendirmesini söylüyorum.

Ardından Johnson'ı arayıp seks videosu konusunda bilgilendiriyorum.

"Declan ve Katie'yi araştırmanı istiyorum. Bu onlardan duyduğum son şey olmayacak; bundan eminim. Ve onunla ilgili elimizdeki bilgileri yayınla."

Josh haklı; sadakatim çok uzun zamandır yanlış yerdeydi.

Jenna, Declan'ın nasıl bir pislik olduğunu tüm dünyanın bilmesini istiyor.

Şimdi yapacaklar.

@thetea_gasp

BÜYÜK YIKIKLAR, hepiniz @declanjames'e servis edilen çayı gördünüz mü? Bu ciddi bir çay, şapka yok. Toplanın: Yıllar önce #MonarchClub'a dahil olmuş. Ve tüm bu seks için ödeme yapabilmek için vergilerinden kaçtı #doublegasp. Nişanlısının yüksek fiyatlı fahişelerden hoşlandığı gerçeğini @katiestein'in ne yapacağını merak ediyoruz. Oh, skandal, dostlarım. Bahse gireriz bu konuda çok kızgındır. Daha bu sabah #beckettpearce'in erkeğini dövmesi hakkında paylaşım yapıyordu. Şimdi de onu dövdüğünü düşünüyoruz. Görünüşe göre @jennablaise seks departmanında bazı şüpheli seçimler yapmış olsa da, #hırsızı bırakarak iyi bir seçim yapmış. Ayrıca, yan not: skandal Jenna için iyidir. Takipçileri az önce 2 milyonu geçti #straightfire

JENNA

Kristen: Declan'la ilgili haberleri gördün mü? Monarch Kulübü!

Jenna: Evet.

Kristen: O pis, pis pislik. Jenna: Evet.

Kristen: Bu adamları nerede bulabiliriz?

Jenna: Bu beni Johnathon'un yeni bir şey yaptığına inandırıyor?

Kristen: Julie Marx'la çıkmaya başladı. Buna inanabiliyor musun?

Dürüst olmak gerekirse, artık hiçbir şey beni şaşırtmıyor.

Kristen: Beckett nasıl? Hırsızla kavga ettiğini gördüm. Sanırım hepimizin hayatında bir Beckett'a ihtiyacı var.

Önünde durduğum Beckett'ın binasının cam kapısına bakıyorum.

Bana iyi olduğunu söyledi. Kendim görmek üzereyim. Ayrıca, evet, hepimizin bir Beckett'a ihtiyacı var.

Bunu bir ay önce söyleyeceğim kimin aklına gelirdi?

Zaman ne kadar da değişmiş. Pek çok açıdan.

Saat öğleden sonra 2'yi biraz geçiyor ve tüm günümü Declan'ın benim için yarattığı karmaşayı çözmeye çalışarak geçirdim. Ayrıca kendimi onu görmeye gitmekten vazgeçirmek için çok fazla zaman harcadım.

Ona aklımın bir parçasını vermek istiyorum ama aynı zamanda onun negatif enerjisini yanıma yaklaştırmak da istemiyorum. Ayrıldığımızdan beri kendim üzerinde çok çalıştım ve iyi bir yere geldim. Bunun bir kısmı Beckett sayesinde, çoğu da benim sayemde.

Kendimi hiç olmadığım kadar olumlu ve özgüvenli hissediyorum.

Declan'ın bunu bozmasına izin vermeyi reddediyorum ve onun alanında olmak bunu kesinlikle yapacak.

Beckett'in beni yönlendirdiği halkla ilişkiler uzmanı Nick, Declan'ın mahvetmeye çalıştığı markama yardımcı olmak için harika fikirler üretti. Ve ilginç bir şekilde, seks videosu profilimi düşürmek yerine yükseltmiş gibi görünüyor.

Bu sabah kısa kesmek zorunda kaldığım görüşmemizden sonra Beckett'a birkaç kez ulaşmaya çalıştım ama her aradığımda meşguldü. O da bana her geri döndüğünde meşguldüm. Saat bir buçukta öğle yemeği yedim ve çalışmaya devam edemeyecek kadar yorgun olduğuma karar verdim. Beckett'la bütün gece ayakta kalmak eğlenceliydi ama bugün bunun bedelini ödüyorum. Gelecekte bunu onunla sadece Cuma ya da Cumartesi geceleri yapmak için aklıma bir not aldım.

Ofisimden çıktım ve doğruca onun ofisine geldim, onu toplantılar ya da aramalar arasında yakalamayı umuyordum. Tam asansöre binmek üzereydim ki babam aradı.

"Merhaba baba," diye cevap verdim, diğer insanların asansörden çıkmasına izin vermek için geri çekildim. içinde.

"Jenna." Sert ses tonu söylemediği her şeyi söylüyor. "Duydum ki Declan'ın paylaştığı video. Bu konuda ne yapıyorsun?"

Acaba kırk yaşına geldiğimde hâlâ azarlanan küçük bir kız gibi hissedecek miyim? Ya da elli yaşına geldiğimde? Ya da altmış yaşına geldiğimde? Babalar ve kızları arasındaki bu durum hiç sona erer mi, yoksa babalar her zaman kızlarını tek bir soruyla öldürme yeteneğine mi sahiptir?

"Bana yardım etmesi için birini tuttum. İcabına bakılıyor. Endişelenmene gerek yok."

"Endişeliyim. Şirket böyle bir şeyi karşılayamaz." "Şirket" derken kendi şirketini kastediyor, benimkini değil.

"Dürüst olmak gerekirse, bu benim işimi olumsuz etkilemedi. Şirketi etkileyeceğinden de şüpheliyim."

"Güzel. Öyle kalmasını sağla."

Veda etmeden bağlantıyı kesiyor ama bunu sık sık yapıyor. Yine de bu beni hiçbir zaman iyi hissettirmedi ve bugün de gerçekten hissettirmiyor.

Asansörle Beckett'ın ofisine çıkarken telefon görüşmesinden kalan çirkin duygular üzerime yapışıyor ve resepsiyon görevlisine ulaştığımda hâlâ oradalar. Beni gülümseyerek karşılıyor ve Louise'i arayarak burada olduğumu söylüyor. Sonra beni başka bir asansöre yönlendiriyor ve hangi kattan çıkacağımı söylüyor.

O kata ulaştığında Louise'e giden yolu bulmayı umuyorum. Onun yerine Beckett beni karşılıyor.

Gözlerim doğrudan takım elbisesine gitmiyor. Doğrudan yüzüne gidiyor. Ve tüm çirkin duygularım dağılıyor çünkü artık tek düşünebildiğim Beckett.

"Aman Tanrım." Asansörden inip ona doğru ilerledim. Ellerimi yüzüne götürerek, "Bana iyi olduğunu söylemiştin. İyi görünmüyorsun."

Beckett'ın yüzü morluklar, kesikler ve şişliklerden oluşan öfkeli bir karmaşa içindeydi. Belli ki onun iyi olma haliyle benimki çok farklı şeyler.

Ellerimi yüzünden çekti. "Şişlik olduğundan daha kötü gösteriyor."

Çünkü gözlerinden biri şişmiş ve neredeyse kapanmış. Yakında dışarıyı göremeyecek.

"Yüzüne buz mu koyuyorsun? Bana yaptığını söyle." Belki de gidip Declan'ı görmeliyim. Sanırım şimdi ben de onu birkaç kez yumruklamak istiyorum.

"Jenna, dur." Bana karşı o sert sesini kullanıyor. Bir durumun ya da benim kontrolümü ele geçirmeye çalıştığında çıkarmayı sevdiği sesi. "Buz koydum. Ağrı kesici aldım. Lanet olası hastaneye gitmek dışında her şeyi yaptım. Benimle uğraşmayı bırak."

"Doğru, yani her şeyi açıklığa kavuşturalım; benim için istediğin kadar yaygara koparabilirsin, bana yatırımcı listeleri verebilirsin ve elimde bir skandal olduğunda arkadaşlarını çağırabilirsin, ama konu senin fiziksel travma geçirmen olduğunda kendimi tutmam mı gerekiyor?"

Dudaklarını dudaklarıma değdirmek için eğilmeden hemen önce yüzünde bir eğlence ifadesi belirliyor. "Doğru," diye mırıldanıyor, bana doyamadığım çakıl taşlarından biraz veriyor.

Takım elbisesinin ceketini tutuyorum. "Bunu göreceğiz." Şimdi gülümsüyor. "Başka türlü olmasını istemezdim."

Birbirimizi sessizce izliyoruz, hiçbir kelimenin gerekmediği bir anı paylaşıyoruz. Sonra, "Bana ofisinizi göstermelisiniz." diyorum.

Beni şimdiye kadar gördüğüm en büyük ofise yönlendiriyor. Tıpkı evi gibi son derece maskülen, gri ve siyah renkleriyle her köşesinden Beckett diye bağılıyor. Ayrıca muhteşem bir Manhatttan manzarası var.

Pencereye doğru yürürken, "Seks için yapılmış daha fazla pencere." diyorum.

Beckett pencerenin önündeki kanepeye oturuyor. "Bu farkında olmam gereken bir fetiş mi?"

Manzaradan uzaklaşıp ona doğru yürürken gülümsüyorum ve kucağına kıvrılıyorum. "Vücudun da morluklarla mı kaplı?" dediğimde kolu bana dolanıyor. Canını yakıyor muyum?"

Kolu etrafımda sıkılaşıyor. "Sakin kıpırdama."

Parmaklarımı nazikçe saçlarının arasından geçiriyorum. "Bugün hayatımın en uzun, en boktan günü oldu. Biraz kestirmem lazım."

"Bu geçirdiğin en kötü gün mü?"

"Belki de değil." Durup gözlerine bakıyorum ve usulca ekliyorum: "Ama senin için endişeleniyorum. Ayrıca çok yorgunum. Bu asla yardımcı olmaz."

"Bütün gece ayakta kalmak isteyen sen olduğunu hatırlıyorum." "Şikayet mi ediyorsun?"

"Hayır, o sen oluyorsun."

Gülümsüyorum. Sonra onu öpüyorum. Çok nazikçe çünkü yüzü bir acı şaheserine benziyor. "Bunu kapına getirdiğim için nefret ediyorum. Özür dilerim."

"Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok Jenna. Bu kavga çok gecikti."

"Declan hakkındaki o bilgiyi sızdıran sen miydin?" Öyle olduğundan şüpheleniyorum. Zamanlama öyle olmaması için fazla tesadüfî.

Başını salladı. "Evet. Yayınlanmadan önce seni buna hazırlamak istedim ama bugün sürekli birbirimizi kaçırdık." Beni dikkatle izliyor, sanki benim için endişeleniyormuş gibi.

Kaşlarımı çatıyorum. "Neden bana öyle bakıyorsun? Ve neden beni buna hazırlama ihtiyacı duydun?"

"Bu konuda nasıl hissedeceğinden emin değildim."

"Declan'ın fahişelerle yatması hakkında mı?" Başını sallayınca, "Bunların hepsi o ve ben birlikte olmadan önce oldu" diyorum. Duraksıyorum. "Bekle, ben onunla birlikteyken hala onlarla yatıyor muydu?"

"Farkında olduğumdan değil, ama sanırım ikimiz de gerçek Declan'ı asla tam olarak tanıyamadığımızı öğreniyoruz."

Beckett hâlâ beni dikkatle izliyor, aşırı bir dikkatle. Kalbimin derinliklerine dokunan türden bir ilgi.

Uzun zamandır hakkında çok fazla kötü şey düşündüğüm bu adam en büyük destekçilerimden ve koruyucularımdan biri haline geldi.

Onu tekrar öpüyorum. "Bütün bunlar hakkında ne biliyorsan bana anlatmanı istiyorum. Ayrıca bunun, hissetmemden endişe duyduğun hiçbir şeyi hissetmeme neden olmadığını da bilmeni istiyorum."

"Monarch Club'ı duydun mu?" derken gözlerindeki rahatlamayı kaçırmıyorum.

"Evet, babamın bu işle uğraşan bir arkadaşı vardı."

Monarch Club, politikacılara ve fahiş fiyatlarını ödemek isteyen herkese yüksek sınıf fahişeler sağlayan bir eskort servisiydi. Federal hükümet, birçok politikacının bu işe karıştığını öğrendikten sonra Kulüp hakkında soruşturma başlattı. Reşit olmayan fahişeler kullanılıyordu ve aralarında New York valisinin de bulunduğu beş politikacı tutuklandı. Soruşturma aslında sadece politikacılar üzerinde yoğunlaştı. Başka kimlerin bu işe karıştığına dair spekülasyonlar yapıldı ama hiçbir zaman tespit edilemedi.

Kulüp aynı zamanda canınızın istediği her türlü yasadışı maddenin kaynağı olarak da biliniyordu. Declan'ın bugün yayınlanan fotoğrafları arasında bir tanesinde bir fahişenin midesinden kokain çektiği görülüyordu. Biz birlikteyken onu hiç bu kadar düşkün görmemiştim ama o zaman da fahişelerle yattığını hiç hayal etmemiştim. Onun hakkında keşfettiğim şeylerin hiçbirini hayal etmemiştim.

"Declan bir süre bu hizmeti kullandı ve hükümet soruşturmaya başladıktan sonra fahişelerden birinin yürüttüğü bir tuzağa düştü. Kadın ona şantaj yapmış, birlikte çekilmiş fotoğraflarını göndermiş ve sessiz kalması için para talep etmiş. Eğer bu ortaya çıksaydı o zaman onu mahvedebilirdi, bu yüzden ona para vererek ve bu konuda tek kelime etmemesini sağlayarak ona yardım ettim."

"Reşit değil miydi?"

"Hayır."

"Bunun ona gerçekten dokunacağından şüpheliyim. Yani, yıllar önce tüm bunlar yaşandığında bu onu çok incitebilirdi ama şimdi değil. Çoğu kişiyi mahvedecek şeylerden kaçmanın bir yolunu bulmuş gibi görünüyor. Yine de vergi kaçakçılığı onu etkileyebilir."

"Vergi kaçakçılığı ona zarar verecek."

"Umarım öyle olur. İnsanlar onun gerçekte kim olduğunu bilmeli." Bakışlarımı yüzünde, boğazında ve göğsünde gezdirerek daha fazla hasar olup olmadığına bakıyorum. "Babam beni aradı. Seks videosundan etkilenmemiş."

Beckett gözlerimi tekrar onunkilere çevirmek için çenemi kaldırıyor. "Ne dedi?"

"Bunun şirketini etkilemeyeceğinden emin olmamı söyledi."

Çenesini çalıştırıyor. "Sen iyi misin?"

Gözlerimin arkasında beklenmedik bir şekilde yaşlar birikiyor. Ben bir şeyler için ağlayan bir kadın değilim; sadece hayatıma devam eder ve kötü durumlardan en iyi şekilde faydalanırım. Ama bugün çok ağır geliyor. Babamın tepkisi, geçen hafta sonu bana söyledikleriyle birleşince bugün başa çıkmak çok zor geliyor. Lanet olsun, yine de Beckett'ın önünde ağlamak istemiyorum.

Acımı yutabildiğim kadar yutuyorum ve başımı sallıyorum. "Ben iyiyim."

Beckett'ın gözleri endişeyle doluyor ve usulca küfrediyor, "Lanet olsun Jenna, iyi olmaman sorun değil. Baban sana çok incitici şeyler söyledi."

"Tanrım," diye mırıldanıyorum gözyaşlarım yeniden tehdit ederken. "Ağlamak istemiyorum. Ben ağlayan biri değilim. Babam kötü olabilir, evet, ama devam etmem gerekiyor." Ellerimi göğsüne koyuyorum. "Bu öğleden sonra ne planladın?"

Bana hemen cevap vermiyor. Sanırım durumu değerlendiriyor ve babam hakkında konuşmaya devam etmem için beni zorlayıp zorlamayacağına karar veriyor. Sonunda konuyu kapatıyor ve "Üzerinde çalışmam gereken bazı bütçeler var" diyor.

"Yatakta üzerinden geçebileceğin türden bütçeler mi bunlar?"

Gözlerini bana dikti. "Bununla nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Biraz kestirmem lazım ve senin yatağında kestirmeyi çok isterim diye düşünüyordum. Seninle birlikte. İş savaştırmayacağını bildiğim için, sen yanımda işini yaparken ben de kestirebilirim diye düşündüm."

Beckett'ın bana bakışına bakılırsa, daha önce hiç yatağından çalışmamış. Onun için ne kadar üzücü. Bu durumu onun için düzeltmenin bana bağlı olduğunu hissediyorum.

"Orgazm talep etmeyeceğime söz veriyorum," diyorum. "Ayrıca, uykumdan sonra hala yapacak işlerim var, bu yüzden çalışan tek kişi sen olmayacaksın."

"Tanrım," diyor. "İkimiz de bu işin sonunun nereye varacağını biliyoruz." Sanırım aynı fikirdeyiz.

Orgazm talep etmeyeceğimi söylediğimde, kastettiğim şeyin on tane talep etmeyeceğim olduğunu bildiğinden eminim.

JENNA

Shona: Dünden sonra nasılsın?

Jenna: Beckett'ı benimle işten erken çıkması için ikna ettikten sonra bütün öğleden sonra uyudum. Bugün iyiyim.

Shona: Şekerleme artık seks için bir kod mu? Bunu bir yerde mi kaçırdım? Ayrıca, erkeğinizi işten erken çıkmaya nasıl ikna edeceğiniz konusunda ipuçlarına ihtiyacım olabilir.

Ona seks yapmayacağıma söz verdim. Shona: Sonra da seks mi yaptın?

Jenna: Öğleden sonra ve gece boyunca toplam üç orgazm oldu. Ama en çok gurur duyduğum şey Beckett Pearce'ın öğleden sonra gerçekten kestirmiş olması.

Shona: Bekle, şekerlemenin seks için bir kod olduğunu sanıyordum? Çok şaşırdım.

Jenna: Hayır, ben tam anlamıyla bütün öğleden sonra uyudum (başlangıçta bir orgazmdan sonra) ve Beckett tam anlamıyla bir saat uyudu. Sonra, akşam yemeğinden sonra bana iki orgazm daha yaşattı.

Shona: Tüm bu orgazmların net iletişim kurma yeteneğini bozduğunu hissediyorum.

Büyük ihtimalle. Ayrıca, Declan James bir delikte çürüyebilir. Shona: Aferin kızıma.

Jenna: İyi misin?

Shona: Hiç bu kadar iyi olmamıştım. Yarın kahve ve sohbet için seni görmeyi dört gözle bekliyorum xx

ŞEKİLLENDİRME BİR ZORLUKTUR, hem *de* çok zor.

Kendi işimi kurmadan önce başka stilistlere asistanlık yaptım. Becerilerimi geliştirmek için on binlerce saat çalıştım. Binlerce giysi çantası taşıdım, müşterilerimin satın almadığı ürünleri iade ettim. Müşterilerim için doğru parçaları seçmek, onların vücut şekillerine, renklerine ve beden imajı sorunlarına uyacak tek bir kıyafet aramak için gecelerimi verdim. "Kollarımı gösteremez", "Göğüslerim bunun için çok büyük", "Bacaklarımdan nefret ediyorum". Hepimizin bir şeyi var. Çok fazla *şeyimiz* var.

Zor bir iş.

Ama benim sevdiğim bir şey.

Artık bir müşteriyle çalışmak için kendi sürecimi geliştirdim. Eskiden onların ihtiyaçlarını anlamaya çalışırken harcadığım saatleri kısaltan bir süreç. Bugünlerde ekibim de var ve angarya işlerin çoğunu benim için onlar yapıyor.

Adeline ve Diana Black gibi yüksek profilli müşterilerim hariç. Kızlarım gördükleri potansiyel kıyafetlerin linklerini göndererek bana yardımcı oluyorlar ama ben yine de saatlerce araştırma ve alışveriş yapıyorum. Hiçbir şeyi şansa bırakmayı reddediyorum. Bu müşteriler için mükemmel kıyafetleri bulmak, ihtiyacım olan ağızdan ağıza inanılmaz bir şekilde yayılıyor.

Bu sabahı Adeline için bir çekiliş yaparak geçirdim. Bu hafta bir fotoğraf çekimi ve başka bir kırmızı halı çekimi var ve Tanrı'ya şükür ki showroom'da mükemmel seçenekler vardı.

İhtiyacım olanı bulmama yardımcı olan Naomi'ye "Bana saatler kazandırdın" diyorum.

"Umarım Adeline de bu elbiseleri bizim kadar sever."

"Bence sevecek."

"Onunla çalışmak nasıl bir şey? Zor biri olduğunu duydum."

"Benim deneyimim bu yönde değil. Ne istediğini biliyor ve hassas davranarak zaman kaybetmiyor, belki de bu yüzden zor etiketini almıştır."

"Dün video yayınlandıktan sonra seni desteklediğini gördüm."

"Evet. Bunu gerçekten takdir ettim." Özellikle de insanlar beni ayıplamaya başladıktan sonra. Hem Adeline hem de Diana Black dün bana destek verdiler. Şirret tarafım o Instagram paylaşımlarını Declan'a kocaman bir "siktir git" ile iletmek istedi. Blaise tarafım ise bundan kaçındı.

Telefonuma bir mesaj geliyor ve işle ilgili olabilir diye hemen kontrol ediyorum. Bir saat içinde Adeline'la buluşmam gerekiyordu ama beni biraz zorlayabileceğinden bahsetti.

Toplantı.

Kristen: KIRMIZI KOD

Hayır. Bu hafta daha fazla kötü haber kaldıramam.

Kristen: Katie Stein'in Beckett'in dahil olduğu Manhattan'daki bir inşaatla ilgili şüpheler yaydığını duydum.

Jenna: Ne tür şüpheler?

Kristen: Arazi kullanımının gözden geçirilmesi için bastırıyor ve bazı topluluk gruplarını da işin içine katmaya çalışıyor. Duyduğuma göre, bu iş hız kazanmış.

Jenna: Oh Tanrım.

Kristen: Evet. Aynen

öyle.

Bu incelemelerin ortaya çıkması bir yıl sürebilir ve bazı durumlarda, özellikle de şiddetli bir topluluk tepkisi varsa, bir projeyi yıllarca geciktirebilir.

"Her şey yolunda mı?" Naomi soruyor.

Başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Hayır, hiç sanmıyorum." Elini uzattığında giysi çantasını alıyorum. "Bunlar için teşekkürler. İşlerin nasıl gittiğini sana haber veririm."

Ofisime dönerken Beckett'ı arıyorum.

"Merhaba," diye cevap veriyor. Sesinde bir stres notası seziyorum. Bu ondan hiç duymadığım bir şey.

"Selam," diyorum usulca, biraz endişeli hissederek. Benimle çıkmasının, başka türlü ona ulaşamayacak bir dünya sorunu beraberinde getirmesinden endişe ediyorum. "Katie hakkında bilmen gerektiğini düşündüğüm bir şey duydum."

"Ne?"

Kristen'in bana söylediklerini aktarıyorum.

"Evet," dedi. "Farkındayım. Bugün bunun üzerinde çalışıyoruz." "Sizce bir şeye dönüşme ihtimali var mı?"

"Olabilir gibi görünüyor, ama henüz kesin olarak bilmiyoruz." "Tanrım, umarım olmaz."

"Jenna, bu konuda endişelenme. Biz hallediyoruz."

Beckett'ın dikkati dağılmış gibiydi ve onun stresini arttırmak istemediğim için, "Tamam, sadece bunu bildiğinden emin olmak istedim. Seni işine geri dönmek için yalnız bırakayım."

"Bu akşam görüşürüz ama söylediğimden daha geç gelebilirim."

Beckett beni akşam yemeği için Amorosis'e götürecekt ve beni saat yedide alacağını söyledi. "O zaman görüşürüz."

Telefon görüşmesini sonlandırıyoruz ve ben uzun bir nefes alıyorum.

Umarım seks videosu skandalı Beckett'ın gelişimine zarar vermez.

Adeline ellerini bu hafta kırmızı halı için seçtiğim kraliyet mavisi elbisenin üzerinde gezdirerek, "BU İYİ," diyor. "Bu"- fotoğraf çekimi için iyi olabileceğini düşündüğüm siyah elbiseye bakıyor-"Emin değilim. Renkli olmasını umuyordum. Belki kırmızı. Ya da beyaz."

Başımı salladım. "Beyaz mükemmel olabilir. Özellikle de bronzluğunla. Oh, bekle!" Telefonumu elime alıyorum ve dün gece Beckett'ın yatağında çalışırken bulduğum bir elbiseyi açıyorum. "Buna ne dersin?"

Telefonu alıyor ve yüzünde bir gülümseme belirliyor. Tanrım, Adeline çok çekici, gülümsediğinde daha da çekici oluyor. "Evet. Aradığım kişi bu."

"Ben ilgileniyorum. Ayrıca gelecek ayki etkinlikler için Cuma günü incelemeniz için bir gardırop hazırlayacağım."

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve beni değerlendirdi. "Hızlı çalışıyorsun Jenna. Çok etkilendim. Benim için seçtiğin kıyafetlerden de etkilendim. Daha önce benimle bu kadar uyumlu bir stilistle çalışmamıştım."

"Bunu duyduğuma sevindim. Seninle çalışmaktan gerçekten keyif alıyorum." "Seks videosu saçmalığı nasıl gidiyor?"

Gülümsüyorum. Adeline'in hayata yaklaşımını ve aptallıklara katlanamamasını seviyorum. Onunla çalışmaya başladığımdan beri birkaç kez telefonda sorunları patlamadan durdurduğunu duydum. "Çoğunlukla beni etkilemedi, ama bunun sonunun nereye varacağını göreceğiz." Bunun Beckett'a benden daha fazla zarar vereceğini düşündüğümünden bahsetmiyorum.

"Binlerce takipçim hikâyelerinde sana seslenişimi paylaştı. Diana Black ve daha pek çok kişinin senin hakkında olumlu paylaşımlar yaptığını gördüm. Kadınlar kadınları desteklemek istiyor. Birbirimizin bu tür şeylerle aşağı çekilmesini izlemekten bıktık. Tanrı aşkına, özel bir video çektiniz; Declan'ın bunu dünyayla paylaşmaya hakkı yoktu."

"Teşekkür ederim. Desteğiniz için minnettarım." "Neden paylaştığına dair bir fikrin var mı?"

"Çünkü o bir pislik. Birlikteyken bana bir kolye vermişti ve geri istedi. Geri vermek istemedim ve parasını ödeyenin aslında Beckett olduğunu öğrendikten sonra da geri vermedim."

onu. Beckett durumu idare ettiğini sanıyordu ama sanırım Declan onu geri alamadığı için çok kızgın."

Gözlerini bana dikti. "Sonunu göreceğim derken ne demek istedin?"

"Şu anda şirketi büyütmeme yardımcı olacak bir yatırımcı arıyorum. Perşembe günü için planlanmış bir toplantım var ve umarım bu video, yatırımcının sunumumu dinledikten sonra fikrini değiştirmesine neden olmaz." Beckett videoyu Declan'ın yüklediği siteden kaldırtmayı başardı ama kopyaları her yerde. Bu asla yok olmayacak.

Yavaşça başını sallayıp düşündükten sonra çantasına uzanıp ayağa kalkıyor. "Her şeyin gönlünüzce olmasını dilerim. Umarım yatırımcı bir yerlere gideceğinizi anlayacak kadar açıktır."

Adeline ayrıldıktan sonra, istediği beyaz elbiseyi temin etmek için bir telefon görüşmesi yapıyorum. Daha sonra Diana Black ve arkadaşlarının daveti için elbise aramakla vakit geçiriyorum. Tüm bunların arasında Cora'nın bana getirdiği birkaç meseleyi de hallediyorum.

Beşe kadar çok yoruldum. Yine de yapacak çok şey olduğu için biraz daha çalışıyorum ve saat altıda ofisten ayrılıyorum. Beckett aradığında daireme yeni girmiştım.

"Hey, sen," diyorum, ondan haber aldığıma sevinerek.

"Bu akşam yemeğe gelemeyeceğim, üzgünüm."

Hayal kırıklığım yüksek ama sesindeki stresi duymak onu siliyor. "Sesin stresli geliyor. İyi misin?"

"Evet," diyor ama bu sabah olduğu gibi dikkati dağınık. Mesafeli. "Sana yemek ısmarlamamı ister misin?"

Birkaç dakika cevap vermiyor. "Özür dilerim, kaçırdım. Ne dedin sen?"

"Sana yemek ısmarlayabilirim diye düşünüyordum. Nasıl hissediyorsun?"

"Hayır, böyle iyiyim. Louise bir şeyler sipariş edecek." Duraksıyor. "Ama teşekkür ederim."

"Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver." "Yarın konuşuruz."

"Seni yarın akşam LaChelle'in yemeğinden iptal edeyim mi?"

"Hayır, gelebileceğimi düşünüyorum."

"Tamam. Umarım bu gece çok geç saate kadar çalışmak zorunda kalmazsın. Sabah konuşuruz."

Görüşmeyi sonlandırıyoruz ve videomun onu ne kadar etkilediğini tekrar düşünüyorum. Yine de bu düşünceyi aklımdan çıkarmaya çalışıyorum. Kontrol edemediğim bir şey için endişelenmek faydasız.

Dün akşamki yemeğiniz nasıldı? LaChelle yeni tasarımlar ortaya çıkardı mı?

Jenna: Hayır, ama ne üzerinde çalıştığına dair bir ipucu verdi ve sanırım aşık oldum.

Tilly: Ooh heyecan verici! Beckett çok mu sıkıldı? Jenna: Gelemedi. İş bu hafta canına okuyor.

Tilly: *İlk moda yemeğini nasıl atlattığını duymak istiyordum.

Jenna: Sen çok fazlasın, Till. Bu yemeklerle iyi olacak.

Tilly: Sen öyle diyorsun. Geri kalanımız Beckett Pearce'ı tanıyor ve moda ile dedikodunun birlikte gitmediğini biliyor. Ama adam aşık olmuş, kim bilir.

Aşık mı? Hiç sanmıyorum.

Tilly: Burada aynı adamdan mı bahsediyoruz? Bin dolarına bahse girerim ki benimle röportaj yapması için yalvarsam yapardı.

Yapmaz. Bundan emin olabilirsin. Tilly:

Kahretsin, gitmeliyim xx

E-postalarımı karıştırırken telefonumu masamın üzerine koyuyorum. Saat yediyi biraz geçiyor ve bugün Gordon Roth ile yapacağım toplantı için son hazırlıklarımı yapmak üzere işe erken geldim. Doğruyu söylemek gerekirse, olabileceğim kadar hazırlandım ama hiç olmadığım kadar gerginim. Bu hafta Beckett'la bu konuyu konuşmak için zamanım olmasını umuyordum ama onu Salı sabahından beri görmedim ve telefonda konuşacak zamanım da olmadı.

"Erken gelmişsin," diyor Cora ofisine girerken. "Sen de öylesin."

"Kahve ister misin? Gidip bir tane alacağım." "Çok isterim. Teşekkür ederim."

Gözlerini bana dikti. "Gerginsin, değil mi?"

"Evet. Bu işe çok şey bağlı." Beckett'ın listesinden ulaştığım diğer tüm yatırımcılar hayır dedi. İkisi, seks videosuyla ilgili tanıtımın onları etkilemediğini açıkça belirtti.

"Biliyorum ama Jenna, bir şeyleri gerçekleştirebilecek biri varsa o da sensin. Eğer bu adam hayır derse, sana inanacak başka birini bulursun. Ve cidden, bugünkü Insta takipçi sayını gördün mü?"

Başımı salladım. "Hayır."

Gözleri açılıyor. "Kızım, az önce beş milyona ulaştın. Bugün erken gelmemin tek nedeni, bu sabah e-postalarımıza girip kaç tanesini incelemem gerektiğini görmemdi. Yakında daha fazla personel almamız gerekeceğinden eminim."

Daha fazla personel almamız gerekiyor. Bunu zaten biliyorum. Yine de genişlemek zordur. Artan talebi karşılamak için kaynaklara yatırım yaparken mevcut talebi karşılamak için sahip olduğumuz finansmanı yönetmek arasındaki ince çizgide yürümek. Bu konuda bana yardımcı olacak bir yatırımcı bulmam gerekiyor.

"Bu kadar ilgili olduğunuz için teşekkür ederim. Yaptığın tüm sıkı çalışmaları takdir ediyorum Cora."

Gülümsüyor. "Heyecanlıyım. Bir şeyler oluyor. Tamam, ben kahve almaya gidiyorum. Hemen dönerim."

O gittikten sonra e-postalarım dönmüyor. Beckett aradığında üç tanesini halletmişim.

"Günaydın," diyorum, sandalyeme yaslanıyorum ve sesini duyunca gülümsüyorum.

"Evde değilsin."

Gülümsemem büyüyor. "Orada mısın?" "Evet. Neredesin?"

"İşteyim."

"Bugünkü sunumundan önce seni görmek ve ihtiyacın olan her şeye sahip olduğundan emin olmak istedim."

"Sanırım iyiyim." Onunla sunumun üzerinden geçmeyi ne kadar istesem de, kendi işiyle meşgul olduğunu biliyorum.

"Jenna, konuş benimle. Bana gerçeği söyle."

"Gerçek şu ki meşgulsün. İki gündür seni görmemem ve senden neredeyse hiç haber alamamam bana ne kadar meşgul olduğunu gösteriyor. Bunun için vaktin yok."

"Bu sabah biraz zaman ayırdım. Yola çıkıyorum." Ses tonu tartışmaya girmeyeceğini gösteriyor, bu yüzden rahatsız etmiyorum.

Görüşmeyi sonlandırıyoruz ve ben e-postalarımı geri dönüyorum.

Cora elinde kahveyle döndü ve bugün yapmasını istediğim şeyler hakkında sohbet ettik.

E-postalarımı devam ediyorum. Bugün çok fazla var. Benim ve Cora'nın gelen kutusu arasında hepsini gözden geçirmek tüm günümüzü alabilir.

Beckett geldiğinde Cora arıyor ve gelen kutuma yeni bir e-posta düştüğünde ofisime henüz girmişti.

Gordon Roth'tan. Göz

gezdiren kalbim

sıkışıyor.

Bugünkü toplantımızı iptal etmiş.

Artık şirketimle ilgilenmiyor. "Jenna."

Beckett'in derin sesiyle başımı kaldırıyorum.

Gözleriyle karşılaşıyorum. Sorularla doluydular. Açıkça hayal kırıklığım her tarafıma yazılmıştı.

"Gordon az önce toplantımızı iptal etti." derken hayal kırıklığımı bastırmaya çalışıyorum. Hayal kırıklığımı yutmakta acı bir şekilde başarısız oluyorum. Söylediğim her kelimeyi boyadığı gibi yüzümü de boyadığından eminim.

"Bir sebep gösterdi mi?"

"Temel değerlerimizin uyuşmadığını düşündüğünü, bu nedenle iyi bir uyum sağlayamayacağımızı söyledi. Onu da tanıştığım her erkekle yattığımı düşünen insanlar listesine ekleyeceğim."

Beckett'in yüz hatları hoşnutsuzlukla kırışıyor. "Kimse senin bunu yaptığını düşünmüyor." Ayağa kalkıyorum. "Düşünüyorlar. Sosyal medyada olsaydın bunu bilirdin."

Yine o hoşnutsuzluğu. "İşte bu yüzden keşke üzerinde *olmasaydın*."

Kollarının beni sarmasına ihtiyaç duyarak ona doğru ilerliyorum. Dudaklarımı dudaklarına sürterek, "Seni özledim" diyorum.

Kollarıyla beni sarıyor ve tekrar öpüyor. "Hislerimiz karşılıklı."

Başımı göğsüne yaslıyorum, sevdiğim zengin ahşap kokusunu içime çekiyorum. Kollarını etrafımda sıkıyor ve burada onunla sessizlik içinde bir dakika geçirmeme izin veriyor.

"Bu haftayı yeterince geçirdim,"

diyorum. "Ben de."

Başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Sorunlarında ilerleme kaydediyor musun?" "Yavaş yavaş. Önümüzde yapmamız gereken çok iş var."

"Ve tüm bunlara Katie mi sebep oldu?"

"Evet, o ve Declan projeyi durdurmayı kişisel görevleri haline getirmiş görünüyorlar. Yine de çiğneyebileceklerinden fazlasını ısırdılar ve buna pişman olacaklar."

"Nasıl yani?"

"Ashton Scott ve Jameson Fox bu gelişmede benim ortaklarım."

Söyleyeceği tek şey bu. Ashton hakkında pek bir şey bilmiyorum, ama Jameson'ın sikilecek bir adam olmadığını biliyorum. Aynı Beckett gibi. Bu adamların projelerinin ilerlemesini sağlamak için ne kadar ileri gidebileceklerini tahmin edebiliyorum.

Telefonu birkaç mesajla çalıyor ve kontrol etmek için cebine uzanıyor. Mesajları okurken çenesini çalıştırmasını izliyorum. Sonra gözleri pişmanlıkla dolu bir şekilde tekrar benimkileri buluyor. "Sana zaman ayırdım ama acil bir işim çıktı. Bunu halletmem gerekiyor."

Başımı sallıyorum ve elinden kurtuluyorum. "Elbette." Takım elbisesinin ceketini kavıyorum, gitmek zorunda olduğumu bildiğim halde gitmesine izin vermek istemiyorum. "Öğleden sonra vaktin olursa beni ara," diyorum usulca.

"Zaman yaratacağım." Duraksıyor. "Şirketinize başka kimlerin yatırım yapabileceğini düşüneceğim."

"Hayır. Aklında bu kadar çok şey varken bunu düşünme bile. Ben bu işi çözeceğim."

Telefonu tekrar çalıyor ve gitmeden önce beni bir kez daha öpüyor.

Arkasından bakıyorum, Declan ve Katie'den ona bunu yaptıkları için nefret ediyorum. Bana yaptıkları her şeyle başa çıkabilirim ama tüm bunları Beckett'ın başına benim getirdiğimi bilmekten nefret ediyorum.

@thetea_gasp

Jamesonfox ve #ashtonscott ile otel geliştirme çalışmalarını bir arada tutmak için çabalayan #beckettpearce için STRES BAŞ GÖSTERİYOR. Eski dostu @declanjames'in de başı dertte ve şu anda IRS'in gözü onun üzerinde. Declan'ın gözlerinin hala @katiestein'in üzerinde olduğunu bildirebiliriz. Orada dökülecek çay yok #lovebirds. jennablaise'e gelince, seks videosu onun için harikalar yarattı. Bu hafta bir kırmızı halı için @anastasiabradyyi şekillendirdi ve şimdi de @jettvaughn ve @diesel #blaisinghot ile çalışıyor. O ve Beckett da birbirlerine aşık görünüyorlar. Dün gece @rubypearce'ın sanat galerisi açılışında görüldüler. Jenna, Beckett'ın ona bakma şeklinden de anlaşılacağı üzere, Beckett'ın stresini bir nebze de olsa yatıştırıyor. Gözümüz #jeckett'in üzerinde. Çok fazla tahmin var #staytuned

BECKETT

Ruby: Dün geceki a ılı a geldi iniz için teşekkür ederim. Son iki haftanın senin için çok yoğun geçtiğini biliyorum.

Harika bir geceydi Ruby. Tebrik ederim.

Ruby: Dün gece sohbet etme şansımız olmadı. Bu arazi inceleme  a malığının sonu geldi mi?

Beckett: Hayır. Bir süre daha devam edeceğinden   pheleniyorum.   z r dilerim.

Ruby: Bu ak am yemek için müsait misin? Jenna da mı? Sadece benim evimde gündelik.

Sana geri d nece im.

Mac  alı tı ım toplantı odasına girdiğinde başımı kaldırıp bakıyorum. "Bazı rakamların üzerinden geçmek için bir dakikan var mı?"

Başımı salladım. "Evet."

Dizüstü bilgisayarını masanın üzerine koyuyor ve sonraki on be  dakikasını üzerinde  alı tı ımız Florida'daki bir emlak geliştirme projesinin tahminlerini gözden geçirerek geçiriyor. "İyi gidiyor ve i ler bu kadar iyi giderse bütçeyi a mayacak."

Uzun bir nefes veriyorum. "Nihayet bir şeyler yolunda gidiyor."

Declan'la y zle ti im günden bu yana geçen iki hafta cehennem gibiydi. Sorun üstüne sorun yaşadım. Declan'ın engellemekte kararlı olduğu otel projesi için Jameson ve Ashton'la birlikte çalışmaya ayırabilece imden daha fazla zaman ayırmak zorunda kaldım. Ayrıca diğer projelerime de ayak uydurmak zorundaydım. Jenna'ya zaman ayırmanın zor olduğu kanıtlandı ve tercih etti imden daha fazla ak am yemeğini ve onunla geçirdiğim zamanı iptal ettim.

"Evet," diyor Mac ama ses tonu tereddütlü. "Ne?"

"Sanırım hükümet sözleşmesiyle ilgili bir sorunumuz olabilir."

"Ne tür bir sorun?" Ted McMaster ile Zoom görüşmemi yeniden planlamak istediğimde pek hoş karşılanmamıştı ama bir sorunumuz olduğunun farkında değildim.

Mac istediğim bilgiyi gönüllü olarak vermekten acı duyuyor gibi görünüyor. "Açıkça söylemek gerekirse, Jenna Blaise ile olan ilişkiniz sözleşmedeki başarınızı etkileyebilir."

"Ne şekilde?"

"McMaster'ın onu onaylamadığını duydum."

"Onu onaylamasının bir uçak sözleşmesiyle ne alakası var?"

"İnsan hiçbir şey düşünmez ama var. Temel kriterlerle hiçbir ilgisi olmayan faktörlere dayanarak ihaleleri vermesiyle tanınır. Birlikte çalıştığı kişilerin kişisel tercihleri de bu faktörlerden biri ve McMaster muhafazakâr biri ve duyduğuma göre kadının seks videosunu beğenmemiş."

Ayağa kalkıyorum. "Ne yani, kazanamayacak mıyız?"

"Durumu takip ediyorum. Sadece seni şimdilik bilgilendirmek istedim."

"İçeride bir bağlantın mı var?"

"Evet. Bana McMaster'ın bizi dışlamadığını ama Jenna'nın profilini izlediğini söyledi." Saatini kontrol etti. "Başka bir toplantım var."

"Bu bilgi için teşekkürler."

"Daha fazlasını duyduğumda sana haber veririm, ama söylediklerimi iyi düşün."

O odadan çıktıktan sonra konuştuklarımızı düşündüm. Verdiğimiz teklifin ihaleyi kazanmak için yeterince rekabetçi olduğu ve McMaster'ın ihaleyi bize vermemekle aptallık edeceği sonucuna varıyorum.

Ben bunları düşünürken Johnson beni aradı.

"Ne oldu?" Yönetim kurulu masasına yaydığım belgelere geri dönerken "Ne oldu?" diyorum.

"Ruby'nin bir rakibi ona yakın bir binada yer kiralamak istiyor. Şu anda büyük bir galeri değiller ama bu bina onlara genişleme imkânı verecek ve öğrendiğim kadarıyla en iyi sanatçıları ve koleksiyonerleri çekmek için oldukça agresif bir kampanya yürütmeyi planlıyorlar. Binayla ilgili bilgileri size e-posta ile gönderiyorum."

"Declan'ın gelişimi hakkında bir gelişme var mı?"

"Takip ettiğim yeni bir ipucu var. İlgili mimarlardan biri. Duyduklarımı destekleyecek belgeler vermesini ya da bize bu belgeleri veya diğer kanıtları verebilecek birini bulmamıza yardımcı olmasını umuyorum."

"Güzel. Sanat galerisi hakkındaki bilgi için teşekkürler."

Annabelle'in sesi toplantı odasının dışından duyulduğunda Johnson bağlantıyı keser. Odaya girmeden önce, "Bir dakikaya geliyorum Louise," der.

Louise hemen arkasında, yüzünde hayal kırıklığı ifadesi var. Özür dileyerek bana bakıyor. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim Beckett. Annabelle'e bugün boş vaktin olmadığını açıklıyordum."

Annabelle kendine özgü küçümseyici hareketiyle onu başından savdı. "Hepsi bu kadar. Bir dakika."

Louise'e başımı salladım. "Bize bir dakika ver."

Louise bugün boş bir dakikam olmadığı konusunda haklı ama Annabelle'le konuşmam ve ona karşı bir şey hissetmediğimi anlamasını sağlamam gerekiyor, o yüzden şimdi bu konuşma için iyi bir zaman.

Louise yanımdan ayrıldıktan sonra Annabelle, "Son birkaç haftadır Declan'la ilgili tüm o kötü olaylardan sonra uğrayıp iyi olduğundan emin olmak istedim. Ayrıca, siz evliyken ve boşandıktan sonra eşinizle yattığını da duydum. Bununla uğraşmak zorunda kaldığın için çok üzgünüm Beckett."

Eski karıma boşanma anlaşmamızda bu konuda tek kelime etmemesi için iyi bir ödeme yapıldı, bu yüzden bu bilgiyi dünyayla paylaşan kişinin o olmadığını biliyorum. Bu bilginin gelebileceği diğer tek kişi Declan. Ya da Katie.

"Benim için endişelenmene gerek yok," diyorum.

"Arkadaşın için ben de üzülüyorum. Zavallı Jenna. Declan'ın tüm ilişkileri boyunca onu aldattığını bilmek nasıl hissettiriyordur?"

"Bunları tekrarlamazsan memnun olurum, Annabelle." "Oh, elbette. Bu daha ileri gitmiyor."

"Teşekkür ederim."

"Ayrıca sizi önümüzdeki hafta sonu Hamptons'da geçireceğimiz yıllık aile hafta sonuna davet etmek istiyorum. Babamın seni orada görmeyi çok isteyeceğini biliyorum."

"Önümüzdeki hafta sonu meşgulüm. Ama ne olursa olsun-"

Bana yaklaşıyor. "Yeniden planlayabileceğin bir şey değil mi? Hafta sonu benimle olmanı çok isterim, sevgilim." Sevgilim derken elini göğsüme koyuyor.

Parmakları vücuduma yaslanmak için bir saniye bile bulamadan elim bileğine dolanıyor. "Hayır, bu yeniden planlayabileceğim bir şey değil." Elini göğsümden çekiyorum. "Bu senin istediğin şekilde olmayacak, Annabelle."

"Tamam, o zaman birlikte başka bir hafta sonu planlamaya ne dersin? Yapabiliriz-"

"Hayır," diyorum daha güçlü bir şekilde. "Jenna'yla çıkıyorum."

Gözlerini kırptırdı. "Onunla bir randevu için bir hayır müzayedesinde vergiden düşülebilir bir bağış yaptığını biliyorum."

"O randevu için ödediğim paranın vergiden düşülmesiyle hiçbir ilgisi yoktu ve her şey onunla akşam yemeği yemek istememle ilgiliydi."

Uzun bir süre sessiz kaldı. "Ciddi olamazsın. Jenna.... Evlilik için pek uygun değil."

"Ben son derece ciddiylim."

"Doğru," dedi kesin bir ifadeyle,

"anlıyorum." "Ne görüyorsun?"

"Hâlâ Manhattan'a doğru yol almaya çalıştığını görüyorum. Sabırlı olabilirim."

"Ne için sabırlı?"

"Hadi ama Beckett, sen ve ben hayatımız boyunca birbirimizin etrafında dans ettik. Yuva kurmaya hazır olmadan önce yapman gerekenleri bitirmeni bekliyorum. Yine de sabırsızlanmaya başladığımı söylemeliyim."

"Uzun zamandır arkadaşız, ama sadece arkadaştık ve hep de öyle olacağız. Daha fazlasıyla ilgilendiğim izlenimine nasıl kapıldığınızdan emin değilim."

Toplantı odasındaki telefon çalıyor ve burada olduğumu sadece Louise bildiği ve önemli bir bilgi beklediğim için Annabelle'e "Üzgünüm, buna bakmam gerekiyor" diyorum.

Telefona cevap veriyorum. "Evet?"

"Meşgul olduğumu biliyorum ama Jenna ararsa her zaman yarıda kesilmem konusunda bana net talimatlar vermiştin."

"Bağla."

"Hayır, o burada. Onu içeri göndereyim mi?" "Evet."

Telefonu yere bırakıyorum ve Annabelle tekrar yaklaşıp elini göğsüme koyuyor. "Ne dediğini anlıyorum."

Jenna toplantı odasına girerken Annabelle'in elini çekiyorum. Gözlerim anında ona takılıyor ve başka tarafa bakamıyorum. Gökkuşağı dizisi gibi görünen çok renkli, metalik bir etek ve ortasında gökkuşağı renklerinden oluşan bir şerit bulunan siyah bir tişört giyiyor. Şeridin üst kısmında *Spank Me, It's The Only Way I'll Learn* (*Şaplak At Bana, Öğrenmemin Tek Yolu Bu*) yazıyor.

Tüm dikkatini bana vermeden önce kısa bir süre Annabelle'e bakıyor ve tüm bu ilgiyi sikimde hissetmezsem ne olayım. Onu görmeyeli sadece dört saat olmuştu ama bugünlerde Jenna söz konusu olduğunda dört saat bana sonsuzluk gibi geliyor.

"Selam bebeğim," diye selamlıyor beni, bana karşı hiç kullanmadığı bir sevgi sözcüğü kullanarak. Bana doğru ilerleyerek ellerini göğsüme koyuyor ve dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor. Uzun bir öpücük değil ama kısa da değil. Sonra olduğu yerde kalarak Annabelle'e bakıyor ve "Merhaba Annabelle. Nasılsın?"

Annabelle ona yukarıdan aşağıya bakarken elim kıcının üzerinde kıvrılıyor. "Bu kıyafet çok ilginç. Nereden buldun bunu?"

Jenna kıyafetlerine bakıyor. "Muhteşem değil mi? Sık sık gittiğim bir dizi butik var ama bu parçaları hangisinden aldığımı hatırlayamıyorum. İsterseniz size listemi seve seve gönderebilirim. Aslında hafta sonu Beckett'ı da alışverişe götürmeyi düşünüyorum. Benzer bir şey görürsem sana haber veririm."

Annabelle bu tekliften hiç memnun görünmüyor. Bunu tamamen görmezden gelerek, "Pekala, gitmem gerek. Kızlarla öğle yemeği yiyeceğim. Nasıl olduğunu bilirsin; kimse geç kalamaz."

Jenna kendini bana daha sıkı bastırıyor, parmakları boynuma dolanırken, "Oh, biraz kışkandım. Beckett'la ve yaptığımız seksle o kadar meşguldüm ki haftalardır kız arkadaşlarımla öğle yemeği yemedim. İyi eğlenceler."

Annabelle tek kelime etmeden ona bakıyor. Onu ilk kez bu kadar suskun gördüğüme eminim. Sonra toparlanarak bana baktı ve "Seni arayacağım" dedi.

Bununla birlikte toplantı odasından çıktı.

Ağzımı Jenna'nın kulağına doğru eğdim. "Bebeğim?"

"Bir deneyeyim dedim. Bunun bizim için olduğuna ikna olmadım." Beni öpüyor.

Yeterince uzun süre değil. "Tişörtümü beğendin mi?"

Tişörtünü eteğinden sıyrıyorum, böylece elimi altına sokabiliyorum. Tenini bularak göğsüne doğru ilerliyorum ve mırıldanıyorum, "Bir

Şu anda hoşuma giden pek çok şey var."

"Bunu sana ayakkabılarım yapıyor, değil mi?"

Bakışlarıyla tekrar buluşmadan önce pembe topuklu ayakkabılarına bakıyorum. "Bilesin diye söylüyorum, hafta sonu seninle alışverişe çıkmayacağım. Ya da hiçbir zaman."

Yüzünü seksi bir gülümseme kaplıyor. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, benimle alışverişe gelmene asla izin vermem. Asla."

Ağzımı boynuna götürüp onu öperken gömleğini başının üzerinden kaldırıyorum.

Jenna gömleğimin düğmelerinden aşağı doğru inmeye başladı. "Şu anda *beni* neyin mutlu ettiğini bilmek ister misin?"

Sütyenin düğmelerini açtım ve yere düşmesine izin verdim. "Ne?" Göğüslerini ellerime almadan ve bir meme ucunu dudaklarımın arasına almadan önce soruyorum.

Bana doğru eğilirken parmakları saçlarımın arasından geçiyor. "İki şey var. Birincisi, herkesin girebileceği bu masada beni becerecek olman. Bu şimdiye kadar yaptığım en ateşli şey olabilir. İkincisi, Annabelle'in elini vücudundan çıkardığını görmek. Bu da şimdiye kadar yaptığın en ateşli şey olabilir."

"Siktir," diye homurdandım, onu kaldırıp toplantı odasındaki masanın üzerine, tüm belgelerimin üzerine yerleştirdim. "Benim için bacaklarını aç."

Masaya sırt üstü uzandı ve dediğimi yaptı, topuklarını tekmeledi, bacaklarını dizlerinden büktü ve genişçe açtı.

Kalçalarını kavıyorum ve onu daha yakına çekiyorum.

Eteğini kaldırıyorum ve ağzımı amına doğru eğiyorum.

Külotunu çıkarmadan önce onu külotunun üzerinden öpüyorum.

"Çok ıslaksın. Buraya bunun için mi geldin?"

Elime uzanıyor ve parmaklarımı amına yönlendiriyor. "Hayır, ama bu acele edip içime girmemen gerektiği anlamına gelmiyor."

Klitorisini ovmadan önce bir parmağımı ıslaklığında gezdiriyorum ve ona ağzımı vermek için eğiliyorum.

"Oh, Tanrım, bu iyi hissettiriyor," diye inliyor ve masadan kalkıyor.

Dilimle klitorisinin etrafında dönerken saçlarımı kavıyorum. İki parmağımı içine soktuğumda parmakları beni daha sıkı kavıyor.

Onu emiyorum, yalıyorum ve parmaklıyorum.

Ben onu orgazma doğru götürürken vücudu tekrar tekrar masadan yukarı kıvrılıyor ve zevk dalgaları onu tüketirken saçlarımı tutup bırakıyor.

Onu yaklaştırıyorum ve sonra geri çekiliyorum, amına geri dönmeden önce iç uyluklarını öpmek için yüzümü kaldırıyorum.

"Beni öldürmeye çalışıyorsun, değil mi?" diyor. "Bana orgazmımı yaşat artık."

Bakışlarıyla buluşurken amını yalıyorum. "Sana biraz sabır öğretiyorum." "Sabır öğrenmeme gerek yok, Beckett."

Gözlerimi onunkilerden ayırmadan dilimi içine kaydırıyorum.

Onu dilimle beceriyor, orgazmının ona doğru ilerleyişini izliyorum.

Arkasını döndüğünde duruyorum ve dilimle klitorisinin etrafında dönüyorum.

Bunları tekrarlıyorum, daha fazla dayanamayana kadar onu daha da yaklaştırıyorum.

Jenna kendini toplantı masamın üzerinde kaybediyor ve ben de her fırsatta onu masanın üzerinde becermek için bir not alıyorum.

"Beckett!" diye haykırıyor sonunda geldiğinde, kollarını masanın üzerine atıyor ve ben dilimle klitorisini çalıştırmaya devam ederken yanağını belgelerime bastırıyor.

Onun için çok fazla olduğunda, oturuyor ve beni durmaya zorluyor. Sonra kemerime uzanarak, "Sana içimde ihtiyacım var" dedi.

Kemerimi çözerken onu öpüyorum, göğüslerine doğru ilerliyorum, böylece onlara zaman ayırabiliyorum.

"Beckett." Beni tekrar öpebilmek için yüzümü kendi yüzüne doğru çekiyor. Çok sert. Talepkâr. "Beni bu masanın üzerinde sıkmeni istiyorum."

"Tanrım," diye homurdanıyorum. "Bu ağız gittikçe kirleniyor."

"Çünkü içimdekini dışarı çıkarıyorsun." Pantolonumun düğmesini çılgınca çözüyor. Sonra fermuarı. Ve sonra sikimi eline aldı.

Beni okşarken "Siktir," diye tıslıyorum.

Eli boynuma dolanıyor ve beni başka bir öpücük için kendine çekiyor.

Onun öpücükleriyle sarhoş oluyorum.

Vücuduyla sarhoş

oldum. Onunla

sarhoşum.

Bacaklarından birini etrafıma sararak kalçalarını kavırıyorum ve içine girmeden önce kulağına doğru "Sıkı tutun," diye homurdanıyorum.

Zevkten çılgık atıyor ve ben onu nasıl sikilmeyi tercih ediyorsa öyle sikerken sıkıca tutunuyor.

Sert ve kaba.

Tırnakları derime batıyor.
Bacakları bana yapışıyor.
Dişleri beni sıyrıyor.
Jenna'yla seks yapmak hayatımın en iyi seksi ve sadece fiziksel olarak
uyuştuğumuz için değil.
Onunla daha fazlası var.
Onu yanımda hissediyorum.
Ruhunu.
Kalbini.
Onu.
Tam yanımda. Veriyor.
Veriyor.
Benim ona ihtiyacım olduğu kadar o da bana ihtiyaç duyuyor.
Burada bile, toplantı masamda, birbirimizi çılgınca becerirken, bu
tamamen fiziksel olmaktan öte bir şey.
İstedğimiz her şeyin peşinden koşuyoruz.
Birbirimizle.
Serbest kaldığında, Jenna beni daha sıkı
kavıyor. Amı sikimi sıkıyor.
Ve adımı haykırıyor.
Boşaldıktan sonra beni öpüyor. Sonra gözleri benimkileri buldu. "Sence
bizi duyan oldu mu?"
Bir öpücük daha talep ediyorum. "Hiç şansın yok. Ben seni becerirken
neredeyse hiç ses çıkarmıyorsun."
Bana şakacı bir şekilde vuruyor. "Sen en kötüsüsün, Beckett
Pearce." "Endişeleniyorsan odaya ses yalıtımı yaparım."
Gülümsüyor. Çok seksi. "Hazır başlamışken, ofisine de ses yalıtımı yaptır.
Şu pencereler beni çağırıyor."
"Tanrım, orada bir daha asla iş yapamayacağım."
Temizlenmek için banyoyu kullandık ve ikimiz de giyindikten sonra,
"Uğramanın bir nedeni var mıydı?" diye sordum.
Odaya geri döndüğümüzde yönetim kurulu masasının üzerindeki belge
dağınıklığını inceliyor. "Bir dahaki sefere beni o masanın üzerinde
becermeden önce sana oral seks yapacağım." Sonra durup içime girerek, "Bu
sabah biraz dikkatin dağınıktı. Seni kontrol etmek istedim."
Elim kışına gitti. "Arayabilirdin."

"Arayabilirdim ama seni görmek istedim. Son birkaç hafta bulanık geçti. Seni yeterince görmediğimi hissediyorum. Ve"-sesi yumuşuyor
-"Bu sabah benimle dans etmedin. Bu hafta yeterince dans etmemişiz gibi hissediyorum."

Geçtiğimiz ay Jenna için mutfakta dans etmenin seks yapmaya benzediğini öğrendim. Her ikisinin de sağladığı bağlantıyı arzuluyor, dans ona benimle yakın olmak için biraz daha farklı bir yol sunuyor. Sadece ikimiz varken dünyanın dışarıda kaldığı zamanlar istiyor. Bazen hiç konuşmuyoruz ama genellikle bu zamanı benimle günümü değerlendirmek ve gün içinde onun için önemli olan şeyleri paylaşmak için kullanıyor.

Şu anda bana söylediği şey, mutfakta bedenimin onunkiyle birlikte hareket etmesini özlediği değil, benimle bağlantı kurma şansını özlediği.

"Hafta sonunu boşaltabilir misin?" diye sordum.

Başını sallamadan önce birkaç dakika bunu düşünüyor. "Yarın erkenden Geraldine Matheson'la toplantım var ama ondan sonra boşum."

Jenna, Geraldine ile şirketine yapacağı potansiyel yatırımı görüşecek.

"Hamptons'a gideceğiz."

Kaşları birbirine çarptı. "İzin alabilir misin?"

Yapamam ama onun için yaparım.

"Yanıma biraz iş almam gerekecek ama sen alışveriş yapıp yüzerken ben de yapabilirim."

Hâlâ kaşlarını çatarak, "Beckett, hayır, istemiyorum-" diye karşı çıkıyor.

"Bırak ne yapıp yapamayacağım konusunda ben endişeleneyim. Bu zamanı seninle geçirmek istiyorum."

Ayrıca Ruby bizi bu akşam yemeğe davet etti. Sıradan, onun evinde." Kaşlarının yerini bir gülümseme aldı. "Kulağa hoş geliyor."

"Ona evet diyeceğim."

"Beni alacak mısın yoksa orada mı buluşalım?"

"Ben seni al ı r ı m . Yedi civarı." Ağzımı kulağına doğru eğiyorum.

"Sonra seni eve götüreceğim ve pencereimin önünde becereceğim."

Bundan sonra bana bahşedilen öpücük, günün geri kalanında konsantre olmamı zorlaştıracak türden bir öpücük.

JENNA

Beckett'in ofisinden ayrıldıktan sonra öğleden sonramı müşterilerimle görüşerek, e-postaları yanıtlayarak ve Diana Black için parçalar almak üzere yarınki randevularımı tamamlayarak geçiriyorum. Etkinliği yaklaşıyor ve seçimini Pazartesi günü tamamlamayı planlıyoruz.

Saat 16:00'dan hemen sonra Tilly'den öğleden sonramı mahveden bir mesaj alıyorum.

Tilly: Lanet olsun bebeğim, Declan'ın ne yaptığını gördün mü?

Jenna: Dürüst olmak gerekirse, "Declan'ın şimdi ne yaptığını gördün mü?" kelimelerinden nefret ettiğime karar verdim. Bir daha bana mesaj atmaktan çekinme.

Tilly: Bunu hayır olarak alıyorum, görmedin.

Jenna: Pekala, şimdi bu konuşmaya başladığınıza göre, yukarıda bahsedilen bilgilerle konuşmayı bitirmeni istiyorum.

Tilly: Bugün beni büyük sözlerinle etkilemeye mi çalışıyorsun? Tilly!

Dökül bakalım.

Onunla çıkarken Beckett'la yattığın hakkında bir şeyler yazmış.

İkinizin arasında bir şey olduğundan hep şüphelendiğini söylüyor.

Jenna: NE???

Tilly: IKR. Aslında bunu gönderdiğinde sarhoş olup olmadığını merak ediyorum.

Cümleleri biraz kopuktu.

Onu öldüreceğim.

Tilly: Tanrıya şükür, gerçek Jenna geri döndü. Bu, titreşimini yeniden şarj etmek için çalışmayı bıraktığın anlamına mı geliyor? Onu nasıl öldürmediğin hakkında hiçbir fikrim yok.

Jenna: İnan bana, çok istedim ama onun etrafında olmanın benim için sağlıklı olmadığını bildiğim bir noktaya geldim. Bugün onu öldürmem kendim için değil. Beckett için. Declan onun için yeterince soruna neden oldu.

Dizüstü bilgisayarımı topladım ve ofisten ayrılmak için eşyalarımı topladım. Declan'ı gördükten sonra işe dönmeyeceğimi biliyorum. Onu görmemin bugün daha fazla iş yapamayacağım anlamına geleceğinden oldukça eminim.

Cora'ya veda ediyorum ve bu gece eve gitmeden önce tamamlamasını istediğim görevlerle ilgili sorularını yanıtladıktan sonra ofisten çıkıyorum ve Declan'ın orada olacağını umduğum Katie'nin dairesine gidiyorum.

Tilly'nin beni uyardığı yazıyı okudum ve Declan'ın sarhoş gibi görüldüğü konusunda ona katılıyorum. Bugünlerde aklının nerede olduğunu Tanrı bilir. IRS'nin size bakmasının hoş bir deneyim olmayacağını tahmin ediyorum, belki de bu nefretini ve yalanlarını körüklüyordur.

Bu öğleden sonra yaptığı paylaşım nefret doluydu. Yalanlar da var ama beni en çok etkileyen nefret oldu. Ve bunun nereden geldiği hakkında hiçbir fikrim yok çünkü beni aldatan ve ayrılmamıza neden olan oydu.

Katie'nin evine vardığımda o evde değildi ama Declan evdeydi. Beni içeri alıyor ve asansörden indiğimde beni fuayede karşılıyor.

Darmadağınık görüntüsü karşısında nefesimi tutuyorum. Onu hiç böyle görmemiştim. Saçları her yere dağılmış, yüzü tıraşsız, giysileri kırıkmış ve onunla ilgili her şey bakımsızlığı haykırıyor.

Gözlerinde Instagram paylaşımında okuduğum nefretin aynısı parlıyor. Elindeki viskiden bir yudum alarak hırlıyor: "Sonunda beni ziyaret etmeye layık gördünüz Kraliçe Jenna."

Ses tonuna kadar söylediği her şey bende daha derin bir öfke uyandırıyor. "Seni hiçbir şeye layık görmüyorum Declan. Ve bunu yaptığımı da inanamıyorum."

"Dürüst olalım Jenna, benimle birlikte olduğun onca zaman boyunca sadece en iyi arkadaşına yakınlaşmaya çalışıyordun. Oyunun adı değiş tokuş yapmaktı, değil mi tatlım?"

Ağzından çıkan kelimelere inanamayarak ona bakıyorum. Ama sonra, Beckett bana ikimizin de gerçek Declan'ı asla gerçekten tanımadığımızı öğrendiğimizi söylediğinde haklıydı. İçinden fışkıran bu nefret yeni olamaz; birlikte olduğumuz onca yıl boyunca bunu çok iyi saklamıştı.

"Birlikteyken Beckett'la yattığıma gerçekten inanıyor musun, yoksa bu beni mahvetme planının bir parçası mı?"

"Biz birlikteyken onunla yattığından hiç şüphem yok. Yoksa neden senin kolyenin parasını iki kez ödesin ki?"

Bu beni yavaşlattı ve kaşlarımı çatmama neden oldu. "Sen neden bahsediyorsun?"

Yüzüne bir tür farkındalık yayılıyor. Boğazından aşağı biraz daha viski atmadan önce "Siktir et," diyor. "Sana söylemedi."

"Neyi söylemedi?" Ona karşı sabrım azaldığından sinirleniyorum. "Neden kolyeyi geri istemeyi bıraktığını düşündün?"

"Beckett bana bunun parasını kendisinin ödediğini ve bende kalması gerektiğini söyledi." "Ve sen de bunun onu istemeyi bırakmam için yeterli olacağını düşündün."

Geri mi? İçinde yaşadığın dünya hakkındaki saflığın sınır tanımıyor. Annen ve baban seni pisliklerden korumak için harika bir iş çıkardılar."

"Siktir git, Declan." Bu, tartışmalarımız sırasında bana birkaç kez söylediği bir şeydi. Hedefini asla ıskalamadığını biliyor çünkü hayatımdaki erkeklerin beni bir şeylerden korumasından her zaman hoşlanmamışımdır. Babam bunu anneme, Kristen'a ve bana yapıyor. Kardeşlerim Kristen ve bana yapıyor. Bizi korumaya çalıştıklarını söylüyorlar ve bunu anlıyorum ama hayat yüzüme bilmediğim şeyleri tokat gibi vurduğunda gafil avlanmaktan hoşlanmıyorum.

Yüzünde hain bir gülümseme beliriyor. Piç kurusu bundan zevk alıyor; benim burada aptal gibi durup bana söyleyeceği şeyi beklememden.

Viskisini yavaşça içerek anı uzatıyor. Sonunda, "Beckett bana ödeme yaptı. Sadece alabileceğim parayı istediğimi biliyordu, bu yüzden onun yerine bana elli bin verdi. O lanet kolyeyi senin için iki kez aldı."

Ve işte tokat.

Declan için kesinlikle hiçbir şey ifade etmiyordum.

Karşısında bir aptal, sessiz bir aptal gibi durmaya devam ettiğimde, "Ücretli bir fahişeden başka bir şey olmamak nasıl bir duygu Jenna? Seni satın aldı ve sanırım hâlâ bacaklarının arasına girmek için para ödüyordur."

Ona doğru yürüdüm ve tokat attım. "Beckett sana hiç benzemiyor, hiç komik değil. Bunu bana bir daha asla söyleme."

Elimin yanağında yarattığı acıdan kurtulurken kaşlarını kaldırıyor. "Yoksa ne, beni tekrar dövmesi için onu geri mi göndereceksin?"

Gözlerimi ona dikiyorum. "Bütün bu olanlarda anlamakta zorlandığım şey ne biliyor musun? O videoyu neden paylaştın? Neden benden bu kadar nefret ediyorsun ki bunu yaptın? Çünkü burada durmuş beni Beckett'la birlikteyken onunla yatmakla suçluyor olsan da, ikimiz de aslında buna inanmadığını biliyoruz." Aklımdan bir düşünce geçerken aniden konuşmayı kesiyorum. "Bekle, buna inanıyor musun? Bütün bunları kıskandığın için mi yaptın?"

Dudakları birbirine çarpıyor ve yüzü öfkeyle bulutlanıyor. Bana doğru eğilerek kıskançlığını kusuyor. "Seni sevdim ve seninle evlenmek istedim ama sen arkana bile bakmadan çekip gittin. Sonra da en iyi arkadaşımın kolunda görünmeye başladın. Herkesin Jenna ve Beckett hakkında konuşmasını dinlemek zorundayım. Baktığım her yerde var. Instagram, TikTok, TMZ. Ve Katie bu konuda hiç susmuyor." Parmaklarını saçlarının arasından geçiriyor. "Biz birlikteyken onun sikini yalamamış olmana imkân yok Jenna. Her zaman sana verebileceğimden daha fazlasını istedin ve görünüşe göre bunu nasıl elde edeceğini bulmuşsun."

Ona tekrar tokat
attım.

Ve tekrar.

Bu seferkiler benim için.

"Birincisi, ben onun kolunda görünmeye başladığımda o senin en iyi arkadaşın değildi. Hafızan bok gibi. İkincisi, beni ne kadar sevdiğini göstermenin komik bir yolu vardı. Yani, eğer başka bir kadınla yatarak sevgini gösteriyorsan, tabii ki gerçekten sevildiğimi hissediyorum. Üçüncüsü, her yerde bana ve Beckett'a maruz kalmaya sevindim. Ve evet, bunun beni bir sürük gibi gösterdiğinin farkındayım, ama zaten öyle olduğumu düşündüğün için, devam edeceğim ve bunu kabul edeceğim. Dördüncüsü, şimdi anlıyorum ki beni hiç tanımamışsın. Daha fazla para istemiyorum. Daha fazla aşk istiyorum. Daha fazla eğlence. Daha fazla hayat. Ve bunları, nasıl derinden seveceğini bilen ve başka bir kadının ona dokunmasına asla izin vermeyecek kadar bana saygı duyan bir adamla istiyorum. Ve beşincisi, keşke onca yıl Beckett'ın sikini yalasaydım. Onun yerine onları seninle harcadım ama sen bana iyi öğrettin Declan. Bunun için sana teşekkür ederim."

Bir daha asla görmemeyi umduğum adama son bir kez bakıp dönüyorum ve daireden çıkıyorum. Bu sefer ondan uzaklaşırken, o pisliğe arkamdan bile bakmıyorum. Düşündüğünün aksine, ona son bir kez baktım. Ama şimdi onu sistemimden tamamen temizledim.

İşle ilgili bir şey çıktı. Seninle Ruby's'de buluşmak zorundayım.

Endişelenme. Orada görüşürüz. Davis'i

7'de seni alması için göndereceğim. Jenna:

Teşekkür ederim.

Daireme girerken telefonumu çantama yerleştiriyorum. Declan'ı gördükten sonra eve yeni geldim ve bu ziyareti bir viskiyle kutlamayı planlıyorum. Beckett'ın onu buraya ilk davet ettiğimde yanında getirdiği Balvenie'den hâlâ biraz var. Kendime bir bardak dolduruyorum ve içmek için kanepeme oturuyorum.

Beckett kolyemin parasını iki kez
ödedi. Her zaman beni kolluyor.

Yine de bilmeyi tercih ederdim, yani bu konuşmamız gereken bir konu.

Ama bu jestinin bana ne kadar değer verdiğini inkar edemem.

Ayrıca Declan'ı ziyaret ettikten sonra kendimi ne kadar temiz hissettiğim de inkar edilemez. Onu görmeye gitmenin beni iyi hissettirmeyeceğini düşünmüştüm ama tam tersi oldu.

Telefonum bir mesajla çalıyor, ben de kontrol etmek için kalkıyorum.

Adeline: Şu anda boş musun? Jenna:

Evet, neden?

Adeline: Bir randevum var ve yardımına ihtiyacım var.

Jenna: Gelmemi ister misin? Yoksa bana seçtiğin kıyafetlerin fotoğraflarını mı göndermek istersin?

Adeline: Buraya gelmeni ve bana tavsiyede bulunmanı istiyorum. Yola çıkıyorum.

Adeline ve onun randevu stresiyle işim bittiğinde (Adeline gibi bir kadının bir randevuda hala gerginlik yaşayacağını kim bilebilirdi?!), eve gidip akşam yemeği için üzerimi değiştirecek vaktim olmuyor. Bu konuda stres yapmıyorum çünkü birlikte yemek yediğimiz kişi Ruby. O kadar rahat ve gündelik biri ki akşam yemeğine eşofman altı ve dağınık bir topuzla gelsem bile umurunda olmaz.

Beckett'a evde olmadığımı bildiren bir mesaj attıktan sonra Davis'i beni Adeline'in evinden alması için gönderdi. Ruby'nin evinin önünde durduk.

Yedi buçuktan önce ve beni götürdüğü için ona teşekkür ediyorum.

Dikiz aynasından bana gülümsüyor. "Yıllardır Beckett için çalışıyorum ve onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Sen onun yüzüne o gülümsemeyi yerleştirmeye devam et, ben de seni istediğin yere götürmeye devam edeyim."

"Siz ikiniz birbirinizi kolluyorsunuz, değil mi?" Beckett ve Davis'in zaman zaman ne kadar arkadaş canlısı olduklarını gözlemledim ve bu gerçekten hoşuma gitti. Babamın onlarca yıldır aynı şoförü var ve onunla neredeyse hiç sohbet etmiyor.

"Evet hanımefendi. Beckett, onun için çalışmaya başladığım ilk günden beri ailem için iyi şeyler sağladı."

Gülümsemesine karşılık veriyorum. "Sana sahip olduğu için çok şanslı Davis."

Arabadan çıktım ve Ruby'nin binasına girdim. Dairesine kadar olan yolculuğu Diana Black'ten gelen bir e-postayı yanıtlayarak geçirdim ve Ruby'nin fuayesine girdiğimde derin düşüncelere dalmıştım. Etkinlik için arkadaşlarından biri için seçtiğim elbiselerle ilgili bir sorunumuz olabilir ama bu gece halledebileceğim bir şey olmadığından, telefonumu çantama geri koyuyorum ve Ruby ve Beckett ile akşam yemeğinin tadını çıkarmaya karar veriyorum. Tanrı biliyor ya, o da ben de haftalardır yaşadığımız stresten uzak bir gece geçirebiliriz.

"Jenna."

Beckett'in annesinin sesini duyunca kafamı kaldırdım. Ne? Bu gece burada olacağını bilmiyordum.

Margaret Pearce'ın bu gece burada olduğu gerçeğini anlayınca gözlerimi kırptırıyorum. "Aman Tanrım, bu gömleğe bayıldım!" Ruby bize katılırken haykırıyor.

Tişörtüme bakıyorum.

Şaplak yemek istediğimi ima eden tişörte.

Aslında şu anda istediğim şey ölmek.

Tam burada.

Ruby'nin fuayesinde.

Neden bugün bu tişörtü giymenin iyi bir fikir olduğunu düşündüm ki? "Nereden aldın bunu?" Ruby sordu.

Annesinin dudaklarının onaylamaz bir şekilde kenetlenmesini kaçırmıyorum. "Hatırlayamıyorum," diyorum.

Burası sıcak mı?

Sanki diri diri yanıyorum.

Yüzüm o kadar sıcak ki üzerimden eriyip gidebilir.

Ruby bizi büyük odasına götürmeden önce, "Eğer hatırlarsan bana haber vermelisin," diyor. "Ne içmek istersiniz?" diye soruyor.

onun kanepesinde
otururken.

Her şeyi.

Onun sunduğu her şeyi istiyorum. "Ne
içiyorsun?" diye soruyorum.

"Bir martini."

"Kulağa harika geliyor."

Margaret ve ben sessizce otururken Ruby içkileri hazırlıyor. Beni garip
hissettiren türden bir sessizlik.

Kendimi garip hissetmemek için çaresizlik içinde ağzımı açtım ve "Bugün
Annabelle'i gördüm" dedim. *Aman Tanrım, bu da nereden çıktı şimdi?*

Margaret her zamanki gibi soğukkanlılıkla bana bakıyor. "Nasıldı?"

"İyi idi. Sanırım iyi idi. Yani, onunla çok uzun süre konuşmadım. Ofisine
vardığımda Beckett'la birlikteydi. Ne konuştuklarından emin değilim ama
onunla kıyafet alışverişi hakkında konuştuk. Ona alışveriş için favori
yerlerimin bir listesini göndermeyi teklif ettim."

Yüce Tanrım, lütfen dünya beni bütünüyle yutsun.

Hemen. Hemen şimdi.

Ya da en azından, lütfen ilahi bir müdahale gönder ve ağzımın kapalı
kalmasını sağla. Bu gece bir daha konuşmamalıyım.

Margaret sessizliğini koruyor, beni izliyor, oğlunu benden uzaklaştırmanın
yollarını hayal ediyor. Şey, bu son şey sadece tahmin ettiğim şey. Kim bilir bu
kadının aklından neler geçiyordur.

Ruby bana bakıyor, yüzünde eğlenen bir ifade var.

Dua etmeye başlıyorum. Yaptığım bilinen bir şey değil ama bir kız bir
akşam yemeğine *Spank Me* tişörtüyle gittiğinde ve o anda orgazm talep ettiği
adamın annesinin de söz konusu yemeğe katıldığını keşfettiğinde alabileceği
her türlü yardıma ihtiyaç duyar.

"Galeri nasıl, Ruby?" diye sordum.

Kokteyli mi getiriyor ve karşıma, annesinin yanına oturuyor. "Gerçekten
çok iyi. Tribeca galericileri arasındaki topluluk duygusu güçlü, bu da Chelsea
galerilerinden güzel bir değişiklik yapıyor. Birlikte çalışmak ve birbirlerini
tanımak için çaba sarf ediyorlar. Bu topluluk hissini seviyorum, anlıyor
musun?"

Biliyorum.

İş zaten yeterince zor; acımasız ve bazen de gaddar rakiplerle uğraşmak işi
daha da zorlaştırıyor.

"İş zayıflar için değildir," diyor Margaret. "Hayatta kalmak için sertleşmen gerekecek Ruby."

Bir martiniye daha ihtiyacım olacak.

"Biliyorum anne," diyor Ruby. "Ama birbirini önemseyen insanlar arasında olmak güzel."

"Baban ve kardeşlerin bugün bulundukları yere insanlarla iyi geçinerek gelmediler. Bulundukları yere, kendilerinden beklenen işi yaptıkları için geldiler." Bana baktı. "Eğer bir şey varsa, ilişki kurduğunuz insanlar size yardım etmekten çok zarar verebilir."

Ona bakıyorum.

Beckett ile olan ilişkimden bahsediyor.

Ve farkında bile olmadan benim bir korkuma parmak basıyor.

Beckett'in şu anda işinde karşılaştığı tüm sorunlar benimle olan ilişkisi ve eski sevgilimin kıskançlığı sayesinde.

Ruby, "Bu tam bir saçmalık," diyerek annesinin dikkatini anında benden uzaklaştırıp kendisine çekti.

"Diline dikkat et Ruby," diye azarlıyor

Margaret. Hay sikeyim.

Konuşmama dikkat
etmeliyim. Martinimden

biraz yudum alıyorum.

Burası gerçekten çok sıcak.

Telefonum bir dizi mesajla çalışıyor.

Telefonuma uzandığımda Margaret bana etkilenmemiş bir bakış fırlatıyor.

"Özür dilerim," diye özür diliyorum. "İşten olabilir."

İş değil.

Kristen: Johnathon aynı zamanda Charlene Armand'la da çıkıyor. Ve Sheryl Braithwaite. Buna inanabiliyor musun?

Kristen: Cidden, aleti ne kadar yalnız?

Kristen: Dürüst olmak gerekirse, o aletle ne yaptığını bile bilmiyor.

Kristen: Ayrıca küçük. Bunu sana hiç söylememiştim ama

öyle. Kristen: Küçük ve işe yaramaz ve onu emmekten hiç hoşlanmadım. Yüce Tanrım.

Jenna: Sarhoş musun sen?

Kristen: Hayır. Neden seninle mahrem bilgilerimi paylaştığımda hep sarhoş olduğumu düşünüyorsun?

Jenna: Çünkü benimle mahrem bilgiler paylaşmak senin için yeni bir şey. Johnathon'la olanlar patlamadan önce bana hiç bir şey söylediğini hatırlamıyorum.

Jenna: Ayrıca, sohbet edemem. Beckett'ın annesiyle yemekteyim.

Telefonumu bir kenara bırakıp Margaret ve Ruby ile konuşmaya geri dönüyorum.

"Ee," diyor Ruby, "Anastasia Brady'nin Insta'da seninle çalışmaktan övgüyle bahsettiğini gördüm. Sen de onunla çalışmayı sevdi mi? O benim en sevdiğim aktrislerden biri."

"Çok tatlı biri," diyorum telefonum başka mesajlarla çınlarken. Onları görmezden geliyorum. "Ve birlikte çalışması çok kolay. Birlikte çalıştığım ünlüler konusunda oldukça şanslıyım. Hiçbiri çok zor olmadı."

Telefonum tekrar çalıyor ve Margaret kaşlarını çatıyor. "Hafta sonları sık sık çalışmak zorunda kalıyor musun?" diye soruyor.

"Bazen." Telefonumu tekrar kontrol ediyorum.

Kristen: Oh Tanrım.

Kristen: O nasıl?

Kristen: Beckett'la çıkmaya devam edersen hayatın nasıl olacağını hayal edebiliyor musun? Eğer o da anlaşmanın bir parçası olsaydı devam edebilir miydin emin değilim.

Bana mesaj atmayı kes. Bütün mesajlarım için beni yargılıyor.

Telefonumu sessize alırdım ama asla almam. Ulaşmam gereken müşterilerim varken olmaz.

"Özür dilerim," diyorum. "İşler şu anda çok yoğun."

"Bu harika bir şey!" Ruby diyor ki. "Bize işiniz hakkında daha çok şey anlatmalısınız. Stilistliğe nasıl başladığınızı ve aslında neleri içerdiğini bilmek isterim. Mesela, insanların düşündüğü kadar göz alıcı mı?"

İçkimi yudumluyorum. "Kesinlikle insanların düşündüğü kadar göz alıcı bir iş değil." Daha sonra onlara on sekiz yaşındayken nasıl başladığımı ve günlerimi nasıl geçirdiğimi anlatmaya devam ediyorum. Ve "temel bilgiler" derken, tercih ettiğimden çok daha fazla saçmaladığımı kastediyorum çünkü Margaret'in buz gibi bakışları beni geriyor ve kelimelerin ağzımdan çıkmaya devam etmesini sağlıyor.

Ben monoloğumu bitirirken Ruby bir telefon alıyor ve telefona cevap vermek için izin isteyerek beni Margaret ile yalnız bırakıyor.

İçkimi bitiriyorum ve bir tane daha yapmak için ayağa kalkıyorum. Bunu yaparken görgü kurallarımı tamamen unutmuştum. Ruby'nin dönmesini bekleyemiyorum. Yine de küçük bir davranışta bulunuyorum ve Margaret'e bir içki hazırlamayı teklif ediyorum.

"Hayır, teşekkür ederim," diyerek reddediyor. Sonra, ben cini doldururken, "Oğlumla yaşadığın bu ilişki hiçbir yere gitmeyecek Jenna," diyor.

Bir an için dökmeyi bıraktım.

Sonra ekstra cin ekleyerek dökmeye devam ettim. Tanrı biliyor ki buna ihtiyacım olacak.

Margaret'a nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için cevap vermedim.

"Hâlâ boşanma sürecini atlatmaya çalışıyor," diye devam ediyor. "Ve dürüst olmak gerekirse, sen onun genelde çıktığı türden bir kadın değilsin. Bunun Beckett için sadece bir eğlence olduğu açık ve bence bunun farkında olmalısın. Senin incindiğini görmek istemem."

Ah, hayır.

Hayır, bunu bana yapamaz.

Babamın bu saçmalıklarına yeterince katlandım; başkasınıninkine katlanmayı reddediyorum.

İçkimi hazırlamayı bitirip yerime dönüyorum.

Martinimden bir yudum aldıktan sonra bardağı aramızdaki masaya koyuyorum. Sonra bulabildiğim en sakın sesle, "Lütfen beni küçümseme ve beni önemsiyormuş gibi davranma Margaret. Bunların hiçbirini söylemiyorsun çünkü benim incindiğimi görmek istemiyorsun." Duraksıyorum ve gözlerimi ona dikiyorum. "Gençken tam bir kötü kız olduğunu tahmin ediyorum. Şimdi bunu o kadar iyi yapıyorsun ki, erken yaşta geliştirdiğin bir beceri olmalı. Mesele şu ki, ben kötü kızlar konusunda deneyimliyim ve kendi başımın çaresine bakabilirim. Oğlunuzla olan ilişkiye gelince, bu onunla benim aramda. Ve dürüst olmak gerekirse, Beckett'ın sadece eğlendiğini sanmıyorum. Onu iki yıldır tanıdığımı ve kadınlarla eğlenmenin onun için neye benzediğini gördüğümü unutmuş gibisiniz. Sizi temin ederim ki ben onun için eğlenceden çok daha fazlasıyım."

Lanet olsun, birinin burada vantilatör açması lazım.

Ben de önümdeki martiniyi içmeliyim.

Margaret'in buz gibi bakışları kutuplara dönüyor (ama ben hâlâ burada sıcaktan ölüyorum). "Göreceğiz," diyor.

Yani, *bu kadar mı?*

Ona söylediğim onca şeyden sonra söyleyebileceklerinin hepsi bu mu?

Annem beni buz gibi bir kaltak olmayı öğreten görgü kuralları okuluna göndermeyerek beni hayal kırıklığına uğratmış gibi hissediyorum. Gerçekten öyle olmak istediğimden değil, ama şu an olduğu gibi, bu becerinin işe yarayacağı zamanlar var.

Martini'mi elime alıyorum ve Beckett odaya girdiğinde lıkır lıkır içmemeye çalışıyorum. Gözleri doğrudan bana yöneliyor ve kokteylimi içime çekişimi izliyor. Gözlerinden bilmiş bir bakış geçiyor, ardından bir özür geliyor.

Affedilecek bir şey yok. İnsan ailesini seçemez.

Ruby, Beckett'ın ardından içeri giriyor ve annesini selamladıktan sonra ona sarılıyor. "Bir içki ister misin?"

Beckett başını sallar. "Bir viski. Akşam yemeğinde ne var?"

"Aç mısın, yoksa bekleyebilir misin? Pizza sipariş edeceğim." "Şimdi acıktım."

"Tamam, içkinizi getireyim, sonra da yemek sipariş edeceğim."

Margaret ayağa kalkar. "Sizi yalnız bırakayım da yemeğinizi yiysin."

Kaşlarını çatıyorum, benim yüzümden mi erken ayrılıyor diye merak ediyorum.

Pazar günü planladıkları öğle yemeği hakkında onu binlerce soruyla bombardımana tutan Ruby sayesinde ayrılığı gürültülü bir olay oluyor. Margaret bana veda ediyor ama bunun için terbiyesini kullandığı çok açık.

Ben de kanepeden vedalaşıp martinimi yudumluyorum.

Beckett annesiyle vedalaşıyor ve annesiyle Ruby odadan çıkarken yanıma geliyor. Elini kalçama koyarak, "Ne kadar acımasızdı?" diyor.

Vücudumu ona doğru çeviriyorum ve bacağımı onun kalçasına koyuyorum. "Bu gece kendimi daha iyi hissetmek için birçok orgazm arayacağım diyelim."

"Özür dilerim. Bu konuyu onunla konuşacağım."

Başımı salladım. "Sakın buna cüret etme. Annenin kendi ayaklarımın üzerinde durabileceğimi bilmesi gerek."

"Onunla bu şekilde uğraşmak zorunda kalmanı istemiyorum."

"Beckett, ben büyük bir kıyım. Annenle başa çıkabilirim. Ayrıca bugün Declan'ı gördüm."

Kaşlarını çatı. "Nerede?"

"Instagram'da onunla birlikteyken seninle yattığıma dair bir şeyler paylaştıktan sonra Katie'nin evine gittim."

Yüzü anında hoşnutsuzlukla kararıyor. "Ona iftira attığı için dava açacağım."

Elimi koluna koyuyorum. "Bunu sana bunu yapman için söylemedim. Bunu ona para vererek bana yardım etmeye çalıştığın için teşekkür etmek için söylüyorum."

ikinci kez kolye. Beni bu şekilde kolladığın için sana minnettarım."

"Daha fazlasını yapmalıydım. Belli ki bu yeterli değildi."

Başımı salladım. "O videoyu paylaşmasını engellemek için yapabileceğin hiçbir şey yoktu. Ama Beckett, böyle şeyleri benden saklayamazsın. O bana bunu söylemekten büyük zevk alırken, orada öylece, hiçbir şeyden habersiz durmak iyi hissettirmedi."

"Bunu sana asla söylememesini umuyordum Jenna. İncinmeni istemedim ve Declan'ın o kolyeyi sana vermesinin senin düşündüğün gibi bir anlamı olmadığını anladığında incineceğini biliyordum."

"Biliyorum," diyorum usulca, "ama yine de böyle gafil avlanmak hoşuma gitmiyor."

Lütfen benden bir şeyler saklama."

Gözleri gözlerimi arıyor ve sonra eğilip beni öpmeden önce başıyla onaylıyor. "Bunu keşfetmek zorunda kaldığın için üzgünüm."

Boynuna sarıldım. "Berbattı ama Declan'a söylemek istediğim her şeyi söyledikten sonra kendimi daha iyi hissediyorum."

"Güzel."

Boynunu tutmaya devam ediyorum. "Yine de avukatlarını devreye sokacaksın, değil mi?"

"Onlar zaten işin içinde."

Beckett bu işin peşini bırakacak türden bir adam değil, ben de ona işini nasıl halledeceğini söyleyecek türden bir kadın değilim, bu yüzden ikimizin de Declan'ı geride bırakmanın bir yolunu bulmamız gerektiğini düşünmeme rağmen bunu yapmıyorum.

Gitmesine izin veriyorum ve Ruby geri döndüğünde kanepeye yaslanıyorum. "Tamam," diyor, "pizza sipariş ettim. Çok uzun sürmez. Normalde hızlı teslimat yaparlar."

"Annen neden yemekten önce gitti?" Beckett'a içecek bir şeyler getirirken soruyorum.

"Akşam yemeğine hiç kalmayacaktı. Bugün bir arkadaşının benim için verdiği bazı kitapları getirdi."

"İkiniz iyi misiniz yani? Galerinizle ilgili olanlardan ve ailenizin bu konuda mutlu olmamasından sonra bile mi? Merak uyandırdıysam özür dilerim. O kokteylleri biraz hızlı içmiş olabilirim."

Ruby sırtıyor. "Kız arkadaşım, bana her şeyi sorabilirsin," diyor Beckett'ın telefonuna mesajlar gelirken.

"Tanrım," diye mırıldanıyor ayağa kalkıp bana bakmadan önce. "Birkaç arama yapmam gerekiyor."

Ruby ve ben onun odadan çıkışını izlerken Ruby, "Onu daha önce hiç bu kadar stresli ve işle meşgul görmemiştim. Bu da bir şey ifade ediyor çünkü onu kesinlikle birçok kez stresli ve dikkati dağınık gördüm. Declan onun için gerçekten sorun yarattı, değil mi?"

Göğsümde endişe oluşurken başımı sallıyorum.

"Evet, öyle." Margaret'in daha önce söylediği sözler tekrar aklıma geliyor.

İlişki kurduğunuz insanlar size yardım etmekten çok zarar verebilir.

Yapmak istediğim son şey Beckett'ı incitmek.

"O iyi olacak Jenna," diyor Ruby, Beckett'ın içkisini önümdeki masaya bırakıp kanepeye oturarak. "Beckett'ın bununla savaştığı kaynakları var. Ben ve anneme gelince, biz iyiyiz. Her zaman iyiyizdir. Dürüst olmak gerekirse, bunun olmasına sevindim. Aileme ve Beckett'a bunu kendi başıma yapabileceğimi göstermek istiyorum."

"Bunu çok iyi anlıyorum." Tanrım, gerçekten anlıyorum.

Pizza gelene kadar galeriyle ve sanatıyla ilgili hedefleri hakkında sohbet ediyoruz. Ben Beckett'ı ararken Ruby tabakları alıyor.

Onu Ruby'nin kütüphanesinde buluyorum, odada volta atıyor ve imar yasaları hakkında hararetli bir konuşma yapıyor. İçeri girdiğimi duydu ve bana döndü.

"Pizza geldi," diyorum sessizce.

Başını sallıyor ve ben de konuşmasını bitirmesi için yanından ayrılıyorum.

Ruby'ye geri dönerken vücudunun her tarafına yayılmış ve yüzüne kazınmış gerginliği düşünüyorum. Beckett'ın karşı karşıya olduğu bu arazi kullanım incelemesi hakkında benimle paylaştığı her şeye bakılırsa, bunun yakın zamanda sona ereceğini sanmıyorum. Uzun bir stres dönemiyle karşı karşıya olmasından endişeleniyorum. Ve bunu yaşamasını izlemekten nefret ediyorum.

JENNA

Pazartesi sabahı erkenden işe giderken ofisime uğrayan Shona, "Hafta sonunu sevişerek geçirmiş gibi görünüyorsun," diyor.

Kanepemde onun yanına oturuyorum. "Çünkü hafta sonunu bunu yaparak geçirdim."

Kaşları çatıldı. "Beckett'ın seks için çok meşgul olduğunu sanıyordum." "Öyle ama bana zaman ayırdı."

"Aferin."

"Hafta sonun nasıl geçti?"

"Senin kadar şanslı değildim. Graham Cumartesi günü meşguldü, bu yüzden kendimi meşgul edecek başka yollar bulmak zorunda kaldım ve bu yolların hiçbirisi seks kadar iyi değildi."

"Birlikte bir akşam yemeği planlamalıyız. Hangi gecelerin sizin için uygun olduğunu bana bildirir misiniz?"

"Evet, sana mesaj atarım ama Graham önümüzdeki birkaç hafta çok meşgul, senin de Diana Black galası ve babanın yemeği var, o yüzden herkes için uygun bir gece bulmakta zorlanabiliriz. Beckett'ın uğraştığı onca şeyden bahsetmiyorum bile."

İç çekiyorum. "Eğer Graham ve Beckett'la akşam yemeği için bir gece bulamazsak, kendimiz için bir şeyler planlayalım."

"Bir süredir spa günü yapmadık."

"Hayır, geçirmedik. Bir tanesine ihtiyacımız var."

Sözümüz Cora tarafından kesildi. "Jenna, Adeline burada. Eğer izin verirsen sadece on dakikaya ihtiyacı olduğunu söyledi."

Başımı salladım. "Evet, bana bir dakika ver."

Cora yanımdan ayrılırken Shona ayağa kalkıyor ve çantasını omzuna atıyor. "Bazı tarihler belirleyip sana haber veririm."

"Kulağa hoş geliyor."

O ofisimden çıkıyor ve ben de Adeline'ı içeri alıyorum.

"Bu elbise sana çok yakışmış," diyorum otururken. Geçen hafta onun için bulduğum yeşil bir elbise ve daha önce üzerinde görmüş olmama rağmen, şimdi ona ne kadar yakıştığını hatırlıyorum.

"Sen olmasaydın bunu asla bulamazdım."

Onun karşısına oturdum. "Bu sabah için planlanmış bir randevumuz yoktu, değil mi?" Hafızam genellikle mükemmeldir ama onunla bir randevu ayarladığımı hatırlayamıyorum.

"Hayır. Seninle konuşmak istediğim şey zaman açısından hassas, bu yüzden beni araya sıkıştırabileceğini umarak uğradım."

Rahatladım. "Tamam, güzel." Şu an ilişkimizde topu taca atmanın sırası değil. "Ne oldu?"

"Bir yatırımcı aradığımı biliyorum ve hafta sonu CFO'mla görüştüğümde sonra, birlikte çalışma olasılığını araştırmamızı istiyorum."

"Şirketime yatırım yapmak mı istiyorsun?" Aptalca bir soru ama beynim şu anda olanlara ayak uydurmaya çalışıyor.

Beckett'in önerdiği tüm olası yatırımcılar beni geri çevirdikten sonra, seks videosu sayesinde, pozitif kalmak ve yeni potansiyel yatırımcılar bulmak için çok çalıştım. Cumartesi günü biriyle görüştüm ve ilgileniyor olsa da uygun olduğumuzdan emin değilim. Şirketimi nasıl büyütebileceğime dair benim fikirlerimle uyuşmayan pek çok fikri var. Sunum yapmam gereken iki yatırımcı daha var, ancak onlar hakkında okuduklarıma dayanarak, sahip olduğum vizyonun arkasında durabileceklerine ikna olmadım.

"Şirketinizin nereye gittiğini gördüğünüzü ve oraya nasıl ulaşmayı planladığınızı tartışmak için biraz zaman harcamak istiyorum."

Adeline harika bir seçim olabilir. Moda endüstrisinin içini dışını biliyor ve dünya çapındaki en başarılı moda ve güzellik markalarından birinin kurucusu.

"Bu hafta biraz vaktin var mı?" diye sordum.

Takvimlerimizi gözden geçirdik ve yarın sabahta karar kıldık. Ardından vizyonum hakkında biraz sohbet ederek on dakika geçiriyoruz. Adeline bana bazı sorular soruyor ve fikirlerimle çok ilgili görünüyor. Bu iyi bir başlangıç ama fazla umutlanmamayı öğreniyorum. Yarın için iki saat planladık.

ona sunmam için. Gerçek ilgisini ölçmek için o zamana kadar bekleyeceğim. Ve benimkini de çünkü benimle aynı şirketi kurmak isteyen birini bulmam çok önemli.

Adeline ayrıldıktan sonra, Diana Black'in etkinliği için elbise seçiminde ortaya çıkan sorunlarla ilgilenerek sabah boyunca çalışıyorum. Saat 13:00'ten hemen önce bu sorunları çözmeyi bitiriyorum ve Beckett'a mesaj atarak akşam yemeğine ne dersin diye soruyorum. Bu sabah beni işe bıraktı ve bu akşam birlikte yemek yemek için bir plan yaptık, ama biliyorum ki planları işte nelerle uğraştığına bağlı olarak değişebilir.

Günün nasıl geçiyor? Beckett:

Yemeğe yetismeye çalışıyorum.

Aklımı okudun. Görüşürüz o zaman x

Günün geri kalanı uçup gitti. Beckett akşam yemeğini iptal etmiyor ve Frankie saat 19:30'da Amorosis'te bizi oturttuğunda ben bitkin düşmüş oluyorum.

Beckett viskisinden bir yudum almadan önce, "Bir hafta uyuyabilecek gibi görünüyorsun," diyor. "İşler yoğun muydu?"

Uzun bir nefes veriyorum. "Çok yoğundu. Bugün beş yeni stilist işe aldık, bu yardımcı olacak ama daha fazlasına ihtiyacımız var. Cora'dan bu konuda bana yardım etmesini istedim. Olabileceğini hiç tahmin etmediğim bir şekilde harika biri." Viskimden bir yudum alıyorum. "Günün nasıl geçti?"

"Uzun." Bu tek kelimeyle ve sesinde duyduklarımın Beckett'ın da en az benim kadar yorgun hissettiğini anlıyorum. Muhtemelen daha fazla.

Elini uzattım. Parmaklarımı onunkilerin arasından geçirerek, "Gerçekten burada mı yemek istiyorsun, yoksa eve gidip ben sana bir şeyler pişireyim, sen de benimle yemek yap ya da biraz çalış, olur mu?" diyorum.

"Martha'ya bize bir şeyler pişirmesini söyleyebilirim."

Ona doğru eğilirken gülümsüyorum. Dudaklarımı dudaklarına değdirerek, "Seninle ilgilenmeme izin ver." diyorum.

Başını sallamadan önce birkaç dakika bunu düşünüyor. Sonra viskisinden biraz içiyor ve Frankie'yi arayıp gideceğimizi haber veriyor.

Beş dakika sonra onun arabasındaydık.

"Bu takım yeni," diyorum ona doğru kıvrılıp bakışlarımı giydiği koyu gri takımın üzerinde gezdirirken.

"Senden hiçbir şey kaçmıyor, değil mi?" diye mırıldanırken kolu bana dolanıyor.

öyl

e "Konu takım elbiseleriniz olduğunda değil." Ona bir bakış attım. "Bunu mi? onaylıyorum." "Adamıma haber vereceğimden emin olabilirsin."

"

"Adamına bazı önerilerde bulunmaktan mutluluk duyarım. Şu anda baktığım birçok takım elbise var."

"Öyle olduğunu tahmin ediyorum."

Eve dönüş yolculuğumuzun geri kalanında Diana'nın Cuma gecesi düzenleyeceği etkinlik hakkında sohbet ediyoruz. Çatı katına vardığımızda Beckett az önce gelen bir telefona cevap vermek için ofisine gidiyor, ben de akşam yemeği için bir şeyler bulmak üzere mutfağa gidiyorum.

Telefonumu ses sistemine bağlıyorum ve buzdolabında malzeme olup olmadığını kontrol etmeden önce biraz müzik açıyorum. Tavuklu taco yapmak için gerekenleri bulmuştum ki Beckett'ın kolları arkamdan belime dolanıyor.

Boynumu öpüyor ve "Dans et benimle" diye mırıldanıyor.

Ben kollarında dönerken John Legend'ın "Conversations in the Dark" şarkısı çalıyor.

Bakışlarına karşılık vererek onunla birlikte sallanmaya başlıyorum. "Akşam yemeği için sana tavuklu taco yapacağım."

Kolu etrafımda sıkılaşıyor. "Peki ya tatlı?" "En sevdiğinden yiyebilirsin diye düşündüm."

Gözlerine sıcaklık doluyor. Buna sebep olan kişi olmayı seviyorum. "Yemek masasında mı?"

Beckett'ın gömleğinin üst iki düğmesi açık. Görünen göğsünü öpüyorum. "Evet. Tabii ki yatakta ikinci bir yardım alabilirsin. Belki daha sonra. Bir kerede çok fazla yemek istemezsin."

Dudakları kulağımı sıyrıyor. "Çok fazla tatlı diye bir şey yoktur Jenna."

Arzu midemin derinliklerinde birikiyor. Bugünlerde Beckett sayesinde orada yaşıyor. "Senin için işte her şey yoluna girdiğinde, bir tatile çıkmalıyız. Ben güneşte uzanabilirim, sen de bol bol tatlı yiyebilirsin." Biraz dinlenmek için geç kalmıştım ve bu gece bir tatili düşünecek kadar bitkin hissediyorum.

Elini kışıma doğru kaydırıyor ve orada dinlendiriyor. "Bana tatilde yapmayı en çok sevdiğin şeyi söyle."

İlk kez mutfağımda benimle dans etmesini istediğimde tereddüt eden bir adam için Beckett uzun bir yol kat etti. Bunu benimsedi ve bazen bu gece olduğu gibi başlatıyor.

"Sence en sevdiğim şey ne olurdu?" Ben soruyorum.

"İki katını talep edeceğini düşündüğüm seks ve muhtemelen saatlerini uzatacağını düşün d ü ş ü n d ü ğ ü m uyku dışında, sanırım diğer

En sevilen şey, ortalama bir turistin bilmediği gizli yerleri aramak olabilir."

"Neden böyle düşünüyorsun?"

"Çünkü sen bale etekleri ve *Spank Me* tişörtleri giyip ayakkabı giyen, uyum sağlamak için elinden geleni ardına koymayan, uygunsuz zamanlarda uygunsuz şeyler söyleyip yoluna devam eden bir kızsın. Benzersiz ve farklı olan her şeyi seviyorsunuz. Gün doğumu ve harika bir manzara gibi en basit şeylerden bile zevk alıyorsunuz. Standart turistik yerlerden hoşlanacağını tahmin ediyorum ama bence asıl keyfi beklenmedik bir şey keşfederken bulacaksınız."

Söyleyecek söz bulamıyorum.

Bu, bir erkeğin bana söylediği en anlamlı şeylerden biri olabilir.

Be

n. Bana karmaşık olduğumu söyleyen erkekler oldu.

Bana zaman zaman fazla hevesli olduğumu söylediler.

Bana çok konuştuğumu, çok yüksek sesle güldüğümü, davranışlarımı değiştirdiğimi

çok sık aklıma geliyor.

Erkekler çoğu zaman beni sevmenin çok zahmetli olduğunu hissettirdiler. Beckett bunu çok kolaymış gibi gösteriyor.

"Tüm bunları söylediğin için teşekkür ederim," diye fısıldıyorum. "Hepsi doğru."

Gülümsüyorum. "George rüyalarımı unuttun. Tatiller onlar için mükemmel bir zaman."

"Uyumaktan bahsettiğimde bu konu kapandı."

Yüzünü kendime doğru çekip onu öpüyorum.

Acele etmiyorum çünkü Beckett'la dans ederken onu öpmek yapmayı sevdiğim bir şey.

Sonunda onu bıraktığımda, "Gizli yerler bulmayı seviyorum, ancak şimdiye kadar ne kadar fark ettiğimden emin değilim. Tatilde yapmayı en çok sevdiğin şey nedir?"

"Tatildeyken hep çalışmışımdır."

"Yani benimle bir tatile çıkman gerektiğini söylüyorsun, böylece en sevdiğin şeyi keşfetmene yardımcı olabilirim."

Boynumu öpebilmek için yüzünü eğiyor. "Günde üç kez tatlı yemeye vaktim olduğu gerçeğiyle sonuçlanabileceğinden şüpheleniyorum."

O boynumu ve boğazımı öpmeye devam ederken başımı yana eğerek, "Ne kadar açsın?" diye soruyorum.

"Açlıktan ölüyorum," diye homurdanıyor öpücüklerinin arasında ve tüm kelebeklerimin uçuşmasına neden oluyor.

"Güzel, çünkü ben de açım."

Beni kollarına alıyor, aynı anda ben de neredeyse kollarına tırmanıyorum.

Sonra beni yatak odasına taşıyor.

Akşam yemeğini atlıyoruz.

Yemek masasındaki tatlıyı atlıyor ama yatakta yiyor. Ve ben birlikte ilk tatilimizi planlamaya başlıyorum.

Beni orgazm ettikten sonra tabii ki.

Salı sabahı erkenden işe geldim, Adeline'a yapacağım sunum için hazırdım. Sadece biraz gerginim. Bunun iyi bir şey olup olmadığına karar veremiyorum.

On dakika erken geldi ve başladık.

Tek kelime etmeden tüm sunumu yapmama izin verdi. Sunum yaptığım diğer tüm yatırımcılar bir noktada sorularla ya da bahsettiğim bir şeyle ilgili ifadelerle araya girdiler. Adeline'ın hiçbir şey söylememesinin ne anlama geldiğinden emin değilim. İşte o zaman sınırlarım tepeme çıkıyor ama onları kontrol altına alıyorum ve sunumumu bitiriyorum.

Bitirdiğimde nefes alıyorum ve ona gülümsüyorum. Yine de onu anlayamıyorum.

Sonunda, "Daha büyük düşünmelisin." dedi.

Bunu zaten yaptığımı sanıyordum.

Sunumum, işimi Amerika çapında genişletmeyi; çevrimiçi bir stil programı oluşturmayı; aylık bir stil abonelik programı oluşturmayı ve ünlü stil paketlerine daha fazla dallanmayı içeriyordu.

Ama Tanrı aşkına, onun daha büyük düşünme konusundaki fikirlerini duymak beni heyecanlandırdı. "Ne düşünüyorsun?" diye sordum.

"Bahsettiğiniz her şey artı kendi moda markanız, güzellik ürünleri, stil tavsiye kitapları, oyunlar ve hatta muhtemelen yaşam tarzı ürünleri. Ayrıca, ünlülerle olan bağların sayesinde, işine odaklanan bir reality şov da düşünebilirim. Ve bu sadece başlangıç." Gülümsüyor. "Sosyal medya, ünlü bağlantıları ve stratejik pazarlamayla yönlendirilen bütün bir Jenna markası görüyorum."

Kalbim hızla çarpıyor. Zihnim yarışıyor. Kurabileceğim iş için hiç bu kadar heyecanlanmamıştım. Bir reality şovla hiç ilgilenmiyorum ama

Bahsettiği diğer her Şey harika olabilir.

"Nihayet," diyorum, "aynı vizyona sahip biri. Ve bir seks videosundan korkmayan biri. Teşekkür ederim. Büyümek için ihtiyacım olan para için çok net görebildiğim Şirketten ödün vermek zorunda kalmak istemiyorum ve ne yazık ki konuŐtuđum diğer tüm yatırımcılarla karŐılaŐtıđım Şey buydu."

"Kimsenin Őirketinizi elinizden almasına asla izin vermeyin. Onun için savaŐın. Her zaman." Gözlerindeki kararlılığın bu kadar güçlü olmasına Şaşmamalı. Adeline ilk Şirketini düşmanca bir devralmayla kaybetti. Kimin aldığını hatırlamıyorum ama yeni ve daha büyük bir Şirket kurmak için tekrar yükseliŐini izlediğimi hatırlıyorum.

Gülümsüyor. "Ben varım, Jenna. Rakamlar tuttuğu sürece kendine bir yatırımcı bulmuş olacaksın."

Sonraki bir saati Adeline'in benden ne istediğini konuşarak geçirdik ve bilgileri ona ulaŐtırmam için bir son tarih üzerinde anlaştık.

Ofisimden çıkarken, "Yarın akşam bir parti veriyorum ve senin de gelmeni çok isterim" dedi.

"Çok isterim."

"Güzel. Detayları sana gönderirim."

O giderken arkasından bakakalıyorum, zihnim hâlâ koŐuŐturuyor, o sırada Tilly mesaj atıyor

Ben.

Tilly: Patronum fıkırını değiştirdi. Beckett'ın geri gelmesini istiyor. o röportajı yapmak.

Bunun mümkün olduğunu sanmıyorum.

Tilly: SANA YALVARIYORUM, JENNA. Lütfen onunla bu konuda konuş. Jenna: Deneyeceğim, ama hiçbir Şey için söz veremem.

Jenna: Ayrıca, Adeline Spencer ile bir görüşme yaptım. Şirketime yatırım yapmakla ilgileniyor.

Vay canına, kızım! VAY CANINA. Tebrikler!

Jenna: Devam edip etmeyeceğini bilmiyorum ama onun gibi birinin potansiyeli görebildiğini bilmek bile çok büyük bir Şey.

Tilly: Bir dahaki sefere dışarı çıktığımızda içkiler senden!

"Jenna," diyor Cora, dikkatimi Tilly'den çekerek, "Diana Black aradı." Birinin talepkâr olduğunu düşündüğünde yaptığı gibi gözleri açılıyor. "Onu geri aramalısın. Kız etkinlik yüzünden çok stresli ve sakinleŐmeye ihtiyacı var. Sanırım Perşembe öğleden sonranı yeniden planlamamız gerekecek, böylece öğleden sonranın çoğunu onunla geçirebilirsin."

Kaşlarımı çattım. "Neden?"

"Bu kızla çok fazla el ele tutuşmanız gerekecekmiş gibi hissediyorum. O ve stilistliğini yapacağımız arkadaşları arasında çok fazla endişe var."

Diana'ya stil vermeyi kabul ettikten sonra, stilist arkadaşlarım bana onun çok bakımlı olduğunu söylediler. Haklı oldukları ortaya çıktı. Diana çok hoş biri ve onunla çalışmaktan keyif aldım ama çok fazla iş çıkardığını da kanıtladı.

"Onu geri arayıp durumu değerlendireceğim. Perşembe öğleden sonramı yeniden ayarlamamız gerekirse, ayarlarız. Diana bize çok fazla ilgi getirdi. Bu ilginin bozulmamasını sağlamalıyız."

"Adeline ile nasıl gitti?"

"İyi." Gülümsüyorum. "Gerçekten iyi. Ama henüz kendimi aşmak istemiyorum.

Önce rakamları görmesi gerekiyor."

"İkimiz de bu rakamların onu şaşkına çevireceğini biliyoruz."

Haklı; rakamlar iyiden de iyi. Yine de zamanı gelmeden heyecanlanmak istemiyorum. Öğrendiğim bir şey varsa, o da hayatın sizi hiç beklemediğiniz bir anda altüst edebileceğidir.

Diana'yı aramak için ofisime dönüyorum ama telefonuma uzanırken Beckett'ı düşünüyorum. Adeline bana daha büyük düşünmem gerektiğini söylediği andan beri onu düşünüyordum. Benimle sunumumun üzerinden geçerken de bunu yapmamı söylemişti. Büyük düşünmekle ilgili bir konuşma yaptık ve ona sunumumu daha büyük fikirlerle değiştireceğimi söyledim ama yapmadım. Seks videosu sayesinde internette yaşadığım tüm olumsuzlukların kafama girmesine ve kendimden şüphe etmeme neden olmasına izin verdim.

Diana'yı aramadan önce Beckett'ı aradım.

Hemen cevap verdi. Ben aradığımda genelde öyle yapar. "İlk tatilimiz hakkında düşünüyordum," diyor.

Sesinde duyduğum gülümseme benim de gülümsememe neden oluyor. "Çünkü gerçekten de tatlı yemeyi düşünüyorsun."

"Hep bunu düşünüyorum." "Nereye gideceğimizi düşünüyorsun?"

"Hawaii. Bunun kesin olduğunu sanıyordum."

"Orada yapılacaklar listemize kaplumbağalarla yüzmeyi de eklemelisin. Bunu konuştuğumuzda söylemeyi unuttum."

"Bu ilişkide liste yapmaktan sorumlu kişi ben değilim."

Bu ilişkide.

Bu benim içime çok iyi bir şekilde yerleşti.

"Ben de senin her şeyden sorumlu olmayı sevdiğini düşünüyordum." "Bu benim hakkımda yaygın bir yanlış kanı."

"Hmm, bu ilişkide başka nelerden sorumlu değilsin?" "Sabah erkenden seks."

"Sabah erkenden seks yapmayı gerçekten seviyorsun, değil mi?" "Güne başlamak için harika bir yol."

"Uyku da öyle."

"Hawaii'de gün doğumu muhteşemdir."

"Ben de öyle duydum. Tatilimde yapılacaklar listemde uykunun gün doğumunu izlemekten daha üst sıralarda yer alması senin için büyük bir utanç. Ayrıca, sabahın erken saatlerindeki seksimizin sorumluluğunu üstlenme girişiminizi fark etmediğimi sanmayın Bay Pearce. Sorumlu olmadığınız şeyler listesinde benim için başka neyiniz var?"

"Mutfak."

"Elinizdeki en iyi şey bu mu? Bana bundan daha iyi bir şey söyleyin."

Sesi alçak ve çakıllı bir tonda, "Konu sen olunca neleri kontrol edemediğime şaşırabilirsin, Jenna."

Oh. Benim.

Dağınıklık, işte geliyorum.

Ve düşünceler, işte hepiniz buradasınız.

Hiçbir şey söylemediğimde, çünkü gerçekten de tüm düşüncelerimi çalmıştı, Beckett, "Adeline ile görüşmen nasıl geçti?" diye soruyor.

"Haklıydın."

Gülümsediğini duyduğuma yemin edebilirim. "Ne konuda?"

"Daha büyük düşünmem gerektiği konusunda. O da bana aynı şeyi söyledi." "Sesini değiştireceğini sanıyordum."

"Değiştirecektim ama son anda vazgeçtim. Kendimden şüphe etmeme izin verdim," diye sessizce itiraf ediyorum. Bunu Beckett'la paylaşmak güvende hissettiriyor ama aynı zamanda kendimi onun yanında tamamen çıplak hissetmeme neden oluyor. Pek çok insanla birlikte olmama izin vermediğim bir şekilde kendimi ifşa ediyorum.

"Şüphe duymanı gerektirecek bir şey yok Jenna."

"Rasyonel olarak bunu biliyorum. Ancak rasyonel olmadığım zamanlarda, bu büyük şeyleri başarabileceğimi düşündüğüm için birinin bana gülmesi için tüm nedenleri bulabilirim. Bu tür şüpheleri nasıl aştınız? Ve eğer bana bunların olmadığını söylersen, seni bir daha gördüğümde sana kötü şeyler yaparım." Tanrım, söz konusu iş olduğunda Beckett bile şüphe duyuyordur.

"Şüphelerim var. Kimse bundan kaçamaz. Ben sadece harekete geçmeye devam ediyorum. Hızlı değerlendirmeler yapıyorum ve hızlı hareket ediyorum çünkü harekete geçmediğim zamanlarda tereddüt devreye girebiliyor. Sadece harekete geçmeye devam edin çünkü yanlış olan bile büyümenize yardımcı olacaktır. Ve başkalarının ne düşüneceğini hesaba katmayın. Hedeflediğiniz her şeyi başardığınızda size gülmeyeceklerinden emin olabilirsiniz."

"Sanki Hawaii'de senin için de bir gün doğumu olabilirmiş gibi hissediyorum." "Listene ekle."

"Ekleyeceğim. Hatta George hayalimin bile üstüne koyacağım." İçimi çekiyorum, bu konuşmanın bitmesini istemiyorum ama bitmesi gerektiğini de biliyorum. "Gitmem gerek ama kayıtlara geçsin, seninle saatlerce konuşmaya devam edebilirim."

"Bu akşam tatlıdan sonra devam ederiz."

"Evet, yatınızı da konuşulacak şeyler listesine ekliyorum. Yatınızla denizde gün doğumunun muhteşem bir gün doğumu olabileceğini hayal ediyorum."

"Tanrım."

Sesinde duyduğum hırıltıya sırtıyorum ve "Bu gece görüşürüz sevgilim" diyorum.

"Şimdi de sevgiliyi mi deniyoruz?"

"Hayır, bunun bizim için de işe yaradığını sanmıyorum." "Hoşça kal Jenna."

Bağlantıyı kesiyor ve ben Beckett ve benim için zihnimde listeler oluşturmaya ayırmak zorunda olmadığım çok fazla dakika harcıyorum. Ve onunla ne kadar çok liste yapmak istediğimi fark etmediysem ne olayım.

@thetea_gasp

Dün gece ayın partisinde @JENNABLAISE, @adelinespencer ile çok yakın görüldü. Jenna'nın kolunda #beckettpearce'in olmaması dikkat çekiciydi. Cennette sorun olabilir mi? Jenna'nın eski sevgilisinin cennetinde kesinlikle sorun var. Declanjames ve @katiestein Salı gecesi bir partide tartışırken görüldü ve ayrı ayrı ayrıldılar. Katie sonunda #hırsız ile evlenmemek için bir neden bulmuş olabilir mi? Oh, çay. Daha fazlası için susadık #staytuned

JENNA

Annem ve Kristen'la ögle yemeği için buluşacağım restorana girerken muhasebecim telefonda, "Belgeleri Adeline'in ekibine gönderiyoruz," diyor.

"Harika. Bu kadar hızlı hallettiğiniz için teşekkür ederim."

"İhtiyacınız olan başka bir şey olursa bana haber verin," diyor. "Ama sanırım her şeyi aldınız."

Görüşmeyi sonlandırıyoruz ve telefonumu çantama atıyorum. Bugün onunla başka bir şey yapmak istemiyorum.

Cehennemden gelen bir Perşembe oldu.

Dün gece Adeline'in partisinde geç saate kadar kaldıktan sonra yorgun uyandım.

Annem sabah saat 6:00'dan hemen sonra aradı ve ailemizin Cumartesi günü gerçekleştireceği şirket yemeğini konuştu. Yemekte oturma düzeniyle ilgili yirmi dakika boyunca konuşmak zorunda kaldım. Yirmi dakika! Daha sonra bugün onunla ve Kristen'la ögle yemeği yemeyi kabul ettim, şüphesiz orada oturma konusunu tekrar tartışacağız.

İşe geldiğimde Cora'nın elinde ekibimizle bir gecede ortaya çıkan sorunlardan oluşan uzun bir liste vardı. Sahip olmadığım bir saati bu sorunları çözmeye harcadım.

Beckett'a bütün gün ulaşamadı. Onu üç kez aradım ve aramalarım geri dönmesi için mesaj bıraktım. Hiçbirine geri dönmedi. Meşgul olduğunu biliyorum ama konuşamayacağını söylemek için bile olsa telefona cevap vermemek onun yapacağı bir şey değil. Beni hiç böyle yüzüstü bırakmamıştı.

Bu sabah Diana Black'i üç kez aradım. Onun için müsait olabilmek adına tüm öğleden sonramı yeniden planladım. Bu hızla giderse, bu gece ona biraz zaman ayırmam gerekebilir.

İyi. Tanrıya şükür etkinliği yarın. Ondan sonra her şey normale dönebilir.

Bugünün şu ana kadarki tek iyi yanı muhasebecimin işinin başında olması ve Adeline'in şirketimi değerlendirmek için ihtiyaç duyduğu her şeyi göndermiş olması.

Adeline ve ben dün geceki partisinde şirketle ilgili fikirlerimiz hakkında biraz daha konuştuk. Benim için bazı harika marka konseptlerini detaylandırdı ve ikimizin birlikte beyin fırtınası yaptığımızda ne kadar iyi olduğumuzu keşfettim. Artık büyük düşünmeyi benimsediğimi söylemek yetersiz kalır. Adeline ve Beckett ile yaptığım konuşmalar, şirketimi nereye götürebileceğimizi hayal etmeme izin verecek kadar kendimden şüphe duymama yardımcı oldu.

Kristen'la oturdukları masaya vardığımda annem "Jenna," diyor. "Çok güzel görünüyorsun, hayatım. Bu elbiseyi nereden aldın?"

Oturuyorum ve üzerimdeki kolsuz pembe elbiseye bakıyorum. V yakalı ve pileli eteği kaval kemiklerime kadar uzanan bir Antonio Bereti elbisesi. Pırıltılı gümüş topuklu ayakkabılar ve Vita Fede küpelerle eşleştirdim. "Birlikte çalıştığım yeni bir tasarımcıdan. Seni onunla tanıştıracam. Bence elbiselerini çok seveceksin."

"Beni de tanıştır," diyor Kristen. "O elbiseye bayıldım."

"Bugün fazla vaktin olmadığını biliyorum," diyor annem, "o yüzden sana bir cin sipariş ettim."

"Teşekkür ederim." Önümdeki içkiye uzanıyorum ve bir yudum alıyorum. Büyük bir yudum. Sabahtan sonra buna ihtiyacım var.

Kristen bana bilmiş bir bakış atarak, "Akşam yemeği için oturma sorununu hallettik," diyor. "Yani tekrar oturmana gerek yok."

Ben ona "teşekkür ederim" derken annem dudaklarını büzerek, "Bunlar yasal sorunlar hayatım. Barry Jensen'ı Martin Brown'ın yanına oturtamam. Yapamam işte."

Kristen gözlerini deviriyor ve ben gülüyorum. Johnathon'dan ayrıldığından beri kız kardeşimde meydana gelen ince değişiklikleri de düşünüyorum. Kalbi kırılmış ve incinmiş olmasına rağmen, bana biraz daha hafif görünüyor. Bu da mantıklı, çünkü acı böyle yapar. Ya sizi öldürür ya da üzerinde çalışmaya zorlar, ilerledikçe katmanları döker.

"Lütfen, Tanrı aşkına, babamın yemeğinden başka bir şey hakkında konuşabilir miyiz?" Kristen yalvarıyor. "Konu o yemeğe geldiğinde ben tamamen tükendim."

Kadehimi kaldırıyorum. "Aynı fikirdeyim."

"Kızlar, babanız ve ağabeyiniz bu yemek için çok çalıştılar," diyor annem. "Lütfen, başarılı olması için ne gerekiyorsa yaparak onlara yardımcı olalım. Babanızın ikinize de güvendiğini biliyorum."

İçimi çektim. "Babamın bizden yapmamızı istediği şeyi ne zaman yapmadık ki?"

Kristen gözlerini biraz açıyor ve başıyla onaylıyor. "O ne isterse hep yaparız anne."

"Biliyorum hayatım, ama şu anda iş yüzünden oldukça stresli. Şirketin büyümeye devam etmesini sağlamak için bu yemeğin bu yıl daha da önemli olduğunu düşünüyorum."

"Ooh," diyor Kristen, gözleri heyecanla parlayarak, "şirketlerin büyümesinden bahsetmişken, senin ve Adeline'in kendi şirketiniz için bulduğunuz isme gerçekten bayıldım."

"Durun, hemen heyecanlanmayın," diyorum. "Hâlâ numaralarımın üzerinden geçmesi gerekiyor. Sana mesaj attığım isim de dün gece birkaç kadeh içtikten sonra bulduğumuz bir isimdi. Her şey yolunda giderse ne olacağını kim bilebilir?"

"Çok hoşuma gitti," diyor

Kristen. "Neymiş o?" Annem soruyor.

"Adeline + Blaise," diyor Kristen dikkati arkamdaki bir şey tarafından dağıtılırken. "Tanrım, bu Beckett'ın annesi değil mi?"

Tanrı

m.

Olam

az.

Dönüp

bakıyorum. Bu

o.

Margaret Pearce restoranın köşesindeki bir masanın başında oturuyor ve etrafı, bağlantı kurmakta zorlandığım kadınların timsali olan diğer on kadınla çevrili. Neredeyse herkese tepeden bakan sosyetikler.

Ve onun hemen yanında oturan kişi Annabelle'den başkası değil.

Anneme ve Kristen'a dönüyorum ve "Bu restoranı kim seçtiyse benim için öldü" diyorum.

Kristen gülüyor.

Annem kaşlarını çattı. "Neden?"

"Çünkü Beckett'ın annesi orada, ellerini erkeğimin üzerinde gezdirmeyi seven kadınla birlikte. Annabelle'le başa çıkabilirim ama Margaret Pearce başka bir hikâye. Bana oğluyla olan ilişkimin bir yere varmayacağını söyledi. Boşanmasını atlatmaya çalışırken ben onun için sadece bir eğlenceymişim. Bir de ben onun çıkacağı türden bir kadın değilmişim."

Kristen'in nefesi kesilir. "Çıkmadı!"

Başımı sallayıp bir yudum cin alırken göz kapaklarım kaşlarıma çarpıyor. "Çıktı." "Beckett karısından iki yıl önce boşanmamış mıydı? Ne kadar zamandır

Bir erkeğin boşanmayı kafasından atması için ne kadar zaman geçmesi gerekir sizce?" Kristen diyor ki. "Doğru mu?" Ben de aynı fikirdeyim.

Annem sessizce Beckett'in annesini izlerken Kristen ve ben Margaret ve bana söylediği kötü şeyler hakkında konuşmaya devam ediyoruz. Sonunda bana baktı ve şöyle dedi: "Hayatım, sen kendin olmaya devam et ve o kadına aldırma. Ne zamanına ne de kalp ağrına değmez."

Anneme bakarken gözlerimi kırptırıyorum.

Konuşmaya çalışıyorum ama kelimeler çıkmıyor.

Annem bana hiç ama hiç böyle bir şey söylemedi. Bana asla kendim olmaya devam etmemi söylemedi.

Bana söylediği tek şey "kıyafetini değiştir Jenna, bu işe yaramayacak", "hayatım, saçını böyle yapmak zorunda mısın?" ve "lütfen aileyi etkileyebilecek bir şey söyleme" oldu.

Annem tarafından görüldüğümü hissetmek için mücadele ettim. Gerçekten görülmek, benim için. Olduğum kişi olarak. Çoğunlukla, yönetilmesi ve benden istediği şeyleri yapmam için yönlendirilmesi gereken bir aile parçası gibi hissettim.

Az önce bana söylediği sözler, hayatım boyunca duymaya ihtiyaç duyduğum sözlerdi.

"Teşekkür ederim anne," diyorum usulca, beni tehdit eden gözyaşlarına karşı koyarak. Tanrım, bu restoranda hüngür hüngür ağlamaya başlayamam.

"Büyükkannen üzerime yürüdü," diyor. "Bunu siz kızlarla hiç paylaşmadım ama sanırım bunu şimdi duymanız gerekiyor. Bana da babanız hakkında benzer şeyler söyledi ve ben de yıllarca bana o korkunç şeyleri söylemesine izin verdim." Duraklıyor, yüz hatları kararlılıkla doluyor. "Onun bana hissettirdiklerini kimsenin sana hissettirmesine izin vermeyeceğim ve ikinizin de küçülmesine seyirci kalmayacağım. İkinizin de dönüştüğü güçlü kadınlarla gurur duyuyorum. Kimsenin size olduğunuzdan daha az güçlü olduğunuzu söylemesine izin vermeyin."

Bu konuşmanın etkisinden kurtulmak için bir güne ihtiyacım olabilir.

Telefonum çantamda çıldırıldığında buna cevap vermeye başlıyorum. "Tanrım," diye mırıldanarak telefonuma uzandım.

"Şimdi ne olacak?"

Şimdi gelme şansın var mı? Gianna elbisesi yüzünden sinir krizi geçiriyor ve bu konuda ona sadece senin yardım edebileceğini hissediyorum.

Beckett röportajında bir gelişme var mı? Patronum bu konuda beni sıkıştırıyor, bebeğim. LÜTFEN

Ailenle yemekte olduğunu biliyorum, ama lanet olsun Jenna, burada bir şeyler patladı. Geri gelmene ihtiyacımız var. Maddy ve Jane, Lola bazı müşterilerini çaldığı için işi bıraktılar. Maddy ve Jane'in yeniden planlanması gereken ne kadar çok iş olduğunu ya da onların müşterilerini alacak kimsemiz olmadığını söylememe gerek yok. Sanırım sizden haber beklerken klonlar yaratmayı deneyeceğim.

Kafamı kaldırıp anneme ve kız kardeşime baktıktan sonra aniden ayağa kalkıyorum. "Gitmem gerekiyor."

Annem kaşlarını çattı. "Daha yeni geldin hayatım."

Derin bir nefes alıyorum, ciğerlerimin beni boğuyormuş gibi hissetmemesini sağlamaya çalışıyorum. "Biliyorum ama bugün yemek için zaman yok. Cumartesi günü görüşürüz."

"Bana mesaj at," diyor Kristen bana sarılıp vedalaşırken.

"Atacağım," diye söz veriyorum. Onun ayrılığıyla ilgili sevdiğim bir şey de ne kadar yakınlaştığımız. Kristen artık bana her gün mesaj atıyor, oysa daha önce haftada bir haber alabiliyordum.

Dışarı çıkıyorum ve telefonum çaldığında bir taksiye el sallamak üzereyim.

Cora.

"Ofise dönüyorum," diyorum telefonu açtığımda.

"Oh, Tanrı'ya şükür. Maddy az önce geldi ve Lola ile aralarındaki kedi kavgasını ayırmak zorunda kaldım. Sensiz devam edemem Jenna."

Gülüyorum.

Yorgun ve stresli olmama rağmen gülüyorum.

"Seni seviyorum Cora," diyorum. Aramızdaki sınırı profesyonel tutmaya çok çalışıyorum ama bugün başarısız oldum. Cora son birkaç haftadır

Ona ihtiyaç duyduğum zamanlarda ve stresli anlarımda hep yanımda oldu.

"Bu, yolda bana bir kahve alacağın anlamına mı geliyor?"

"Tam olarak bu anlama geliyor."

"Tamam, sanırım bu ekstra zamanı idare edebilirim."

"Tek bir şartım var. Artık mesaj atmak ya da aramak yok. Eğer yaparsan devam edemem."

"Tamam, anladım. Eski usule döneceğim ve sana notlarımı kâğıda karalayacağım. Geldiğinde birkaç tanesine hazır ol."

Telefonumu çantama geri koyarken gülümsüyorum ve Annabelle'in sesi arkamdan duyulurken taksii çağırmak için kolumu kaldırıyorum. "Merhaba Jenna."

Beni hazırlıksız yakalıyor çünkü hâlâ Cora'yı düşünüyorum. "Annabelle."

Beni hızla inceliyor. Gerçekten de öyle hissettiriyor: bir teftiş. "Ne kadar güzel bir elbise," diyor, ses tonu elbisemin bundan başka bir şey olduğunu düşündüğünü gösteriyor.

"Özür dilerim ama ofise dönmek için acelem var."

"Oh, evet, çalışıyorsun. Seni fazla tutmayacağım. Sadece Declan'ın sana yaptıklarını duyduğuma üzüldüğümü söylemek istedim."

Tüm duyularım harekete geçti.

Ve iyi anlamda değil.

Birden kendimi tehlikeli bir arazide yürüyormuşum ve bastığım yere çok dikkat etmem gerekiyormuş gibi hissediyorum.

"Teşekkür ederim," diyorum, bunun bu konuşmanın sonu olmasını umarak ve sadece ofise dönmek zorunda olduğum için değil.

Bir adım daha yaklaşıyor. "Evet, Beckett'ın bunun gizli kalmasını istediğini biliyorum ve aramızda kalacağına dair ona güvence verdim. Karının onca yıl boyunca en iyi arkadaşınla yattığını bilmenin ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum."

Ona bakıyorum.

Cevap vermemek için

kendimi zor tutuyorum.

Çok zorluyorum.

Başaramadım.

Tanrım, ne kadar da başarısızım.

"Declan Ellen'la mı yattı? Onca yıl boyunca?"

Gözleri zaferle doldu. "Oh, bilmiyor muydun? Aman Tanrım, bildiğini sanıyordum."

Bir sonraki hayatımda, kötü kız avcısı olarak geri döneceğim. Bu kadınlara hadlerini bildirmenin yollarını bulacağım. Nasıl da bulacağım.

Bu hayatta, sadece bugünü atlatmam gerekiyor. Ve Annabelle'in siktirip gitmesine ihtiyacım var.

"Saçmalamay! kes, Annabelle. Sadece bilmemi istediğın şeyi söyle ki ben de günüme devam edebileyim. Uğraşmam gereken bir sürü değerli kraliçe var. Seni listemde gereğinden fazla tutmama gerek yok."

Bundan hoşlanmadı. Hem de hiç. "Beckett'ın sende ne bulduğunu bilmiyorum Jenna. Ucuz ve görgüsüzsun ve Tanrı biliyor ya, şu anda ona hiçbir iyilik yapmıyorsun."

"Ben de öyle
duydum." Siktir
et onu.

"Declan, Beckett'ın evliliğı boyunca ve boşandıktan sonra da Beckett'ın karısıyla yatıyormuş." Duraklıyor, bıçağı saplarken kına yakıyor. "Declan ilişkiniz boyunca seni onunla aldattı. Beckett'ın seni karanlıkta bırakmasına şaşırdım. Yerinde olsam bunu bilmek isterdim."

Haklıydım.

Tehlikeli bir arazide yürüyordum.

Çok dikkat ediyordum ama bir kısmı gizli tutulduğu için arazinin yapısını tam olarak bilmiyorsanız, ne kadar iyi dikkat ettiğinizin bir önemi yoktur; düşer ve yaralanırsınız.

Beckett bunu benden saklamamalıydı.

Beni koruduğunu düşünmesi umurumda değil; şu anda korunduğumu hissetmiyorum.

Annabelle'e, "Keşke seni tekrar görmek çok güzeldi diyebilseydim," diyorum. "Ama değildi."

Sonra onun cevabını beklemeden bir taksi çağırıyorum.

Ve ofisime doğru gitmek yerine Beckett'a gidiyorum.

JENNA

Beckett'in ofisine vardığımda öfke içindeydim. O kadar öfkeliyim ki doğru düzgün düşünemiyorum bile. Öfkem sadece Beckett'tan kaynaklanmıyor (merhaba, ailemdeki erkekler tarafından yıllarca "korundum"), ateş hattında olan o.

Beckett'ın katında asansörden indiğimde Louise beni karşılıyor. Bana dikkatle baktı. "Beckett şu anda bir telefon görüşmesi yapıyor. Uzun sürmez. Sana nerede bekleyebileceğini göstereyim."

İçinde bulunduğum dağınıklık yüzünden bana dikkatle bakıyor.

Oraya vardığımda resepsiyon görevlisi Beckett'ın müsait olmadığını söyledi. Ondan bu bilgiyi iki kez kontrol etmesini rica ettim, o da etti. Bana hala müsait olmadığını söylediğinde, Louise ile konuşmak istedim. Resepsiyon görevlisi bu konuda benimle tartıştı ve sonunda yumuşayarak Louise ile konuşmama izin verdi. Beckett'ın asistanı iletişimsizlik için özür dileyerek, geldiğimi bilmediğini ve elbette Beckett'ı görebileceğimi söyledi.

Davranışım için tek mazeretimin, az uykuyla çalışıyor olmam, bu sabah başıma bin tane ağrı girmiş olması ve Annabelle ile onun huysuz kız tavırlarına maruz kalmış olmam. Normalde asla erkek arkadaşımın ofisine gidip onu görmek için talepte bulunmazdım.

Louise beni çok lüks bir bekleme odasına yönlendiriyor ve bana bir içki ikram ediyor. İçkiyi reddediyorum ve odada volta atmadan önce çantamı koltuğa bırakıyorum.

Ben volta atan biri değilim ama işte buradayım.

Hayatım buna bağılıymış gibi volta atıyorum. Beckett için on dakika bekliyorum.

On saat gibi geliyor.

Ve her geçen dakika öfkem artıyor.

Ayrıca her geçen dakika kim bilir kimden daha fazla mesaj alıyorum. Gelen yedi mesajı sayıyorum ama hiçbirini kontrol etmiyorum. Yine de stresimi artırıyorlar ve Beckett bana katıldığında duygularımı zar zor kontrol edebiliyorum.

"Jenna," diyor yüzüne kazınmış endişeyle odaya girerken. "Her şey yolunda mı?"

Lacivert takım elbisesi bile bugün onu kurtaramaz.

"Az önce Annabelle ile bir konuşma yaptım," diyorum, sesim tehlikeli derecede alçak ve sakin. "Declan'ın evliliğiniz boyunca ve benim onunla ilişkim sırasında karınızla yattığını söyledi."

Beckett söylediklerimi dinliyor ve cevap vermeden önce düşüncelerini topluyor. "Bunu ondan duymak zorunda kaldığın için üzgünüm."

"Evet, ben de öyle. Özellikle de benden bir şey saklamamanı istedikten sonra." "İlişkilerini öğrenmenin seni inciteceğini biliyordum."

"Bunu anlıyorum ama bugün orada durup Annabelle'in bu bilgiyi neşeyle benimle paylaşmasını dinlemek zorunda kalmak da beni incitti. O kadın bilmediğimi bildiği bir şeyi bana söylemekten büyük zevk aldı. Ayrıca ikinizin bu konuda konuştuğunuzu bilmemi sağlamaktan da büyük keyif aldı."

"Onunla konuşacağım ve-"

"Hayır. Şimdi sana gelmemin onunla bir ilgisi yok. Seninle ve benimle ilgili ve bunu bir daha yaşamayacağımı bilmen gerekiyor. Benden sakladığın başka bir şey var mı?"

Telefonu çalıyor. "Karımın beni çok uzun süre aldattığını öğrendiğimde yaşadığım acıyı senin de yaşamamanı istemedim. Bunu anlayabiliyor musun?"

"Beckett, birinin bir kez aldatması ya da hayatının her günü aldatması fark etmez. Aynı derecede acı verir. Yaptığın şeyi neden yaptığını anlıyorum ama bir daha asla böyle bir şey yapmanı istemiyorum. Benden bir şey saklamayacağın konusunda anlaştığımızda bana bundan bahsetmeliydin."

Elini yüzünde gezdiriyor. "Kahretsin Jenna, dikkatim dağılmıştı. Bunu düşünmemiştim. Ve dürüst olmak gerekirse, bunu bilmenin sana yardımcı olacağını sanmıyorum."

herhangi bir şekilde."

Göğsümdeki öfke yumağı genişliyor.

İçerisi dar ve kalabalık ve ciğerlerim yeni havaya yer açmak için nefeslerimi hızla dışarı itiyor.

"Bu sadece beni dinlemediğin anlamına geliyor," diyorum öfkeyle. Neden ne demek istediğimi anlamıyor?

"Seni dinliyorum." Sesinde artık öfke izleri de var. "Ama aynı fikirde değilim."

"Bu, üzerinde hemfikir olman gereken ya da aynı şekilde görmemiz gereken bir şey değil. Bu, benden bir şeylerin saklanması bana nasıl hissettirdiğini sana anlatıyorum ve sana söyleyeyim, bu iyi hissettirmiyor. Kendimi küçük hissettiriyor. Bu bilgiyle başa çıkabilecek kadar güçlü olmadığımı düşünüyormuşsun gibi hissettiriyor."

"Bu benim düşündüğümünden o kadar uzak ki, hiç komik değil. Bence sen tanıdığım en güçlü kadınlardan birisin ve güçlü kalmana yardım etmek istiyorum. Bu yüzden sana Declan'dan bahsetmedim."

"Doğru, ama 'Sana bunu söylemedim çünkü güçlü kalmana yardım etmek istiyorum' gibi şeyler söyleyerek, gerçeği kaldırabileceğimi düşünmediğini etkili bir şekilde söylüyorsun. Bununla başa çıkabilecek kadar güçlü olmadığımı söylüyorsun."

Çenesini çalıştırıyor. "Bu konu etrafında dönüp durmaya devam edersek hiçbir yere varamayız."

"Aman Tanrım, Beckett! Hayır! Hayır! Buraya seninle bir yere varmak için gelmedim. Buraya senden ne istediğimi söylemeye geldim ve o da beni bu şekilde korumaya çalışmaktan vazgeçmen. Bana göz kulak olman ve yanımda durup beni desteklemen hoşuma gidiyor ama neyi bilip neyi bilmemem gerektiğine benim adıma karar vermene ihtiyacım yok. Kimseyle böyle bir ilişki içinde olmak istemiyorum. Ya eşitizdir ya da hiçbir şeyizdir."

Burun delikleri alevlendi. "Sana hiçbir zaman eşit değilmışiz gibi davranmadım." "Hayır, ama bu bana kendimi eşit hissettirmiyor."

Telefonu tekrar çalar.

"Kahretsin," diye mırıldanıyor, cebinden çıkarıp kontrol ediyor. Sonra bana bakarak, "Üzgünüm, buna bakmam gerekiyor" diyor.

Telefona cevap vermek için odadan çıkmasını bekliyorum ama çıkmıyor. Gözlerini benden ayırmadan telefonu açıyor ve cevap veriyor. "Ne?" diye bağılıyor.

Odadaki hava ağırlaşıyor.

Beckett ve benim kadar kızgın.

Ben burada durup onu telefonda izlerken üzerime yapışıyor.

Karşısındakinin ne dediğini dinledikten sonra, "Oturmayı mı teklif ediyor? Ne için? Fikrimi değiştirmem için mi?"

Tekrar dinliyor ve sonra şöyle diyor: "Bana kalırsa kişisel ilişkiler bu kararın içine girmemeli. Benimki, kabul ettiğim şeyi yerine getirip getiremeyeceğimi etkilemez."

Daha fazla dinliyor ve yoğun bakışlarını daha fazla üzerimde yoğunlaştırıyor, sonra bağılıyor: "Onunla oturacağım ve istediklerini bulabilecekleri en iyi fiyata teslim edebileceğimizi açıkça belirteceğim, ancak işimle hiçbir ilgisi yokken onunla kişisel hayatımı tartışmayacağım."

Görüşmeyi sonlandırmak için telefona vurur. Sonra telefonu cebine koyar ve uzun bir nefes verir.

"İlişkimiz senin işine zarar veriyor," diyorum. Bu bir soru değil, çünkü öyle olduğunu biliyorum. Bu daha çok Declan'ın o videoyu yüklediği günden beri beni rahatsız eden tüm düşünce ve duyguları yüksek sesle dile getirmemden ibaret.

Beckett bana öyle bir dikkatle bakıyor ki, öfkem sadece bu bakışla bile yarıya iniyor. "Hayır, değil."

Bu adam.

Ona kızgın olabilirim ama tüm bunları bir kenara bıraktığımda, ona ve bana verdiği öneme karşı çok derin hisler besliyorum. Yapmamasını dilediğim şekillerde beni korumaya çalışsa bile. "Beckett, öyle. Declan'ın otel gelişiminde yol açtığı sorunları düzeltmek için haftalarca kışını yırtarak çalıştın. Bunu ya da Declan'ın tüm bunları benim yüzümden yaptığı gerçeğini inkâr edemezsin."

"Hayır, Declan ve Katie'nin bana karşı kişisel bir kan davası var Jenna. O videoyu bana zarar vermek istedikleri için yüklediler, sana değil. Bu bana sorun çıkarma planlarının sadece başlangıcıydı. Otel geliştirme sorunları da planlarının başka bir parçası. Bunların hiçbirisi senin yüzünden olmadı." Duraksıyor. "*Benim yüzümden* o videonun yüklenmesini izlemek zorunda kaldın."

"O zaman o görüşme ne hakkındaydı? Kişisel ilişkiniz hangi kararı etkiliyor?"

Başını sallıyor. "Her şey yoluna girecek. Bu konuda endişelenmene gerek yok."

Cidden, hiçbir fikri yok.

"Tamam, az önce ne yaptığını anladın mı?"

Kaşlarını çatıyor. "Ne yaptığımı?"

"Sana bir soru sordum, cevap vermek yerine konuyu saptırdın ve bana endişelenmememi söyledin. Bunu endişelenmemi istemediğin için yaptığını biliyorum ama bir ilişkide olmak böyle bir şey. Diğer kişiyi önemsemek ve zaman zaman onun için endişelenmek. Her zaman her şeyi omuzlarında taşımak zorunda değilsin."

"Bu konuda iyi değilim Jenna," diye itiraf ediyor.

"Biliyorum ama öğrenmen gerekecek. Eşit bilgi. Eşit yükler. Eşit bakım. Ya hepsini istiyorum ya da hiçbirini."

Bunu uzun süre düşündü ve sonunda şöyle dedi: "Şirketim bir devlet uçak ihalesine teklif verdi. Pride Industrial'ı satın almamın nedeni de buydu, devlet sektörüne girmek. Rekabetçi bir teklif verdik ve ihaleyi kazanmamız için yeterli olacaktı ama ajans temsilcisi sizinle olan ilişkimden hoşlanmıyor. Ben seninle aynı hızda olursam o da benimle aynı hızda olmak istemiyor."

Beckett'ın bu bilgiyi benimle paylaşmaktan duyduğu endişenin her zerresini görüyorum ve bunu ondan da hissediyorum.

"Yani bunu seninle oturup tartışmak mı istiyor? Şirketiniz hâlâ sözleşme için yarışıyor mu?"

"Evet, öyle ama bir uçak sözleşmesiyle ilgisi olmadığı halde özel hayatımı tartışmakla ilgilenmiyorum."

"Devlet ihalelerine girmeyi ne zamandır planlıyordunuz?"

"Yıllardır."

Ve işte böyle, kalbim boğazıma düğümlendi.

Beckett bulunduğu yere gelmek için çok çalıştı ve şimdi benim yüzümden her şey tehlikede.

"Yılların emeğini öylece bırakamazsın Beckett," diyorum usulca, kelimelerim kalbimden geçmekte zorlanıyor.

"Vazgeçmeyeceğim. Bu pislikle savaşacağım ve kazanacağım." Ona küçük bir gülümseme veriyorum. "Nasıl?"

"Ekibim bunun üzerinde çalışıyor."

"Evet ama nasıl? Plan nedir?"

Sağlam bir plan olduğunu sanmıyorum. Bence bu hükümet pisliği beni yargılamayı seçebilir ve Beckett onu durduramadan sözleşmeyi Beckett'a vermeyebilir. Bence Beckett kontrol edemeyeceği bir şey buldu.

Tabii benden uzaklaşmazsa.

Bence bu sözleşmeyi kazanmasının tek yolu bu.

"Jenna, bunu çözüyoruz. O sözleşmeyi kazanacağımızdan emin olacağım."

Başımı sallıyorum. "Eğer işe yarayacağını bildiğin bir planın olsaydı, bana söyledin. İkimiz de amacına ulaşmanı sağlayacak tek planın ilişkimizi bitirmek olduğunu biliyoruz."

Yüzü öfkeyle bulutlanıyor. "Böyle bir şey olmayacak." "Beckett, sağlıklı düşünemiyorsun. Senin şirketin en büyük

hayatındaki en önemli şey. Başarılı olmak için her şeyi feda ettiniz. Şimdi tüm bunlardan vazgeçemezsin. Benim için olmaz. Sana izin vermeyeceğim." Kelimeler ağzımdan çıkarken bile onları zorla geri sokmak istiyorum. Onları söylemek fiziksel olarak acı veriyor ama fark ediyorum ki aşk böyle bir şey. hakkında. Sevdiğin kişiye verebileceğin her şeyi vermek.

Bir dakika önce Beckett'ı sevdiğimi bilmiyordum ama şimdi biliyorum. Hiç tahmin etmediğim bu adama aşık oldum.

Düşünceli olmasını seviyorum; detaylara dikkat etmesini seviyorum; insanlarıyla ilgilenmesini seviyorum; bana sarılmasını seviyorum; onunla konuşmayı seviyorum; onunla gülmeyi seviyorum; nezaketini seviyorum; onunla mutfakta dans etmeyi seviyorum; bana hayattaki tek kadınmışım gibi hissettirmesini seviyorum. Hatta onun patronluğunu ve korumacı tavırlarını bile seviyorum. Sadece bu koruyuculuğu nasıl uyguladığı üzerinde çalışmamız gerekiyor.

Ama hayır, hiçbir şey üzerinde çalışmayacağız çünkü yıllardır istediği bir şeyi bırakıp gitmesine izin veremem.

Burada sorumluluğu üstlenmeli ve o sözleşmeyi kazanmasını sağlamalıyım.

"Jenna," diyor endişeli bir ifadeyle, "hiçbir şeyden vazgeçmiyorum. Bu sözleşmeyi kazanmanın bir yolunu bulacağım."

"Hiçbir şeyden vazgeçmek zorunda değilsin. Sen kazanabilesin diye ben çekip gideceğim." "Hayır," der o otoriter sesiyle. Ama bu sefer işe yaramaz.

"Evet, tek yolu bu." Ondan bir adım uzaklaşıyorum.

Kalbim kendini ona atabilmek için boğazımdan çıkmaya çalışıyor.

Söylediğim sözleri söylememi istemiyor.

İçimi kesen acıyı görmezden geldiğim kadar onu da görmezden geliyorum.

Beckett bana doğru uzanıyor, yüzündeki endişe daha da artıyor. "Çekip gitmene izin vermeyeceğim."

Kolumu tuttuğu yerden çekerek kanepeden çantamı alıyorum. Boğazım o kadar dolu ki patlayacakmış gibi hissediyorum. Bir kalbin bu kadar büyük olduğunu nasıl bilmezdim? "Bana patronluk taslayamazsın Beckett. Bugün olmaz."

"Sana Declan'dan bahsetmediğim için mi? Yapmayacağım-"

Elimi göğsüne koyuyorum.

Kahretsin.

Zihinsel not: Sevdiğin adamdan ayrılmaya çalışırken ona dokunmak çok kötü bir fikir.

Elimi geri çekiyorum. "Hayır, bunun onunla bir ilgisi yok. Çünkü istediğin her şeye sahip olmanı istiyorum."

"Ben seni istiyorum."

Bunu o kadar net ve kararlı bir şekilde söylüyor ki neredeyse duruyorum.

Neredeyse tüm sözlerimi geri alacak ve kalbimin yeniden nefes almasına izin verecektim. Ama yapamıyorum.

Yapamıyorum.

"Hayır." Derin bir nefes alıyorum. "Hükümet adamının artık benimle işbirliği yapmadığını öğrenmesini sağlayacağım."

Odadan çıkmak için yanından geçiyorum ama eli koluma dolanıyor ve beni durduruyor. "Gitme. Bunu yapmanı istemiyorum." Bugün üzerimde işe yaramayacak olan o sert, güçlü sesteki bir tane daha.

Yoğun bakışlarından kaçıyorum ve kapıya doğru ilerlemek için kolundan kurtuluyorum.

Kapının kolunu çevirdiğimde, daha önce hiç duymadığım bir ses tonuyla, "Jenna. Dur." Bu bir emir, ama duyduğum tek şey korku ve kırılganlık.

Kapıyı açıyorum.

Ona dönüp bakıyorum.

Ve sonra her şeyi sona erdirecek adımı atıyorum.

BECKETT

"Jenna!"

*Lanet
olsun.*

Peşinden gidip aramızdaki mesafeyi dört adımda kapatıyorum ve Mac'ten gelen telefona onun önünde cevap verdiğim için pişmanlık duyuyorum.

"Bunu yapmana izin vermeyeceğim," diyorum ve onu asansöre adım atmadan yakalıyorum.

O bana cevap veremeden Mac yanımıza geldi. "Beckett, bir dakikaya ihtiyacım var."

Ona bakıyorum. "Şimdi olmaz, Mac."

"Evet, şimdi," diyor, ses tonu dikkatimi çekiyor. "McMaster az önce e-posta gönderdi. Bununla ilgilenmek isteyeceksin. *Şimdi.*"

Başımı sertçe sallayarak, "Hayır, meşgulüm. Boş olduğumda gelip seni bulacağım."

Jenna ve benim aramda bakışırken çenesini sıkıyor. Başka bir şey söylemeden yanımızdan ayrılıyor ve ben tüm dikkatimi Jenna'ya veriyorum.

Benden uzaklaşmasına asla izin vermeyeceğimi anlamasını sağlamalıyım.

"Kaçmayı bırak ve benimle konuş,"

diyorum. "Koşmuyorum."

"Evet, koşuyorsun. Neden?"

Telefonu bir mesajla alıyor ve çantasından çıkarıyor. "Seninle şirketin arasına girmeyeceğim Beckett. Benden bunu isteme."

"İstemiyorum. Senden kalıp konuşmanı ve sen çekip gitmeden bu sözleşmeyi kazanacak kaynaklara sahip olduğumu anlamanı istiyorum."

"Öyle olduğunu sanmıyorum. Bence her zaman başarılı olmaya o kadar alışmışsın ki bunu net bir şekilde göremiyorsun. Bence bir adım geri çekilip büyük resme bakmak için zaman ayırmalısın. Bunu yaptığında benim gördüğümü sen de göreceksin. Benim uzaklaşmama ihtiyacın var."

"Beni dinlemeyeceksin, değil mi?" dediğimde telefonuna bir mesaj daha geldi. Jenna da çoğu konuda benim kadar inatçıdır. Bu onun hayranlık duyduğum bir özelliği, ama şu anda daha azıyla yetinebilirim.

Asansörün kapısı açıldı.

"İşim var," diyor, bana gitmek istemiyormuş ama ne olursa olsun gitmeye kararlıymış gibi bakıyor. Sonra yanıma yaklaşp ellerini göğsüme koyuyor ve usulca ekliyor: "Hoşça kal Beckett."

"Siktir," diye homurdanıyorum, elim boynuna gidiyor, ağzım onunkine. Onu hayatım buna bağlıymış gibi öpüyorum. Bu işte yavaşlık yok. Sert ve talepkâr. Onun içinde boğuluyorum.

Onu kaybedemem.

Jenna istediğimi hiç bilmediğim her şey.

İhtiyacım olduğunu bilmediğim her şey.

Hayatımda ilk kez, yıllarımı harcadığım şirketten daha çok istediğim bir şey buldum.

Ondan vazgeçmeden önce bu hükümet sözleşmesinden vazgeçeceğim.

Jenna'nın vücudu benimkine yapışıyor ve benim onu öptüğüm her şeyle o da beni öpüyor.

Hava almak için kalktığımızda nefessiz kalmıştı. Kolları boynuma sıkıca sarılmıştı ve onları çözmeye çalıştığında, onları yerinde tutuyorum.

"Seni kaybedemem, Jenna."

O da boğuluyormuş gibi bana bakıyor. "Biliyorum. Ben de seni kaybedemem. Ama bu olmak zorunda."

Bununla birlikte asansöre girdi.

Onu takip etmek istiyorum.

Dünyanın sonuna kadar.

Ama şu anda söylediğim hiçbir şeyi dinlemeyeceğini biliyorum, o yüzden dinlemiyorum. Bu beni öldürüyor ama gitmesine izin veriyorum.

Ve hayatımda yapacağım en önemli şey üzerinde çalışmaya başladım.

Onu nasıl geri kazanacağımı düşünmeye başladım.

Mac'in bana sözleşme hakkında söylediklerine konsantre olmaya çalışıyorum ama aklım Jenna'da kalıyor. Bir saat önce buradan ayrıldı ama sanki bir yıl geçmiş gibi geliyor. O gittikten sonra Mac'i bulmam biraz zaman aldı çünkü bundan sonra ne yapacağımı düşünmek için zamana ihtiyacım vardı. Sonunda, sözleşme teklifiyle ilgili gelişmeleri görüşmek üzere ofisime geldi.

"McMaster'ın bu öğleden sonra senin için ayırdığı bir saati var," dedi. "Bu onu kazanmak için son şansımız."

"Jenna'dan vazgeçmeyeceğim."

Bana hayal kırıklığıyla bakıyor. "Aletinle düşünüyorsun Beckett. O buna değer mi?"

"Bunu bana bir daha asla sorma, Mac. Bu konuda sikimden çok daha fazlasını düşünüyorum. Bu konuda bana güven."

Uzun bir süre beni inceledi. "Lanet olsun, aşık oldun, değil mi?"

"Evet. Bu yüzden burada durup seninle tartışmak yerine, bu pisliği kazanmak için başka yollar bulmam gerekiyor. Bunlardan ilki, McMaster'a yeni bir teklif sunmanın benim için değerli olup olmadığına karar verebilmem için bazı yeni rakamları hesaplamam."

Ondan ne istediğimi tartıştık ve ben diğer seçenekler üzerinde zaman geçirirken o bu konu üzerinde çalışmak üzere ayrıldı.

Üç saat sonra, Ruby beni aradığında McMaster ile toplantıya gidiyordum.

"Merhaba," diyorum az önce kendime doldurduğum viskiden bir yudum alarak.

Ruby vahşi bir fırtına gibi içeri dalıyor: "Seni ölesiye seviyorum Beckett, ama lanet olsun, şu anda sana çok kızgıyım. Neden herkes için her şeyi düzeltmeye çalışmaktan vazgeçmiyorsun?"

"Tanrım, Ruby, sakın ol."

"Bana sakın ol deme! Duygularımı ifade etmeye iznim var ve bugün hepsi seninle ve hayatımın sorumluluğunu almaya karar verdiğinde beni nasıl kızdırdığınla ilgili."

"Neyi kastettiğini bilmem yardımcı olabilir."

"Satın aldığın sanat galerimin yanındaki bina! Galerici bir arkadaşım oradaki bir yer için kira kontratı imzalamak üzereydi ve sonra bam, sahibi ona işi sana sattığını söyledi. Ben aptal değilim Beckett. Olaylar tesadüfi görüldüğünde, asla tesadüf değildir. Ve beyninin nasıl çalıştığını biliyorum."

Johnson'ın bazen yaptığın gibi beni izlediğini ve onun kira sözleşmesini imzalamasını engelleyerek bana yardım etmeye karar verdiğini düşündüm." Nefes alıyor. "Bunu yapmaya devam edemezsin. Bunu kendi yöntemimle, kendi başıma yapmama izin vermelisiniz ki hepinize bunu *yapabileceğimi* kanıtlayabileyim."

"Bunu yapabileceğine inanıyorum Ruby. Sana bu konuda yardım etmemin nedeni bu değildi. O binayı satın aldım çünkü senin yerinde olsaydım ben de öyle yapardım. Tehditlerimi etkisiz hale getirirdim."

"Bana bu bilgiyi getirip ne yapmak istediğime karar vermeme izin vermek hiç aklına gelmedi mi?"

"Johnson konuyu bana getirdi. Bunu tartıştık ve ben de hemen harekete geçtim. Zaman kaybetmek istemedim."

İç çekiyor. "Tanrım, sana kızgın kalmak çok zor. Her zaman bana yardım edeceğini düşündüğün şeyleri yaptığında değil." Duraksıyor. "On beş yaşındayken en yakın arkadaşımla yaptığım o büyük kavgayı hatırlıyor musun? Okuldan eve geldiğimde, diğer arkadaşlarımı bana karşı kıskırttığı için tamamen yıkılmıştım. Beni teselli etmiştin ve ben ağlayarak uyurken bütün gece yanımda kalmıştın. Benim için her şeyi düzeltmek istedin ama yapamadın ve bunu biliyordun. Bu yüzden yapabileceğin tek şeyi yaptın; yanımda oturdun ve bana zamanını ve sevgini verdin."

Bunu hatırlıyorum. Kendimi işe yaramaz hissettiğimi hatırlıyorum. Ruby'nin sorununu çözmesine yardımcı olmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

"Hatırlıyorum," diyorum.

"Benim için yaptığın en iyi şeylerden biriydi."

Kaşlarımı çattım. "Ne, bütün gece seninle oturmak mı?"

"Evet. Beckett, parana, korumana ya da seni sevmemi sağlayacağını düşündüğün ya da bana olan sevgini göstereceğini düşündüğün başka bir şeye ihtiyacım yok; sadece benimle oturmana ihtiyacım var. Annem ve babamın size paranın ve eşyaların her durumu düzelttiğini öğrettiğini biliyorum, ama her zaman sadece zamanlarını ve sevgilerini istediğimizi hatırlamıyor musunuz? Sadece yanımızda oturmalarını, kollarını bize dolamalarını ve her zaman yanımızda olacaklarını söylemelerini isterdik. Senden tek istediğim bu."

Bir anı beni çekiştiriyor.

Jenna'nın ilk randevumuzda bana söylediği bir şey.

Zaman ve sevgi.

Vermekte hiç iyi olmadığım iki şey. Biraz daha viski içiyorum.

"Binayı ne yapmamı istiyorsun?"

"Bu senin binan. Onunla ne istersen yap. Ama bana verme. Almayacağım."

"Orayı arkadaşına kiralamamı ister misin?"

"Sadece binayla yapmak istediğin şeye uygunsa." "Bina için bir planım yok."

"Tanrım, sen çok fazlasın."

Ruby ve Jenna'nın birbirlerine ne kadar benzediklerini düşünüyorum ve kendimi daha önce hiç yapmadığım bir şeyi yaparken buluyorum. "Jenna bugün benden ayrılmaya çalıştı."

"Kahretsin. Ne oldu?"

Jenna'nın bugün ofisime yaptığı ziyareti, yaşadığımız tartışmayı ve Jenna'nın sözleşmemin risk altında olduğunu öğrenmesinin sonucunu onunla paylaşıyorum.

"Yani," diyor Ruby, kafası karışmış bir sesle, "Senden ayrıldı mı? Denediğini söylediğini sanıyordum?"

"Denedi ama bu sadece geçici olacak."

Gülüyor. "Tanrım, hiçbir fikri yok, değil mi?" "Ne hakkında?"

"Senin ne kadar inatçı olabileceğin hakkında."

"Sanırım farkında," diye mırıldanıyorum, Jenna'yı ve inatçı eğilimlerimiz sayesinde yıllar boyunca yaşadığımız yoğun tartışmaları düşünerek.

"Beckett," diye ciddileşiyor, "bu işi berbat etme. Jenna'ya bayılıyorum ama en çok da onun senin için kesinlikle mükemmel olduğunu düşünüyorum."

"Bunu mahvetmeye niyetim yok."

"Güzel. Beni haberdar et. Ve Tanrı aşkına, bunu düzeltmek için ona bir bina, bir uçak, bir ülke ya da herhangi bir şey satın alma dürtüsü hissedersen, yapma. Sadece onunla otur ve her şeyi elinden alınsa bile onu seveceğini bildiğinden emin ol."

Davis, McMaster'la buluşacağım binanın önünde durdu. "Gitmem gerek," dedim.

"Seni seviyorum Beckett."

"I Aşk sen Ben de." I duraklama önce Ekliyorum,
"Teşekkür ederim sen için bu konuşma."

Bağlantıyı kestim ve arabadan çıktım. On dakika sonra Ted McMaster'ın önünde oturuyorum.

"Seninle şahsen tanışmak güzel Beckett," diyor, kendini beğenmiş bir pislik gibi bakarak.

Hayatımda pek çok pislikle uğraştım ve çoğu beni rahatsız etmiyor. Derin bir seviyede değil. Ama McMaster beni fena halde kızdırdı.

"Ben aynı şeyi söyleyemem Ted."

Bu onu şaşırttı. Ve onu kızdırdı. Sandalyesine geri oturdu ve beni değerlendirdi. "Bu iyi bir başlangıç değil, değil mi?"

Ruby bana sadece onunla oturmamı istediğini söylediğinde bu toplantının nasıl geçeceğine karar verdim. Ayrıca o anda Jenna'yla ilgili her şeyi ele alış biçimim yüzünden tam bir aptal olduğumu da anladım.

Jenna seks videosu yayınlandığından beri sosyal medyada saçma sapan sürük utandırıcılarla karşı karşıya. Bana kalırsa bunun üstesinden geldi, kışını tekmeledi ama yine de onu tanımayan insanların nefret dolu sözlerini okumak zorunda kaldı.

Sosyal medyadan hoşlanmadığım için hiçbirini okumadım ama bana anlattıklarını duydum. Ayrıca sosyal medyada benimle ilgili her şeyden beni haberdar eden personel var, bu yüzden benimle bu konuda bilgi paylaştılar.

Sosyal medyadaki her şeyi okumayı bırakması için onu teşvik etmeye çalıştım. Bunun için personeli olduğunu söyledim. Yapmadığım şey onu *dinlemek* oldu. Söylediklerine dikkatle kulak vermedim. Ayrıca işinin kendisinden ne istediğini bildiği için ona kredi vermedim. Bunun yerine, kendi işimde çalışma şeklimi aldım ve onun da bunu kopyalaması gerektiğini varsaydım.

Bir süre önce bana yaratıcı insanların benim çalıştığımından farklı çalıştığını söyleyen Jenna'ydı. Jenna tanıdığım en yaratıcı insanlardan biri, bu yüzden işine farklı yaklaşması mantıklı. Sosyal medya da işinin büyük bir parçası; elbette sosyal medyaya bağlı kalması gerekiyor.

Bir iş günü boyunca çirkin hakaretlerle uğraşmak zorunda kalmak kimsenin yapması gereken bir şey değil. Tıpkı hayatta bunlarla uğraşmak zorunda kalmanın kimsenin yapması gereken bir şey olmadığı gibi. Jenna o video yayınlandığından beri her gün bu saçmalıklarla uğraşıyor. Ve onu özel olarak desteklemiş olsam da, bunu alenen yapmadım.

"Söyle bana Ted, benim teklifimde çizgiyi aşmayan şey tam olarak nedir?" Jenna'yı onaylamadığını açıkça ifade etmedi. Bunu ondan duymak istiyorum.

"Bildğin gibi bu toplantı kayıtlara geçemez, teklifin hakkında seninle paylaştığım hiçbir şey de kayıtlara geçemez. Bu kesinlikle ikimizin arasında. Kimseyi kayırıyor gibi görünemem, anlıyor musun?"

"Anlıyorum."

"Pekala, Şimdi bu aradan çıktı, teklifiniz iyi. Tüm gereksinimlerimizi karŐılıyorsunuz."

"Yani ihaleyi bana mı vereceksiniz?"

"Şimdi, Şimdi, aceleci davranmayalım. Sizinle konuşmak istediğim bazı endiŐelerim var."

"Buyurun."

Boğazını temizler ve sandalyesinde kayar. "Jenna Blaise ile olan ilişkiniz rahatsız edici."

"Neden? O bu işe dahil değil ki."

"Hkmeti herhangi bir noktada sorun yaratabilecek biriyle aynı hizaya getirmemeyi tercih ederim. Ve diyelim ki Jenna'nın internette oldukça gösterişli, ünlü bir profili var. Bir de ürettiği seks videosu meselesi var. Pek iyi görünmüyor Beckett."

Çenemi alıŐtırıyorum. "Yani doğru anladıysam, Jenna'yı eski partnerinin yaptığı ve rızası olmadan herkese açık hale getirdiği özel bir videoya dayanarak mı yargılıyorsun? Ve onun sosyal medyadaki popülerliğini onaylamıyor musun?"

Bana tiksintiyle bakıyor. "Ahlaksız bir yaşam tarzı sergiliyor. Ona bağlanmayacağım."

"Sıkı alıŐma, moda ve eğlenceyle gösteriŐ yapıyor. Bunlar pek de ahlaka aykırı Şeyler değil."

"Bu konuda aynı fikirde değiliz."

"Bu konuda aynı fikirde olmadığımız için ihaleyi kazanamayacak mıyım?" Bir an durdu ama sonra başını salladı.

"Doğru."

"Daha fazla zamanımı harcamadan önce bunu bilmek güzel." Gitmek için ayağa kalktım. "Eminim ki bir milyar dolarlık bir sözleşmeyi

"Daha yeni çıkmaya baŐladıĐın bir kadınla mı?"

"Ben de tam olarak bunu yapıyorum. Senin Jenna'ya bağlanmak istemediğin gibi ben de senin gibi bir adama bağlanmak istemiyorum."

Dudakları düzleşti. "Burada aslında nelerden uzaklaŐtıĐın hakkında bir fikrin var mı Beckett? Bu birçok sözleŐmenin ilki olacak. Aslında milyarlarca dolar değerindeki sözleŐmelerden vazgeçiyorsun."

"Farkındayım ve bu sözleŐmeleri artık senin vermeyeceğin günlerin geleceğini söylediğimde bana güven."

Bu sözlerle birlikte toplantıdan çıkıp Davis'in beni beklediği alt kata doğru ilerliyorum.

"Nereye patron?" diye soruyor ben arka koltuğa geçtikten sonra.

Saatimi kontrol ettim. Jenna işten eve dönmüş olabilirdi. "Jenna'nın evi." Başını sallıyor ve arabayı trafiğin içine çekiyor. Trafikte uzunca bir süre oturuyoruz ve Jenna'nın evine vardığımızda evde değil.

Telefonumu çıkardım ve onu aradım. Cevap vermedi, ben de ona mesaj attım. **Beckett: Evde değilsin.**

Arabaya geri döndüm. O sırada mesajıma cevap verdi.

Jenna: Çalışıyorum.

Beckett, lütfen beni arama. Bu işi olduğundan daha da zorlaştırır.

Onu aramak istiyorum. Lanet olsun, bunu istiyorum. Ama istemiyorum.

Sen çalışırken seni aramayacağım ama ben seni arayacağım Jenna.

Bugün söylediği her şeyi dinledim.

Ve bir daha asla o hataları yapmaya niyetim yok.

Jenna'yı geri kazanmak ve hayatımın geri kalanını onu severek geçirmek niyetindeyim.

@thetea_gasp

OH NO, ay anonim bir kaynak tarafından döküldü. jennablaise ve #beckettpearce ayrıldı #gasp Her iki kamptan da onay yok, ancak Jenna'nın @dianablack'in evinin dışında şiş yanaklar ve her yerinde yazılı kalp kırıklığı ile görüldüğünü bildirebiliriz. Bunun hepimizin biraz yatıştırıcıya ihtiyaç duyduğu türden bir çay olabileceğini düşünöyoruz. Biz, kendi adımıza, #jeckett'in büyük hayranlarıydık.

JENNA

Cumartesi akşamı Blaise Yayıncılık'ın yemeği için otele vardığımda Kristen bana biraz dehşetle bakıyor. "Bugün duş aldın mı? Yemek yedin mi? Nefes aldın mı? Sevgili Tanrım, Jenna, berbat haldesin."

"Johnathon'dan ayrıldığıın zaman sana ne kadar destek olduğumu hatırlatabilir miyim? Sana berbat durumda olduğumu söylemedim."

"Söylemiş de olabilirsin. Öyleydim." Taşıdığım giysi çantasına bakıyor. "Neden hâlâ giyinmedin?"

"Bütün gün çalıştım. Eve gidip üstümü değiştirecek vaktim olmadı."

Kaşlarını çattı. "Neden Cumartesi günü çalışıyorsun? Ekibinin artık Cumartesi günleri de çalıştığını sanıyordum."

"Kızlarımdan ikisi Perşembe günü işi bıraktı. Bugün onların müşterilerini almak zorunda kaldım. Diana Black ve arkadaşlarıyla ilgilenmek için Perşembe öğleden sonramı ve dünün çoğunu yeniden planlamak zorunda kaldım. Son kırk sekiz saatin çok yoğun geçtiğini ve saatlerce uyumam gerektiğini söylediğimde bana güvenin."

Bana sempati dolu bir bakış attı. "Ve sen de bir ayrılık yaşadın. Bugün nasılsın?"

Onu durdurmak için elimi kaldırıyorum. "Hayır, bugün oraya gitmiyoruz. Onu düşünürsem ağlamaya başlarım ve bu gece ağlayamam."

"Tamam," diyor, kontrolü ele alarak. "Odana çık ve üstünü değiştir. Belki bir dakika nefes alıp rahatlırsın. Daha çok vaktin var."

Otelde bir oda ayırtığıma çok memnunum. Yemek biter bitmez yatağa yığılmak isteyeceğimi biliyordum, bu yüzden bu sabah bir oda ayarlamak için aradım. Şimdi oraya gidip hızlıca bir duş alıyorum, giyiniyorum, saçımı düzeltiyorum ve

Makyaj. Bu tür şeyleri hızlıca yapmakta yetenekli olmam iyi bir şey. Yatağa uzanıp Kristen'in önerdiği nefesi almam için bana on dakika veriyor.

Birkaç dakika gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum ve sonra telefonuma uzanıyorum. Beckett'tan kontrol etmem gereken mesajlar var.

Bu sabah ben bir müşteriyle birlikteyken beni aradı. Cevap veremedim ve aramasına geri dönmeyi düşünecek zamanım olmadı. Mesajlarını okuyacak zamanım bile olmadı. Bu tam olarak doğru değil. Zamanım vardı; sadece müşteriler arasında ağlamak istemedim ve onları okursam ağlayacağımı biliyordum. Bu yüzden okumadım.

Derin bir nefes alarak şimdi okuyorum.

Lütfen beni görmezden gelme Jenna. Lütfen beni ara.

Birkaç saat sonra da bunu göndermiş.

Dün geceki galanızın başarısı için tebrikler. Çok güzel görünüyordun.

Ruby ona bir fotoğraf göstermiş olmalı.

Mesajları beni ağlatıyor, tıpkı ağlatacağını bildiğim gibi.

Yorgunluktan bitap düşmüş olmamın bir faydası yok ama dünya kadar uyusam da fark etmez, bu mesajları okurken yine de ağlarım.

Beckett'ı hiç tahmin etmediğim bir şekilde özlüyorum. Birçok kez ona koşup söylediğim her şeyi unutması için yalvarmamak için kendimi zor tuttum.

Gözyaşlarımı siliyorum ve durmalarını istiyorum. Tüm bunlar için Tilly'yi suçluyorum.

O fotoğraf çekiminde Beckett'a stil vermem için beni zorlamasaydı, bunların hiçbirisi olmayacaktı. Hâlâ Patron Beckett'ın ondan ibaret olduğunu düşünecektim. Onunla ilgili beni bu kadar etkileyen diğer şeyleri bilemeyecektim.

Mesajlarını tekrar okuduğumda, bu ayrılığı kolaylaştırmayacağını biliyorum. O da benim kadar inatçı ve geçen gün çekip gitmemi istemediğini açıkça belirtti. Bunu bildiğim için mesajlarına cevap vermemem gerektiğini biliyorum. Ama benim için neyin iyi olduğunu bilmek ve bunu yapmak her zaman benim gücüm olmamıştır. Konu erkekler olduğunda değil.

Teşekkür ederim. Diana'dan kurtuldum, ama sadece birazcık.

Doğruca bana geri döndü.

Beckett: Telefon için müsait misin?

Midem garip bir takla atıyor. "Tanrım evet, lütfen şimdi ara" ve "bu gerçekten çok kötü bir fikir" karışımı.

Onu aradım.

"Jenna," diye cevap veriyor hemen, derin sesi damarlarıma uyuşturucu gibi çarpıyor.

"Hey," diyorum usulca, tüm bedenim hem beklenti hem de belirsizlikle canlı. Bu belki de en iyi fikrim değildi ama yine de bundan başka bir şey yapamıyorum.

"Nasılsın?" Sesindeki endişe çok açık ve dürüst. Tanrım, bu adamdan nasıl kurtulacağım?

"Çok yorgunum. İki gündür durmadan çalışıyorum ve çözmem gereken sorunlar var. Bu gece aralıksız on iki saat uyuyacağıma eminim." Durakladım. "Sen nasılsın?"

Ne yapıyoruz biz?

Bir ayrılık böyle olmamalı. "Seni özledim."

Ve bir anda tekrar ağlamaya başladım.

Ondan gelen bu üç kelimeyi duyduğum kadar hissediyorum da.

Sesinde var.

Beckett acı çekiyor.

Onu paramparça ettiğim için beni affetmeyen kalbim kendini yeniden belli ediyor.

Bir ayrılık böyle olmamalı.

"Bu kötü bir fikirdi," diyorum, sesim kalbim tarafından boğuluyor. "Aramamalıydım."

"Siktir," diye küfrediyor. "Ağlıyor musun?"

"Gitmem gerek Beckett," diyorum, aramayı sonlandırıp telefonumu yatağın üzerine bırakıyorum, böylece yemeğe inmeden önce gözyaşlarımı boşaltabiliyorum.

Kendimi kontrol altına almam ve yüzümü herkesin yüzüne bakabilecek kadar temizlemem on dakikamı alıyor. Önümde babamın istediği gibi yemekte herkesle konuşacağım saatler var. Tek yapmak istediğim bu otel odasındaki yatağın yorganının altına girip bütün gece ağlamak.

Derin bir nefes alıyorum ve balo salonuna geri dönüyorum.

İnsanlar gelmeye başlamıştı ve Kristen'ı bulmak için kalabalığın arasından geçerken birçoğu beni selamlıyordu. Ona hiç ihtiyaç duymadığım kadar ihtiyacım var.

Salonun önündeki aile masasına ulaştığımda annem, "Jenna, hayatım," diyor. Gözlerini üzerimde gezdirirken kaşlarını çatıyor. "Korkunç görünüyorsun. Ne oldu?"

"Sağ ol anne," diyorum, yeniden ağlamak isteyerek. "Uzun bir gün oldu, hepsi bu." Odaya şöyle bir göz gezdiriyorum. "Kristen nerede?"

Oliver bize katılıyor ve bakışlarını bana dikiyor. "Ağlıyor muydun?"

"Ayrılıkla başa çıkmanın genel kabul görmüş şekli budur," diyorum.

Alaycılıktan daha fazlası.

"Kristen bana Beckett'la ayrıldığınızı söyledi. Ne oldu?" "Lütfen herkes bana bunu sormayı kesebilir mi?"

Bu geceyi atlatamayacağım.

Oliver ve annem beni kırılğan ve her an kırılabilecek biriymişim gibi değerlendiriyor ve sonra annem kontrolü ele alıyor. "Oliver, bize bir dakika izin ver lütfen."

Oliver annemin dediğini yapıyor ve yalnız kaldığımızda bana endişeyle bakıyor. "Bu gece seninle kalmamı ister misin hayatım?"

Ona bakakaldım.

Kim bu kadın ve anneme ne yaptı?

Cevap vermeyince, "Evet, sanırım seninle kalmalıyım. Ne kadar geceye ihtiyacın varsa. Shona'yı arayıp gelmesini de sağlayabilirim. Kristen da gelir."

Nefes almak için durduğunda, "Şu anda ne yapıyorsun?" diye sordum.

Bana aptalca bir soru sormuşum gibi bakıyor. "Bize ihtiyacınız var, Jenna."

Ben onu daha fazla sorgulayamadan babam bize katıldı. Yüzündeki sert ifade omuzlarının sert duruşuna uyuyor. "On dakika içinde başlıyoruz," diyor anneme.

"Tamam, hayatım. Bir şeye ihtiyacın var mı?"

Bana bakmadan önce başını sallıyor. "Yeni işinizde bizim aile ismimizi kullanmayı düşündüğünüzü duydum."

Beynim bu gece biraz yavaş çalışıyor, bu yüzden ne demek istediğini anlamam biraz zaman alıyor. Adeline ve benim bulduğumuz iş isminden bahsettiğini anladığımda başımı sallıyorum. "Evet. Adeline + Blaise. Yani şirketime yatırım yaparsa tabii. Yatırım yapmayabilir de."

"Başka bir isim bulman gerekecek. Blaise'in o kadına bağlanmasını istemiyorum."

"O kadın mı?" Sesime sert bir ton karışarak soruyorum.

"İsmimize uygun değil, Jenna," diyor, söylediklerinin kesin olduğunu belirtmek için bana karşı kullanmayı sevdiği ses tonuyla.

"Neden baba? Dünya çapında en başarılı moda markalarından birinin sahibi. Onu uygunsuz yapan ne?"

"Kıyafet ve seks satıyor. Adımızın bununla anılmasını istemiyorum."

"William," diyor annem azarlayan bir ses tonuyla. "Jenna haklı; Adeline Spencer'ın markası çok başarılı. Ve o seks satmıyor. Bu fikre nereden kapıldınız bilmiyorum."

"Kıyafetleri tenini zar zor örtüyor," diyor babam. "Blaise adının bunun yanında görünmesi uygun değil."

Babama bakıyorum ve neden hâlâ onun onayını almak için çabaladığımı merak ediyorum. Bunu asla elde edemeyeceğim.

Ve artık bunu istediğimden bile emin değilim.

Kapalı fikirli bir adamın benim hakkımda ne düşündüğünü ve hayatımı nasıl yaşamayı seçtiğimi umursadığımı sanmıyorum.

"Bu ismi bana sen verdin baba," diyorum omuzlarımı dikleştirip dik durarak, "ve onu istediğim gibi kullanacağım."

Dudakları düzleşti. Onu hiç bu kadar etkilenmemiş gördüğümünden emin değilim. "Bir hata yapıyorsun Jenna. Onunla iş yapmak senin için iyi olmayacak."

Eskiden onun onayını isteyen yanımda bunu dinler ve kendinden şüphe döngüsünü başlatırdı. Bu gece o yanımda artık var olmadığını kanıtlıyor.

Beckett'in tavsiyesi aklıma geliyor: Harekete geçmeye devam et çünkü yanlış olan bile büyümene yardımcı olacaktır.

Şüphe edecek bir şey yok.

Adeline için gerekli incelemeyi yaptım.

Muhasebecimle rakamların üzerinden geçtim.

Her şeyi en ince ayrıntısına kadar araştırdım.

Bu adımı atmak her halükarda büyümeme yardımcı olacak. "Sana katılmıyorum," dedim.

Bu sözleri babama hiç söylememiştim ve lanet olsun ki tadı çok güzel.

Buna cevap vermiyor. Sadece dönüp benden uzaklaşıyor.

"Hayatım," diyor annem, "babanın şu anda aklında çok şey var. Az önce söylediklerine aldırmmamalısn. Öyle demek istemediğini biliyorum."

"İkimiz de söylediği her kelimede ciddi olduğunu biliyoruz." Gülümsüyorum. "Ama beni daha iyi hissettirmeye çalıştığın için seni seviyorum. Sen ve kız çetesinin bu gece benimle kalmasına gelince; buna gerek yok. Ben burada kalıyorum ve

bütün gece uyuyacağım. Yarın uyandığımda kendimi çok daha iyi hissedeceğim. Sadece biraz uykuya ihtiyacım var."

"Jenna, ihtiyacın olan şey Beckett ile aranı düzeltmek. Onunla çıkmaya başladığından beri seni hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Ve bunu sadece torun istediğim için söylemiyorum."

"Torun mu istiyorsun?" Daha önce hiç bebeklerden bahsetmemiştir.

"Evet ve onları ölüm döşegindeyken ve tadını çıkaramadan önce istiyorum."

Gözlerimi devirmekten kendimi alıkoyuyorum. Dürüst olmak gerekirse, bazen dramatik olabiliyor.

"Ölüm döşegine yaklaşmış sayılmazsın anne."

"Beckett'la işleri yoluna koymazsan öyle olacağım."

"Bu konuda sana yardım edecek üç çocuğun daha olduğuna inanıyorum."

"Evet ve onlar üzerinde de çalışıyorum."

Tabii ki çalışıyor.

Kristen bize katılıyor. "Az önce babamla karşılaştım ve hiç mutlu değildi. Buna neyin sebep olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

"Evet, ben," diyorum. "Hayatımda ilk kez ona karşı çıktım. Pek iyi karşılamadı."

Gözleri irileşiyor ve nasıl konuşacağını unutuyor. Sonra, "Bu yıl gerçekten kıyamet mi kopacak?" diyor.

Güldüm.

O kadar çok gülüyorum ki gözyaşlarım yüzümden akıyor.

Gerçi bu gözyaşlarının çoğunun kız kardeşimden kaynaklandığını sanmıyorum. "Tanrım," diyor, "seni iyileştirmeliyiz."

Gözyaşlarımın arasından ona bakıyorum. "Gerçekten kırılmış bir kalbi nasıl tamir edersiniz?"

"Bunu birçok kez yaptın. Yine yapabilirsin."

Başımı sallıyorum. "Hayır, bu farklı. Kırık bir kalbin ne olduğunu bildiğimi sanıyordum. Meğer hiçbir fikrim yokmuş." Daha sert ağlamaya başladım. "Ve sanırım az önce regl oldum."

"Erkeklerden nefret ediyorum," dedi.

Bu tamamen damdan düşer gibi ve o kadar rastgele ki, gerçek hıçkırıklara dönüşen yepyeni bir ağlama kahkahasına başlamama neden oluyor. Bu hıçkırıklar arasında "Neden erkeklerden nefret ediyorsun?" diye sormayı başarıyorum.

"Çünkü onların kan akmayan penisleri varken bizim kan akan vajinalarımız var."

Bir ölüm perisi gibi feryat ediyorum, muhtemelen şu anda bacaklarımdan kan fışkırıyor (evet, aklıma koyduğumda annem kadar dramatik olabilirim), bir korku filmi setinden yeni çıkmış gibi görünüyorum, o sırada ruhumun herkesin sesinden daha iyi tanıdığı derin bir ses, "Bu erkeklerden nefret etmek için sağlam bir neden" diyor.

@thetea_gasp

Aman Tanrım, ay için toplanın kızım. @beckettpearce Insta'ya katıldı #gasp Az önce bir #suitporn paylaştı, hm, 'bu akşam @blaisepublishing yıllık yemeğinde @jennablaise ile akşam yemeğ'i başlığıyla bir fotoğrağı #swoon Ayrıldıkları söylentilerinin doğru olmadığını bilmekten çok memnunuz. Artık #jeckettwatch'a geri dönebiliriz Bu ikiliye doyamıyoruz. İlgili haberlerde, @katiestein ve @declanjames nerede? Günlerdir birlikte grlmediler. Ooh, orada biraz çay olabileceğini dşnyoruz #staytuned

BECKETT

Jenna çok güzel, dağınıkken bile.

"Beckett." Gözleri gözlerime geliyor ve gözlerinde gördüğüm acı karşısında nefesimi tutuyorum. Benimkiyle uyuşuyordu. Jenna ve ben ayrı olmak için yaratılmamıştık. "Burada ne yapıyorsun?"

Aile masasındaki yerime bakıyorum. "Davet edildim." Teknik olarak doğru.

Jenna davetimi asla geri çevirmedi.

Kristen kız kardeşine bakmadan önce bana baktı. "Ben sizi sohbet etmeniz için yalnız bırakayım." Bu bir soru gibi gelmedi ama öyle.

Jenna'nın beni göndermeye çalışıp çalışmayacağını görmek için bekliyorum.

Ona sarılan Kristen'a başıyla selam veriyor, kulağına bir şeyler fısıldıyor ve sonra yanımızdan ayrılıyor.

Bakışlarımı Jenna'nın üzerinde gezdiriyorum.

Seksi, pırıltılı, lacivert bir elbise giymiş, vücudu saran bu elbise yeni bir seviyeye ulaşmış. Bunu giyerken oturabileceğinden emin değilim. Saçları aşağıya, gevşek dalgalar halinde düşüyor. Makyajı yapılmış ama yüzünden akan gözyaşları makyajını biraz bozmuş.

En çok dikkatimi çeken şey, onu son gördüğümünden beri hiç uyumamış gibi görünmesi. Bu hissi bilirim; ben de o zamandan beri neredeyse hiç uyumadım.

"Gelmemeliydin," diyor. "Evet, gelmeliydim."

"Beckett, biz ayrıldık. Bir ayrılık böyle olmamalı."

"Benim işleri olması gerektiği gibi yaptığımı hiç gördün mü?"

Bir şey söylemek için ağzını açıyor ama aynı hızla kapatıyor. Erkek kardeşlerinden biri masadaki yerini aldığı anda mırıldanıyor,

"Kahretsin," dedi elimi tutup beni odadan dışarı sürüklemeyi önce.

"Akşam yemeğine kalmak istemiyor musun?" Balo salonundan çıkıp asansörlere doğru yürürken soruyorum.

Elimi bıraktı. "Pek sayılmaz, ama daha çok odama çıkmam gerekiyor." Asansörlere ulaştığımızda bana döndü. "Gitmelisin."

Gözyaşları durdu ama ben yine de gözyaşlarını yüzünden silmek istiyorum. "Hiçbir yere gitmiyorum."

Bunun üzerine tekrar gözyaşlarına boğuldu.

Küfrediyorum ve onu kollarıma çekmeye çalışıyorum ama direniyor, bunu yapmama izin vermiyor.

"Hayır," diyor gözyaşlarını silerek. "Buraya gelip bana güzel şeyler söyleyemezsin ve sana yeniden aşık olmamı sağlayamazsın. Kes şunu. Biz ayrıldık!"

O beni uzak tutmak için elinden geleni yaparken, ben onun söylediklerine takılıp kalıyorum.

Sana yeniden aşık olmak.

Asansörün kapıları açıldı ve Jenna neredeyse koşarak içeri girdi. Onu takip ediyorum.

Katını seçiyor ve kapılar kapanıyor.

"Ayrılığın ne olduğunu anlıyor musun Beckett?"

Benden kaçmak için umutsuzca çabalıyormuş gibi asansörün köşesine sıkışmıştı. Şu anda enkaz halinde olmasaydım, bunu eğlenceli bulabilirdim. Ancak Jenna'nın benden kaçmaya çalıştığını düşünmek bile kendimi daha kötü hissetmemi neden oluyor.

"Keşke yapmasaydım, tatlım."

Gözleri açılıyor, gözyaşları hala akıyor. "O kelimeyi kullanmayı denemeyeceğiz."

Geri al."

"Bizim için çalışıyor. Geri almayacağım."

Gözleri hâlâ kocaman. "Ne yani, şimdi her şeye sen mi karar veriyorsun? Bossy Beckett'a geri mi dönüyoruz?"

"En son bir şeye karar vermene izin verdiğimde, kendimizi burada bulduk. Ben bunu düzeltene kadar Bossy Beckett'a geri dönüyoruz."

"Bu düzeltilemez."

"O zaman Bossy Beckett'ı ömür boyu elde etmişsin gibi görünüyor."

Asansör Jenna'nın katına gelir. Sonunda köşesinden ayrılıyor ve asansörden çıkmak için beni itiyor.

"Kıçıma bakmayı kes," diyor ben onu odasına kadar takip ederken.

Gülümsüyorum.

Günlerdir ilk kez.

Gözlerimi onun kışından ayırmıyorum.

Odasına vardık ve onu içeri kadar takip ettim. Sonra çantasını karıştırıp bir şeyler aramasını izliyorum. Hâlâ ağlıyor ve keşke onu kollarıma alıp sarılmama izin verse diyorum.

"Ne arıyorsun?" diye soruyorum.

Hâlâ karıştırıyor, giderek daha da sinirlenerek, "Lanet olası bir tampon çünkü" diyor -bana bakıyor- "tabii ki regl oldum. Yani, bir ayrılıkla regl kadar iyi giden başka ne olabilir ki?"

Elimi onunkinin üzerine koyup onu sakinleştiriyorum. "Bütün çantalarını üç kez aradın zaten. Hiç tampon yok. Gidip sana biraz alayım."

Sonunda karıştırmayı bıraktı.

"Bir ayrılık böyle olmamalı," diyor ikinci kez, gözyaşları yüzünden aşağı akmadan önce. Sanki çok yanlış bir şey yapmışım gibi bana bakarken gözyaşlarını çılgınca siliyor. "Aman Tanrım, hayır, bir ayrılığı, bir dönemi ve seni bir gecede atlatamam. Yapamam."

Bu konuyu konuşup halledene kadar onu rahat bırakmaya çalıştım. Onun da bunu isteyeceğini düşündüm. Ama hayatım boyunca bunu bir saniye daha yapamam.

Ona doğru ilerledim, onu kollarımın arasına aldım ve kendime çektim. Kollarımla onu sıkıca sarıyorum.

Ve sonunda, tekrar nefes alabileceğimi hissediyorum. Jenna'nın kolları bana sarıldı.

Benimle savaşıyor,
bana sarılıyor.

Ve daha çok ağlıyor.

Hiçbir şey söylemiyorum; ona ağlaması, konuşması ya da ne yapması gerekiyorsa yapması için alan bırakıyorum.

Uzun bir süre böyle kaldık.

Sonunda yüzünü benimkine doğru kaldırdığında, "Ayrılıklar konusunda berbatsın" dedi.

Ona gülümsüyorum. "Bunu asla unutmaman gereken şeyler listesine ekle. Bir daha asla böyle bir şey yaşamaya niyetim yok."

"Kan kaybından ölmeden önce gidip bana tampon almalısın."

"Bu odadan dışarı adım atmayı düşünmeden önce bana o dudaklarını vermelisin."

"Çok otoriter," diye homurdanıyor ama elini boynuma doluyor ve istediğimi verebilmek için yüzümü kendine çekiyor.

Jenna'sız iki gün çok uzun iki gün.

Bu öpücük ona bunu bir daha asla yaşamayacağımızı söylediğimde ciddi olduğumu göstermemin sadece başlangıcı.

Onu öyle bir öpüyorum ki, işim bittiğinde dudaklarımdan, dilimden ve aşımdan başka bir şey düşünmekte zorlanacak.

O da beni aynı şekilde öpüyor.

Vücudunu benimkine doğru kavislendiriyor ve kollarını tam istediğim gibi boynuma doluyor.

Ve bana o doyamadığım seksi inlemelerinden birini veriyor.

Öpüşmeyi bitirdiğinde, "Eğer bir daha benden ayrılmaya çalışırsan, aynı şekilde olmayacak" diyorum.

Kollarını boynumda tutarak, "Hâlâ ayırınız, yani teknik olarak denemek zorunda değilim" diyor.

"Beni terk etmene sebep olan şey artık geçerli değil."

Kıpırdamıyor. "Neden?"

"Sözleşmeden ayrıldım."

"Bunu neden yaptın ki? Yıllardır bunun için çalışıyordun." Kollarını hâlâ boynuma dolamış olduğu gerçeğini gözden kaçırmıyorum.

"Bir sürü başka sözleşme olacak ama asla başka bir sen olmayacaksın."

O kollar boynumda sıkılaşıyor.

"Bu senin sorununu çözmedi Beckett. Benim yüzümden seninle çalışmak istemeyen başka insanlar da olacak."

"Seninle bir şey yapmak istemeyen hiç kimseyle bir şey yapmak istemiyorum." Duraksadım. "Geçen gün bana söylediğin her şeyi dinledim. Ben de seninle aynı şeyleri istiyorum. Hepsini. Ve şimdi anlıyorum ki hayatta önünü açmam için bana ihtiyacın yok; sen kendi yolunu açarken yanında durmama ihtiyacın var."

"Evet," diyor, gözleri yumuşuyor. "Tam da ihtiyacım olan şey bu."

"Anlaşıldı."

Kolları boynuma o kadar sıkı dolanıyor ki daha fazla yaklaşamayacağımızı düşünüyorum. Jenna yanıldığımı kanıtladı. Kendini bana daha çok bastırıyor ve öpüyor.

Beni. Bana sahip olduğu her şeyi verirken parmakları ensemdaki saçlarımın arasından geçiyor.

Bitirdiğinde şöyle diyorum: "Seni seviyorum Jenna ve her gün gelip senin yanında yürüyeceğim, eşitler. Seninle her şeyi paylaşacağım. Bilgi, günler, geceler, tatiller, tatlılar, ben. Hepsi senin. *Ben* de seninim. Ve eğer kimse benimle bir daha çalışmak istemezse, benim için sorun değil. Sana sahip olduğum sürece, hayatımdaki diğer her şey bir bonus."

Konuşmamı henüz bitirmiştim ki Jenna'nın ağzı son nefesimi de çalan bir öpücükle tekrar benimkine yapıştı. Bana zaten sahip olduğu her şeyi verdiğini sanıyordum; şimdi verdiğini biliyorum çünkü sonunda beni bıraktığında o da benim kadar nefessiz kalmıştı. "Ben de seni seviyorum," diye nefes alıyor. "Sana aşık olacağımı milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi ama senden ayrı kalmak bana aşkın ne olduğunu bile bilmediğimi öğretti."

"Siktir," diye homurdanıyorum, içim daralıyor. "Bir daha asla ayrı bir gece geçirmeyeceğiz."

"Anlaştık."

"Ve bir daha asla ayrılık yaşamayacağız ya da böyle bir şeyin ipucunu bile vermeyeceğiz Jenna. Bana bunu bir daha asla yaşatma."

Gözlerinde pişmanlık parlıyor. "Özür dilerim. Sana yardım etmeye çalışıyordum."

Kelimeler ağzından çıkarken ne yaşadığımızı fark ettim. O benim yapmaya meyilli olduğum şeyi yaptı ve bana söz hakkı vermeden kontrolü ele aldı, oysa kontrolsüz olan bendim.

"Bir daha asla," diye fısıldıyor dudaklarını tekrar dudaklarımın üzerinde gezdirmeden önce. Son bir kez koluyla beni sıkıca sararak, "Tamam, şimdi gerçekten tampona ihtiyacım var" diyor.

Bir eczane aramak için yanından ayrılıyorum. Caddenin aşağısında bir eczane buluyorum ve on beş dakika geçmeden odasına geri dönüyorum.

İçeri girdim ve onu elbisesinin fermuarını indirmeye çalışırken buldum.

Arkasına geçip çıplak omzuna bir öpücük kondururken ona yardım ediyorum. "Teşekkür ederim," diyor yüzünü bana dönerek. Tampon torbasını alıyor

ve çantaya bakarken kaşlarını çatıyor. "Yani kan kaybından ölebilirim dediğimde, gerçekten o kadar kan olduğunu kastetmemiştim."

Ona aldığım tampon kutularına bakarken onu izliyorum. "Eczanede tüm tamponların önünde dururken aklıma geldi, hangi markayı kullandığını bilmiyorum. Yanlış kutuyu seçerek senin gazabını göze almak istemedim."

"Akıllı adam," diyor. Sonra pijamalarını bulur. "Ben duş alacağım."

Kaşlarını çattım. "Yemeğe geri dönmeyecek misin?"

"Hayır. Anneme kramp girdiğini ve kendimi iyi hissetmediğimi bildirmek için mesaj attım.

Beni yatırman için seni çağırmamı

söyledi." "Başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

Gülümsüyor. "Hayır, şu anda ihtiyacım olan her şeye sahibim."

Jenna duştayken ayakkabılarımı ve takım elbisemin ceketini çıkarıyorum.

Johnson'dan gelen bir mesaja cevap veriyorum, Declan'la ilgili uzun zamandır bulmaya çalıştığımız bilgiye nihayet ulaştığını bildiriyor.

Jenna'nın dönmesini bekliyorum.

Ve ondan bir daha asla ayrı kalmak istemediğimi düşünüyorum.

İpek pijama şortu ve kaşkorse ile banyodan çıktığında onu kollarıma çekiyorum. "Benimle dans et."

Kollarını bana doladığında yüzü mutlulukla doluyor. "Müziksiz dans etmek. Hoşuma gidiyor."

"Benim müziğim var." Spotify'da bulduğum şarkının Play tuşuna basıyorum ve Joshua Kadison'dan "Beautiful In My Eyes" çalıyor telefonumda.

"Beni her zaman şaşırtıyorsun Beckett," diyor benimle dans ederken.

"Umarım hep şaşırtırım."

"Bence yapabilirsin."

Elini tutuyorum. "İzlemediğin ve izlemek istediğin bir film var mı?"

Bana bakıyor ve onu yine şaşırtmayı başardığımı biliyorum. "Hala 'Çılgın Zengin Asyalılar'ı izlemedim."

"Bu gece izleyeceğiz."

Gözlerini bana dikiyor. "Başından sonuna kadar konuşmayayım diye mi izlemediğim bir film seçtin?"

"Hayır. Onu seçtim çünkü senin ilklerinden birini istiyorum." Gözlerine bakıyorum. "Sahip olabileceğim kadar çok ilkini istiyorum Jenna."

Elini boynuma doluyor. "Bu kaçırdığım ilk Blaise yemeği. Bu senin ilklerinden biri. Ve eğer benimle yatağa girersen, bana sarılırsan, benimle o filmi izlersen ve bütün gece beni kollarında tutarsan, bu da bizim için bir başka ilk olacak. Bir otel yatağındaki ilk gecemiz. Seninle yaptığım her şey bir ilk Beckett."

JENNA - 2 HAFTA SONRA

"Geç kaldı," diyor Tilly, telefonundaki saate bakarak. "Geleceğinden emin misin?"

Adeline fotoğraf çekimi için seçtiğim elbiseleri tararken, "Geliyor," diyorum.

"En çok hangisini beğendin?" diye soruyor.

"Kırmızı olanı." Dalgalı yakası Beckett'ı çılgına çevirecek.

"Bu benim favorim," diyor ve seçtiğimi hatırlamadığım siyah bir elbise çıkarıyor.

Kaşlarımı çattım. "Bu benim seçtiklerimden biri değildi-" Neye baktığımı fark ettiğimde konuşmayı kesiyorum. "Tilly, bu elbiseyi sen mi gönderdin?"

Dikkati dağılmış bir şekilde elbiseye bakıyor ve "Hayır, Beckett'ın istediği buydu" diyor.

"Ha?" Beckett elbise sipariş edecek türden bir adam değildir.

Telefonu mesajlarla aydınlanıyor ve mesajlara cevap verirken beni cevapsız bırakıyor.

Bu siyah elbise, onun için hazırladığım orijinal fotoğraf çekiminde giydiğim elbise.

"Evet," diyor Adeline çantasını omzuna atarken, "Ben gidiyorum. Planların değişirse ve Cumartesi günü gelebilirsen bana haber ver." Bir hafta önce şirketime yatırım yapmaya karar verdikten sonra sabahı marka planlarımız üzerinde çalışarak geçirdik. Cumartesi günü düzenleyeceği bir partide beni bazı iş ortaklarıyla tanıştırmak istiyor.

"Tanıştıracağım ama planlarımızın değişeceğini sanmıyorum. Beckett bu hafta sonunu ona ayırmam konusunda ısrarcı görünüyor."

Adeline başını sallıyor ama arkamdaki bir şey dikkatini dağıtıyor.

Döndüğümde Beckett ve Jameson Fox'un içeri girdiğini görüyorum. Beckett'in bu sabah bana günü Jameson'la geçireceğini söylediğini unutmuşum. Gerçi Jameson'ın çekime gelmesini beklemiyordum. O ve Beckett otel inşaatıyla ilgili son birkaç sorunu çözmeye çalışıyorlardı, bu yüzden Jameson'ın ofiste kalıp çalışacağını düşünmüştüm.

"Bu pisliğin burada ne işi var?" Adeline ses tonuyla dikkatimi çekerek soruyor. Sesinin hiç bu kadar nefret dolu çıktığını duymamıştım.

Ona baktım. "Jameson'ı tanıyor musun?"

Gözlerini ondan ayırmıyor. "Yıllar önce şirketimi çalan pislik."

Yoluma çıkan Jameson'a bakıyorum. Koyu renk gözleri, sık sık topuz yaptığı siyah saçları ve dövmeleriyle onu uzun boylu ve tehlikeli derecede seksi olarak tanımlayabilirim. Beckett ve ben dün akşam onunla yemek yedik ve onun azimli, odaklanmış ve istediği şeyin peşinden koşma konusunda acımasız biri olduğunu keşfettim.

O yaklaşırken bakışlarım Beckett'a kayıyor. O etraftayken sık sık içinde bulunduğum kargaşa hali kendini belli ediyor. Ölene kadar her günümü bu adamla bu halde geçirmeyi umuyorum.

"Adamın kaytarıyor," diyorum, kendimi ona doğru bastırarak ve ellerimi göğsünde gezdirerek.

Dudakları seğiriyor. "Neden?"

Siyah takım elbisesine bakıyorum. "Bu takımı son zamanlarda senin üzerinde çok sık görüyorum. Benim bakmam için sana yenilerini satması gerekiyor."

"Ona bundan bahsedeceğim."

Jameson'ın derin sesi Adeline'ı selamlarken yanımda yankılanıyor. "Adeline."

Dudaklarının birbirine yapıştığını görmek için tam zamanında ona bakıyorum. "Neden benimle konuşuyorsun ki?"

Jameson'ın koyu renk gözleri onun üzerine yerleşiyor. "Görgü kurallarım var."

Ona ters ters bakıyor. "Terbiyeli olsaydın, arkadaşlığımı çalmazdın."

"Görüyorum ki hâlâ kin tutuyorsun."

Gözleri inançsızlıkla parlıyor. "Biri benden bir şey çaldığında affetmem ya da unutmam."

"Bu bir iş ve duyguların iş dünyasında bir yeri hak ettiğini düşünmen, dümende olmaman gerektiğini kanıtlıyor."

"Sanırım sonuncusunu çaldığından beri kurduğum işi gördün? Ne kadar değerli olduğunu gördün mü?"

"Gördüm."

"Ve hala bana böyle bir şey söyleme cüretini gösteriyorsun?" Başını eğdi. "Söylesene Jameson, iş yaptığın tüm kadınlara bok gibi mi davranıyorsun, yoksa sadece bana mı?"

"Kiminle iş yaptığıma pek dikkat etmiyorum Adeline. Bunu sen de biliyorsun."

"Sen A sınıfı bir pisliksin ve bu konuşma benim zamanımı boşa harcıyor." Bana baktı. "Cumartesi günü beni ara."

Tilly yanımıza dönüp Beckett'a, "Tanrıya şükür buradasın. Eğer gelmeseydin Jenna hıncını senden çıkaracaktı."

Beckett bana bakıyor ve ben onun düşüncelerini okuyup onu zarar vermekle tehdit etmemden ne kadar hoşlandığını düşündüğünü bildiğim halde, bunu ona söylemek için yanıt vermiyorum.

Tilly Jameson'a bakıyor. "Ya şuradaki köşeye oturabilirsin ya da resepsiyon odamızda oturabilirsin."

Jameson resepsiyon odasını seçer ve Tilly ona odayı gösterirken Beckett bir mesaj alır. Mesajı okur ve "Görünüşe göre Declan iş kayıtlarında tahrifat yapmakla suçlanabilir" der.

"Sonunda kapatılmasına sevindim, ama şu anda tüm düşüncelerim seni bu çekim için şekillendirmeye odaklanmış durumda."

Telefonunu cebine sokuyor ve bana hararetle bakıyor. "Ve 'tarz' derken kastettiğin şey 'çıplak'. Söylesene tatlım, buraya son geldiğimizde beni çıplak mı hayal ediyordun?"

"Bunun bizim için uygun olup olmadığına henüz karar vermedim." Beckett sevgiliyi tercih ettiği sevgi sözcüğü olarak kullanmaya niyetli görünüyor; açıkçası ikna olmadım.

"İşe yarıyor. Şimdi soruma cevap ver."

"En son buraya geldiğimizde seni bıçakladığımı hayal ediyordum."

Kıkırdıyor ve beni kendine çekiyor. Dudaklarını boynuma daldırıp beni öpüyor ve "Geçen sefer giydiğin siyah elbiseyi bulmalarını sağladım" diyor.

O benim dağınıklığımın neden olmaya devam ederken ben başımı yana eğiyorum. "Onu gördüm."

"Benim için seçtiğin mavi takımını da bulmalarını sağladım."

"O günü yeniden mi canlandırıyoruz? Çünkü sana söylemeliyim ki, en iyi günüm değildi."

Dudaklarıma doğru bir öpücük konduruyor, gözleri benimkilerle buluşuyor ve şöyle diyor: "Benim de değildi ama hayatımın en güzel günlerinden biri oldu." Yüzümü tutuyor ve beni öpüyor, bu öpüşmeye öyle bir zaman ayırıyor ki dizlerimin bağı çözüldüğü için takım elbisesinin ceketini kavramama neden oluyor. "O gün bizim başlangıcımızdı Jenna. Seninle en sevdiğim ilkim."

Kelebekler midemde kendi kargaşa hallerine doğru kanat çırparken ceketini sıkıca kavıyorum. Bugün Beckett'ın gözlerinde bir şey var. O kelebeklerin normalden daha fazla dikkat etmesini sağlayan bir şey.

"Seninle bir milyon ilk daha yaşamak istiyorum," diyor. "Ve bunu sormak için sen elbiseni giyene ve ben de takım elbisemi giyene kadar bekleyecektim ama bekleyemem çünkü sabırsız bir piçim." Tek dizinin üzerine çöktü ve cebinden küçük bir kutu çıkardı. Hayatımda gördüğüm en güzel pırlanta yüzüğü ortaya çıkarmak için açıyor ve şöyle diyor: "Seninle ilk tanıştığımda, cinsiyet eşitliği hakkında bir sohbeta girmiştik. O kadar tutkulu ve bilgiliydin ki sırf seni konuşturmak için kendimi sana karşı tartışırken buldum. Seni her gördüğümde bir sonraki sohbetimizi ipe çeker oldum. Sen tanıdığım en güzel kadınsın, ama beni sana aşık eden güzelliğin değil, ruhun. Beni daha iyi bir insan olmaya zorlamayı; bana farklı düşünmeyi ve görüşlerimi genişletmeyi öğretmeni; hayatı ve içindeki insanları yeni şekillerde deneyimlememe yardımcı olmanı; ve kalbini bana hiçbir koşul olmadan vermeni seviyorum. Artık sensiz bir hayat düşünemiyorum Jenna. Benimle evlenir misin ve her gün mutfağımızda benimle dans eder misin?"

Gözyaşlarımdan arasından ona bakıyorum. "İlk konuşmamızı hatırlıyor musun?"

Bana gülümsüyor, o güzel mavi gözleri aşkla parıltıyor. "Bebeğim, her dakikasını hatırlıyorum. Saçının her fiskeğini. Her göz devirmeni. Söylediklerim karşısındaki her şok bakışını."

Lanet kalbim kulaklarımı ele geçirdi. O ve heyecanı sayesinde kendi düşüncelerimi zar zor duyabiliyorum.

Beckett'ın sorusuna bir yanıt veremediğimde, çünkü dağınıklığım artık epik boyutlarda ve nasıl nefes alacağımı, konuşacağımı, yaşayacağımı unuttum, "Sana patronluk taslamam mı gerekiyor?" diyor.

Beni o kadar da dağınık olmayan bir duruma döndürmek için ihtiyacım olan tek şey bu.

Neredeyse dizinin üzerine kayıyorum ve "Evet! Evet, seninle evleneceğim!" derken bakışlarını karşılıyorum. Aşırı heyecanlı bir neşe, mutluluk ve aşk yumağıyım. O kadar ki her şeyin nasıl olduğunu bile bilmiyorum, ama bir dakika önce evet diyorum ve bir dakika sonra yüzük parmağımda, ayaktayım ve Beckett'ın kolları beni öperken sıkıca sarılmış.

Hava almak için kalktığımızda Tilly geri dönmüş ve bize bakıyordu. "Bir şey mi kaçırdım? Az önce tek dizinin üstünde miydin Beckett? Az önce evet mi dedin? Ve az önce bir nedime isteği aldım mı? Cevabım evet, tabii ki."

Ona sırtıyorum ve yüzüğümü gösteriyorum. "Evet! Her şeyi kaçırdın ama Beckett'la onun yatında evlendiğimizde çok güzel bir nedime olacaksın."

Tilly yüzüğüme bakarak "Ooh" ve

"Aah" diyor. Ben de yüzüğümü

öve öve bitiremiyorum.

Beckett kaşlarını kaldırdı ve "Yatta mı?" dedi.

"Kullanmayacaksan neden bir yata olursun ki? Ayrıca, 'bebeğin' bizim için olmadığına dair ilk değerlendirmemi geri alıyorum. Kesinlikle bizim için ve ne zaman sikinin emilmesini istersen bana böyle hitap etmekten çekinme."

Bana eğlence ve sıcaklık karışımı bir ifadeyle bakıyor. "Anlaşıldı."

Kollarımı beline doluyorum. "Beni sevmene bayılıyorum Beckett. Bana dünyayı verdin çünkü bana kendini verdin. Ve her gün bana kendini en iyi şekilde sunmaya devam ediyorsun. Birlikte yaşayacağımız ilkler için sabırsızlanıyorum."

Tilly, "Doğru, sana bu fotoğraf çekimini verdi bebeğim, şimdi biraz daha az sohbet edip kameraya daha çok gülümsemeye ne dersin?" diye söylenirken onu tekrar öpüyorum.

Beckett mavi Brioni takımını giyiyor.

Hatırladığımdan çok daha kısa ve dekolte olan siyah elbiseyi giydim. Ve en sevdiğimiz ilklerden biri olan o günü yeniden yaşıyoruz.

EPİLOG

@thetea_gasp

Bugün senin için çayımız var mı, kız arkadaşım! jennablaise dün gece yeni iş ortağı @adelinespencer'ın ev sahipliğinde düzenlenen bir partide bae @beckettpearce'den nişan yüzüğünü #gasp gösterdi. Büyük elmas ısıltının Beckett'e 3 milyon dolara mal olduğu söyleniyor #engagementringgoals Çift düğünün ne zaman yapılacağı konusunda ağzını sıkı tutuyor ancak #jeckettwatch sevilen çiftin uzun süre beklemeyeceğini tahmin ediyor. Tahminimiz Yunan Adaları'nda Zaddy Beckett'in yanında bir yaz düğünü #staytuned

EPILOG

@thetea_gasp

ORANGE IS the new black for @declanjames who will spend years paying for his sins #bye felicia Duyduğumuza göre @katiestein uzun bir #tatil çıkmayı düşündüğünü fark edince onu hayaletlemiş. Ayrıca eski kankası @beckettpearce'in çöpü dışarı çıkarmaya yardım ettiğini de duyduk. Declan, tatlım, bir dahaki sefere düşmanlarını yakınında tut #facts

EPİLOG

@thetea_gasp

OH, Fransız Rivierası'nda lüks bir yatta yapılan Eylül düğününün romantizmi ve ihtişamı #swoon @beckettpearce nasıl evlenileceğini biliyor. Bunu yapmak için hiç zaman kaybetmedi ve hafta sonu Fransa'nın Akdeniz kıyısında @jennablaise'e "Evet" dediğinde bunu şık bir şekilde yaptı. #jeckett geçen hafta Monte Carlo kumarhanesinde görüldükten sonra sahil boyunca Nice, Cannes ve Saint-Tropez'e doğru yola çıktı. Sadece aileleri ve yakın arkadaşlarının katıldığı küçük bir olaydı #couplegoals #babybeckett belirtileri için yakından izliyoruz

EPILOG

12 AY SONRA

@thetea_gasp

**Bir moda ikonu ile bir stil ikonunu karıştırdığınızda NE elde edersiniz?
Cevap verin: #fashionheaven @adelinespencer ve @jennapearce bugün
Adeline + Pearce'ı piyasaya sürdü #OMG #ineedthisinmylife #dead
Kendine bir iyilik yap kızım ve ihtiyaç duyacağın moda ve güzellik ile
ilgili her şey için @adelineandpearce Instagram hesabına göz at
#snatched #youcanthankmelater**

EPILOG

JENNA - EVLENDİKTEN BEŞ YIL SONRA

"Dans et benimle."

Kolları beni arkamdan sardıktan sonra ellerimi kocamınkilerin üzerine koyuyorum. "Geldiğini duymadım." Son bir saattir mutfak adasındaki işime dalmıştım ve Beckett'ın en az iki saat daha ofisten eve dönmesini beklemiyordum.

"Çünkü şu anda tüm dikkatin Alexander'ın üzerinde." diye mırıldanırken dudakları boynumun kenarını sıyrıyor.

Gülümsüyorum, henüz müzik açmamış olmasına rağmen onunla birlikte sallanıyorum. "Bugünlerde sahiplenme eğilimlerine bayılıyorum. Senin için harika haber şu ki, annen bugün geldi ve Alexander'ın bu gece onlarla yatıya kalıp kalamayacağını sordu."

"Bu gece bana mı kalacaksın?"

Ve o eve gelmeden önce bitirmeyi planladığım işlerin geri kalanı da gitti. Şikayet ettiğimden değil. Oğlumuzun doğumundan bu yana geçen son altı ay benim için bulanık geçti ve yeni bir bebek ve iş taahhütleriyle uğraşırken Beckett ile yalnız zaman bulmakta zorlandım. Adeline ve ben kısa bir süre önce Adeline + Pearce güzellik ürünleri serisini piyasaya sürdük ve bu ürünler tüm tahminlerimizden daha fazla sattı. Bunun da ötesinde, moda serilerimiz o kadar talep görüyor ki yetişemiyoruz. İşler harika, ancak Beckett'a itiraf etmek zorundayım ki Alexander'a sahip olduğumuz için aileyi ve işi idare etmenin ne kadar zor olacağını hafife almışım. Beckett ilk günden beri harika, işinin ehli bir baba oldu ama bunu onunla paylaştıktan sonra hemen adım attı.

Kollarında dönüyorum, yüzümü ona döndüğümde ellerinin kıcımın üzerinde tanıdık bir şekilde kaymasını seviyorum. "Biliyorsun ve ben de yapabileceğimiz her şeyi düşünüyordum."

Gözlerinde ateş parlıyor. Beş yıldır orada olan aynı sıcaklık. Bunu deneyimlemediği bir gün bile geçmiyor. Alexander'ın doğumundan bu yana öğleden sonraya kadar duş almadığım ya da üzerime eşofman geçirdiğim ya da çok yorgun olduğum için ona gitmesini söylediğim günlerde bile Beckett bana arzuyla baktı.

"Listende ne var?" diye sordu.

"Öncelikle seninle dans edebileceğim bir müzik bulmayı umuyorum."

Telefonuna uzandı. Joshua Kadison'dan "Beautiful In My Eyes" bir an sonra mutfağı dolduruyor.

Bu bizim şarkımız.

Beckett'in danslarımızdan biri için seçtiği ilk şarkı.

Düğünümüzde dans ettiğimiz şarkı.

Otuzuncu yaş günü hediyem olarak Jett, Diesel ve diğer şarkıcılarla özel bir rock gösterisi için bir stadyum kiraladığında Beckett'in Jett Vaughn'a söyletmek için milyonlar ödediği şarkı.

Beni dansa kaldırırken hâlâ sık sık bu şarkıyı seçer. Kocamın, değer verdiğim beklenmedik bir duygusal yanı var.

Birbirimize sarılıp öpüşerek birkaç dakika sessizce sallanıyoruz. Beckett'la seks yapmayı seviyorum ama bugünlerde yaptığımız onca hokkabazlık arasında en çok bu anları iple çekiyorum.

Sarılmak istiyorum.

Öpülmek istiyorum.

Sevilmek istiyorum.

Ve kimse bunları Beckett'tan daha iyi yapamaz.

"Listende başka ne var?" diye soruyor öpüşmemizi bitirdikten sonra. "Yarın sabah işten izin alabilir misin?"

Bir an için bunu düşünüyor. "Evet."

Gülümsüyorum. "Hamptons'a gidelim."

"Gece için mi?"

Başımı sallıyorum. "Evet. Buz patenine gitmek istiyorum, sonra da şekerleme kızartıp seninle şöminenin yanında kıvrılmak." Ellerimi boynuna doluyorum. "Eğer şanslıysan, şöminenin yanında tatlı da yiyebilirsin."

"Buz pateni ve şekerleme." Ne düşündüğünü biliyorum.

Bize.

"Kulağa eğlenceli geliyor, değil mi?"

Dudaklarını dudaklarıma değdirmek için yüzünü eğiyor.

"Öyle." "Neden hiç şekerleme kızartmadığımızdan emin değilim." "Muhtemelen tatlı istemekle çok meşgul olduğun içindir." Sırıyorum. "Muhtemelen."

"Tamam, ben helikopteri hazırlayayım. Annem biz dönene kadar Alexander'a bakabilir mi?"

"Ona sormadım ama sanırım ikimiz de hayır demeyeceğini biliyoruz. Eğer hayır derse, annemden sabah için onu almasını isteyebilirim."

Beckett'ın annesi, o hükümet ihalesini kazanabilmek için ilişkimizi bitirmeye çalıştığını öğrendikten sonra benimle ilgili fikrini değiştirdi. Yani, hemen tamamen çözülmedi. Şu anda bulunduğumuz noktaya gelmemiz beş yılımızı aldı; o birlikte vakit geçirmenin yollarını arıyor, ben de onunla vakit geçirmekten keyif alıyorum.

Margaret Pearce'ın büyükanne olmayı bu kadar seveceğini kim bilebilirdi? Alexander'ın her iki büyükannesi de onun üzerine titriyor ve onunla olabildiğince çok zaman geçirmek istiyorlar. Bir gün onun için kavga çıkmasından biraz endişeliyim.

Geçen hafta Beckett'a bundan bahsettim. Çözüm olarak sunabildiği tek şey, annelerimizin birer çocuk sahibi olabilmesi için en kısa zamanda bir çocuk daha yapmamızdı. Ona sadece başımı salladım. Adam bazen o kadar pratik olabiliyor ki gülünç. Bana o seksi gülümsemelerinden birini verdi ve beni tekrar hamile bırakma görevine devam etme niyetinde olduğunu açıkça belirtti.

Şarkı bittiğinde Beckett beni bırakıyor ve telefonuna uzanıyor. Helikopteri hazırlatmak için aradığını biliyorum ama henüz buna hazır değilim.

Parmaklarımı telefonuna doluyorum ve ondan alıyorum. Sorgulayan bakışları karşısında bir çalma listesi seçip başka bir şarkı seçiyorum ve ona doğru dönüp "Dansımız daha bitmedi" diyorum.

Kollarını bana doluyor. "Bitirmedik mi?"

"Hayır," diyorum usulca. "Bugün en az bir dansa daha ihtiyacım var."

Gözlerime bakarken yüzümü avuçluyor. "Bana gününü anlat."

Beni büyük bir sevgi ve ilgiyle izleyen kocama bakıyorum ve onun beni ne kadar iyi sevdiğini düşünüyorum.

Beckett beni herkesten daha iyi okuyor.

Beş yılını benim tüm inceliklerimi öğrenmek için harcadı.

Güçlü yönlerimi, zayıflıklarımı, umutlarımı, hayallerimi, hedeflerimi, acılarımı, sevinçlerimi, tutkularımı.

Moralim bozuk olduğunda beni kaldırmanın tüm yollarını ve eğlenmeyi sevdiğim tüm yolları biliyor.

Ruh halimi nasıl yönlendireceğini biliyor. Gözyaşlarımla nasıl başa çıkacağını biliyor.

Beni fiziksel ve duygusal olarak çırlıçıplak soydu.

Beckett tüm yara izlerimi, korkularımı ve yaralarımı gördü. Beni en kötü halimle gördü.

Ve yine de beni seviyor.

Beni bunlar *yüzünden* seviyor.

"Ruby bu sabah geldi," diyorum. Sonra da ona bugün yaptığım her küçük şeyi anlatmaya başlıyorum. Yani *her şeyi* değil ama çoğu şeyi.

Her zaman yaptığı gibi dinliyor.

Beckett b e n i asla aceleye getirmez, asla başından savmaz. Ona o kadar çok ayrıntı verdiğimde bile esnemesinden dolayı onu suçlayamam.

Günümün sonuna geldiğimde, "Noel'in gelmesine şimdiden hazırım" diyorum.

Kaşlarını çatıyor. "Sizin gününüzdeki olaylardan Noel'e nasıl geçtik?"

"Nasıl geçmesin ki? Ruby ve Alexander'la vakit geçirdim; Shona'yla öğle yemeği yedim ve bana Graham'la yeni aldıkları bir tabloda bahsetti; Tilly'den görüşmeye başladığı çocukla ilgili mesaj aldım; Cora'yla yarınki randevularıyla ilgili mesajlaştım; Kristen'in sinir krizini atlattım; Josh ondan istediğim tarifi gönderdi; Grayson ve Oliver aile sohbetimizden kaçmaya çalıştı; Elon gelecek hafta şehirde olacağını bildirmek için aradı; annelerimizle vakit geçirdim. Yani, bunların hepsi Noel insanlarımız, bu yüzden doğal olarak Noel'i düşünüyorum. Dürüst olmak gerekirse, nasıl Ben bunlardan bahsettikten sonra beynin Noel'i düşünmedi mi?"

Kıkırdıyor. "Seni seviyorum tatlım, ama beynini asla tam olarak anlayabileceğimi sanmıyorum."

Bunu yapan sevgilim. Bu benim kargaşama neden oluyor.

Beckett'a "tatlım" kelimesinin bizim için uygun olmadığını söyledim. O da bana hep öyle olduğunu söylerdi. O zamanlar daha çok "bebeğim" diyordum.

Şimdi, bana böyle hitap etmesi için yalvarmamak için kendimi zor tutuyorum çünkü bu iki hece dudaklarından döküldüğünde, onun dünyası olduğumu hatırlıyorum. Uğruna her şeyi ve her şeyi yapabileceği kadın.

"Bu akşam tatlıyı erken yiyorsun," diyorum kelebeklerim uçuşup dururken.

"Öyle mi?"

"Evet ve eğer acele etmezsen canını yakabilirim."

"Jenna," diyor, gözlerinde alev alev yanan bir sıcaklıkla, "tehditlerinden hoşlandığımı şimdiye kadar anlamış olmalıydın."

Gömleğini kavırıyorum ve ona seksi bir şekilde gülümsüyorum. "Bebeğim, bunu biliyorum. Bu yüzden onları yayınlamaya devam ediyorum. Şimdi, lütfen bunu masaya taşıyabilir miyiz, böylece bana iğrenç şeyler yapabilirsin?"

"Siktir," diye homurdanıyor ve sonunda beni omzunun üzerinden kaldırıyor. "Ama haberin olsun, şimdiden ikinci kez yeme ihtiyacı hissediyorum. Son zamanlarda yeterince tatlı yemedim."

İşte sevdiğim adam ve onunla ilgili hiçbir şeyi değiştirmezdin.

EPILOG

5 YIL SONRA

@thetea_gasp

Burada mutlu bir şekilde iç geçiriyoruz. Beckettpearce ve @jennapearce bugün üçüncü çocuklarını dünyaya getirdiler. Isabella Pearce, Alexander (5) ve Saxon (3) ile kardeşir. Çift geçen ay daha fazla çocuk planlamadıklarını paylaşmış, ancak Beckett nadir görülen eğlenceli bir anda beş çocuk, iki köpek, bir kedi ve bir kuşun mükemmel bir aile oluşturacağını düşündüğünü söylemişti. Bu, Jenna'nın ona gözlerini devirmesiyle çift için özel bir şaka gibi görünüyordu. Her ne yapıyorlarsa, biz de biraz #couplegoals #jeckett istiyoruz

Beckett & Jenna'nın hikayesini okuduğunuz için çok teşekkür ederiz.

Daha fazlasını ister misiniz?
Bonus sonsöz için buraya tıklayın.

Bu serideki bir sonraki kitap Jameson Fox ve 24 Ocak 2022'de yayınlanacak.

Buradan ön sipariş verin.

Bu dűşman aşıklar, sahte evlilik, milyarder romantizmine bir göz atmak için okumaya devam edin.

Bu serinin ilk kitabını okumadıysanız, Ashton Scott'[a buradan](#) göz atın. O benim en patron alfalarımından biri.

JAMESON FOX SNEAK PEEK

ADELINE

"Bay ve Bayan Fox'un şerefine." Hudson kadehini kaldırıyor ve bana gülümsüyor. "Adeline'e hayatta kalması için en iyi dileklerimi sunuyorum. Umarım kendini neyin içine soktuğunu biliyorsundur, güzelim."

Dudakları yanağımı okşamadan hemen önce kocamın kolu belime dolanıyor. "O biliyor."

Ben biliyorum.

Geleceğin beni nelerin beklediğini çok iyi biliyorum.

Jameson'a dönerek yüzünü okşuyorum. "Belki de en iyi dileklere ihtiyacı olan odur. Belki de benden kurtulması gerekecek."

Konuklarımız arasında kahkahalar patlarken Jameson'ın o kara gözleri sadece benim görebildiğim bir uyarıyla parlıyor.

Jameson'ın en yakın arkadaşlarından biri olan Kurt, "Oh, o senden kurtulacak," diye sesleniyor. "Nasıl kurtulmasın ki? Bunu yapmazsa aptallık etmiş olur."

Kurt'ün sırtışını ve bana göz kırpışını yakalamak için tam zamanında ona bakıyorum. Her ikisi de hâlâ içimde dolaşan sınırları yatıştırmaya yardımcı oluyor. Onun için Tanrı'ya şükürler olsun. Bu bana yardım ettiği ilk sefer değil ve eminim son da olmayacak.

"Gözlerini benden ayırma Adeline," diye emrediyor Jameson sadece benim kulaklarım için kısık bir ses tonuyla. Kaba boğukluğu tenime arzu saçıyor. Hiçbir şey yapmak istemediğim bir arzu.

Bakışlarıyla tekrar buluşuyorum. Orada gördüğüm şey ciğerlerimdeki nefesi emiyor. Arzu benimkiyle eşleşiyor. Jameson beni becermek istediğini hiç gizlemedi ama şimdi gördüğüm şey bambaşka bir seviyede.

Beni daha sıkı tutuyor, vücudumu sertçe kendine doğru çekiyor. Benim hoşuma gitmeyecek kadar yakın. Yüzünü benimkine doğru eğip beni öpüyor. Bu bizim ilk öpüşmemiz değil.

öpüştük; o yemin ettikten sonraydı, ama ilk kez beni ona vermek istediğimden daha fazlasını vermeye zorladı.

Buna hazır değildim.

Özellikle de 200 misafirimizin önünde.

Ama lanet olsun, adam öpüşebiliyor. Ve hoşuma gitti. Olması gerekenden daha fazla hoşuma gitti. İsteddiğimden çok daha fazla hoşuma gitti.

Bir elini belimde tutarken diğer elini yüzüme götürüyor ve öpüşmeyi derinleştirirken parmaklarını saçlarımın arasından geçiriyor. Dili benimkinin üzerinde kayıyor, en az onun kadar baskın ve inlememek için içimdeki tüm kontrolü kullanmak zorundayım.

Hayatımda pek çok erkekle öpüştüm ama hiçbir Jameson kadar yetenekli değildi. Yaşadığı gibi öpüyor: yoğun, talepkâr ve istediğini alıyor.

Beni alıp götürüyor.

Beynimi kapatıyor.

Beni bir daha asla olmayacağıma yemin ettiğim türden bir kadına dönüştürüyor. Bir erkeğe çok fazla kontrol veren türden.

Ellerimi göğsüne bastırıyorum ve dudaklarımı onunkilerden ayırmaya çalışarak itiyorum. Çok sert itmiyorum, sadece hissetmesine yetecek kadar itiyorum, kimsenin görmesine değil.

Hissediyor, tamam, ve beni görmezden geliyor, beni yerimde tutuyor, dudaklarımızı kilitli tutuyor.

Tekrar itiyorum.

Bu sefer biraz daha sert.

Yine beni görmezden geliyor, dudakları teslim olmamı istiyor. Ama ben bittim. Burada tüm gücün kendisinde olduğunu düşünüyor olabilir ama değil. Hem de hiç.

Kontrolü ele alıp, ağzımı onunkinden çekiyorum. Gözlerimiz buluşuyor ve onun hoşnutsuzluğunu görmek bana büyük bir tatmin veriyor. Son üç aydır bunun için çabalamaya başladım ve hedefime her ulaştığımda, beş yıl önce bana yaşattığı acının bir kısmını hafifletmeye yardımcı oluyor.

Güç mücadelemizi göremeyen misafirlerimiz bizi neşelendiriyor. Onlar sadece dünyaya yansıtmak için büyük özen gösterdiğimiz sevgiyi görüyorlar. Bizim fırtınalı romantizmimizden daha fazlasını istiyorlar.

Onları görmezden gelen Jameson yaklaşıyor ve "Bunu bir daha asla yapma" diye homurdanıyor.

"Kocanın tanımını ne zamandan beri diktatör olarak değiştirdi?"

Çenesini oynatıyor, gözleri daha fazla hoşnutsuzlukla parlıyor. "Bu evlilikten ne kazanacağını hatırlasan iyi edersin."

"Ve *sen* de benim senin kontrol edebileceğin türden bir kadın olmadığımı ve asla olmayacağımı hatırlarsan iyi *edersin*. Evlilik sözleşmemizin her satırını, her kelimesini gözden geçirdim ve bir kez bile bana kendini zorla kabul ettirmene izin vermem gerektiğinden bahsetmiyor."

Ellerini üzerimde tutuyor, teslim olmak istemiyor. Sonunda, bırakmasına neden olan şey telefonu oluyor. Bir arama geliyor ve telefonu cebinden çıkarıyor.

Arayanın kimliğini kontrol ettikten sonra bana bakarak, "Bu konuşma daha bitmedi, Adeline" diyor. Sonra telefona vurarak, "Önemli olsa iyi olur, Ashton. Düşündeyim."

Ashton ona bir şey söylüyor ve o da uzaklaşıp odadan çıkıyor. Gidişini izliyorum, ona olan nefretim kükreyerek canlanıyor.

Ne cüretle bana ne yapıp ne yapamayacağımı söyleyebileceğini düşünüyor?

Nişanlılığımızı yeni atlattık ve bana hükmedilmeyeceğini açıkça belirttiğimi sanıyordum. Görünüşe göre yeterince açık olamamışım. Bundan sonra olacağım. Onun taleplerine boyun eğmeye niyetim olmadığını açıkça belirteceğim. Artık karı koca olabiliriz ve bir yılı birlikte geçirmek zorunda olabiliriz ama bu, o "atla" dediğinde "ne kadar yükseğe" diye sormam gerektiği anlamına gelmez.

Jameson Fox krallığındaki her şeye hükmedebilir ama bana asla hükmedemeyecek.

JAMESON FOX 24 OCAK 2022'DE ÇIKACAK

Bu bağımsız bir düşmanlar-aşıklar, sahte evlilik, milyarder romantizmidir.

ŞİMDİ ÖN SİPARİŞ VER

AYRICA NINA LEVINE TARAFINDAN

Fırtına MC Serisi

Storm (Storm MC #1)

Fierce (Storm MC #2)

Blaze (Storm MC #3)

Revive (Storm MC #4)

Slay (Storm MC #5)

Şımarık Noel (Storm MC #5.5)

Illusive (Storm MC #6)

Command (Storm MC #7) Havoc

(Storm MC #8)

Gunnar (Storm MC #9)

Wilder (Storm MC #10)

Colt (Storm MC #11)

Sydney Storm MC Serisi

Relent (#1)

Nitro'nun İşkencesi (#2)

Şeytanın İntikamı (#3)

Hyde'ın Bağışlanması (#4)

Kralın Gazabı (#5)

Kral'ın Hükümdarlığı

(#6) Kral: Sonsöz (#7)

Storm MC Reloaded Serisi

Kasırgalı Kalpler (#1)

Kalplerin Savaşı (#2)

Noel Kalpleri (#3)

Savaş Kalpleri (#4)

Stone Ops Serisi

GELİYOR 2022

Easton

Zane

Liam

Bronz

Balta

Milyarder Romantizmi

Ashton Scott

Jack Kingsley

Beckett Pearce

Jameson Fox (Ocak 2022'de geliyor)

Owen North (2022'de geliyor)

Hardy Ailesi Serisi

Nefesimi Çal (bekar baba romantizmi)

Crave Serisi

Be The One (rock yıldızı romantizmi)

www.ninalevinebooks.com

YAZAR HAKKINDA

Nina Levine

Hayalperest.

Kahve aşığı. Kalbi

Çingene.

Alfa erkekler ve sevdikleri kadınlar hakkında yazan USA Today Bestselling yazarı.

Kelimelerle yaratmadığım zamanlarda beni bir sonraki kaçamağımı planlarken, dünyada yeni bir yeri ziyaret ederken, bir arkadaşımın kahve ve kek eşliğinde uzun bir sohbet ederken, kağıtla yaratırken veya iyi bir kitap ve çikolata ile kıvrılmış halde bulabilirsiniz.

On iki yaşından beri yazıyorum. Kelimeleri bir araya getirmek benim için her zaman bir terapi biçimi olmuştur, özellikle de zor zamanlarımda. Bugünlerde sözlerimin bana olduğu kadar başkalarına da yardımcı olmasından gurur duyuyorum.

www.ninalevinebooks.com

TEŞEKKÜRLER

2021 benim için yazılarımla ilgili büyük bir yıl oldu. Kişisel olarak benim için zor bir yıl oldu, ama sanırım bunu yazılarıma aktarıyor olmalıyım. Çünkü bu yıl yazdığım beş kitap bugüne kadarki en sevdiklerimden bazıları.

Beckett'in kitabını yazmaya geçen yılın başlarında başladım. Aslında bir yayıncı için yazıyordum ve ne yazmam gerektiğine dair bazı yönergeleri vardı. Yazdığım orijinal hikaye bu kitaba hiç benzemiyordu. Aslında biraz şekerli ve tatlıydı. Jodie'nin (alfa okuyucum) bana geri dönüp Beckett'in Nina Levine alfa lol olmadığını söylediği bir anım var. O çok iyiydi.

Tanrım, o zamanlar bu kitapla çok uğraşmıştım. Gerçekten zorlandım. Beckett'i hissedemedim. Belli bir kalıpta yazmak için çok uğraşıyordum. Formül (ilk defa bir kitabı nasıl kurgulayacağımı ve bir kitapta olması gereken her şeyi nasıl planlayacağımı anlatan bir yazarlık zanaatı kitabını takip ettim, falan filan - cidden, öldür beni şimdi, kendimi kurtarmak için bir formüle göre yazamıyorum).

Bir yazar arkadaşım TL Swan'la konuşuyordum ve bana "onu motorcularından biri gibi düşün ve takım elbise giydir" dedi, ben de öyle yaptım. Sonunda ortaya çıkan Beckett, bu "motorcu Beckett" in yumuşatılmış bir versiyonu. Bu tavsiye için Tee'ye çok teşekkür ederim. Beckett'i keşfetme yolunda ilerlememi sağladı. Ayrıca, yazmaya çalıştığım formülü bir kenara bıraktım ve kendi kitap yazma yöntemime geri döndüm. Benim için çok daha iyi oldu.

Eğer bir yazarsanız, size verebileceğim en iyi tavsiye, SİZİN nasıl kitap yazdığınızı bulmanız ve bunu o şekilde yapmanızdır.

Bu kitap için en büyük teşekkür alfa okuyucum Jodie O'Brien'a gitmeli. Bu çifti, yazdığım diğer hiçbir çifte göstermediği kadar destekledi. Beni yanlış anlamayın, JRO tüm çiftlerim için burada, ama Beckett ve Jenna'yı yepyeni bir şekilde ve yepyeni bir seviyede SEVDİ. Size kaç tane

Yaptığımız telefon görüşmeleri ya da bu çifti kaç saat tartıştığımız. Jodie, yorulduğumda ve vücudum yazmak için harcadığım saatlerden dolayı ağrıdığına devam etmem için bana çok yardımcı oldu. Onun sesinde duyduğum heyecan

Bu telefon konuşmalarında daha iyisini yapmak, şimdiye kadar yazdığım en iyi kitabı yazmak için araştırmaya devam etmek istedim. Çok teşekkür ederim, JRO. Desteğiniz benim için her şey demek. Belki bir dahaki sefere gitmene izin veririm ve son teslim tarihi için bana yemek ısmarlarsın. Belki.

Kapak tasarımcım, Romantic Book Affairs'den Letitia Hasser'a kocaman bir teşekkür göndermem gerekiyor. Aman Tanrım, sen bir tasarım tanrıçasısın! Stok bir görseli alıp bana Hemsworth kuzenimi yaptın ve ona ne kadar taptığımı anlatamam. Jameson'ın kapağı için ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyorum!!!

Okuyucularıma. Gah. Hiçbir fikrin yok, kesinlikle hiçbir fikrin yok ne kadar Kitaplarımı okuduğunuz ve özellikle de 2018'de Ashton'ın kitabını yayınladıktan hemen sonra kendimi kaybettikten sonra topladığım son birkaç yıl boyunca benimle kaldığınız için teşekkür ederim. Jack'in kitabı için üç yıl beklediniz ve bunun için sizi seviyorum. Umarım Beckett'ın kitabını da sevmişsinizdir. Dünyanın en iyi okurları olduğunuz için teşekkür ederim.

Blogcularıma ve eleştirmenlerime, ARCS'lerim konusunda her zaman sabırlı olduğunuz için çok teşekkür ederim. Kitaplarımı erken yayınlama konusunda hiç iyi olamadım ama siz kızlar hep yanımda oldunuz. Teşekkürler <3 Kitaplarımı okuduğunuz, yorum yazmak ve yayınlamak için zaman ayırdığınız, diğer okuyuculara onlardan bahsettiğiniz, sosyal medyada onlar hakkında paylaşımda bulunduğunuz ve diğer her şey için teşekkür ederim. Bana verdiğiniz desteğin türü. Siz olmasaydınız burada yayıncılık yapıyor olmazdım çünkü beni siz başlattınız ve sonra paylaşmaya ve benim için sözü yaymaya devam ettiniz. Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim.

Spor salonu kızlarımdan özellikle bahsetmeliyim. Lisa, Catrinia ve Sally, siz kızlar bana her zaman yazmam için ilham veriyorsunuz. O gün bir bölüm ya da bir Fırtına sohbeti için ne yazacağıma dair hiçbir fikrim olmadan pilatese gidebileceğimden ve dersten tam olarak ne yazacağımı bilerek çıkacağımdan her zaman eminim. Pembe vulva pantolonundan aşk garajına, Çıplak Salılar'dan pek çok şeye kadar beni güldürdüğünüz ve yazmama yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim!

Son olarak, son birkaç aydır sabahın 5'inde benimle birlikte yazan Avustralyalı yazar arkadaşlarıma seslenmek istiyorum. İki kitap yazdım, çocuklar! İKİ! Bu kadar erken kalkmanın beni bu kadar üretken yapacağını kim bilebilirdi! Desteginiz ve teşvikiniz için teşekkür ederiz <3

OYUN LİSTESİ

"Cool Anymore" Jordan Davis, Julia Michaels "What
Am I" Why Don't We
James TW'den "You & Me"
Shawn Mendes'ten "Fallin' All In You"
"Seeing Blind" Niall Horan, Maren Morris "Jealous"
Nick Jonas
Blake Shelton'dan "One Night Girl"
"I Will Always Be Yours" Ben Rector "Listen
To Your Heart" Roxette
John Legend'dan "Conversations in the Dark"
Parmalee'den "Just The Way"
Safety Suit'ten "Never Stop" Little
Big Town'dan "Next To You"
James TW'den "Incredible"
Jake Scott'tan "Naked" Joshua
Kadison'dan "Beautiful in my Eyes"
Niall Horan'dan "Lover", FLETCHER

Copyright © 2021 by Nina Levine

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Kapak Tasarımı: Letitia at Romantic Book Affair Designs

Düzeltilme: Read by Rose

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
  - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
  - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
  - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

